

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

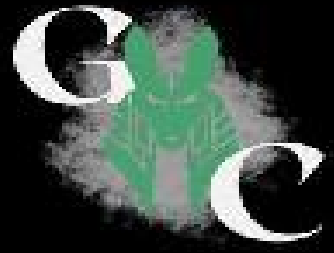
<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

@Çeviri Kitaplar

HEAD *in the* GAME

GROVETON COLLEGE
REBECCA RATHE

- Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
 - Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
 - Çeviri Kitaplar Sohbet Grubumuz
 - Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
- Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılmak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız.PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Dip not: Artık Çeviri Kitap isteği alınmayacaktır.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi

HEAD *in the* GAME

REBECCA RATHE

Telif Hakkı © 2023 Rebecca Rathe LLC

Tüm hakları saklıdır.

Bu kitapta tasvir edilen karakterler ve olaylar hayal ürünüdür. Yaşayan veya ölmüş gerçek kişilerle herhangi bir benzerlik tesadüfidir ve yazarın böyle bir amacı yoktur.

Bu kitabın hiçbir bölümü, yayıncının açık yazılı izni olmadan çoğaltılamaz, bir erişim sisteminde saklanamaz veya elektronik, mekanik, fotokopi, kayıt veya başka bir şekilde hiçbir şekilde iletilemez.

Kapak tasarımı: JG Designs

Düzenleme: Book Witch Author Services

Annem için,

Çünkü Luke'un çıkış hikayesi benim hikayemdi ve beni her zaman olduğum gibi kabul ettiğin için ne kadar şanslı olduğumu biliyorum.

Seni seviyorum.

Oyunun Başında
Groveton College Serisi

Rebecca Rathe

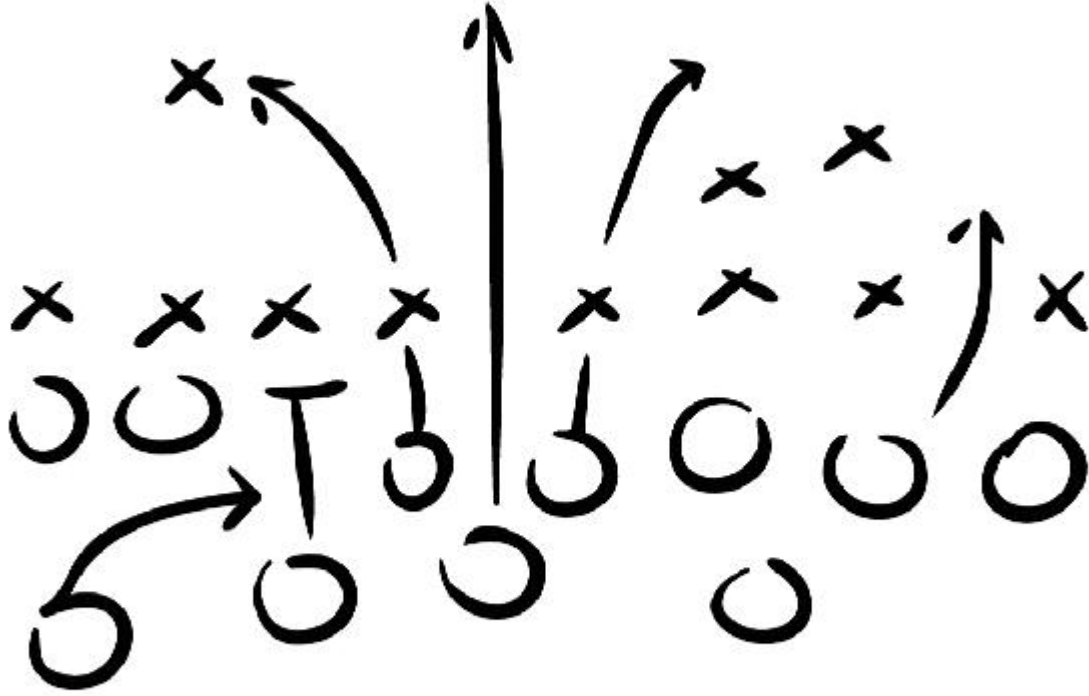
Yazarın Notu

Head In The Game, karanlık bir MM spor romantizmidir. Ana hikaye ve ilişki tamamen MM olsa da, hikayede MF ve MFF eşleşmelerinin bazı çarpıcı tasvirleri yer almaktadır.

Bu hikaye karanlık temalar ve potansiyel tetikleyiciler içermektedir. Bunlara şunlar dahildir ancak bunlarla sınırlı değildir: koç/oyuncu yasak ilişkisi, yaş farkı, şüpheli rıza, aşağılama, övgü, cinsel durumların kaydedilmesi de dahil olmak üzere röntgencilik, sert seks ve uygun kayganlaştırıcıların şüpheli kullanımını içerebilecek sahneler, alkolizm ve bağımlılıkla ilgili tartışmalar ve görüntüler, açık dil ve cinsel durumlar ve daha fazlası.

Kitap boyunca homofobiye dair birçok gönderme var; hem ana karakterler hem de dış etkenler tarafından kullanılan homofobik dil de buna dahil. İntihar ve dönüşüm terapisinden de kısaca bahsediliyor.

Lütfen bu olası tetikleyicileri aklınızda bulundurun, çünkü ruh sağlığınız son derece önemlidir.

Prolog- Bryant

Kariyerimin kaderi nasıl olur da şımarık, küstah tavırlı bir veletin eline bağlı olur?

Tamam, kabul ediyorum. İyi. Gerçekten iyi. Büyük bir konferans okulunun burnunun dibinden çekilemeyecek kadar iyi.

"İşin püf noktası ne?" diye açıkça soruyorum, yeni yetenekler bulmak için gönderdiğimiz yardımcı hücum koçuma ve gözlemciye bakarak. Tucker Sanders, nam-ı diğer Tuck, yetenek konusunda iyi bir göze sahip ve geçen sezon boyunca şampiyonluğa layık bir takım kurmama yardımcı oldu. Groveton College Jackals'ın benim bu tarihi sahalarda oynadığım günlerden beri şampiyonluk kazanamadığını düşünürsek, bu zor bir iş.

Bu okula akan onca paraya rağmen, dekan beni işe alırken yüksek beklentiler içindeydi. Özgeçmişimdeki birçok sorunlu boşluğu görmezden gelerek bana burada iş teklif etti, ama benden ne istediğini hiç çekinmeden söyledi: şampiyonluk sezonu. Bu yıl iyi bir sezon geçirmiştik, play-off'lara çok yaklaştığımız ve takımla gurur duyuyorum. Ancak dekan, her galibiyeti almanın nasıl bir başarı olduğunu umursamıyor. Tek umurunda olan şampiyonluk ve önümüzdeki sezon şampiyonluğu eve getiremezsem, yine kışımın üstünde kalacağımı açıkça belirtti.

"Çocuk biraz sorunlu. Biraz sorun çıkardı ve takımdan atıldı. Ortada bir skandal var ama henüz resmi bir suçlamada bulunulmadı. Şimdi hem bursunu hem de draft potansiyelini kaybetmek üzere, bu yüzden gelip iyi oynayacak kadar çaresiz olduğunu umuyorum."

Duraksayıp çocuğun görüntülerine yaklaşıyorum. "Adı neydi?"

"Jack Perry. Junior. 1.88 boyunda, 90 kilo. Şu anda NCAA istatistiklerinde en çok pas yakalayan oyuncu. Elleri harika ve hızlı. Kırk yarda koşusu neredeyse dört buçuk yarda."

"Hiç mi?" *Jack Perry.* "Küstah bir orospu çocuğuna benziyor."

Tuck gülüyor. "Kesinlikle öyle, ama dürüst olmak gerekirse, bunu destekleyecek güce sahip. Tek yapması gereken onu biraz dizginlemek."

"Evcilleştirmeyi becerebilirim. Tam olarak neden başını belaya soktu?"

"Her zamanki gibi - partilere gitmek, derslere gelmemek, sahada kavga çıkarmak. Takım arkadaşlarından birinin hastaneye kaldırılması konusunda endişeler var. Söylentilere göre Perry onu hastaneye yatırmış, ama yine de herhangi bir suçlamada bulunulmadı, bu yüzden kesin bir şey söyleyemeyiz." Olayla ilgili topladığı bilgilerin bir kısmını bana veriyor. Hastaneye kaldırılan çocuğun bir daha oynaması pek olası değil. Kahretsin, Perry onu gerçekten mahvetmiş. "Bir de koçun kızıyla masasında sevişirken yakalanma meselesi var."

Kaşımı kaldırdım. "Cesareti bu."

Tuck rahatsız bir şekilde kıkırdadı. "Evet, hepsi bu değil. Meğerse kaydetmiş ve maç sonrası özet toplantısında küçük bir gösteri yapmaya karar vermiş, maç görüntülerini kopyalayıp tüm odaya koçun küçük kızının 'Jack artık benim babam' diye bağırdığı bir videoyu izletmiş."

"İsa."

"Evet."

"Yani demek istediğin şu ki, elim dolu olacak."

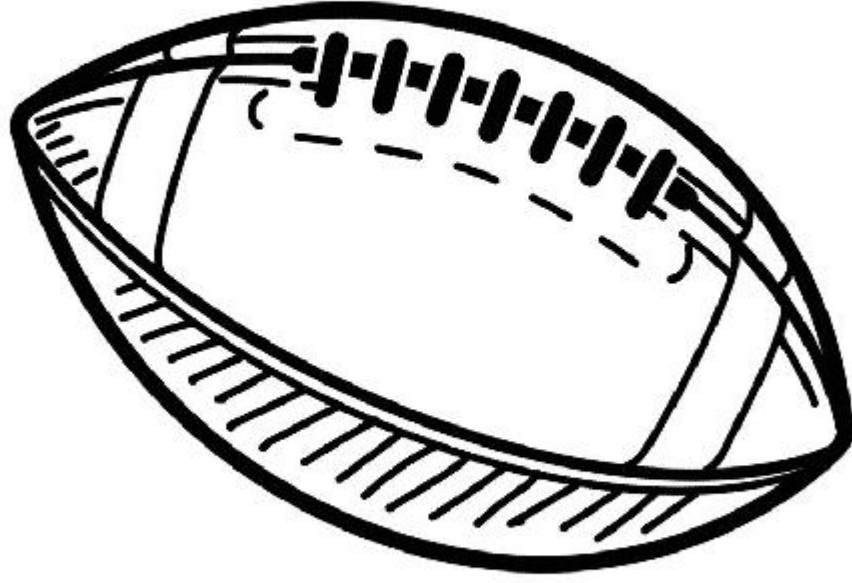
"Şüphesiz. Ama aynı zamanda inanılmaz iyi. Böyle bir yeteneğe sık rastlanmaz."

Homurdanıp görüntüleri tekrar başlatıyorum, böylece Tuck'ı etkili bir şekilde uzaklaştırıyorum.

Söyledikleri doğru; Jack gibi bir yeteneğin nadir olduğunu kabul etmeliyim. Kendine çeki düzen verse bir geleceği olabilirdi. Ve ben de bu geleceği gerçekleştirmesine yardımcı olabilirim. Babalarının ihtişamlı günlerindeki gibi yürümeyi umarak bu kapılardan içeri giren sıska, şımarık ahmakları adam etmekte iyiyim. Hatta, sadece bir sezonda, kaybeden bir takımı toparlayıp bize bir şans verdim. Yine de yeterli olmadı. Topu yakalayacak kadar iyi biri yoksa, bizzat

alıştırdığım üst düzey bir oyun kurucuyla iyi bir hücum hattı kurmak asla yeterli olmayacak. Güçlü ellere ve hıza ihtiyacımız var.

Biz *ihtiyaç* Jack Perry.

Bölüm 1–Jack

Eski takım arkadaşlarımla bir oyunu daha mahvetmesini, yerine geçen oyuncunun kendi ayağına takılıp kolay bir topu düşürmesini tel örgünün ardından izliyorum. Diğer takım topu kolayca kapıp süre dolmadan otuz yarda ilerlediğine gülüyorum. Bu pislikler bensiz hiçbir şey.

Kendime acıdığım ve keşke orada onlarla birlikte olsaydım diye düşündüğüm için burada değilim. Kaybetmelerini ve kıçlarının tekmelenmesini izlemek için buradayım; koçun öfke nöbeti geçireceği anı bekliyorum ki onun sefaletinin tadını çıkarabileyim. O pislik herif hak ettiğini buldu. Ben olmadan bir hiçler.

Göz göze geliyorum ve arkasına bakmadan önce ona bilmiş bir sırıtış atıyorum. Kızı Millie kenarda duruyor, ona göz kırpıp topuklarımın üzerinde dönüp uzaklaşıyorum. Koçun yüzünün neredeyse moraracak kadar kırmızı olduğunu anlamak için arkama bakmama gerek yok. Millie yaptıklarımızdan sonra muhtemelen bir manastıra kapatılacak, ama bu onun fikriydi. O da benim kadar o pislik babasını geri istiyordu.

Zaten beni takımdan atmakla tehdit ediyordu, sırf işe yaramaz, randevu tecavüzcüsü, kendini beğenmiş, pislik yeğenini Millie'nin içeceğine bir şey koyarken yakaladıktan sonra hastaneye kaldırmamdan hoşlanmadığı için. Herif kuzenine fena halde takıntılıydı ve onu rahat bırakmıyordu ama sevgili babası ona inanmıyordu. Sürekli Millie'nin abarttığını veya futbol yıldızı olduğu için bu aptalın ondan daha fazla ilgi görmesini kiskandığını söylüyordu. Her zaman bir oğlu olsun istemişti.

Ben de onu masasının üzerine eğdim ve kayıt tuşuna bastık.

Küçük amigo eteğinin arkasını kaldırıp iki parmağımı sıcak, ıslak amına sokarken inledim.

"Aman Tanrım, amın çok sıkı. Umarım o sapık kuzenin ne kaçırdığını biliyordur. Kahretsin."

Maçtan hemen sonraydı ve hâlâ üstüm başım çamur içindeydi, sırtından ter damlıyordu. Millie ile daha önce sevişmiştik ve onun bunu çok sevdiğini biliyordum. Koçun attığı kravatını alıp güzel boynuna doladım, başını geriye çekip kameraya bakmasını sağladım ve penisimi öyle sert bir şekilde içine soktum ki, nefesi kesilirken

hayvansı bir homurtu çıkardı. Her zaman sapıkça şeyler yapmaya hazırdı.

"Evet, bundan hoşlanıyorsun, değil mi Millie? Babanın masasının üzerinde eğilmişken benim şişman pipimi almak hoşuna gidiyor, değil mi?"

"Evet," diye inledi, amcığı kasılırken. "Evet!" diye mırıldandı, penisimi ıslak amına her soktuğumda sesi bir oktav yükseliyordu. "Aman Tanrım, evet!"

"Baban ne kadar da korkak, değil mi küçük kız?" Cevap beklemeden hızla ona doğru ilerledim. Bu video ancak bu kadar sürebilirdi ve Millie'nin çığlık atıp penisimin üzerine boşalmasını sağlamadan önce olabildiğince saygısızca davranmam gerekiyordu.

"Sanırım daha iyi bir babaya ihtiyacın var bebeğim. Ne düşünüyorsun?" Millie o kadar yüksek sesle inliyordu ki, koçun içeri girip küçük performansımızı bitirmeden bizi bulmasından endişelendim. Gerçi numara yapmıyordu. Vajinasının duvarlarının penisimin etrafında dalgalanmasından, her inleme ve ağlamanın gerçek olduğunu anlayabiliyordum.

Tam bana doğru yaklaştığını, boşalmaya hazır olduğunu hissettiğim anda, yüzünü masaya çarptım, kameraya baktığından emin oldum ve vahşice becerdim. Her hamlede tüm vücudu sarsılıyordu.

"Gel yanıma küçük kız. Ve herkese babanın kim olduğunu söyle."

"Jack!"

"Daha yüksek sesle konuş bebeğim," diye hırladım, parmağımı yalayıp kıcına soktum ve çığlık atmasını sağladım.

Etrafıma sıkıca sarılırken hıçkıra hıçkıra ağlıyordu: "Jack Perry benim babam!"

Sonra kendimi çektim ve onu önümde diz çöktürdüm, sonra da tüm boşalmamı yüzüne boşalttım.

Anıyı hatırlayınca sırtıyorum. Aman Tanrım, çok güzel bir sevişmeydi.

Oyun görüntüleri kesilip pornografik sesler başladığında, ifadesinin şaşkınlıktan dehşete kapılmış bir öfkeye dönüşmesini asla unutamam. Küçük prensesinin, siktiğimin porno yıldızı gibi penisimi almasını izlemek onun için bir şoktu ve prenses bunu bağırdığında kalp krizi geçirecek gibi görünüyordu. *BEN* artık onun babasıydı.

İşte berbat bir baba olunca böyle oluyor.

Kahretsin, sadece düşüncesi bile neredeyse sertleşiyor. Millie'nin bir daha gözetimsiz dışarı çıkmasına izin verileceğini düşünseydim, arar ve bana oral seks yapmak isteyip istemediğini sorardım. Bu bok çukurunda özleyeceğim tek kişi o. Bu sözde Hristiyan koleji sadece züppe pislikler ve pozcularla dolu. Millie burada zengin ebeveynlerinin başarısından geçinen, her şeyin gümüş tepside kendilerine sunulmasını bekleyen sahte bir orospu olmayan tek kişi. Çoktan Columbia'daki hukuk fakültesine başvurdu ve gelecek yıl oraya transfer olmayı planlıyor. Aksi takdirde onu kurtlara bırakmaktan endişe ederdim. Kuzeni uyutulduktan sonra artık kendi başının çaresine bakabilir. İyi şartlarda ayrıldık, birbirimize son kez yardım ettik. Aptal babasını aptal yerine koyduk ve ona ne kadar saygı duyulması gerektiğini gösterdik.

Siktir edin bu okulu. Siktir edin bu takımı. Ve şampiyonluk şanslarını da. Şimdi, özellikle de birinci sınıf oyun kurucuları veya iyi bir geniş alıcıları olmadan, hiçbir işe yaramazlar.

Hedeflerime ulaşmak için onlara ihtiyacım yok. Oynayabileceğim bir amatör lig bulacağım, izcilere birkaç kaset göndereceğim ve bir menajer bulacağım. NFL'e giden birden fazla yol var. Draft edilmeye uygun hale gelmeme sadece bir yıl kaldı. Bu, bir oyun planı oluşturmak için fazlasıyla yeterli.

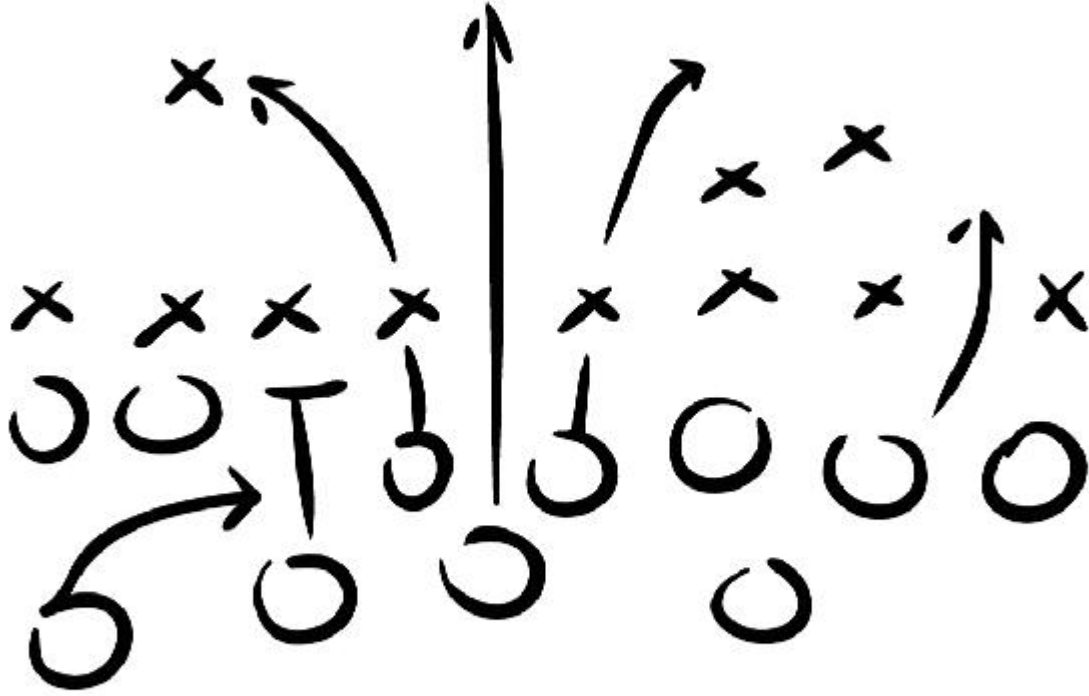
Çantalarım çoktan hazır. Sahip olduğum hemen hemen her şey büyük, ordu tarzı spor çantamın içinde. Askıyı omzuma takıp yanımda götüreceğim küçük kitap ve diğer ıvr zıvr kutusunu alıyorum ve tek bir kişiye bile veda etmeden ayrılıyorum. Buraya arkadaş edinmek için gelmedim ve çıkarken ağlamıyorum.

Eve taksiyle gitmek cüzdanımı acıtıyor ama pazartesi den itibaren işe baş lamam gereken bir iş im var. Faturaları ödeyecek ve kendimi doyuracak kadar param olduğ u sürece, annem beklenenden erken eve dönmeme ald ır maz.

Tek katlı karavanımıza girdiğimde, onu kanepede baygın halde, hâlâ lokantadan kalma lekeli üniformasıyla görüyorum. Yanında ucuz bir viski şişesi var, onu alıp derin bir yudum alıyorum, yakıcılığından irkiliyorum. Evden ayrıldığımdan beri içtiğ im en berbat içki bu ve çoğ u üniversite partisinin sıcak bira ve ucuz içkiyle beslendiğ ini düşünürsek, bu önemli bir şey. Neyse ki, futbol takımında yeterince şımarık zengin çocuğ u vardı, bu yüzden çoğ u zaman iyi içkiyi içtim.

Annemi uyandırıp eve geldiğ imi söylesem mi diye düşünüyorum, böylece birileri içeri girmiş diye endişelenmez ama yine de uyumasına izin vermem gerektiğ ini düşünüyorum. Çok çalışıyor ve iyi niyetli ama bazen de çok sarhoş olabiliyor. Ayakkabılarımı görebileceğ i bir yere koyuyorum ki burada olduğ umu anlasın ve duş almaya gidiyorum. Küçük karavan eski ve pis ama biraz tozlu olsa da yeterince temiz. Annem çok sık gelmiyor ve geldiğ inde de genellikle sarhoş bir şekilde bayılıyor. Hatırlayabildiğ im kadarıyla bu hep böyleydi.

Suya girdiğimde su soğuk geliyor ama vücuduma gelen şoku memnuniyetle karş ılıyorum. Bu alıntı neydi? *Dinlenmeden önce gitmem gereken çok yol var.*

Bölüm 2–Bryant

Jack Perry tam bir sanat eseri. Güçlü sırt kasları, kendisinden rahatlıkla daha ağır olan kutuları yerden alıp uygun raflara yerleştirirken ince tişörtünün altından dalgalanıyor. Bronzlaşmış teni bir ter tabakasıyla parlıyor ve kısacık kazınmış koyu saçları ve güçlü çenesi ona sert ve yıpranmış bir görünüm kazandırıyor. Berbat alışkanlıklarının ve tavrının zorlu bir hayatla kazanılmış olduğu izlenimini ediniyorum. Muhtemelen bu çocuğun onu bu boktan

Alabama kasabasından çıkarması için tek sahip olduğu şey futboldu, ama şimdi kendini nereye sürüklediğine bakın.

Eski depoda kutuları boşaltırken onu gölgelerden izliyorum ve buranın yasal bir işletme mi yoksa çalıntı malları rehin mi tuttuklarını merak ediyorum, ama umursamıyorum. Her iki durumda da pek önemli değil ve bazen o karanlık işler daha fazla kazandırıyor. Ben de aynısını yaşadım.

En azından kendini güçlü tutuyor. Tüm bu ağırlık kaldırma çalışmaları, yağsız kas kütlesini korumasına kesinlikle yardımcı oluyor.

Tam vücudundaki yağ oranının ne kadar olduğunu düşünürken o konuşuyor.

"Bütün gece orada durup bana bakacak mısın, yoksa devam mı edeceksin?" Güneyli aksanı, alıştığım Teksas aksanından daha incelikliydi.

Hafifçe kıkırdamadan duramıyorum. "Neye devam edeyim?" Uzun süre burada sessizce durduktan sonra sesim çok yüksek geliyor. Onu ne zamandır izliyorum? Ve o ne zamandır benim farkında?

"Bilmiyorum," dedi omuz silkerek. "Beni soymak için burada olduğunu tahmin etmiştim ama bana bakış açısından, belki de benimle yatmaya çalıştığını düşünüyorum. Kusura bakma dostum, ama ben bu iki seçeneği de istemiyorum."

Şimdi gerçekten gülüyorum. Bu açıklamayı yaparken o kadar rahat ki, işine bakarken beni neredeyse hiç umursamıyor. Kendini yenilmez sanıyor sanırsınız. Belki de öyledir. Küstah tavrı beni hem eğlendiriyor hem de rahatsız ediyor. Bu çocuk bana her sırt çevirdiğinde, böyle bir aptal olduğu için onu pataklamak istiyorum. Belki biraz şımarıklık yapabilirdi ama ondan bir şey istesem bile beni durduramazdı.

"Peki ben bunlardan herhangi birini isteseydim ne yapardın?"

"Bunu çözebileceğimden eminim, oldukça hırçınım." Bu, kendi başının çaresine bakabileceği yönünde ince bir örtülü tehdit ama bunu söyleme şekli yumuşak, kayıtsız, sanki hiç umursamıyormuş gibi.

Kıkırdamama, takdir dolu eğlenceli bir baş sallama eşlik ediyor. "Evet, kesinlikle öyle görünüyorsun."

"Nerelisin?" diye soruyor ve bir sonraki kutusunu almadan önce bana şöyle bir göz atıyor.

"Aslen mi? Ortabatı'da küçük bir kasaba. Ama bir süredir Teksas'tayım. Buradan buraya geldim."

Şimdi bana düzgün bir bakış atıyor, kaşlarını çatarak sanki tanıdık biriymişim gibi davranıyor, biraz daha büyük olsaydı belki de öyle olurdu.

"Bunu yapabileceğini sanmıyordum," diyor, ağzı, burada olup biteni tam olarak kabul ettiğini gösteren tuhaf bir takdir ifadesiyle aşağı doğru kıvrılıyor.

"Neden bahsediyorsun?"

"Koç Worth'un seni gönderdiğini varsayıyorum *bana bir ders ver*" Ya da buna benzer bir şey." Kelimeleri vurguluyor, bu yüzden anlam açık: Buraya onu hırpalamak için geldiğimi, hatta daha kötüsünü yapmak için geldiğimi düşünüyor. Ama yine de umursamıyor gibi görünüyor. Kendi iyiliği için fazla küstah.

"Peki bunu neden yapsın?"

Yüzüne şehvetli bir sırıtış yayıldı ve bu, bana henüz kabul etmeye hazır olmadığım bir şeyi hissettirdi. "Çünkü bunu hak ediyorum. Ama kayıtlara geçsin, o da hak etti."

"Beni kimse göndermedi," diyorum kahkahamı bastırmaya çalışarak. "Ama şimdi Tim Worth'a ne yaptığını merak ediyorum ki birini bu kadar uzağa göndermesini hak ediyorsun." *sana bir ders vermek*" Ben de onun kullandığı tonlamayı kullanıyorum kelimelerde.

"Oyun kurucusunu sakatladım ve kızını becerdim," diyor omuz silkerek işine dönerken. Hiçbir şeyin onu işinden alıkoymasına izin vermiyor. Odaklanmış durumda, bu yüzden ona puan vermeliyim.

"Duyduğuma göre bundan biraz daha fazlasıymış."

Jack, yüzünde hafif bir şaşkınlıkla bana baktı, sonra yüz hatları kendinden memnun bir sırıtışa dönüştü ve ben de onu hemen yüzünden silmek istedim. "Evet, belki."

Tek başına kaldıramayacağı kadar ağır ve uzun, zorlu bir kutu dikkatini çekiyor. Karşı tarafı tutmak için yanına yaklaşıp kutuyu kaldırmasına yardım ediyorum. Bana merakla bakıyor ama siktir git demiyor.

"Peki, buraya neden geldiğini söyleyecek misin?" diye soruyor, ağır kutuyu yükleme platformuna kaldırırken.

"Sana bir teklifim var." Kaşını kaldırdığında kahkaha attım. "Hayır, hayır." *o tür* "Teklif" diyorum, ama kafamın içinde aksini düşünen bir ses var. "Üniversite eğitime devam edip başka bir futbol takımının seçmelerine katılmakla ilgilenip ilgilenmeyeceğini görmek için geldim."

Küstahça alaycı bir tavırla sırıtıyor ve göz devirmesinin sebebinin denemelerden bahsetmem olduğundan neredeyse hiç şüphem yok. Doğrusunu söylemek gerekirse, hemen birinci sınıf ve yıldız bir oyuncu olacağından hiç şüphem yok. Takım ve kampüsteki tüm kızlar muhtemelen köpek pisliği üzerindeki sinekler gibi ona akın edecekler, ama haddini bilmesi gerekiyor.

"Takımımındaki her oyuncu yerini hak ediyor. Kurallara uymayan küstah gösterişçilere ve aptallara yerimiz yok. Başınıza ne tür belalar açtığınızı çok iyi biliyorum ve oyuncularımın böyle saçmalıklara maruz kalmasına izin vermeyeceğim. Çabalarınıza değecek bir şey yapmaya hazırım, ama sahaya adım attığınız anda,*sahip olmak*"Senin kıcın."

"Evet... öyle bir şey olmayacak. Kendini beğenmiş, yaşlı, pisliklerin bana emir vermesinden bıktım."

"Görüntülerini izledim ve neler başarabileceğini biliyorum-" O küstahça saçmalıklarına devam etmeden önce elimi kaldırarak sözünü kestim. "Ama daha iyi olabilirsin.*Olabilmek*Daha iyi ol. Ve senin için her şeyi başarabilirim."

Kaşını kaldırıp bana sanki şaka yapıyormuşum gibi bir bakış attı. Onun Tanrı'nın insanlığa bir armağanı olduğunu bilmiyor muyum?

"Alım becerileriniz neredeyse mükemmel, ancak top güvenliğinizin daha da güçlenmesi gerekiyor. Hızlısınız, ancak formunuz üzerinde çalışsaydınız daha hızlı olabilirdi; duruşunuz özensiz ve adım uzunluğunuzun avantajını kullanmıyorsunuz."

Uzun, güçlü bacaklarına bakıyorum ve onlarla neler yapabileceğini hayal ediyorum. Kaslı kaslarının görüntüsü ve ellerimin altında nasıl hissettireceği zihnimi doldurduğunda kendimi düşüncelerimden koparmak zorunda kalıyorum. Bu tür düşüncelerin nereden geldiğini bilmiyorum ama bunu on üç saatlik yolculuğun yorgunluğuna ve umarım fark edilmeyecek olan onu takımına alma çaresizliğime bağlayacağım. Bu çocukta bir şey var, onun gibi bir oyuncunun bize getirebileceği galibiyet sezonundan daha fazlası. Gözlerindeki kararlılığı görebiliyorum ama aynı zamanda tanıdığım bir yorgunluk da var ve pes etmesini istemiyorum. Gerçekten özel yeteneklere sahip çok az kişi var. Başarılı olmasını istiyorum. Bu çocuğun hayatını değiştirme arzumun gücü, düşüncelerimin girdiği çıkmaz yol kadar şok edici.

Jack Perry özeldir. Ne yazık ki o da bunu biliyor.

Sözlerimi düşünürken bakışları daraldı. "Hangi okuldansın demiştin?"

Şimdi ona küstahça sırtıma sırası bende. Bu, terazinin kefesini benim lehime çevireceğini bildiğim iki karttan biri.

"Groveton."

Jack homurdandı. "Groveton. Şaka yapıyorsun."

"Hayır, sana başka bir şey söyleyeceğim," diyorum platformda rahat bir şekilde arkama yaslanarak. "Tim Worth'un da senin kadar pislik olduğunu düşünüyorum ve şampiyonluk umutlarını elinden almaktan kişisel bir tatmin duyarım."

"Öyleyse, rica ederim," dedi göz kırparak. "Bunu senin için zaten yaptım."

"Tim Worth'un Tanrı'dan daha fazla parası ve kaynağı olmadığını ve ülkenin dört bir yanından en iyi yedekleri aktif olarak işe almadığını mı sanıyorsun? Çünkü izcilerim aynı devrelerde çalışıyor ve konferanstaki en iyi takımı kurmak için veremeyeceği hiçbir rüşvetin olmadığını garanti edebilirsin. Onunla ulusal şampiyonluk arasına girebilecek tek bir şey var."

"Öyle mi? O zaman ne?"

"Sen."

Kaşını kaldırıyor, açıkça ilgileniyor ama ikna olmuyor.

Sözümü kesmesine fırsat vermeden devam ediyorum. "Yardımlarımla, sadece Worth'un değersiz yüzüne vurma şansı elde etmeni sağlamakla kalmıyor, aynı zamanda bir sezon sonra ilk tur draft seçimi olman için en iyi şansın da ben oluyorum. İstatistiklerin iyi, ama onları daha da geliştireceğim. Seni NFL'nin açık artırmaya çıkaracağı türden bir oyuncuya dönüştüreceğim."

"NFL yetenek istiyor. Bir yıl daha saçmalık yaşamadan onlara bunu sağlayabilirim."

Başımı sallıyorum. Topu yakalamakta iyi olmanın yeterli olduğunu düşünüyorsa, büyük bir şok yaşayacak.

"İtibarını mahvettiğin bunca şeyden sonra NFL'in Alabama'dan kimseyi rahatsız etmeden başını belaya sokacağını mı sanıyorsun? Tim Worth başka hiçbir üniversitenin sana dokunmamasını sağlayacak ve berbat akademik başarın seni daha da geriye çekecek. Bir halk kolejine burs bile alamadın ve bu çıkmaz sokaktaki işinin en ucuz okullarda bile harç ödemeye yetmediğini biliyorum. Belki de eski istatistiklerle ve oyunculuk kariyerinde bir boşlukla NFL'e girebileceğini düşünüyorsun, ama buna gerçekten inanıyorsan, sandığımdan daha da aptalsın."

"Peki sen bundan ne elde ediyorsun?" diye sordu Jack, mücadeleci bir tavırla.

"Şampiyonluk," diye dürüstçe cevaplıyorum omuz silkerek. "Ama topu yakalayıp hızlı koşabildiğin için kendini kazanmış sanma. Eğer sana sunduklarımı istiyorsan, senden bir bağlılığa ihtiyacım var. Sıcak ve zorlu bir yaz olacak. Daha da sıkı çalışarak geçireceksin. Seni kırılınca kadar zorlayacağım, parça parça yıkacağım ve en iyi versiyonun olarak yeniden inşa edeceğim. Ve bunların hepsi sezon başlamadan önce olacak."

Teklifini içeren zarfı uzatıyorum, sanki saçma bir zeytin dalıymış gibi. İçinde bir otobüs çeki, kartım, hayatını bana adadığına dair açık bir sözleşme ve tam burs teklifi var. Dekan bundan pek memnun değildi; görünüşe göre hayır işleri onun işi değilmiş. Ama kazanmak için elinden geleni yapacak, bu yüzden de onaylamış.

"Sorularınız varsa kartım orada. Ama sizi Haziran ayının ilk pazartesi günü sahada görmeyi bekliyorum. Geldiğiniz anda bana ulaşın."

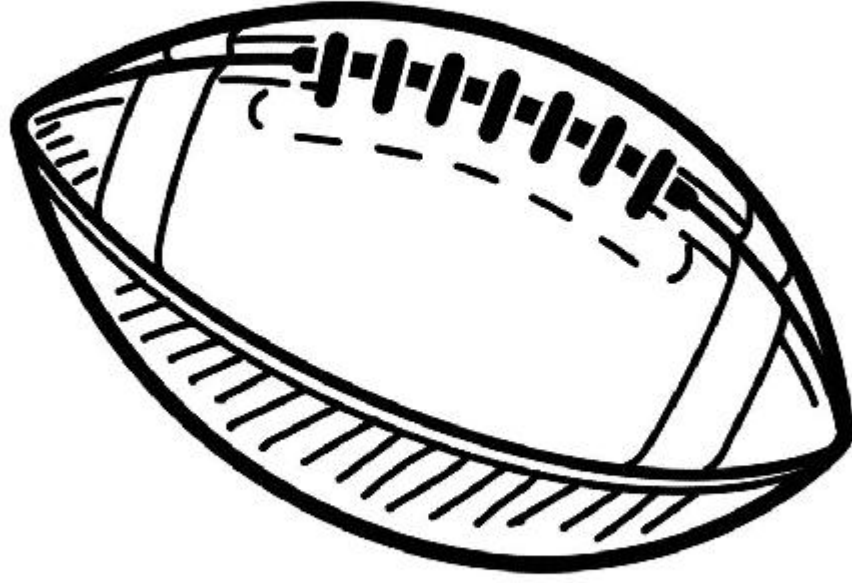
Jack'in yaz antrenmanlarından bahsedildiğinde ağzının nasıl aşağı doğru kıvrıldığını görünce mide bulandırıcı bir tatmin duygusuna kapılıyorum.

"Seni hemen yüzde ondan aşağıya indireceğiz," diyorum, kaslı vücudunu inceleyerek vücut yağ oranını tahmin etmeye çalışırken. Eğer onu yüzde sekiz aralığına indirebilirim, sahada yıldırım gibi olacak.

Jack'in daha fazla cevap vermesini beklemeden topuklarımın üzerinde dönerek oradan ayrıldım.

"Ben senin düşündüğünden daha güçlüyüm," diye sesleniyor arkamdan.

"Buna güveniyorum."

Bölüm 3–Jack

Teksas'a on dört saatlik otobüs yolculuğu, tüm kararlarımı yeniden düşünmek için bana bolca zaman tanıyor. Her durakta inip eve otostopla dönmeyi düşünüyorum.

Burs için kabul mektubumu haftalar önce postayla gönderdim ama hâlâ sözleşmeyi imzalamadım. Bunun yasal olarak bağlayıcı olması

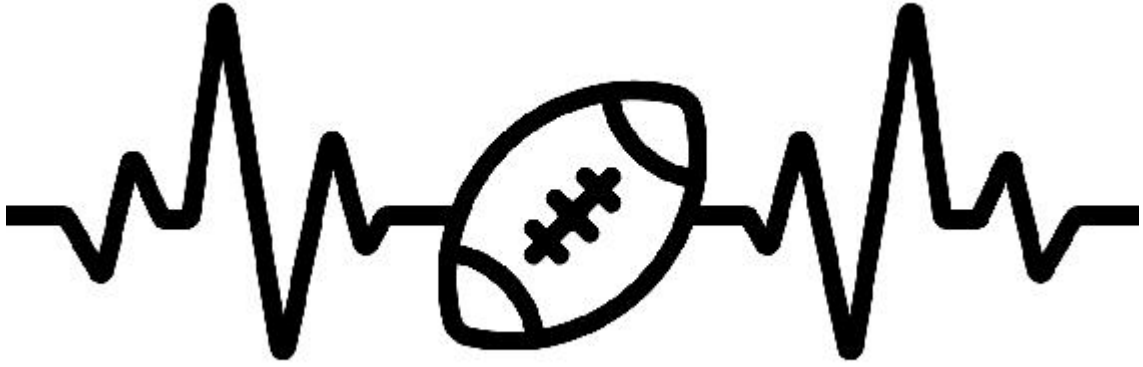
mümkün değil. Bu çılgınlık. Benden özerkliğimi devretmemi istiyor. Hayatımın tüm kontrolünü ona verin; ne yediğimden ne giydiğime; ne zaman ve nasıl antrenman yaptığımdan.

Ödevimi yaptım, kim olduğunu ve kurduğu takımı araştırdım. Bryant Nicks. Son sınıfından sonra NFL draftında ilk sırada seçildi. Groveton College'da oynadığı dönemde takımı üst üste üç ulusal şampiyonluğa taşıdı. Sonraki on yılı takas yaparak ve üç kez Super Bowl şampiyonu olma hayalini yaşayarak geçirdi, ta ki kötü bir darbe sonucu beyin sarsıntısı ve rotator manşet yırtığıyla hastaneye kaldırılincaya kadar. Bu, bir zamanlar harika bir oyun kurucu için kariyerini sonlandıran bir sakatlıktı.

Yıllarca onun hakkında hiçbir şey bulamadım, ta ki Groveton College Jackals'ın Baş Antrenörü olarak göreve başlayacağını duyuran bir habere rastlayana kadar. Neredeyse yirmi yıllık başarısız sezonların ardından Bryant Nicks devreye girdi, kadroyu boşalttı ve takımı yeniden ayağa kaldırdı. Geçen sezon playofflara kalmayı başardılar ki bu, tek sezonluk bir koçluk için etkileyici bir dönüşüm.

Yerel forumlar yeni koç için heyecanlı; hatta birçoğu Groveton'da oynadığı zamanki halini bile hatırlıyor. Anlaşılan tam bir kadın avcısıymış, üstelik de küstahmış. Ancak herkes onun hayranı değildi ve bazıları hâlâ kin besliyor gibi görünüyor. Yerden nasıl düştüğünden bahseden birden fazla kişi vardı; bazıları ağrı kesicilere bağımlı olduğunu ve dekana bir iyilik olsun diye Groveton'a geri dönmeden önce bir yıl gösterişli bir rehabilitasyon merkezinde kaldığını öne sürdü. Neyin doğru olduğunu bilmiyorum ama kağıt üzerinde bile ne yaptığını bildiğini söyleyebilirim.

Buna bir şans vermeye hazırım. Yapacağım.*herhangi bir şey* Hayallerimi gerçekleştirmek, her şey ondan alınmadan önce yaşadığı hayatı tam olarak yaşamak. Ama bu benim başıma gelmeyecek.

Koç Nicks buraya geldiğimde kendisine rapor vermemi istedi ama sözleşme ve onun gerçekçi olmayan beklentileri hakkında konuşmaya hazır değilim. Bunun yerine yurduma giriş yapıp eşyalarımı bıraktım. Geçen seferki gibi çok fazla şey getirmedi. Sadece kıyafetlerle dolu bir spor çantası ve çoğunluğu kitap olan bir kutu dolusu başka ıvır zıvır. Hepsini yatağa attım ve o zaman ikiz karyola için çarşafımın veya yatak örtümün olmadığını fark ettim. Ama en azından tek kişilik oda olduğu için kimseyle paylaşmak zorunda değilim. Son takımımda oynarken kaldığım oda kadar gösterişli değil ama yine de yeterince iyi. Biraz hapisane hücreesine benzemesi ve tüm yurtla ortak bir banyo paylaşmak zorunda olması dışında, fena değil. Açıkça fakir insanların yaşadığı yurtlar için oldukça süslü.

Yarıyılın başlamasına iki ay daha olduğu için neredeyse boş olan yurttan çıktıktan sonra kampüste bir tur atıyorum. Eski Teksas parası ve kendilerini elit sayan insanların kokusu sinmiş. Yemekhane bile şık giyinmeniz gereken bir restorana benziyor. Umarım öyle değildir, çünkü ben şık giyinmem. Neredeyse tek sahip olduğum şey spor kıyafetleri, birkaç kot pantolon ve çeşitli spor ve grup tişörtleri. Hatta Koç Nicks'in NFL'e draft edildiğinde oynadığı New Orleans Saints takımının neredeyse eski bir tişörtüne bile sahibim.

Spor kompleksinde araba yok, bu yüzden etrafta dolaşmanın güvenli olduğunu düşünüyorum. Kapıların kilitli olmadığını görünce şaşıyorum ve hemen içeri girebiliyorum. Etrafta dolaşırken alçak sesle bir ısılk çalıyorum. Burası inanılmaz şık. Groveton'da oldukça iyi bir spor hekimliği çalışma alanı var, bu yüzden oyunculara öğrenciler için kobay görevi görebilecekleri her türlü olanak mevcut. Fizik tedavi istasyonları, spor masajı ofisi ve ileride işinize yarayabilecek birçok başka tesis mevcut. En güzel yanı da tüm hizmetlerinin ücretsiz olması, çünkü öğrenciler tarafından çalıştırılıyorsunuz ama yine de profesyonel bir gözetim altındasınız.

Futbol soyunma odalarını bulup etrafta dolaşıyorum, parmak uçlarımı metal dolapların ve parıldayan ahşap sıraların üzerinde gezdiriyorum. Dolapların hepsine her oyuncunun soyadı ve numarası kazınmış. Tabii biri hariç. Dolaplardan birinin üzerindeki maskeleme bandına siyah keçeli kalemle "Perry" yazılmış, muhtemelen bana süslü, kazınmış bir isim plakası vermeden önce o lanet sözleşmeyi imzalamamı bekliyorlar.

Duşlar, her birinde üç duş başlığı bulunan, koyu yeşil fayanslı, pırıl pırıl duş kabinleri ve buz banyoları için iki oda ve devasa bir saunadan oluşuyor. Yolculuk yorgunu kaslarımı rahatlatmak için bir süreliğine oraya girmekten çekinmezdim ama hiçbir şeyin nerede olduğunu bilmiyorum ve yine de stadyumda bir tur atmak istiyorum. Maç günlerinde oyuncuların koştuğu tünellere doğru yürürken ekipmanların şingirtisini duyuyorum. Sesi takip ediyorum, buranın nasıl bir spor salonu olduğunu merak ediyorum.

Oda çoğunlukla karanlık. İçeride kim varsa, odaya rahatlatıcı bir ışık yayan gömme ışıklar yanıyor. Spor salonu gerçekten de son teknoloji. Tüm takımın aynı anda çalışabileceği kadar makine ve ekipman var, ancak gruplar genellikle günlere ayrılıyor.

Sessizce odaya girdim, kimseyi rahatsız etmek istemiyordum ama aynı zamanda daha yakından bakmak istiyordum. Bench press'te bir adam vardı, özellikle de yanında bir gözcü olmadığı düşünülüyorsa,

etkileyici miktarda ağırlık kaldırıyordu. Zengin bronzlaşmış kolları şişkindi, damarları neredeyse tehditkâr bir şekilde belirginleşiyordu; adam halteri fazla zorlanmadan indirip kaldırıyordu. Üstsüz göğsü sıkışmış ve terden parlıyordu, gri çizgiler koyu göğüs kıllarının arasından geçiyordu. Göğüs kasları kasıldı ve gözlerim meme uçlarına kaydı. Daha önce hiçbir erkeğin meme uçlarının beni tahrik ettiğini söyleyemem ama bakmadan da edemiyordum. Gözlerim yırtık karnında gezinip spor şortunun altından penisinin şeklini fark edince yutkunmak zorunda kaldım. Kendi tepkime merakla, hiç de sert görünmüyorken bu kadarını anlayabildiğime hayret ettim. Onun penisi kesinlikle benimkinden daha büyük, bu bir rekabet olmasa da etkileyici. Muhtemelen bu yüzden dikkatimi çekiyor.

Adam, barı son kez kaldırıp rafa yerleştirirken alçak bir homurtu çıkardı. Dikizlerken yakalanmak istemediğim için gölgelerin arasına daha da çekildim. Seksi bir kadına bakıyor olsaydım, bu kadar utangaç olmazdım. Muhtemelen tam karşısına kurulup, gelip penisime oturana kadar çömelirdim.

Bunu düşününce kaskatı kesiliyorum. Kesinlikle ona baktığım için değil. Yani, atletik bir yapıya hayran olmak son derece normal. Vücuduna ne kadar emek verdiğini biliyorum. Sporcu olmak bir bakıma sanatçı olmak gibi bir şey; bedenlerimiz bizim tuvallerimiz ve bedenlerimizi doğru forma sokmak için belli bir gelişim gerekiyor. Başka bir sanatçının eserine hayranlık duymak, yaptığım tek şey bu.

Ve sonra fark ediyorum ki *DSÖ* Hayranlık duyuyorum.

Koç Nicks yedek kulübesinde oturmuş, kollarını önünde sallayıp uzatıyor. Yeni ve sert koçumu izlerken yakalanmak istemediğim için gölgelerin arasına daha da çekiliyorum, özellikle de bir türlü indiremediğim o azgın ereksiyonla. Sessizce elimi eşofman altıma sokup sertleşmiş penisimi kemerimin altına çekiyorum. Umarım lastik onu geride tutacak kadar güçlüdür. Yakalanma korkusunun o piçi söndüreceğini düşünürsünüz ama tam tersi bir etki yaratıyor.

Nicks havlu almak için spor salonunun diğer tarafına yürüyor ve ben de bu fırsatı değerlendirerek olabildiğince sessizce dışarı çıkıyorum.

Spor kompleksinin ana avlusuna doğru koşarken kalbim deli gibi çarpıyordu ki sert bir ses beni durdurdu.

"Perry!"

İnleyip arkamı döndüm, gerginliğimi gizlemek için sinirli bir tavır takındım. "Bakıyorum. Ofisinde değildin."

"Dört saat önce otobüsünüz geldiğinde arayabilirdiniz."

"Ne, beni mi takip ediyorsun?"

"Varlıklarımın kaydını tutuyorum." Bana süzdü, ela gözleriyle beni süzdü. "Orada bir sözleşme mi saklıyorsun?"

Bir an tökezliyorum, karnımın dibine bastıran hâlâ sertleşmiş penisimden bahsettiğini düşünüyorum. Ama o, kasıklarına değil, etrafıma bakıyor.

"Henüz imzalamadım," diyorum cesurca.

"Neden olmasın ki?"

"Çünkü o lanet olası sözleşme tam bir saçmalık. Beni böyle kontrol edemezsin."

"Yapabilirim ve yapacağım da. Anlaşmanın bir parçası bu. Sözleşme yok, draft adayı yok ve burs da yok, o yüzden Alabama'ya defolup gidebilirsin."

Yüzüm kızarıyor ve yumruklarım sıkılıyor. Bundan sıyrılamayacak. "Pekala." *Ama hayatını cehenneme çevireceğim.* Bu köpeği evcilleştirmekte iyi şanslar.

"Masamdan bir şey alayım da gidelim. Bavulları açmana yardım edeyim, ne üzerinde çalıştığımıza bakayım." diyor Nicks, koridora doğru dönerken.

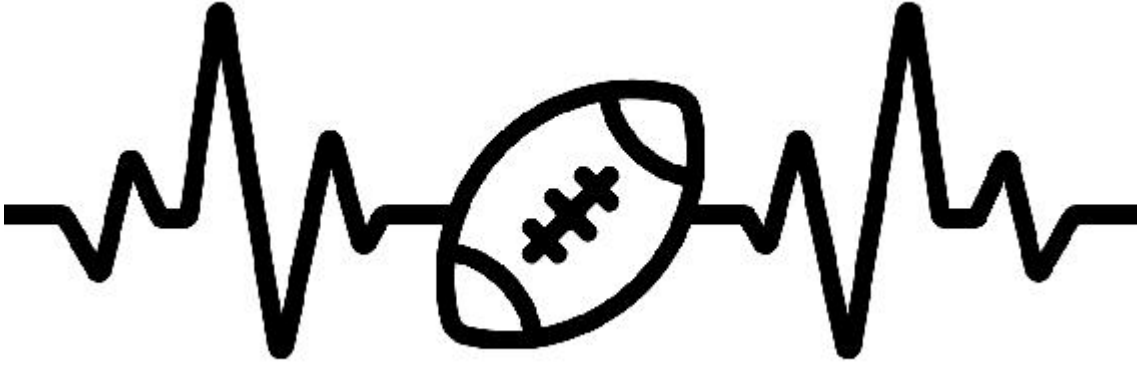
Neyden bahsediyor bu?

"Bunu sana daha sonra, ya da yarın getirsem olmaz mı?"

"Zamanım var ve programınızı ve ayrıntılarınızı konuşmamız gerekiyor."

"Mesela işlememe izin verildiğinde mi?"

"Kesinlikle," diyor ve bana tehditkar bir sırıtışla bakıyor.

Küçük yurt odama girdiğimizde neredeyse utanıyorum. Sahip olduğum tek şey, tozlu bir spor çantası ve içki dükkanından aldığım bir karton kutunun içinde, çıplak yatağın üzerinde oturmak.

"Bu kadar mı?" diye soruyor Koç Nicks sert sesiyle. Bir yargıdan ziyade basit bir soru gibi duruyor ama yine de tüylerim diken diken oluyor.

"Evet, ne olmuş yani?"

Koç bana dönüp kollarını geniş göğsünde kavuşturdu. Geniş göğüs ve omuzları, incecik beline doğru incelen iri bir adamdı. Koyu saçları ve kısa sakalı, sert, ela bakışlarını neredeyse tehditkâr hissettiriyordu. Etkisiyle oda epey küçülüp ısınıyordu ama korktuğumu belli etmeye niyetim yoktu. Geri adım atmadan veya bir milimetre bile küçülmeden ona kaşlarımı kaldırdım.

"Bana cevap verirken bunu saygılı ve akıllıca yapacaksın ve bana koç veya efendim diye hitap edeceksin."

Burnumdan soludum. "Evet efendim," dedim alaycı bir şekilde. Kutudan birkaç kitap çıkarmak için arkamı döndüm ve yıllardır sakladığım küçük bir futbol kupasıyla karşılaştım. Aptalca ve acınası ama o zamanlar beni ayakta tutan tek iyi şey futboldu. Annem beni tekrar evden atmaya karar verdiğinde, sarhoş olup eşyalarımı gelişigüzel bir şekilde atmamla mahvolmayan son kupam bu. Kutunun kenarına itip eski, solmuş bir futbol topu çıkardım.

"Maç topu mu?" diye sordu Koç, topu alıp ellerinde çevirirken, saygısızlığımı bir anlığına unuttum.

"Evet."

Bana dik dik bakıyor, gözlerinde kesinlikle zayıf bir adamı korkutacak kadar sert bir karanlık var. Onunla ilgili sorunum, onu otoriter bir seviyede korkutucu bulmam değil, yanında durmanın bana sıcaklık vermesi. Çok fazla sıcaklık. Kafam karışıyor ve kişisel alanımda ne kadar uzun süre kalırsa o kadar sinirlenmeye başlıyorum.

Koç Nicks derin ve öfkeli bir iç çekişle topu ceza sahasına geri atıyor ve hemen konuya giriyor. "Sözleşme nerede?"

Gözlerimi kısıp, sırt çantamdan buruşuk kağıtları çıkardım. O gece bana uzattığı her şeyi o kadar çok okudum ki ezberledim. İşte bu yüzden bu sözleşme konusunda bu kadar endişeliyim.

"Bu yasal mı?"

"Yaralandığınızda veya başınız sıkıştığında bizi dava edemeyeceğinizden emin olmak için yeterli. İyi avukatlarımız var," diyor ve bu bir uyarı gibi geliyor. "Ama daha da önemlisi, o satıra imzanızı attığınızda, tam olarak neyle karşılaşacağınızı biliyorsunuz. Sürpriz yok ve lafı dolandırmam. Sizden ne istediğimi, ne zaman ve nasıl istediğimi tam olarak söyleyeceğim. Ne zaman ve ne kadar yükseğe zıplayacağınızı söylerim. Ya hiç konuşmazsınız ya da 'evet, Koç' deyip yaparsınız. Bu kadar basit."

"Ve ne yediğim, ne giydiğim, boş zamanlarımda ne yaptığım ile ilgili tüm bu saçmalıklar?"

"Ağızına dikkat et, evlat."

"Henüz hiçbir şey imzalamadım," diye meydan okudum.

Etkilenmiş görünmüyor ama bana zafer anımı yaşıyor. Eminim ki bunun bedelini daha sonra ödeyeceğim. *Bu ihtimal neden heyecan verici?*

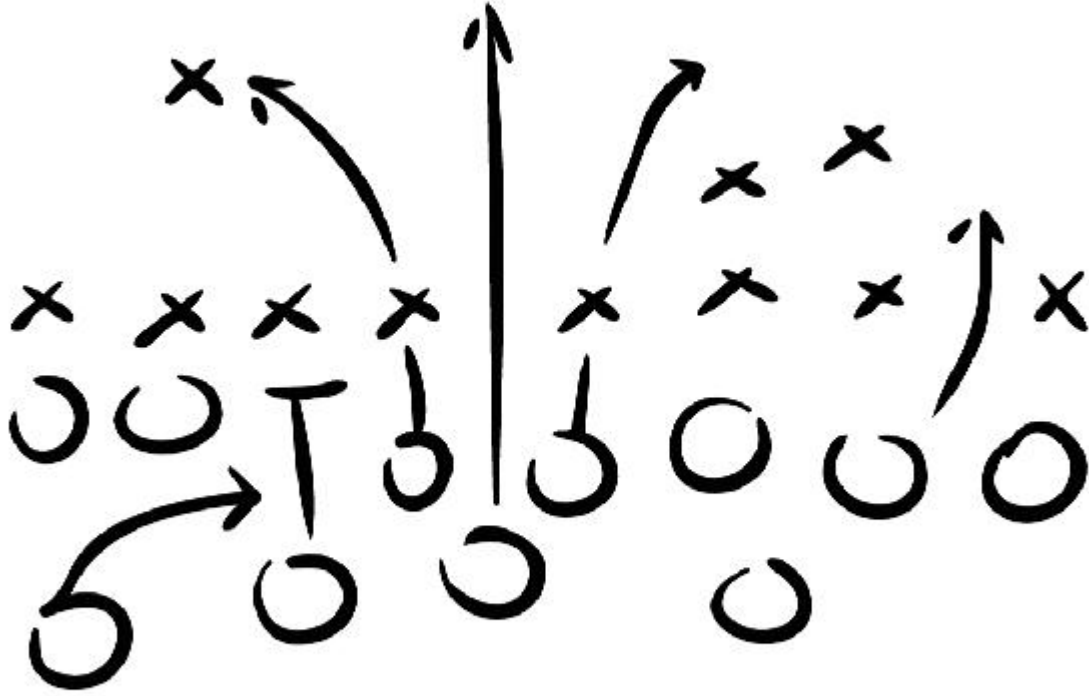
Sanırım tek istediğim, onun sandığı kadar güçlü olmadığını, beklediği gibi kırılmayacağımı kanıtlamak. İkimiz de bundan bir galibiyet çıkarabiliriz. Hedeflerimizin çoğunu paylaşıyoruz. Ama aramızdaki bu irade savaşı? Ona beklediğinden çok daha fazla mücadele gücü vereceğim.

"Kendini tamamen bana teslim etmelisin ki seni, kaderinde olduğunu düşündüğün ortamda başarılı olacak türden bir adama dönüştürebileyim. Bu kolay bir yol değil; her gün çok çalışmak gerekiyor ve gerçekten başarılı olmak istiyorsan kendini nasıl taşıyacağın konusunda beklentiler var. Kimse bir aptalla veya bir pislikle röportaj yapmak istemez ve kimse saygı duymadığı birine sponsor olmak veya onu desteklemek için para ödemez. Yakışıklılık ve iyi istatistikler, sistem seni kış üstü yere sermeden önce seni ancak bir yere kadar götürür."

"Beni yakışıklı mı buluyorsun?"

Koç Nicks kafamın arkasına vuruyor ama gülümsememeye çalıştığını anlayabiliyorum.

Seni kıracağım ihtiyar.

Bölüm 4–Bryant

Planımda hiçbir şeyin pazarlığa açık olmadığını gergin bir öğleden sonra anlattıktan sonra, sonunda o ateşli adamı sözleşmemi imzalamaya ikna ettim. Oradan her zamankinden daha memnun bir şekilde ayrıldım. Onun kıcını tekmelemek için can atıyorum.

Bu çocukta beni sinir eden bir şey var. Düşüncelerim ne zaman ters gitmeye başlasa, ki bu benim kendime bile itiraf etmek istediğimden çok daha sık oluyor, bunu anlıyor ve bu konuda kendini beğenmişlik taslıyor.

Antrenmanın ilk günü. Yüz on oyuncu ve yaklaşık elli destek personeli sahada dolaşüyor, el sıkışıyor ve kendilerini tanıtıyorlar. Hepsi antrenman kıyafetlerini giymiş ve hazır, çoğu zaten rahatsız edici olan Teksas sıcaklığında terliyor. Ama daha erken ve daha yeni başlıyoruz. Buna çok hızlı alışmaları gerekecek. Spor hekimliği öğrencilerinden oluşan dolu bir sınıfım ve su ve sporcu içeceği makineleri, soğutma havluları ve sıcak çarpmasıyla mücadele için ihtiyaç duyabileceğimiz her şeyle dolu bir sıram var. Ama adam gibi davranmanın zamanı geldi ve onlar da bunu biliyor. Sahaya doğru yürümeye başladığım anda herkes konuşmayı bırakıp dikkatlerini bana çevirdi. Koçlar da orta sahada bana katılıp arkamda bir sıra oluşturdular.

Bu, işimin en sevmediğim kısmı. Topluluk önünde konuşmayı hiç sevmedim, bu yüzden kısa ve öz tutuyorum.

"Dinleyin Çakallar! Bugün bir yolculuğa çıkıyoruz. Kolay olmayacak. Eğlenceli olmayacak. Ama bu, hayatınız boyunca sizinle birlikte taşıyacağınız bir başarı olacak. Bugün şampiyonluk sezonuna giden zorlu tırmanışa başlıyoruz!"

Oyuncular sevinç çığlıkları atıyor, arkamdaki antrenörler alkışlıyor. Konuşurken kalabalığın arasında yürümeye başlıyorum, her oyuncunun gözlerinin içine bakma fırsatı kolluyorum, en azından bir anlığına.

"Geçen sezon bizimleyseniz, neyle karşılaşacağınızı biliyorsunuzdur. Benimle yaz antrenmanları yapmak, acemi birliğini tatile benzetiyor. Hava sıcak olacak ve canınız yanacak. Her sabah şafak vakti buraya geleceksiniz ve her gece güneş battıktan çok sonra, işten atılana kadar kışınızı yırtacaksınız. Soyunma odalarında birbirinizi

pataklamak dışında hiçbir sosyal hayatınız olmayacak. Antrenmanda yiyip futbolla nefes alacaksınız. Ve bu takımın yirmi yıldır oynadığı en iyi sezona hazır bir şekilde çıkacaksınız."

Her oyuncuya en korkutucu bakışlarımı atıyorum, onları bana karşı gelmeye veya beni alt etmeye cesaretlendiriyorum.

"Fedakarlık, disiplin ve sarsılmaz bir bağlılık talep ediyorum. Sızlanmalarınızı ve sızlanmalarınızı dinlemeyeceğim ve ailenizin kim olduğu ve yöntemlerim hakkında ne düşündükleri umurumda değil."

Sonunda gözlerim, beyaz ve yeşil antrenman üniformasıyla arkalarda duran Jack'e takıldı. Koyu renk kısa saçları çenesini daha kare, elmacık kemiklerini ise belirginleştiriyor. Giydiği forma belinin üzerinde kısalmış, belirgin karın kaslarını sergiliyor. Gri gözleri beni dikkatle izliyor ve orada beni hem rahatsız eden hem de memnun eden bir şey görüyorum: kararlılık.*Açlık.*

"Seni sınırlarına kadar zorlayacağım. Seni tekrar tekrar yere sereceğim, ta ki tek duyduğun şey sana kalkıp oyuna geri dönmeni söyleyen sesim olana kadar."

Gözlerimi Jack'ten ayırıp kalabalığın önüne doğru yürüyorum.

"Zorlukları kucakla. Acıyı kucakla. Ve sonunda zaferi kucaklayacaksın."

Hepsinin tezahüratları bitince durup bekleyip arkamı dönüp teknik ekibime işaret etmiyorum.

Eğer oyuncular benim zamanımı boşa harcayacaklarını sanıyorlarsa, yakında farklı şeyler öğrenecekler.

Tuck Sanders devreye girip görevleri bağırarak söylüyor. "Tamam! Susun ve dinleyin! Beş gruba ayrılacağız: Birinci sınıf hücum ve defans oyuncular, siz Koç Mans'lasınız, onu takip edin, o size programınızı açıklayacak. İkinci sınıf hücum oyuncular, Koç Lee ile,

defans oyuncularını ise Koç Blane ile. Birinci sınıf oyuncular, siz ben ve Nicks ilesiniz."

Kimsenin kıpırdamadığı bir an geliyor, düdüğümü çıkarıp sertçe üflüyorum. "Ne halt ediyorsun? Antrenman zamanını harcıyorsun, hadi gidelim!"

Sanders'ın ilk 11'de başlama vuruşlarını yaparken Jack'in doğrudan birinci sınıf oyuncularına doğru yürüdüğünü fark ediyorum, hatta ilk 11 oyuncusu olup olmayacağından bile şüphe duymuyor. Birinci sınıf oyuncular her sabah antrenmanın başında sahada koşarken, diğer gruplar spor salonunda zaman geçirip çeviklik antrenmanı yapıyor. Öğle yemeğinden sonra antrenmanı değiştiriyoruz ve günün sonunda ben tatmin olana kadar antrenman maçları yapıyoruz. Her gün gelişme bekliyorum ve hiç gevşeme yok.

Oyuncular esnerken biz de onlara programı anlatıyoruz ve sonra esnerken birinci sınıf oyun kurucu Lane Masters ile sohbet eden Jack'e sesleniyorum. İkisi de tartıştıkları şeyden pek memnun görünmüyor.

"Evet, Koç?" diyor ve yanıma doğru koşuyor.

"Dün sana verdiğim üniforma bu değil," diyorum karnındaki açıkta kalan deriye bakarak.

"Spor kıyafetlerimi karıştırmayacağını sanıyordum," diyor, dün yaptığımız konuşmayı yüzüme vurmaya çalışarak.

"Formamı giydiğinde beni temsil ediyorsun. İster düzelt ister çıkar. Sonra turlar atmaya başlayabilir, bacaklarını hareket ettirebilirsin."

Jack, bakışlarını bana dikerek tişörtünü başının arkasından çekip çıkarıyor. Tişörtü ayaklarıma fırlatıyor, kaşını kaldırarak piste doğru koşmaya başlıyor.

Birinci sınıf oyuncularının geri kalanı ona katıldığında, yarım saatten fazla bir süredir koşuyor. Ter içinde. Hepimiz ter içindeyiz; saat daha sabahın dokuzunu biraz geçiyor ve dışarısı neredeyse otuz derece. Neyse ki, şikayet etmiyor veya temposunu yavaşlatmıyor. Vücudundaki parlak ter dışında, çalıştığını anlayamazsınız bile. Çok geçmeden, tek çıplak koşan oyuncu o değil, gerçi ben onu fark eden tek kişiyim.

Birkaç kilometre koştuktan sonra, hepsine su molası verdiriyorum ve öğrenci ekipman sorumlularından üstsüz oyunculara güneş kremi sıkmalarını istiyorum. Jack'e yardım eden genç kadının gülümseyip ellerini omuzlarına koyup güneş kremi sürmesini biraz fazla yakından izliyorum. İlgiden hoşlanıyor gibi görünüyor. Birkaç sprintin ısınmasına yardımcı olacağını düşünüyorum ve aynı öğrenci sorumlusu ona bir serinletici havlu getirdiğinde, onu başka bir yere yönlendiriyorum. Dikkat dağıtacak bir şey yok ve şımarık bir kızın onu şımartmasına izin vermeden önce onun mücadelesini izlemek istiyorum.

Sabahın geri kalanını güç ve kondisyon egzersizleri yaparak geçiriyoruz, ardından yemek için içeri giriyoruz. Spor kompleksinin kendi kafeteryası var ve bu oyuncuların önümüzdeki sekiz hafta boyunca yemeklerini yiyeceği tek yer burası. Sadece gece uyumak için değil, kampüste başka hiçbir yer henüz açık değil ve hepsine ayrılmamaları konusunda kesin emirler verilmiş. İhtiyacım olan son şey, oyuncularımın yağlı fast food'larla karnını doyurup içki dükkanlarına uğraması.

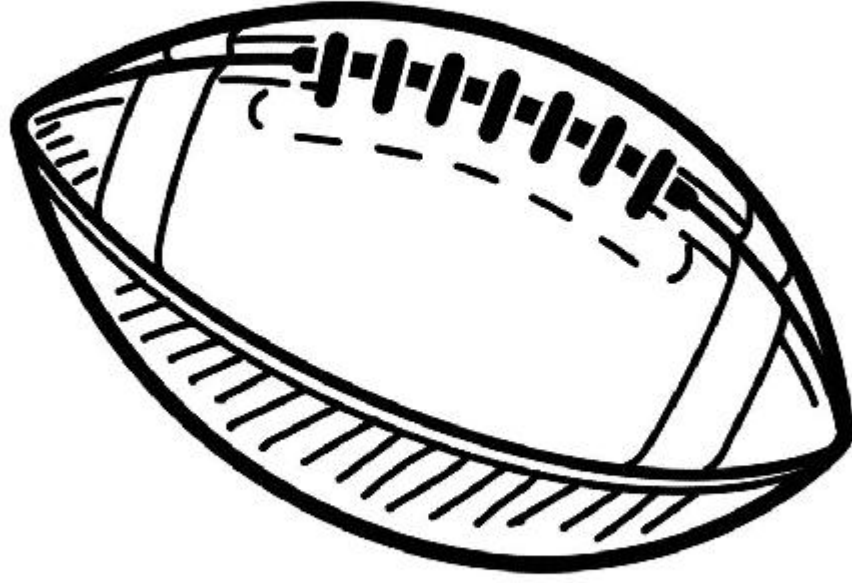
Jack, son beş saatini kavurucu güneşin altında yorucu egzersizler yaparak geçirmemiş gibi yanımdan koşarak geçiyor. Kolundan tutup onu kenara çekiyorum.

"Şimdiye kadar sana karşı nazik davrandım oğlum. Beni bir daha asla takımımın önünde sınama ve bana saygısızlık etme."

"Evet efendim," diyor kanımı kaynatan bir sesle. Gözleri, yutkunduğumda boğazımın nasıl titrediğini izliyor ve dudağı kıvrılıyor. "Bunu baş başa geçireceğimiz özel zaman için saklayacağım." Koşarak yemeğe gitmeden önce kafasına vurmaya bile fırsat bulamıyorum.

Genellikle yemekler için takıma katılmam ve bugün de farklı değil. Öğle yemeklerim, gün ortasında bulduğum sessizliğim, e-postalarım bakıp evden getirdiğim öğle yemeğini yediğim saatlerdir. Ancak e-postamı açmak yerine kendimi güvenlik kameralarına erişimimi açarken ve Jack'in tabaklarını sandviçler, patates salatası ve patates kızartmasıyla dolduran oyuncu kalabalığına katılmasını izlerken buluyorum. Sunulanlara gözlerimi deviriyorum. Antrenmanlarda daha sıkı bir tutum sergilemek karşılığında menü seçenekleri üzerindeki kontrolümden vazgeçmek zorunda kaldım. Çalışanlarım biraz fazla kontrolcü davrandığını hissettiler ve tam kadro olmadan günde üç öğün yemek sağlamak zaten yeterince zordu. Bu yüzden çoğunlukla bıraktım. Patates kızartması ve tatlılar hakkında bazı kesin önerilerde bulunacağım.

Jack birkaç sandviç alıyor ve sıranın geri kalanının arasından seçimlerini yaparken kendi kendime mırıldanıyorum. Daha sonra antrenmanı için daha spesifik kurallar üzerinde görüşmek üzere bir toplantımız var ve uyması gereken eksiksiz bir beslenme programının yanı sıra derslerine de devam edebilmesi için bir çalışma rutini de hazırladım. Burada kalacağı yıl boyunca futbol ve dersler dışında hiçbir şeye vakti olmayacak, ama karşılığında aldığı şeyler için minnettar olmalı. Henüz arkadaş edinememiş gibi görünüyor. Bu sabah antrenmanları sırasında diğer birinci sınıf öğrencilerinde belli belirsiz bir düşmanlık sezdim ve Jack, birinci sınıf oyuncularının olduğu masanın sonunda bir yer seçmiş. Onlarla hiç sohbet etmeye çalışmıyor gibi görünüyor ve yemek yemesini ne kadar süredir izlediğimi fark etmeden, tepsisini atıp kafeteryadan çıkıyor. Günün bir sonraki antrenmanının başlamasına neredeyse bir saat var. Nereye gidiyor olabilir ki?

Bölüm 5–Jack

Koç'a siktirip gitmesini mi söylesem, yoksa kendimi ona kanıtlamak için daha da zorlamalı mıyım karar veremiyorum.

Haftalar geçtikçe aramızdaki dinamik değişiyor ve artık her şeyin futboldan ibaret olduğunu hissetmiyorum. Aramızda sanki bir kedi fare oyunu var ve bundan itiraf edebileceğimden çok daha fazla keyif

alıyorum. Koç Nicks bana ne giyeceğimi, ne yiyeceğimi, ne kadar ders çalışacağımı ve ne zaman uyuyacağımı söylüyor ve bu beni son derece sinirlendiriyor. Yine de kendimi bu kurallar etrafından dolaştırmanın ufak yollarını buluyorum ve bundan büyük bir keyif aldığımı itiraf etmekten utanmıyorum. Geri adım atmanın en sevdiğim yolu kıyafetlerimle; çoğu zaman sırf onu kızdırmak için tişörtümü çıkarmayı veya ona önerilenden daha kısa şort giymeyi tercih ediyorum. İster saf bir hayal kırıklığından ister başka bir şeyden olsun, gözlerini çıplak tenimde hissedebiliyorum ve onu engellediğimi bilmek bana heyecan veriyor.

Kontrolcü piç, diğer oyuncuların yediği şeyler yerine baharatsız ızgara et ve ıspanak gibi şeyler yememi bekleyerek yemeklerimi bile hazırlıyor. Sözleşmeyi gönülsüzce imzaladım çünkü bu konuda gerçek bir seçeneğim yoktu, bu yüzden bana ne verirse onu yiyorum. Ama bir avuç üzüm alıp kameraya dik dik bakarak yiyorum, böylece onu görebiliyorum. Beni bir sapık gibi izlediğini bildiğimi hissettiriyorum. Beni daha sıkı antrenman yapmaya, daha fazla tekrar yapmaya, daha fazla sprint koşturarak cezalandırıyor. Şaka bir yana, vücudumu sınırlarına kadar zorlamanın acısını seviyorum.

Nicks bizi zorlu antrenman seanslarında yönlendirirken, gidip gelmemiz bana odaklanacak bir şey veriyor. Teksas sıcağında bu antrenmanlar on kat daha zor geliyor ama o durmak bilmiyor. Acemi birliğini tatil gibi göstereceğini söylediğinde yalan söylemiyordu. Ağrıyan bedenim yurt odama her gece yürürken kendimi hiç bu kadar bitkin hissetmemiştim. Ayrıca hiç bu kadar iyi uyumamıştım ve çoğu gece dersler başlamadan önce koçun bana çalışmam için verdiği kitaplara bile bakmadan doğruca yatağa giriyorum. Sadece ona bir futbol şampiyonası kazandırmak için burada olduğum halde beni neden en kolay derslere yazdırmadığını anlamıyorum ama beni zor durumda bırakmaktan hoşlanıyor gibi görünüyor. Bana yüklediği ileri düzey ders yüküyle B ortalamasını korumak zor olacak. Kesinlikle aptal değilim ve tüm testlerimden yüksek puanlar aldım ama hiçbir zaman iyi bir not ortalamasını koruyamadım. Dürüst olmak gerekirse,

derslerimin çoğunu astım. En son oynadığım maçın veya partinin yorgunluğunu atmak için uyumayı tercih ettim.

Dönem başladığında, Koç dizginleri gevşetmek zorunda kalacak. Artık beni yirmi dört saat boyunca karantinada tutamayacak. İnsanları tanımak ve eğlenmek için daha fazla boş zamanım olacak ve takımdan bazılarının burada düzenlenen çılgın öğrenci birliği partilerinden bahsettiğini duydum. Henüz takımda pek arkadaş edinemedim. Oyun kurucu, Lane falan ve arkadaşları, Bryant Nick'in arkadaşı olduğum için benimle açıkça alay etmedikleri sürece beni neredeyse hiç fark etmiyorlar.*hayır davası*Yine de, her antrenman maçında ne kadar çok sayı atarsam, söyleyecekleri o kadar az olur. Sezon başladığında, en azından sahada doğru seçimler yapabilecek kadar beni kabul edeceklerini ve böylece lanet olası bir şampiyonluk kazanabileceğimizi umuyorum. Şimdilik, beni alt etmenin ve tüm takımı bana karşı kışkırtmanın yollarını bulmaktan keyif alıyorlar. En son izinsiz bir darbeden sonra bir zincirleme kazaya maruz kaldığımda, Koç'un ofisinde sinir krizi geçirmiştım çünkü ne olduğunu gördüğünü ve onları cezalandırmayı seçerek, kendi hallerine bırakmaya devam ettiğini biliyorum.*Beniçinin onlarınsaçma* sapan oyunlar. Nicks bana sırtarak karşılık verdiğinde ve biraz zorbalığın beni güçlendireceğini söylediğinde oldukça tehditkar görünüyordu ve o zaman onun lanet olası bir sadist olduğunu anladım.

Çok bitkinim ve perişanım, her gün pes edip eve dönmeyi düşünüyorum ama ona bu mutluluğu yaşatmayacağım. Okul başlayana ve biraz nefes alabileceğim zamana kadar zaman kazanmaya çalışıyorum.

Bu sezon bitip şampiyonluk kazanıldığında, NFL hayallerimi gerçekleştirme yolunda olacağım. Bu yaz, sıralamalarda yükseldiğim tarihimde sadece bir an olacak. İşler çok zorlaştığında gözlerimi kapatıp Superdome'un çimlerine ayak parmaklarımı gömmenin, kalabalığın adımı haykırdığını duymanın, o beyaz çizgiyi geçen galibiyet topunu atmanın nasıl bir şey olacağını hayal ediyorum.

Kendimi toparlayıp sahaya çıkıyorum ve hızla kararan gökyüzüne bakıyorum. Havadaki basınç çok fazla ve bütün gün cehennemden daha sıcaktı. Başımın arkasında bir baş ağrısı hissediyorum ve onu bastırmak için biraz su içiyorum. Son birkaç haftadır her gün olduğu gibi, kendimizi sıcak ve bitkinlikle zorluyoruz. Ne kadar su içersen içeyim, bu kadar terlerken susuz kalmamak zor. En azından bugün bir fırtına antrenman süremizi kısaltacak gibi görünüyor, böylece uzanıp biraz dinlenebilirim.

Diğer oyuncular soyunma odalarına giden tünel girişinden koşarak çıkıyorlar, birçoğu sıraya girerken bilerek omuzlarıma çarpıyor. Koç her gece birinci ve ikinci takım oyuncularını birbirleriyle antrenmana çıkarıyor. İkinci takım neredeyse birinci takım kadar iyi, ama bunun nedeni birlikte daha iyi oynamaları olabilir. Birinci takım, pozisyonumu ve hızımı kendi avantajlarına kullanmak yerine, birbirlerini alt etmekle ve beni geri püskürtmekle çok meşgul.

Antrenörler sinirlenmeye başlıyor ve onlara oyun kurmalarını ve beni kullanmalarını söyleyip duruyorlar ama Lane sürekli bahaneler uyduruyor. Antrenmanlar başladığından beri geçen birkaç haftadır, Koç Nicks tribünlerin en tepesinde oturmuş, dayanamayıp izliyor. Ama bu gece sahada ve bu herkesi biraz tedirgin ediyor. Herkesin onu ne kadar korkutucu bulduğuna kendi kendime sırtıyorum. Sanki etrafta dönen bir köpekbalığı gibi ve hepsi regl döneminde. *Bir sürü amcık.*

"Arkama yaslanıp izledim, gerçek sıcaklıklar başlamadan önce antrenman yoğunluğunu azaltabileceğimi gösteren bir gelişme görmeyi bekledim ama beni sürekli hayal kırıklığına uğrattın. Bir takım gibi oynamıyorsun ve ben de kendi sahamda bunu kabullenemiyorum." Lane'e bir bakış attı. "Bu takımın lideri olman gerekiyor. Kendini toparlamazsan, seni yedek kulübesine alıp yerine Kiff'i koyarım." Lane, ikinci sınıf oyun kurucuyla tehdit edildiğini protesto etmek için ağzını açtı ama Nicks sert bir bakışla sözünü kesti. "En azından takımının avantajına oynuyor ve yeteneklerini nasıl kullanacağını biliyor."

"Hayırseverlik davasından mı bahsediyorsun?" diye şaka yapıyor Lane, ama bu çok sızlayıcı geliyor ve kimse gülmüyor.

"Onu buraya neden getirdiğimi sanıyorsun?" diye kükredi Nicks. "Beğenmemen umurumda değil. Takım olarak oynuyoruz, böylece...*kazanç* Takım olarak. Bu senin son sınıfın, Masters - şampiyonluk kazanmak için son şansın. İstiyor musun?"

"Evet, öyle."

Nicks hepimize dik dik bakıyor, şakağının yan tarafında kalın bir damar öfkeyle atıyor. "İster misiniz!?" diye bağılıyor ekibe.

"Evet efendim!" diye karşılık veriyorlar, hâlâ ikna edici olmayan bir şekilde. Tek kelime etmiyorum, sırtıma astığı hedeften nefret ediyorum bile. Sanki zaten yokmuş gibi.

"BUNU SİKTİR Mİ EDİYORSUN!?" diye bağılıyor Nicks.

"EVET EFENDİM!"

"O zaman kafalarınızı kışınızdan çıkarın!" Topu işaret ederken, sanki özel yapılmış gibi avuçlayarak, takımında bir mırıltı duyuluyor. Diğer destek personelinin ve kalan oyuncuların, o topu atmaya hazırlanırken ilgi ve heyecanla sahaya çıkıp, bu kargaşanın ne olduğunu anlamaya çalıştıklarını fark ediyorum.

"Perry!" diye sesleniyor. "Getir."

Top havada kusursuz bir yay çizerek uçuyor. Bir anlığına reddetmek istiyorum ama bu pislikleri teşhir etmenin cazibesi çok büyük. Bir şut gibi fırlıyorum, sprint antrenmanlarımızda hiç görmedikleri kadar hızlı koşuyorum. Hızlı olduğumu biliyorlar ama oyun topla doluyken, hedefime odaklanmış ve her zamankinden daha kararlı, ısı arayan bir füzeye dönüşüyorum. Top daha başlamadan sahanın neredeyse yarısına ulaşmış olmasına rağmen, temiz bir şekilde yakalayıp gol

bölgesine uçmayı başarıyorum. İkinci sınıf oyuncularından birinin birkaç nefes alışına ve mırıldanan "Olmaz" sesine sırtıyıyorum.

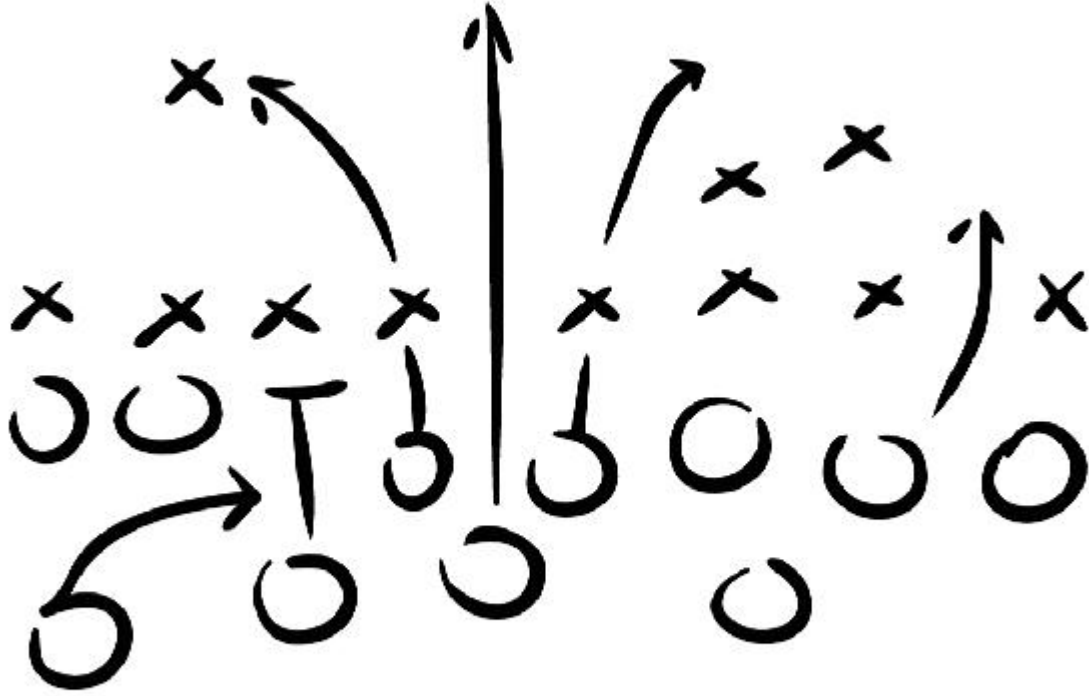
Nicks bana giderek zorlaşan paslar atıyor, bazıları neredeyse imkansız ama hepsini yakalıyorum. Hatta birkaç kez beni sınavarak hata yapmamı sağlamaya çalışıyor ama ben tökezlemiyorum. Bir noktada, yüzündeki sadist sırıtışa bakılırsa, eğlenmeye başladığını bile düşünüyorum.

Çok geçmeden gökyüzünde şimşekler çakıyor ve yerden kocaman, iri yağmur damlaları aniden sel gibi düşmeye başlıyor.

Koç, takımın geri kalanını erken eve göndermek için gönderiyor ama beni geride tutuyor. "Kal," diyor, işaret ederek ve gözlerimin içine sertçe bakarak.

Birinci sıradaki takım arkadaşlarım sahadan ayrılırken havlıyorlar. Nicks, rüzgar ve yağmurun arasından görmek imkansız hale gelene kadar bana top atmaya devam ediyor ve ben de yavaşlıyorum, artan baş ağrımı görmezden gelmek giderek zorlaşıyor. Sonunda içeri girmemizi işaret ediyor ve soyunma odasına doğru giderken yanından geçerken "iyi çocuk" diye mırıldandığını duyduğuma yemin edebilirim.

Ona çıkışmak için arkamı döndüm ama bununla başa çıkamayacak kadar yorgunum. Çenemi sıkıldığında başımdaki ağrıyla irkildim ve duşlara doğru gitmeye karar verdim.

Bölüm 6–Bryant

"Vay canına, elleri sihirli gibi," diye mırıldandı çaylak oyuncuların biri, takım sahadan ve yağmurdan uzaklaşırken.

Kendi kendime gülüyorum. *O kadar iyi değil.*

Tamam, çocuk sandığımdan daha iyi.

Ne atarsam atayım yakalıyor. Onu şiddetli fırtınada tutuyor, sınıyor, çelme takmaya çalışıyorum ama o hatasız. Sanki top ellerine doğru çekiliyor. Yağmur o kadar şiddetli ki, bir kez bile düşüremeden önce görebiliyorum ve dürüst olmak gerekirse, topu kaçırarak kadar uzağa fırlatan benim atışım. Tereddüt etmiyor veya itiraz etmiyor, ben çağırana kadar sahada tekrar tekrar koşturmayı devam ediyor.

Ben...*gurur duymak*Onun. Yeteneklerinin takıma katacağı potansiyel için heyecanlıyım, tabii diğerleri kafalarını kışkırtarak çıkardığında. Onlara karşı biraz gevşek davrandım, yardımcı antrenörlerin antrenmanlarını yönetmesine izin verdim, ben de dikkatimi yeni oyuncumuza verdim, ama artık dikkatimi bir bütün olarak takıma verme zamanı geldi.

İster pistin hangi tarafından geldiğini beğensinler ister beğenmesinler, Jack, Groveton Jackals'ın yeni yıldız geniş alıcısı ve ulusal şampiyonluğa giden yolumuzu açacak. Artık buna alışmalarının zamanı geldi.

Ona attıkları alayları duyuyorum ve gün sonu antrenmanlarında onu hedef aldıklarını fark ettim. Şimdiye kadar bunu sürecin bir parçası olarak görüyordum. Katı talimatlarımın çoğunu yerine getirdi, ancak iradesi hâlâ hoşuma gitmeyecek kadar güçlü. Her ne kadar iyi yapıyor olsa da, onu kırmak için hâlâ yoğun bir istek duyuyorum. Tahmin ettiğimden daha fazla zihinsel dayanıklılığa sahip, ama bu da beni daha çok istemeye itiyor.

Övgülerime karşı gösterdiği tepki tüylerimi diken diken ediyor ve nefesimi tutarak bana saldırmasını bekliyorum. Bana öfkelenmesini istiyorum ki onu yere serebileyim, haddini bildirebileyim. Küçük meydan okumalarını heyecanla beklerken buldum kendimi. Kendimi canlı hissettiriyorlar ve onu cezalandırmaktan, sınırlarına zorlamaktan en yoğun hazzı alıyorum. Doğrusunu söylemek gerekirse, belki de fazla haz. Her deadlift çabasıyla homurdandığında, onu bench'te gördüğümde şakağına bir ter damlası düştüğünde, penisimin sertleştiğini hissediyorum. Acısına, değerini kanıtlamak için gösterdiği

abaya, standartlarımı karşılamak için verdiği alışılmadık tepkileri gizlemek için bir jokey klodu giymeye başladım.*Lütfen*Ben.

şaşırtıcı bir şekilde, bırakıyor. Bir an için ısıracak gibi görünüyor, ama sonra omuzlarını düşürüp soyunma odasına doğru dönüyor. Bu kadar kolay yuvarlanması pek alışılmış bir şey değil, ama daha önce şakaklarını ovuşturduğunu fark ettim ve fırtına basıncı oldukça yoğun. Bu, rotator manşetindeki ağrıya kesinlikle iyi gelmiyor, Jack'in ellerinin ne kadar büyülü olduğunu test ederken st üste yaptığım yirmiden fazla uzun pas da yardımcı olmuyor.

Ofisimde saÇımı ve yüzümü bir havluyla kurulayıp sırlıslıkla kıyafetlerimi çıkarıp spor çantamdan bir eşofman şortu ve tişört giydim. Elime biraz ibuprofen aldıktan sonra, Jack'in de biraz ağrı kesiciye ihtiyaçı olduğunu düşündüm. Ona bir kemik atacağım; ben...*o kadar* bir sadistin.

Soyunma odasının kapısını açtığımda boştu ama duşun aktığını duyabiliyordum. Jack'in spor çantasını görebileceğim yere doğru yürüdüm, ibuprofen şişesini eşyalarının yanındaki bankta bırakıp gitmeyi planlıyordum. Ama derin bir i çekiş beni duşların kapısına doğru çekti ve kendimi donmuş buldum.

Jack odanın en arkasında, duş kabininin perdesi ardına kadar açık, eminim ki boş olduğunu sandığı bir odaya kendini bırakmış. Hâlâ binada olduğumu biliyordu ve ben de sık sık oyuncularla bir şeyler konuşmak veya onlara acele etmelerini söylemek için soyunma odasına gelirim.*Beni böyle basmak mı istiyordu?*Onu bütün ihtiyaımıyla görmemi ister misin?

şan, tam da bunun için doğru kelime. Duvara doğru dönmüş, ellerini duvara dayamış, su başına ve sırtına çarpıyor. Suyun bronzlaşmış teninden, sıkı kalçasının yuvarlaklarından ve kaslı bacaklarından aşağı akmasını büyülenmiş gibi izliyorum.

Bir adım geri çekiliyorum.

Bu berbat bir şey. Ona ilgi duymuyorum. Öyle böyle değil. O benim öğrencim ve yaşıtlım yarı.*Bu çok kötü.*

Onu cezalandırmak, onayımı almak için çok çalışmasını sağlamak bana bir şeyler katıyor. Bunu inkar edemem.

Kendimden vazgeçmeyi ne kadar sevsem de, gözümün önünde olmasına izin vermeyeceğim şeyleri sallamayı da çok seviyorum. İyi bir viski şişesi veya en sevdiğim tatlı olan Jack Perry gibi, nedense canım çeken bir şeye dönüştü.

Gölgelerin arasından, Jack'in gözlerini su fışkırmasına karşı kapatmış bir şekilde arkasını döndüğünü izliyorum. Duş jeline uzanıp bir vücut süngeri alıp pürüzsüz, kaslı göğsünde daireler çiziyor. Sabunlu suyun vücudundan ve kaslı karın kaslarının arasından akışını izliyorum, gözlerim tüm vücudunu ovuşturan vücut süngerini takip ediyor. Duş jelinin baharatlı, misk kokulu kokusu odada biriken buharı sarıyor, beni transa sokuyor, kendini yıkama şekliyle hipnotize olmuş gibi hissediyorum. Zaman durmuş gibi, hareketleri yavaş ve akıcı. Su yere çarptığında ve Jack lifinden sabunlu suyu sıktığında şaşkınlıkla irkiliyorum. Lifi duş torbasıyla birlikte askıya asıyor, sonra ellerini vücudunda gezdirip duş jelinin köpüklü kalıntılarını temizliyor.

Ellerinden biri penisini kavramak için aşağı uzandığında derin bir nefes aldım. Şimdiye kadar, vücudu hakkındaki merakımı bastırarak gözlerimi uzantıdan uzaklaştırmayı başarmıştım. Ama şimdi ellerinin kalın, sert penisine doğru izlediği yolu takip ettikleri için gözlerimi ayıramıyorum. Ağızım tükürüklerle doluyor ve nasıl yutacağımı unutuyorum. Nasıl nefes alacağımı unutuyorum. Jack kendini okşamaya başladığında, donakalmış bir şekilde izlemekten başka bir şey yapmayı unutuyorum.

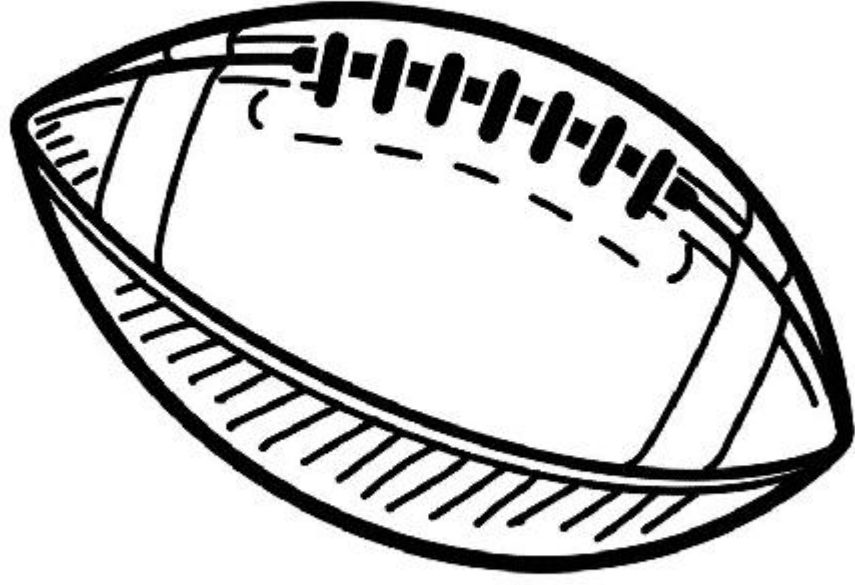
Kendini idare etme biçimi yavaş ve kararlı. Dipten uca doğru yavaşça okşuyor, ucunu sıkıyor. Spor şortuyla hazır ol pozisyonunda duran kendi penisim, gözlerim Jack'in ucundan damlayan ön sıvıya kilitlenip ucunu yumruklayıp yavaşça shaft boyunca yaydığında seğiriyor.

Vuruşları hızlanıyor ve elinin penisini okşamasının ıslak sesleri, fışkıran suyun ve kalbimin güm güm atmasının üzerinde yankılanıyor.

Bir noktada, kendi elim penisimin etrafında yolunu buluyor, Jack'in vuruşlarıyla uyumlu bir şekilde sert uzunluğumu yukarı aşağı okşuyor, ama boşalmaya yaklaştığımda duruyorum. Jack ile doruğa ulaşmak yerine, penisimin tabanını sıkıca sıkıyorum ve büyülenmiş bir şekilde, penisinin ucundan beyaz akıntıların duş odasına doğru fışkırmasını izliyorum. Doruk noktamı önlemek için daha sert sıkıyorum, testislerim acı içinde kasılıyor. Gözlerim, her boşalma fışkırmasıyla penisinin nasıl sarsıldığına ve Jack'in ucundan sıktığı yavaş bir damlayla nasıl sona erdiğine kilitleniyor. Dilim, nemli odada yüzümden dökülen terle tuzlu dudaklarımı ıslatmak için dışarı fırlıyor.

Hafif bir kıkırdama, kalbimin göğsümdede sıkışmasına neden oluyor. Bakışlarım yukarı fırlıyor ve şaşırmamış Jack Perry ile doğrudan göz teması kuruyorum. Küstah sırtışı, burada ne kadar zamandır olduğumu tam olarak bildiğini ve gölgelerin ne kadar gerisinde olursam olayım, ne yaptığımı tam olarak bildiğini gösteriyor.

Öğrencim az önce beni duş alırken, elim pantolonumun içinde izlerken yakaladı.

Bölüm 7–Jack

Koç, duşta beni izlerken yakaladığından beri benimle pek konuşmadı. Kaç kez geç saatlere kadar kaldım, bilerek ve açıkça kapıyı açık bıraktım, geri dönmedi. Bunu neden yaptığını bile bilmiyorum. Onu kızdırmak mı yoksa içeri davet etmek mi?

BENCE...*beğenildi* Beni izlediğini bilmek beni daha önce hiç hissetmediğim bir şekilde heyecanlandırdı. Millie'nin pislik babasına inat, suratına boşalıp boşalmaktan bile daha iyiydi. Baş döndürücüydü ve geri çekildiği anda, gözleri kocaman açılmış ve ne yaptığını görünce dehşete kapılmış bir şekilde, başım dönmeden önce fayansa yaslanıp nefesimi tutmak zorunda kaldım.

Benimle gelmesini izlemek istedim ama gelmemiştı. Orgazmımın her anını uzatmaya çalışarak beklemiştim ama sonra kendini tuttuğunu fark ettim. Sonra, sırf hasta bir pislik olduğum için, ne yaptığını gördüğümü ona hissettirdim. Şimdi geri gelip tekrar yapmasını istediğimi fark ettiğime göre, dürtüselliğimden pişmanım.

Yaz antrenmanlarının birinci ayındayız, yani yarı yoldayız. Antrenmanlar ne kadar zor olsa da, Nick'in hayatımın her alanını kontrol etmeye çalışması beni ne kadar sinirlendirse de, aslında keyif almaya başlıyorum. Kendim için bu kararları almak zorunda olmamak neredeyse özgürleştirici. Duş olayından bu yana geçen hafta boyunca, onun önerdiği rutine sadık kaldım. Farkında olmasa da, odak noktasını benden, hücum hattının geri kalanına çevirdi.

Bizi bir takım olarak çalıştırmaya kararlı ve diğerlerine de aslında birbirimize oldukça iyi uyum sağladığımızı hissettiriyor gibi görünüyor. Kusursuz, mükemmel oyunlar sergilemeye başlıyoruz ve bu şampiyonluğun kesinlikle gerçekleşeceğine her zamankinden daha fazla güveniyorum. Lane Masters ve yalakaları benden açıkça nefret etmemeye başlıyorlar ve hatta beni 4 Temmuz'daki takım partisine davet ettiler. Barbekü, havuz ve bolca bira olması gerekiyordu. Hatta dans ve amigo ekiplerinden bazılarının da orada olacağı söylendi, bu da gerginliğimi elimle atmak yerine sıcak bir vücutta atma şansım olabileceği anlamına geliyor; ki bu, seyirciyle birlikte olmanın nasıl bir şey olduğunu deneyimledikten sonra artık daha az tatmin edici hale geldi.

Parti gecesi geldi ve kendimi inanılmaz dinlenmiş hissediyorum. Bugün, yaz antrenmanları başladığından beri ilk izin günümüz ve

antrenmana "uyanmam" gereken saatten çok daha geç uyudum, bu yüzden bugün hiç antrenmana gitmemeyi tercih ettim.

Dün gece geç saatlere kadar kalıp, koçun talimatı veya haberi olmadan sprint koşuları yapıp ağırlık kaldırdıktan sonra, bir kez daha tek başıma duş almıştım ve bu beni muhtemelen olması gerekenden daha fazla sinirlendirmişti. Yani, *nasıl cesaret edersin* Bana dik dik bakıp sonra da geri mi çekiliyor? Eğer izleyecekse, bana işkence etmekten zevk alacaksa, o zaman dürüst ol. Sikimi istemediğini iddia etme.

Bıkmış bir halde, soyunma odasından sıırıslıklam halde, sadece azgın ereksiyonumun üzerine aceleyle attığım bir şortla fırlayıp öfkemi bir kum torbasına boşalttım. Bir an, beni izlerken hissettiğim o farkındalık karıncalanmasını hissettiğimi sandım ama arkamı döndüm ve hiçbir şey bulamadım. Hatta odanın içinde koşturup gölgelerde saklanıp saklanmadığından emin oldum. Sonra yerden tavana kadar uzanan aynalardan birinde kendime iyice baktım.

Ne zaman *BEN* Böyle bir korkak mı oldum? Eşcinsel bile değilim ama her nedense o adamın toplarımın üzerinde salya akıtmasını istiyorum. Ve istediği her şeyi, lanet olası bir köpek yavrusu gibi yapıyorum, ödüllendirilmeyi umuyorum. *iyi çocuk*.

Dün gece eve yeni bir kararlılıkla daldım. Onun oyununu oynamaktan bıktım artık. Ona kazanan bir sezon yaşatacağım çünkü bu bana fayda sağlıyor, ama programına da kurallarına da siktir git.

Yeni kararlılığım ile bebek gibi uyudum, partide birinin beni ne kadar sert emdireceğini düşünüyordum. Kim olduğunu bile umursamıyorum. İstekli bir ağız veya vajina bulmak benim için hiç zor olmadı ve bunun şimdi de değişmesini beklemiyorum. Ne kadar hayırseverlik peşinde olursam olayım, bu takımın yıldız oyuncularından biri ve NFL draftında kesin kazanan olacağım. *Tümü* Benim pipimi istiyorlar ve bu gece ona vereceğim.

Devasa kardeşlik evinin arka bahçe kapısından içeri girdiğimde, şaşırtıcı bir şekilde, içimden bir sevinç dalgası yükseliyor. Birinci sınıf müzisyenlerin çoğu burada yaşıyor, kampüsteki en eski ve en seçkin kardeşlik topluluklarından birinin üyeleri. Resepsiyonda sırtıyorum, saçmalıklarını bir kenara bırakmalarına gizlice seviniyorum. Çoğu beni hâlâ bir hayır kurumu olarak görüyor, ama artık bir ekip olarak birlikte çalıştığımız için bana insan gibi davranmaya başladılar.

Buraya gelmeden önce aldığım iki şişe Jack Daniels'ı havaya kaldırıyorum. "Bunu nereye koyacağım?" Şehre otobüsle gidip çok az birikmiş paramı kullanarak satın almıştım ama eli boş dönmek istemiyordum.

"Magic Jack, Jack'i getirdi! Harika!" diye haykırıyor Masters, arka kapıyı işaret ederek. "Şimdilik içerideki tezgaha at, kendine bir içki hazırlayıp havuza atla. Başka bir şey için hava çok sıcak."

Gülüyorum ve katılıyorum, tatil nedeniyle antrenmanlara kısa bir ara verdiğimiz için bir kez daha minnettarım. Aslında bugün takım gelmemiş olmasına rağmen gitmem gerekiyordu ama gelmedim. Koç bir kere mesaj attı ama telefonumu kapattım. Artık onun saçmalıklarıyla uğraşmayacağım, bu yüzden kampüsten ayrılıp kurallarına uymayan özel bir partiye katıldım. Umarım o sapık, kampüsten çıkışımı izlemiştir.

Onun itaatkar küçük köpeği olmayacağını hemen anlayacaktır. İşi yapabileceğimi kanıtladım ve bu ekip, buraya geldiğimden beri her zamankinden daha iyi, bu yüzden anlaşmanın bana düşen kısmını yerine getiriyorum. Gerisi sadece onun sapkın saçmalıkları, ama bunu kabul edecek kadar erkek değil.

Kafamı toplamak için sadece iki içki yeterli ve parti tam gaz başladığında kendimi harika hissediyorum. Kızların hepsi insanlığın bildiği en ince bikinilerle geldi ve havai fişekler gökyüzünü aydınlattığında çoğu üstsüz. Işıkların altında öpüşen birkaç çift var ve

ben tepemde patlayan renkli patlamaları izlerken iki ateşli ağız penisime hizmet ediyor.

Üzerimde çalışırken kendimi Bryant Nicks'i düşünürken buluyorum; sarışın toplarımı ağzına çekerken ve dilini onların etrafında döndürürken üzerimdeki sert bakışlarının görüntüsü. Ateşli gözleri sert sikimi delirken, ağartılmış röfleli diğer esmer kız, ağzını başının etrafında kapatmadan önce şaftı dondurma gibi yalıyor. Yanaklarını çukurlaştırıyor ve sikimde eğiliyor ama üzerimdeki iki ağza rağmen boşalmamı sağlamaya yetmiyor. İkinci kızın saçlarını sıkıca yumruk yapıp başını aşağı bastırıyorum, dudakları neredeyse sarışınıninkini öpecek kadar. Öğürüyor ve onu tekrar çektiğimde, uzun bir salya akışı diğer kızın yüzüne düşüyor. Birbirlerine bakıyorlar ve sarışın toplarımı serbest bırakıp şaftımı yalıyor, hemen sikimde diğer kızın dudaklarıyla buluşuyor. Öpüşerek sırayla sikimi yalayıp yalıyorlar. Aralarındaki etkileşim son derece sahte, neredeyse sarışının büyük memeleri kadar sahte, ama bu onları becerme isteğimi azaltmıyor. Ama boşalmak için bundan daha fazlasına ihtiyacım var.

"Bunu içeri götürsek de o göğüsleri boyasam nasıl olur?" diye kısık sesle söylüyorum. Birbirlerine sırtıp başlarını sallıyorlar ve üçümüz de içeri giriyoruz. Boş yatak odası yok ama çoğu kişi başka yerde meşgul, bu yüzden onları oturma odasındaki kanepeye yönlendiriyorum. "Kıyafetlerinizi çıkarın," diyorum. İki de hemen itaat ediyor, birbirlerinin bikinilerinin iplerini çekiyor ve yavaşça birbirlerini soyuyorlar. Ama ben gösteri için burada değilim. "Sen," diyorum esmeri işaret ederek.

"Aniyah."

"Ne olursa olsun. Göğüslerini sık," dedim, parmağımı sarışına doğru uzatarak.

"Tammy, ama bunu hatırlamana gerek yok. Yeter ki o şişman penisi hissedebileyim," diye mırıldandı sarışın. Gözlerimi devirmemeyi

başarıyorum. Adının ne olduğu zerre umurumda değil. Sadece boşalmam gerek.

Kızları, sarışın önümde, esmer de arkasında oturacak şekilde ayarlıyorum. Öpüşürken göğüslerini birbirine bastırıyorlar. Sarışının bacakları açık, parmakları klitorisini çalıştırırken ben de penisimi güneş yağıyla kayganlaşmış sert göğüslerinin arasına kaydırıyorum. Kendimi onların arasından geçirip esmerin onları daha sıkı sıkması için çabalıyorum, sert penisimle içine girerken neredeyse sarışının boğazını deliyorum. Sonunda orgazmımın geldiğini hissedebiliyorum.

Sarhoşluğumun verdiği sersemlikle, aklıma son dakika bir fikir geldi ve telefonumu cebimden çıkarıp kayıt tuşuna bastım, tam zamanında sarışının kocaman sahte göğüslerini spermimle doldurdum. Boynuna, göğüslerine, karnına ve açıkta kalan tüm amına sıktım. Esmer kadın boşalmamı göğüslerine sürterken ve tenine masaj yaparken, doğrudan kameraya bakıp yüksek sesle inledi. Hâlâ penisimi pompalıyordum. Küçük kırmızı nokta, bu videoda yapmayı planladığım şeyi hatırlattı, beni sert ve hazır tuttu.

"Amını yalayıp temizle," diyorum Amy'ye, ya da Annie'ye, ya da esmerin adı neyse ona.

Arkadaşının önünde diz çöküp söyleneni yapıyor. İlk başta kendinden biraz emin değilmiş gibi görünse de rahatlıyor ve sarışının geriye yaslanıp bacaklarını açmasını, başını tam yalamasını istediğı yere koymasını sağlıyor. Her şeyin kamera için olduğunu biliyorum ama onlardan nasıl gerçek bir tepki alacağımı da biliyorum. Sarışının göğüslerinden biraz sperm alıp esmerin arkasına diz çöküp telefonumu yakındaki sandalyeye dayayıp hareketi izliyorum.

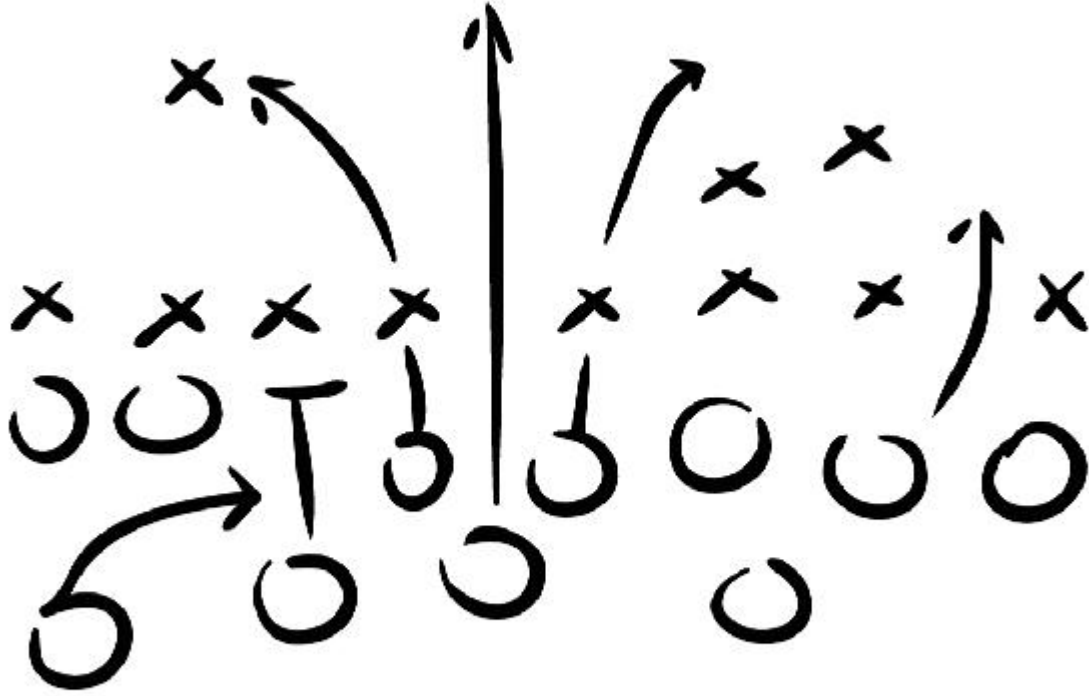
Esmerin götünü istediğim yöne doğrultuyorum ve dağınık parmaklarımı kameraya gösteriyorum. Eminim ki onu becermemi bekliyor ama ilgilenmiyorum. Bunun yerine parmaklarımı göt deliğinden aşağı doğru kaydırıyorum ve ben meniyle kaplı parmaklarımı büzülmüş deliğinde gezdirirken irkiliyor. Protesto

etmeye hazır bir şekilde hareket ediyor ama diğer elimi klitorisini ovmak için önünde gezdiriyorum ve inleyerek içime giriyor. Parmağım göt deliğine girdiğinde çığlık atıyor ama ben pes etmiyorum, klitorisindeki baskıyı artırıyorum. Parmağımı daha sert pompalıyorum, ikinci bir parmak daha ekliyorum, bu sırada parmaklarım onu hızla orgazma yaklaştırıyor.

Büyük göğüslü sarışın elini indirip klitorisıyla oynarken arkadaşı sızlanıp vajinasına vuruyor. Finalin seslerinin giderek yükseldiği, evin dışında yankılanan çoklu patlamaların içeride yaşanan ahlaksızlığı aydınlattığı havai fişek gösterisi sona eriyor.

"Şimdi," diye emrettim, doğrudan kameraya bakarak ve iki kız da boşalırken titredi. Sarışın çığlık atarak arkadaşının yüzünü kapladı ve boşaldı. Esmer kız, havai fişekler biterken çığlık attı; sağır edici patlamaların ardından gelen sessizliğe rağmen orgazmı yüksek sesle duyuldu. Elime sıcak bir sıvı fışkırdı. Kameraya baktım ve ıslaklığı bilerek memeye doğru fırlattım.

Kızlardan uzaklaşıp esmer kızın kıcına bir şaplak attıktan sonra telefonumu alıp uzaklaştım. Temizlendim ve mesajımın yüklenmesini beklerken üstümü giyindim. Videomun gönderildiğini bildiren küçük uyarı sesi, penisimin tekrar sertleşmesine neden oldu. Bu, göndermek istediğim bir sonraki mesaj için bana bir fikir verdi ama şu anda evde bunun için fazlaca kargaşa var. Ön kapıdan görünmeden çıktım ve mesajı görünce sııttım.*gönderilmiş* bildirim dönüşü*kabul edilmiş*.Yurt odama doğru yürürken bir haftadır olmadığı kadar enerjik adımlarım var, onun yaptığı işi izlediğini biliyorum.

Bölüm 8–Bryant

Jack antrenmana geç kaldığında, "Bu saçmalık neydi?" diye sordum.

Sabah 6'da burada olması gerekiyor, yani ekibin geri kalanı 8'de gelmeden iki saat önce. Oysa 7:45'te, hiçbir derdi yokken buraya rahatça giriyor. Diğerleri de yakında burada olacak. Personelin çoğu zaten burada ve herkesin önünde ona istediğim gibi çıkışamıyorum.

O partide olduğunu biliyordum. D n antrenmana gelmeyince ve aramalarım doğrudan sesli mesaja düşünce, gelmeyeceğini anlamam uzun sürmedi. Takımın geri kalanıyla birlikte izinli olmayacağını söylediğimde oldukça açık olduğumu sanıyordum, ama bunu görmezden gelmekle kalmadı, doğrudan itaatsizlik etti. Kampüsten ayrılıp içki dükkanından bir çantayla geri döndüğünü izledim. Partiye girdiğinde arabam sokağın a ağısındaydı.

Belki de ekibin sonunda ona kendilerinden biri gibi davranmasından memnun olmalıyım ama değilim. Onun onlarla sosyalle mesine izin vermemenin, ekibin geri kalanıyla yakınla masını engellediğinin farkındayım. Ama Jack bilerek bana itaatsizlik ediyor ve bu da kanımı kaynatıyor.

Dün gece geç saatlerde telefonum çaldığında, karanlıkta oturmuş, açılmamış bir Macallan  i esine bakıyordum. Jack'ten geldiğini görünce, sanki bir sorun varmış gibi i im anında kasıldı.

 lk başta ne gördüğümden tam olarak emin değildim, ama sonra dikkatlice bakınca iki göğüs arasında hareket eden bir penis olduğunu fark ettim ve söz konusu penis kızın her yerine fi kırdığında bu daha da belirginle ti. Videoda iki kız vardı ve ikisinin de amigo takımında olduğunu biliyordum. Esmer kız Aniyah  zg n görünüyordu ama söyleneni yaptı, bu sırada sperme bulanmış sarı ın kız ise kameraya kötü bir porno yıldızı gibi performans sergiliyordu. Kızlardan bakı larımı kaçırdım, ikisi de ilgisizdi ve sırf buna sahip olmanın başıma açabileceği beladan korkuyordum.

Videonun sonunu ancak izleyebildim, ta ki Jack kameraya bakana kadar. Sanki doğrudan gözlerimin içine bakıyormu  gibi hissettim ve kızlara gelmelerini emrettiği anda, aletin seğirdi ve pantolonuma sıçradı.

O zaman bunu bana bilerek, benden bir tepki almak için gönderdiğini anladım. Tam olarak ne bekliyordu ki?

Jack bana çarpık bir sırıtış attı. "İzlemek hoşuna gidebilir gibi görünüyor. Sana bir iyilik yapayım dedim."

"Sarhoş muydun? O saçmalıkları bana veya başkasına gönderemezsin. Yakalanırsan, bu takımdan atılmak en az endişeleneceğin şey olur," diye tısladım ona.

Omuzlarını silkti. "Birkaç tane içtim."

"Kendini ne sanıyorsun bilmiyorum-"

"Ben *Lanet olası Jack Perry*. Ve senin gibi bir korkak tarafından yönetilmekten bıktım."

"Sen hiç kimsesin ve bu lanet olası programa uymazsan hiçbir yere gidemezsin ya da hiçbir şey yapamazsın," diye homurdandım.

Jack bana yaklaşıyor. 1.93 boyumdan sadece birkaç santim kısa ama ben onun incecik vücudundan epeyce genişim. Göğsünün sıcaklığını göğsüme bastırırken hissediyorum, ikimiz de derin nefesler alıyoruz.

"Yavru bir bulldog gibisin Jack. Tüm o bastırılmış saldırganlık ve öfke, gerçek bir çıkış yolu olmadan. Ben bunların hepsini faydalı bir şeye dönüştürmeye çalışıyorum. Dışarıda aptal, öfkeli bir çocuk gibi davranmaya devam ettiğin sürece başarısız olacaksın."

"Ve sen lanet olası bir korkaksın, ben sana her şeyi yapabileceğimi tekrar tekrar gösterirken gölgelerde saklanıyorsun - idare *etherhangi bir şey*—bana fırlatıyorsun. Eğer sen bu konuda bir şey yapabilecek kadar erkek değilsen, neden uğraşayım ki?"

Öfkeyle elini tutup yarı sertleşmiş ve her an büyüyen penisime koydum. "Bunu mu kastediyorsun yavru bulldog? Bunu beceremezsin. Beni beceremezsin."

"Saçmalık. Bana nelerden yapıldığını gösteremeyecek kadar korkaksın. Ve ben eşcinsel değilim, seni sapık."

Beni kışkırttığını biliyorum ve geri çekilmem gerektiğini biliyorum ama öfke ve uyarılmanın karışımı damarlarımı harekete geçiriyor ve bir şey yapmazsam yanacağım.

Bir homurtuyla Jack'in boğazını kavrayıp onu duvara yaslıyorum. Üzerine eğiliyorum, kararan gözlerindeki meydan okumaya kendi gözlerimle karşılık veriyorum. Hızla yanımdaki malzeme odasının kapısını açıp onu içeri itiyorum ve kapıyı arkamdan çarparak kapatıyorum. Floresan ışıklar otomatik olarak yanıyor ve cilalı beton zemine ve ekipmanlar, temizlik malzemeleri, fazladan havlu ve antrenman formlarıyla dolu raflarla dolu duvarlara ürkütücü, neredeyse klinik bir parıltı sağıyor.

"Saçların çok uzun," diye homurdandım, geldiğinden beri kesilmemiş uçlarını avuçlayarak. Vücudunu kendime doğru çektim ve sertleşmesinin uyluğuma çarptığını hissettim. Öne doğru uzanıp elimi saçlarının üzerinde gezdirdim ve sertçe sıktım. "İstediğin bu mu, yavru bulldog?"

Cevap vermek yerine dili dışarı fırlayıp alt dudağımı yaladı. Dişlerimi sıktım ve onu dizlerinin üzerine çöktürdüm.

Ne istediğini, ne istediğini biliyorum.*ihtiyaçlar.*

"Haddini bilmelisin Jack," diye homurdandım, acı veren sert penisimi çıkarırken. Yüzüne bir şaplak attıktan sonra kendimi pompaladım. İki hızlı hamlede, boşaldığımı homurdanarak söyledim, sperm fışkırmaları yüzüne sıçradı. Gözlerini kırıştıırıp fışkırdı, tutuşumda zorlandı, ama bitirene kadar onu daha sıkı tuttum.

Saçlarını bir hamleyle serbest bıraktım, sendeleyerek geriye doğru savrulmasına ve elleri ve dizleri üzerinde kalmasına neden oldum. Gözleri kocaman açılmış, inanmaz bir ifadeyle bakıyordu, ağzı şaşkınlıkla açıktı, yüzünden benim akıyordu. İkimizin de az önce burada neler olduğunu düşündüğümüz bir sessizlik anı oldu ve kalbim daha da çılgınca atmaya başladı. Jack'in dili dışarı fırladı,

ağızına sürdüğüm meninin tadına baktı ve daha kötü bir şey yapmadan önce gitmem gerektiğine karar verdim.

Ona bir havlu attım. "Temizlenip antrenmana git. Sabahki hatanı telafi etmek için geç saatlere kadar kalmayı göze al." Kapıyı açıp koridorda birileri var mı diye baktım ama sanırım hepsi soyunma odasına ulaşmıştı. Tehlike geçti.

"Peki ya Jack?" dedim ona dönerek.

Cevap vermiyor, ama kısık gözlerle bana bakıyor. "'Evet, Koç?' demen mi gerekiyor?" diye soruyorum, sakın tavrımı korumaya çalışarak.

"Evet, Koç?" diye tekrarlıyor ve kelimeleri söyleyiş biçimi penisimin seğirmesine neden oluyor. Bugün kesinlikle kayışa ihtiyacım olacak.

"Uslu bir çocuk ol, bakalım ne gibi bir ödül kazanacaksın."

Sahaya çıktığımda Jack'in henüz orada olmadığını görünce biraz endişeleniyorum. Çok mu ileri gittim? Personelden birine, dekana, polise gidebilir... Kaybettiğim için her şeyi mi kaybedeceğim?

Kontrolümü kaybetmem çok zor. Beş lanet yıldır kendimi çok sıkı tutuyordum, şimdi mi kaybediyorum? Bu çocuğa yardım etmem gerekiyor ama işimi kaybedip evsiz kalırsam, onun kıcını kim düzeltecek? Ve beni tekrar şişenin dibinde boğulmaktan kim koruyacak?

Jack sonunda sahaya çıkıyor ve takım arkadaşlarına katılırken hızlıca "Özür dilerim Koç!" diye bağırıyor. Hepsi sırtına vuruyor, şüphesiz dün ve dün geceki maceraları için onu tebrik ediyorlar.

"Bir daha olmasına izin verme," diye cevap veriyorum, normal davranmaya çalışarak. Jack dönüp bana bakıyor, sanki söylediklerimde ciddi olup olmadığını anlamak için gözleriyle beni tarıyor.

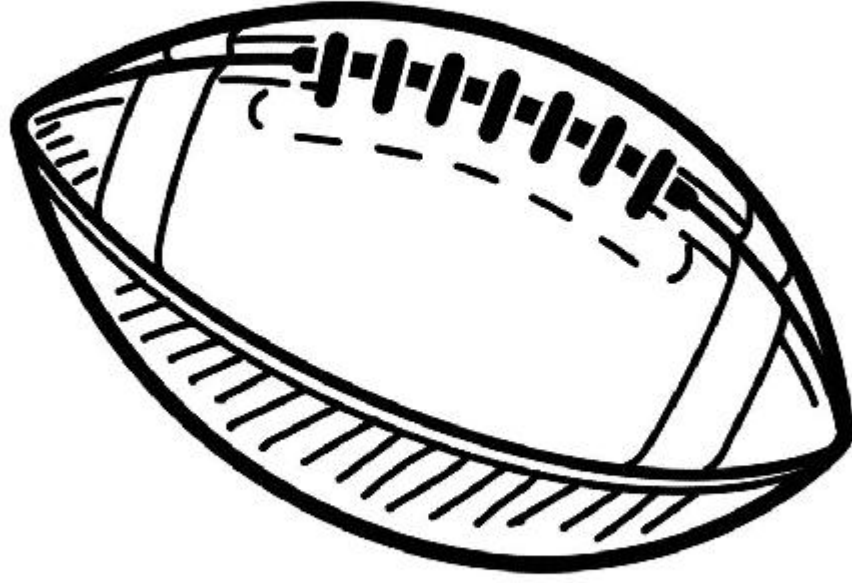
*Tekrar olacak mı?BTolmamalı*Bir daha asla böyle bir şey olmayacak, bu kesin.

Oyuncuların çoğu bugün halsiz, muhtemelen içki, güneş ve seksle geçen uzun bir günün ardından akşamdan kalmalar. Kendimi içine soktuğum zor durumu düşünmekle o kadar meşgulüm ki, bugün onlara fazla sert davranamıyorum. Öğle yemeğinden hemen sonra yeni bir fırtına kopmaya başlayınca, onlar daha da rahatlıyorlar.

"İki saat spor salonunda kalıp sonra eve gidip dinleneceğim. Yarın hepinizin en iyi formda olmasını bekliyorum," diye emrediyorum ve koşarak sahayı terk ediyorlar.

Jack arkamda duruyor, merakla yanımdan geçip ofisime doğru yürümemi izliyor.

"Senin için dört saat," diyorum ve kapıyı arkamdan kapatıyorum.

Bölüm 9–Jack

Bütün gün kendimi akşamdan kalmalıkla mücadele etmeye zorluyorum ve diğer oyuncular ayrılırken, bugün koçun beni suçladığı o köpek yavrusundan daha zayıf hissediyorum.

"Hey, Perry!" diye sesleniyor Masters. "Buradan mı gidiyorsun? Bazılarımız şehir merkezindeki hamburgerciye gidecekti. Akşamdan

kalmalığımı atlatmama yardımcı olacak güzel, yağlı bir yemek."

"Teşekkürler dostum, iyiyim. Sabahki hatayı telafi etmem gerek, yoksa Koç beni öldürecek."

"Neden seni bu kadar sert kullandığını anlamıyorum," diyor kaşlarını çatarak. Bu sözlerin uyandırdığı görüntü karşısında kasıklarım tuhaf bir şekilde sarsılıyor.

Kahretsin.*Koçun beni becermesini ister miyim?*

Ben hiç yapmadım *biledikkate alınan*Daha önce bir erkekle birlikte oldum. Ama Bryant Nicks'in beni becermesi fikri kafamda yeni düşünceler yaratıyor.

Acıtır mı? Acıtırsa sorun olur mu?

Düşüncelerimi başımdan savıp Lane'e sııttım. "Ben bir hayırseverim, unuttun mu?"

Kaşlarını çattı. "Bu takımdaki herkesten iki kat daha fazla çalışıyorsun. Buraya ait olduğunu kanıtladın."

Ne kadar iç ısıtıcı. Alaycı bir şekilde güldüm. "Ve bunu kanıtlamaya devam etmem gerekiyor. Ayrıca dün gece yaşanan bazı şeyleri kaydedip belki de... Koç Nicks'e göndermiş olma ihtimalim de var."

"Bunu neden yaptın ki!?" Oyun kurucu neredeyse çığlık atıyordu, gözleri sanki hala hayatta olduğuma şaşırmış gibi kocaman açılmıştı.

"Oldukça sarhoştum ve kendimi biraz fazla iyi hissediyordum," diyorum dürüstçe. "Buradaki yerimi kaybetmek istemiyorsam, o küçük ihmalî telafi etmek için çok çalışmam gerekecek. Bu sabah beni neredeyse takımdan atıyordu. Bu yüzden geç kaldım."

Gerçekte ne olduğunu düşününce penisim büyüyor.*Bana ne oluyor böyle?*

"Seni kovmayacak. Kazanmak için sana ihtiyacımız olduğunu biliyor."

"Belki, ama tedbirli olmakta fayda var. Ayrıca, içkiyi terleterek atmak benim için en iyisi," diyerek onu rahatlatıyorum.

"Evet, sağlıklı beslenme bağımlısı gibisin, değil mi?" diyor, Koç Nicks'in bana verdiği sıkı diyetle gönderme yaparak. Keşke şimdiye kadar yaptığım her şeyin koçumuz sayesinde olduğunu bilseydi. Hatta dün çizgiyi aşmam bile istemeden onun yüzündendi. Sinirine dokunmak, onu kızdırmak ve pes ettiğinde ne olacağını görmek istiyordum.*Sanırım başardım.*

Penisim seğiriyor ve ona bakıyorum, Nicks'in muamelesine verdiğim tepki ve bundan ne beklediğim konusunda kafam karışık. Milyon yıl geçse bile, mesafeli, kontrollü Bryant Nicks'in bana şaplak atıp yüzüme boşalmasını ve sonra sanki hiçbir şey olmamışım gibi çekip gitmesini beklemezdim.

Bu aşağılayıcıydı. Küçümseyiciydi. Aşağılayıcıydı.*Ve hayatımda hiç bu kadar zor olmamıştım.*

Masters ve ekibin geri kalanı dağılıyor ve sonraki bir buçuk saat boyunca her egzersizi daha da heyecanla yapıyorum. Aramızdaki dinamik değiştiğine göre şimdi ne olacak? Gelmeyince, belki de duşta beni bekliyordur diye düşünüyorum. Koşu bandına geçip, sanki zamanı daha hızlı geri alabilecekmış gibi iki kat daha hızlı koşmaya çalışıyorum.

Ama duşta değildi ve sonunda dışarı çıkmak için giyindiğimde ofisinde bile değildi. Bana tek kelime etmeden gitti.

Bunun bir ödül mü yoksa ceza mı olması gerekiyor?*Ve neden bu kadar umursuyorum ki??*

Ertesi gün, ısınma antrenmanlarıma erkenden gidiyorum. Koç Nicks benimle aynı odada antrenman yapıyor, sessizce beni daha fazlasını yapmaya, daha ağır kaldırmaya, daha hızlı koşmaya zorluyor, sırf ona

yetişmem için. Yaşlı bir adam için oldukça formda. Kasları, iri ve iri bir ayı gibi kıllarla kaplı. Bu beni güldürüyor, çünkü ayılar eşcinsel bir şey değil mi? Onu kızdırmak için kullanmaya karar verirsem diye emin olmak için araştırmayı unutmamalıyım.

Nicks kaşlarını kaldırarak bana bakıyor. Şimdiye kadar sessizliğimizi bozan tek şey makinelerin vızıltısı veya ağırlıkların yere inerken çıkardığı şingirti oldu. İfadesi daha çok gülme isteği uyandırıyor ama bunun yerine dudaklarımı birbirine bastırıyorum. Ayı gibi düşüncelerimi takdir etmeyebilir.

Hatta emin bile değilim. Çünkü eğer o bir ayıysa, bu beni ne yapar? Yavru mu? Bu, yavru bir bulldog'dan pek de iyi değil ve bu saçmalığı teşvik etmek istemiyorum. Ayrıca kendimi eşcinsel olup olmadığım üzerinden düşünmeye de hazır değilim. Sanırım değilim ama aynı zamanda... Stoacı, canavar bir adam hakkındaki düşüncelerim en iyi ihtimalle kafa karıştırıcı.

Bir şey söyleyecekmiş gibi görünüyor ama ilk birkaç ikinci sınıf oyuncu içeri giriyor. İkimiz de saatin kaç olduğunu fark etmiyoruz. Yanından geçiyorum, çıkarken omzuna bilerek çarpıyorum, nasıl bir tepki alacağımı görmek için. Bana hiçbir şey vermiyor.

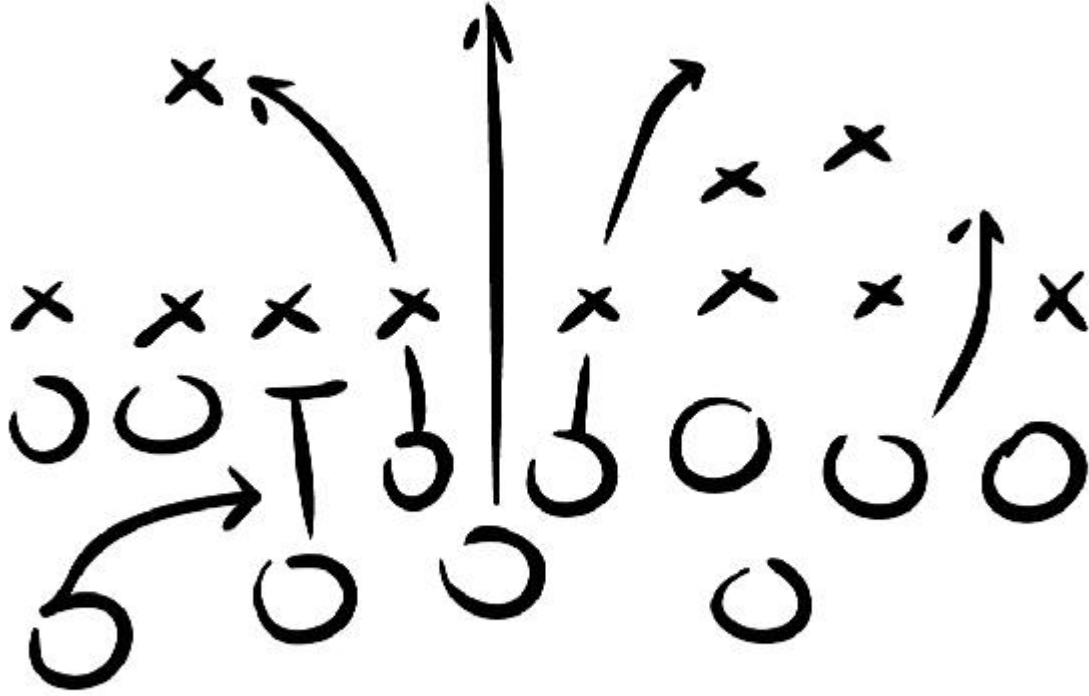
Günün geri kalanında Koç beni tempo tutuyor. Daha hızlı, daha hızlı koşmam, daha yükseğe zıplamam için bağıyor. Bana verdiği her talimatta, "Evet Koç!" diye bağıyor, sadece ondan bir tepki bekliyorum. Antrenman sonu antrenmanında memnun görünüyor ve bizi gönderiyor, ama benden bahsetmediğini biliyorum. İki saat daha, yine heyecanla kalıyorum, ama yine gitmiş olduğunu görüyorum.

Üç gün daha, söylediği her şeyi yapıyorum ve onun antrenman dışında varlığını fark etmesini bile bekliyorum. Ama sürekli olarak lanetleniyorum. *Hiçbir şey.*

Ondan ne istediğimi, nasıl bir muamele veya ilginin beni tatmin edeceğini bilmiyorum ama bu değil. Koridorda çatırdayan, beni yere yatıran ve yüzüme boşalan adamı görmek istiyorum.

Onun kontrolünü kaybetmesini istiyorum.

Tekrar geri itmeye başlamanın zamanı geldi.

Bölüm 10–Bryant

Geri adım atmak zorunda kaldım. Çocuğun etrafında olmak çok fazla. Geçen gün haddimi aştım ve bu ikimize de her şeye mal olabilirdi. Jack söyleseydi ya da yakalansaydık, işimi koruyabilir ya da başka bir iş bulabilirdim. Ve eğer ben gitseydim, dekanın Jack'i takımda tutması da mümkün değildi. En önemlisi de, cinselliğiyle ilgili Teksas futbol camiasında kabul edilemez şeyler ima edeceği için. Ama aynı

zamanda dekanın alt sınıftan gördüğü insanlara karşı büyük bir küçümsemesi ve Jack'i utandıracak bir şey yaptığında gitmesi için her türlü bahaneyi arayacağı için.

Jack her gün erken gelip geç çıkıyor. Bunu biliyorum çünkü her gece kameraları kontrol ediyorum, her sabah gelişini ve gece binadan çıkmadan önce ofisime yürüyüşünü izliyorum. Beni izleme şekli, her gece uzun antrenmanından sonra ofisime geliş şekli, duşlardan çıkan buharın koridorlara sızması için soyunma odasının kapısını açık bırakması kafamı karıştırıyor. Sanki beni arıyor, dikkatimi çekmeye çalışıyormuş gibi.

Meraklıyım ama ona soracak veya bir şey yapacak kadar değil. Antrenmanda mutlaka söylemem gerekenler dışında ona neredeyse hiç dikkat etmiyorum. Her "Evet, Koç" dediğinde, aletim sertleşiyor. Askılı atlet ancak bu kadarını yapabiliyor ve her gece eve çılgınca bir ereksiyonla dönüyorum. Kendime bu konuda hiçbir şey yapma izni vermiyorum ama birden fazla sabah midemde yapışkan bir pislikle uyandım.

Beni rahatsız eden rüyalar hem erotik hem de korkutucu. Bir an, bacak presi makinesine eğilirken çıplak omurgasındaki teri yalıyor, ya da penisimi ağzına zorla sokarken gri gözlerine bakıyorum, bir sonraki an ise tıpkı Jack gibi görünen bir yargıcın karşısında duruyorum, elinde açık bir şişe viski tutuyor.

Kurtulamadığım bir takıntıya dönüştü. NFL hayallerim suya düştüğünden beri yaşadığım alkolizm mücadelesinden bile daha kötü; bir zamanlar olacağımı sandığım adam olamayacağımın sürekli hatırlatılması. Belki de bu yüzden beni arıyor, çünkü aynı hayalleri gerçekleştirmesine yardımcı olabileceğimi ve onları göz açıp kapayıncaya kadar yaşayabileceğini biliyorum.

Onu yakından takip ediyorum ve gayet iyi gidiyor. Şu anki başarısından dolayı herhangi bir şeyi değiştirmenin veya zorlamanın bir anlamı yok. Onu tam olması gereken yerde tutuyorum ve bu

şekilde kendini zorlamaya devam ederse, gelecek yıl bu zamanlar NFL'e yeni katılacak. Ona bir uyarıda bulundum ve içimden büyük bir kısmı onun geri adım atmaya devam etmesini istese de, bu uyarı onun oyuna geri dönmesi için yeterince işe yaradı.

Ya da ben öyle sanıyordum.

Saatime bakıyorum. Antrenman neredeyse beş dakika önce başlamıştı. Jack sabah antrenmanına gelmedi, nerede olduğunu sorduğumda mesajlarımı da cevap vermedi.

Soyunma odasına giden tünelde bir hareket hissediyorum. Jack orada, duvara yaslanmış, saatine bakıyor. Ben de benimkine bakıyorum, antrenmana çoktan geç kaldığı için ne aradığını merak ediyorum.

Takımın geri kalanının antrenmana başlamasından tam beş dakika bir saniye sonra sahaya doğru yürümeye başlıyor.

"Benim hatam!" diye seslendi bana, elini sallayarak ve ardından sahaya doğru yürüyüp esnemeye başladı. Çenem gıdıklanıyor.

Sabahın geri kalanında Jack antrenmanlarına daha az emek veriyor. Daha yavaş koşuyor, daha çok konuşuyor. Hatta onu su kızıyla tekrar flört ederken bile yakalıyorum. *Onu bu sahaya geri kim soktu?*

Takım öğle yemeği molası için sahadan çıkarken onu kenara çekmeye çalışıyorum ama beni atlıyor. Ofisime döndüğümde dolabında bıraktığım tavuk ve esmer pirinç masamda duruyor. Kameralardan Jack'in tabağını makarnayla doldurmasını izliyorum.

"Tamam, şımarıklık yap. Seni hızlı hızlı koşturduğumda canın yanacak," diye fısıldıyorum kameraya. Kapatmadan hemen önce Jack, sanki onu izlediğimi biliyormuş gibi doğrudan kameraya bakıyor.

Jack iki gün boyunca bilerek tam beş dakika bir saniye geç geliyor, kendisi için hazırladığım yemekleri yemiyor ve sahada oyalanıyor. Bardağı taşıran son damla ise, antrenman maçımız başlamadan önce Jack'i bulamamam oldu. Sahadan koşarak çıkarken, Jack'i artık alışık olmadığı çöpleri vücuduna attığı için tuvalete eğilmiş halde bulmayı bekliyordum ama banyoda değildi. Bunun yerine, malzeme dolabının kapısı aralıktı ve onu orada, sucu kız tarafından sikilirken buldum.

"Ah, merhaba Koç. Hemen geliyorum," diyor, zavallı kız panikleyip yakalandıklarını anlayınca başını tutarak. Kız, adamın sert tutuşu altında  ğ r yor.

"Bırak onu," diyorum, sakın y zeyimin altında öfke kaynıyor.

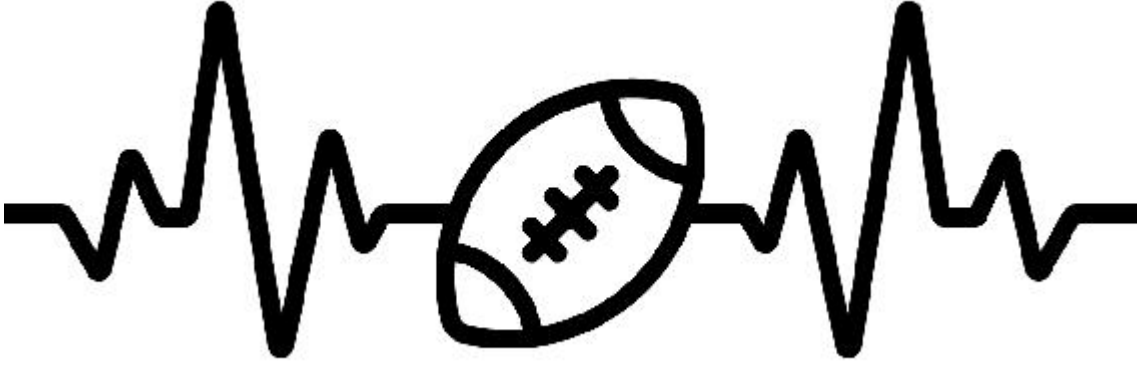
Jack iki elini birden havaya kaldırıyor ve kadın öksürerek geriye düşüyor. Jack'in penisi t k r klerle parıldayarak sallanıyor. Gözlerimi ondan ayırmamak için kendimi zor tutuyorum.

Gözleri yaşarak bana doğru dönen kız, boğuk bir çığlık atarak ayağa kalktı ve gitmek üzere ayağa kalktı. Kapıdan geçmesine izin vermeden önce onu durdurmak için kolumu uzattım ve ona sert bir bakış attım.

"Geri dönme," diye uyardım onu. "Kızlar softbol takımına transferini onaylayacağım ama seni bir daha burada görürsem okuldan atılırsın." S m ğ  ve gözyaşları arasında başını sallayan kız koşarak uzaklaştı.

Bakışlarımı Jack'e çevirdim. "Senin derdin ne?"

" ylesin," dedi tembelce, yanımdan geçip dolaptan çıkmadan önce.

Evden getirdiğim yoğun okaliptüs kokulu yoğun buharın içine gömölüp saunada rahatlamaya çalışıyorum. Herkes çoktan binadan ayrılmış, bu yüzden kapı açılınca şaşıyorum. İlk başta içeri kimin girdiğini göremiyorum ama onu hissedebiliyorum.

Jack, üzerinde sadece düşük belli bir şortla odaya giriyor. Binada veya sahada egzersiz yapmasa da, sanki spor yapmış veya koşmuş gibi görünüyor.

"Burada ne yapıyorsun Jack?" diye sordum bezgin bir şekilde, onu gördüğüme ne kadar sevindiğimi belli etmemeye çalışarak. Hücrelerim onun varlığına tepki veriyor.

"Neden beni cezalandırmıyorsun?" diye açıkça soruyor.

"Ne?"

"Sanırım sözde ödülünüz beni kendi halime bırakmaktı, ama sıkıldım."

"Ah, anlıyorum," diyorum sakinmiş gibi yaparak. "Yavru bulldog'un eğitiminde sıkı bir ele mi ihtiyacı var?"

Jack yumruklarını sıkıyor ve dudaklarım kıvrılıyor. Bundan hiç hoşlanmıyorum ama hâlâ burada, onu cezalandırmamı bekliyor. *Peki onu nasıl cezalandıracağız?*

"Peki tam olarak nasıl cezalandırılmak istiyorsun?" diye soruyorum kaşlarımı kaldırarak.

Gözleri kucağıma, belimdeki havlunun altında kıpırdayan penisime kaydı. Aslında olduğumdan daha fazla özgüvenliymiş gibi davranıyorum çünkü açıkçası, Jack'in gerçekten penisimi istemesi ihtimali beni çok heyecanlandırıyor ve çıldırıyorum. Başımı geriye atıp bir kahkaha atıyorum. "İstiyorsan bu pek de ceza sayılmaz, değil mi?"

Jack hiçbir şey söylemeye devam ediyor, dişlerini sıkarken çenesi kasılıyor ve esniyor. Ben konuşmaya devam ediyorum, hem daha fazla zaman kazanmak hem de Jack'i daha iyi anlamak için. *Beni becermemi mi istiyor?* Ben de haddimi aştığımı düşünüyordum, ya istifa edeceğini ya da beni ihbar edeceğini bekliyordum ama o... *beğendim?* Bu düşünce bile horozumu neredeyse şiddetle seğirtir.

Saunadan gelen buhar bunaltıcı, uyarılmışlığımla atlatmak için nefes alma çabam daha da zor. Kendimi olabildiğince hareketsiz tutarken, sıcak ahşap bankın uyluklarımla arkasını ısırdığını hissedebiliyorum. Yoğun buhar bulutu ve loş ışıkla çevrili bu küçük odada, bunun bir rüya ya da fantezi olabileceğine neredeyse kendimi inandırabiliyorum.

Jack'in koyu saçları ter ve saunadan gelen sisle ıslanmış, açık gri gözleri gözlerime dikilmiş. Bana yalvarıyor, beni baştan çıkarıyor. *cüretkar* Karşıma oturdu, uzanıp dokunabileceğim kadar yakın. Bacakları geniş, dirsekleri dizlerinin üzerinde, böylece bana bakmaya devam edebiliyor. Sessizliği ve hareketsizliği sabırlı olduğunu düşündürebilir, ama gözlerindeki ifade hiç de öyle değil.

Bir süre göz temasını koruduktan sonra belimdeki havluyu yavaşça açıp düşmesine izin veriyorum. Aletim dimdik yukarı fırlıyor, şiddetli

kalp atışlarımla aynı anda zonklıyor. Jack'in bakışları benden ayrılıp sertliğime odaklanıyor, gözleri her santimini tarıyor.

Sesim hırıltılı ve sert çıkıyor. "Diz çök."

Gözleri tekrar bana döndü ve odanın içinde hızla dolaştı, gerçekten bunu isteyip istemediğine karar vermeye çalıştığı belliydi. Ama bunu o istedi ve alacaktı.

"Dizlerinin üstüne çök dedim Jack. Beni bekletme."

Uyarmış gibi öne doğru kayıyor ama çabası çok yavaş. Birimiz veya ikimiz de her an cesaretimizi kaybedebiliriz ama artık geri adım atacak kadar ileri gittim. Aptal yerine konmayacağım.

Ders mi almak istiyor? Tam da bunu yapacağım. Bir daha bana saygısızlık etmek istediğinde, boğazının morarmasının nasıl bir his olduğunu hatırlayabilir.

Sıradan fırlayıp onun alanını daraltıyorum, parmaklarım Jack'in başının arkasını tarıyor ve saçlarını sıkıca kavrayıp çekiyorum, böylece bana bakıyor.

"Bundan sonra, doğrudan bir emre itaatsizlik ettiğinde, seni pişman edeceğim."

"Ya uslu bir çocuk olursam?" Sorusu alaycıydı ama aletinin çenesinin altına çarparak seğirmesi beni ele veriyordu. İkimiz de onun bu sözlerle bana meydan okumasını ne kadar sevdiğimi biliyoruz. Küçük pislik sırtıyor.

"O zaman sanırım senin kabul edebileceğin ama kazanılması çok ama çok zor olacak bir ödül bulmamız gerekecek."

Jack'in sesi boğuktu, geri çekilme çabasıyla zorlanıyor, beni tutuyordu. "Ne kadar sert?"

Lanet olası kaya gibi sağlam bir elik boru, işte bu kadar zor.

"Beni sına ma Jack." Kendimi zor tutuyorum, hâ lâ ikimize de bir çıkış yolu sunuyorum.

"Yoksa ne?" diye meydan okuyor, gözleri kararıyor.

Göğsüm gümbürdüyor, soğukkanlılığım neredeyse kırılacak gibi. Eşğimi çoktan aştım. Tehditlerimin bir uyarı olmasını amaçlamıştım, penisimi alma fikrinden vazgeçeceğini varsayarak.

Saçlarını daha sıkı kavıyorum, diğer elimle çenesini kavıyorum. Başparmağımı alt dudağına sürtüyorum, açılması için geriyorum. O da itaat ediyor ve üç parmağımı ağzına sokup diline sürtüp alt dişlerini geçiriyorum. Yüzünü kendime doğru çekip penisimi kavıyorum, tükürüğünü şaftım boyunca yayıp hizalıyorum. Penisimi dudaklarının arasından kaydırırken gözlerim onunkilere kilitleniyor. Yavaşça, çekinerek başlıyorum, ona itiraz etmesi için son fırsatı veriyorum ama o gözleriyle bana meydan okumaya devam ediyor. Yarısına geldiğimde yavaşça geri çekiliyorum ama sonra öne doğru eğilerek ona birkaç santim daha veriyorum. Her hamlede ona biraz daha fazla veriyorum, kontrolümü sıkı tutuyorum.

Penisim boğazının arkasına değdiğinde öğürüyor. Ses beni daha da gaza getiriyor. Geri çekilmeye başlayacağını bekliyordum ama geri çekilmiyor ve sadistçe bir sebepten dolayı bu beni hayal kırıklığına uğratiyor. İtmelerim artıyor, boğazına öyle bir saldırıyorum ki, mücadele etmeye başlıyor, onu zevkim için kullanırken gözyaşları yanaklarından aşağı akıyor. Toplarım kasılıp boşalmak üzereyken, nefes alması için yeterince geri çekiliyorum, sonra içeri girip onu penisimin üzerinde tamamen tutuyorum. Boğazı penisimin etrafında kasılıyor, müdahaleye ve havayla bağlantısının kesilmesine itiraz ediyor. Jack'in yumrukları uyluklarıma çarpıyor, nefes almasına izin vereceğime güvenmiyor.

*İyi.*Onun korkmasını istiyorum.

Orgazmım beni sararken inlememi tutamadım. Aletim nabız gibi atıyor, Jack'in boğazının arkasına sıcak sperm fıskırtıyor ve ona verdiğim her şeyi yutmaktan başka seçeneği yok. Ancak son damlayı bitirdiğimde Jack'in nefes almasına izin vermek için geri çekiliyorum. Tükürüyor ve öksürüyor, sanki kusacakmış gibi öne eğiliyor.

"Sakin kusmaya kalkma," diye uyardım onu. "Yoksa seni tekrar doldurmak zorunda kalırım."

Yüzü koyu kırmızı, neredeyse mor. Bunun oksijen için mi, saunanın sıcağında mı yoksa utançtan mı kaynaklandığını söylemek zor. Belki de üçü birden.

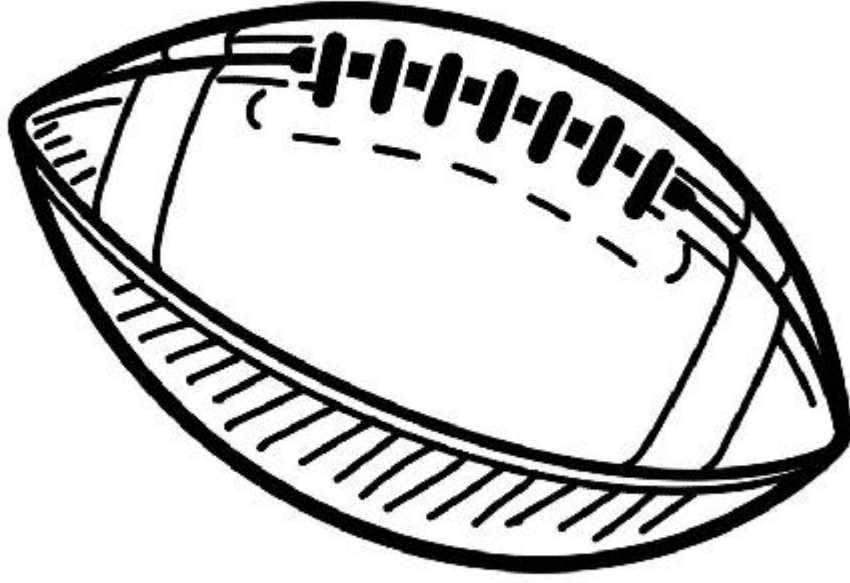
Jack inliyor ve ben bundan ne çıkaracağımı bilemiyorum. Neredeyse uyarılma gibi geliyor ama bu, orgazm sonrası beynimin konuşması olabilir. Jack'in kesinlikle kocaman bir ereksiyona sahip olduğunu görmek için aşağıya hızlıca bakmak yeterli.*Evet, benim horozumu boğmayı seviyordu.*

Çok hoşuna gitti.

Jack ereksiyonunu düzeltmekten fazlasını yapamadan ona yeni bir talimat veriyorum. "Boşalmak istiyorsan, bunu hak etmelisin. Yarın geç kalma," diyorum ve havlumu alıp Jack'i saunada sersemleterek bırakıyorum.

Ve yaptıklarımı bu şekilde mantıklı kılıyorum. Sürecin bir parçası olarak, onu cesaretlendirmek, teşvik etmek için.

Onu daha iyi hale getirmek için.

Bölüm 11–Jack

Benim bir sorunum var.

Koç'un soyunma odasından, hatta binadan ayrıldığından emin olduktan sonra saunadan çıkıp duş almaya gidiyorum. Suyu girip serin suyun aşırı ısınmış cildimi yatıştırmasına izin veriyorum. Yüzümü yukarı kaldırıp suyun ağzımı doldurmasına izin veriyorum ve gargara

yaparak boğazımdaki ağrıyı dindiriyorum. Soğuk suda ne kadar uzun süre kalırsam kalayım, bir türlü yatıştıramadığım tek şey azgın ereksiyonum.

Tüm alaylarıma rağmen ne beklediğimi bilmiyordum. Kesinlikle bu değildi. Koç beni yere yatırdı ve sanki bir nesneymişim, kurtulmak için kullanılacak bir araçmışım gibi yüzümü sikti. Pek nazik biri değildi ve bir an nefes alamayacağım için kesinlikle panikledim.

Yine de, bir şekilde daha kötü olabileceğini biliyorum. Hoşuma gittiğini de biliyorum. Tam olarak kavrayabileceğimden çok daha fazla.

Düşüncelerim, yaptığım şeyle ilgili kaygı, buna verdiğim açıklanamayan tepkiyle ilgili korku ve bunu nereye kadar götürebileceğimi bilme arzusu arasında savaşıyor bir karmaşadan ibaret.

Koç'u sınırlarına kadar zorlamak ve sonra da özenle hazırladığı o maskeli kaybetmesini izlemek kadar bana daha fazla zevk veren bir şey olduğunu sanmıyorum. Onu neyin harekete geçirdiğini görmek istiyorum ve sonuçlarını merak ediyorum.

Elimi penisime doladım, yavaşça pompaladım, az önce alıştığım şekilde vücudumda dolaşan uyarılmaya teslim oldum. Boşalmamamı söyledi ama nereden bilecekti ki? Gözlerim odanın içinde gezindi, saklanabileceği veya herhangi bir rahatsızlık hissedebileceği bir yer göremiyordum.

İstediğim zaman, istediğim yerde gelmemi engelleyemez. Ağızım bir sırıtışa dönüşüyor, aklıma bir fikir geliyor.

Duşu kapatıp olabildiğince çabuk kurulanıyorum ve saunadan hâlâ nemli olan şortumu giyiyorum. Spor ayakkabılarımı ayağıma geçirdikten sonra Koç'un ofisine gidiyorum ve gerçekten de o gün orada yok. Bakım ekibinin yedek anahtarını malzeme odasında bulundurduğunu biliyorum, bu yüzden oraya koşup anahtarların asılı

olduğu dolabı buluyorum. Dolap kapağının iç tarafında, hepsi düzgünce etiketlenmiş yaklaşık bir düzine farklı anahtar var. Halkasında "HC" yazanı alıp ofis kapısını açmak için kullanıyorum.

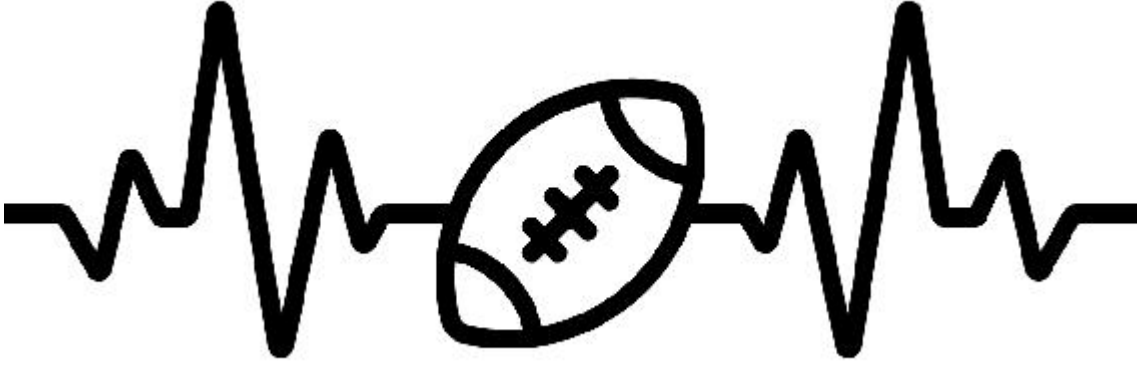
Işıkları açıp etrafa bakıyorum, alt dudağım endişeyle titriyor. Küçük mesajımı nereye bırakacağım? Burada olduğumu ve beni sandığı gibi kontrol edemeyeceğini bilmesini istiyorum. Ne kadar bana hükmetmesine ve beni cezalandırmasına izin versem de, hâlâ kendimin kontrolü bende.

Onun kokusu -taze çamaşır, misk ve hafif bir kas ovma hissi- itiraf etmek istediğimden daha fazla etkiliyor beni. Penisimi çıkarıp, koçun ofisine bakarken kendimi okşuyorum. Tıpkı genel kişiliği gibi, her şey titizlikle temiz ve düzenli ve her şeyi mahvetmek için can atıyorum. Masasının üzerindeki her şeyin mükemmel bir şekilde sıralanmış halini inceliyorum, sabah işe başlamasını bekliyorum. Aklını kaçırarak.

Yutkunuyorum ve boğazımdaki ağrı görevimi hatırlatıp penisime bir uyarılma dalgası gönderene kadar tekrar düşünmek için bir saniye bile bulamıyorum ve farkına varmadan Koç Nicks'in klavyesini spermlerimle boyuyorum.

"Evet, kesinlikle," diye inliyorum, yarın masasına oturduğunda yüzündeki ifadeyi hayal ederek.

İyice bir önlem olarak, özenle dizilmiş kalemlerini yere atıp bir pano çalıyorum.

Dün gece bebek gibi uyudum, bu sabah erkenden, ferahlatıcı bir neşeyle uyandım. Sabah içtiğim talaşlı protein tozu bile nefisti ve spor kompleksine rekor sürede, Nicks'ten önce vardım.

Gelecekle ilgili beklenti, binadaki her hareketin ve her sesin beni aşırı derecede farkında kılıyor. Bir bakım görevlisi içeri girdiğinde neredeyse bench press'ten düşecek gibi oluyorum ve zavallı adam bir çamaşır yığını düşürüyor.

"Sorun değil Frank. Şunları katlamakla Jack ilgilenecek," diye arkamızdan gelen derin bir ses, yaşlı adamın havluları toplamasına yardım ederken geldi. "Sen yapmaz mısın Jack?" Adam bana yan yan baktıktan sonra mırıldanarak teşekkür etti ve odadan fırladı. Bryant Nicks'in insanlar üzerinde böyle bir etkisi var sanırım. Ben de hissetmiyorum desem yalan olur ama iliklerime kadar mahvolmuş durumdayım ve bu beni korkutmak yerine heyecanlandırıyor.

Ona biraz tedirginlikle bakıyorum, yüzünde ne kadar sinirli olduğuna dair bir işaret arıyorum. Tek yaptığı bana beklentiyle bakmak ve o anda henüz ofisine gelmediğini fark ediyorum. Havlular konusunda ona cevap vermemi bekliyor.

"Şey, e-evet Koç," diye kekeliyorum, kibirli gülümsememi bastırmaya çalışarak.

Faydası yok. Sabahtan beri deli gibi gülümsüyorum, çenemdeki ağrının tadını çıkarıyorum.

Şaşkın ama bir o kadar da memnun görünüyor ve koşu bandına doğru ilerliyor. Normalde önce ofisine gitmez miydi? Ya da belki bugün önce beni kontrol etmeye karar vermişti? Bu düşünce bana bir mutluluk dalgası veriyor.

Onun beni düşünüp düşünmemesi umurumda değil. Çünkü düşünmüyorum.

Diğer oyuncuların gelmesinden önceki saat çok sessiz, çok gergin. Ofisine gitmek için odadan çıkacağını düşündüğüm her an midem kasılıyor ama takım sahaya çıkana kadar gruptan ayrılmıyor. Çocuklarla sohbet edip gülerken, gerinirken nefesimi tutmuş tüneli izliyorum. Geri döndüğünde yüzündeki ifadeyi, omuzlarındaki kaskatı duruşu görmek istiyorum. Beni nasıl cezalandıracağını bilmek istiyorum ve bu düşünce ağzımı daha fazla tükürük ile dolduruyor. Her yudum içimi yakıyor ve bana son cezamı hatırlatıyor.

Koç yanımıza geldiğinde sahada koşmaya başlamıştık bile. Yüzü her zamankinden kesinlikle daha sert, ağzı kararlı bir şekilde buruşmuş, ama bu Koç için oldukça normal. Gözlerini üzerimde hissedene kadar, ona verdiğim küçük hediyeği gördüğünü anlamıyorum ve etrafımdaki hiç kimsenin bilmediği kendi şakama gülüp sırıtmamak imkansız. Herkes sonunda bana bakmayı bıraktığında, sanki özel bir yardıma ihtiyacım varmış gibi, Nicks'e bir öpücük yolluyorum. Başının yan tarafındaki öfkeli, zonklayan damar, devasa penisinin alt kısmından yukarı doğru uzanan öfkeli, zonklayan damarı taklit ediyor.

Kahretsin. Zaten yarı sertleşmiş olan penisim şişmeye devam ediyor, bu da koşmamı zorlaştırıyor. Yine de bununla başa çıkmalı, durumu daha da kötüleştirecek düşünceleri uzaklaştırmaya çalışmalıyım.

Antrenmana odaklanıp kendimi her zamankinden daha fazla zorluyorum.

Bütün gün kendimi zorluyorum, Nicks'in her karanlık bakışı beni daha çok, daha hızlı çalışmaya teşvik ediyor. Kırk yardalık koşu rekorumu kırıyorum ve antrenman sırasında rakip takımın etrafında daireler çiziyorum.

Antrenman günü bittiğinde, Koç'un üzerinden yayılan gerginlik elle tutulur hale geliyor. Bütün gün sessizce öfkeleni ve bunun benim için de geçerli olduğunu biliyorum. Bütün gün boyunca heyecanlı, ona yaptığım küçük şakayla neredeyse coşmuş olsam da, ne yapacağı konusunda endişeliyim.

Ağzımı daha sert mi sikecek? Kıçımı mı sikecek? Bunu istiyor muyum? Buna hazır mıyım?

Dürüst olmak gerekirse emin değilim. Birinin sikini götüme sokması ihtimali daha önce hiç aklıma gelmemiştir. Bryant Nicks'in bunu yapması ihtimali hem korkutucu hem de heyecan verici. Endişelerim kesinlikle merakımdan ağır basıyor. Canımı acıtacağından hiç şüphem yok ve sadece ufak bir kısmım zevk ihtimalini düşünüyor.

Yine, kesinlikle bende bir sorun var, çünkü onun beni incitmesi, kocaman aletiyle beni parçalaması fikri beni heyecanla titretiyor. Bütün gün mücadele ettiğim yarım tumbul kazanıyor ve spor salonuna birebir antrenmanım için kocaman bir ereksiyonla giriyorum.

Sonunda Nicks yanıma gelip kapıyı çarparak kapatıp arkasından kilitleti; bu da omurgamdan aşağı bir korku ve heyecan ürpertisi gönderdi. Bankta doğrulup, tehditkâr bir şekilde bana doğru yaklaşmasını dikkatle izledim. Tek kelime etmedi, sadece arkama yaslanıp barı tutmamı işaret etti. Barı raftan kaldırmama yardım etmeden önce, barın iki tarafına daha fazla ağırlık eklendiğinin belli belirsiz farkındaydım. Eklediği ağırlık önemliydi ve kollarım titremeye başlamadan önce ancak üç tekrarı tamamlayabildim.

Bitirdiğimi başımla onaylamadan önce iki tane daha yapmayı başarıyorum ama o bara uzanmıyor. Bunun yerine, onu göğsüme bastırıyor ve beni ağır ağırlıkların altına hapsediyor.

Başımın yanına diz çöküp ağzını kulağımın dibine indiriyor. Konuşurken sesi alçak ve ciddi. Korku midemde toplanıyor ve penisim ağlıyor.

"Sanırım dün sana karşı fazla nazik davrandım. Kendini tuttum, çok fazla battığından endişelendim. Aynı hatayı bir daha yapmayacağım."

Bar göğsümü sıyrıyor ve odada olup biten diğer şeylerden dikkatimi dağıtıyor. Daha ne olduğunu anlamadan, Koç pantolonunu indirip aletini ağzıma sokuyor. Ellerini bankın iki yanına koyup vücuduma doğru eğiliyor ve yüzüme doğru hamle yapıyor. Dün ne kadar nazik davrandığını, uyum sağlamam için bana ne kadar zaman verdiğini hemen fark ediyorum. Bu sefer acımasız, sert ve hızlı hamlelerle yüzümü beceriyor, kalın aletini öğürerek yutarken içimdeki havayı ve tuhaf sesleri dışarı itiyor.

İlk başta direndim, bara yaslanıp bir anlığına kafamı vurmaya çalıştım ama sonunda rahatladım ve orada öylece yattım, beni kullanırken ağzım kocaman açıldı. Bulunduğu aç, onu boğazımda daha da derin hissetmeme rağmen, öğürmeden almamı biraz daha kolaylaştırıyor. Dudaklarım sonuna kadar gerilmiş, çenem ağrıyordu. Burnumdan kısa nefesler alıp gözlerimin sulanmasını durdurmaya çalıştım. Ağladığımı düşünmesini istemedim ama gözlerimi her açtığımda şakaklarımdan aşağı süzülen yaşları durduramadım. Uzun süre açamıyordum ama içime girerken testisleri alnıma çarpıyordu.

Kendimi kullanılmaya teslim ettiğimde biraz havada süzölüyormuşum gibi hissediyorum ve bunu yüksek sesle itiraf edebileceğimden çok daha fazla seviyorum. Kafamın içinde o kadar derindeyim ki, elinin şortumun kemerinin altına girdiğini hissettiğimde irkiliyorum. Penisim, onu eline alıp, itme hareketleriyle aynı anda kuvvetlice pompalarken seğiriyor. Orgazmım hızla yükseliyor ve penisinin

etrafında inliyorum, kalçalarım eline sürtünüyor. Tam boşalmak üzereyim, uçurumun kenarında sallanıyorum, hayatımda hiç olmadığı kadar boşalmaya hazırım.

Geliyorum... ve sonra duruyor.

Nicks, penisimin başını sertçe sıkıyor, orgazmımı acı verici ve etkili bir şekilde durduruyor ve penisini boğazımdan aşağı pompalıyor. Elini penisimin başını sıkıca tutarken boğazımdan çekiliyor. Bir kez daha öksürüyor ve kekeliyorum ama bu sefer hırıltılı, hırıltılı boğazımdan bağırmaya çalışıyorum.

"Ne oluyor lan!?"

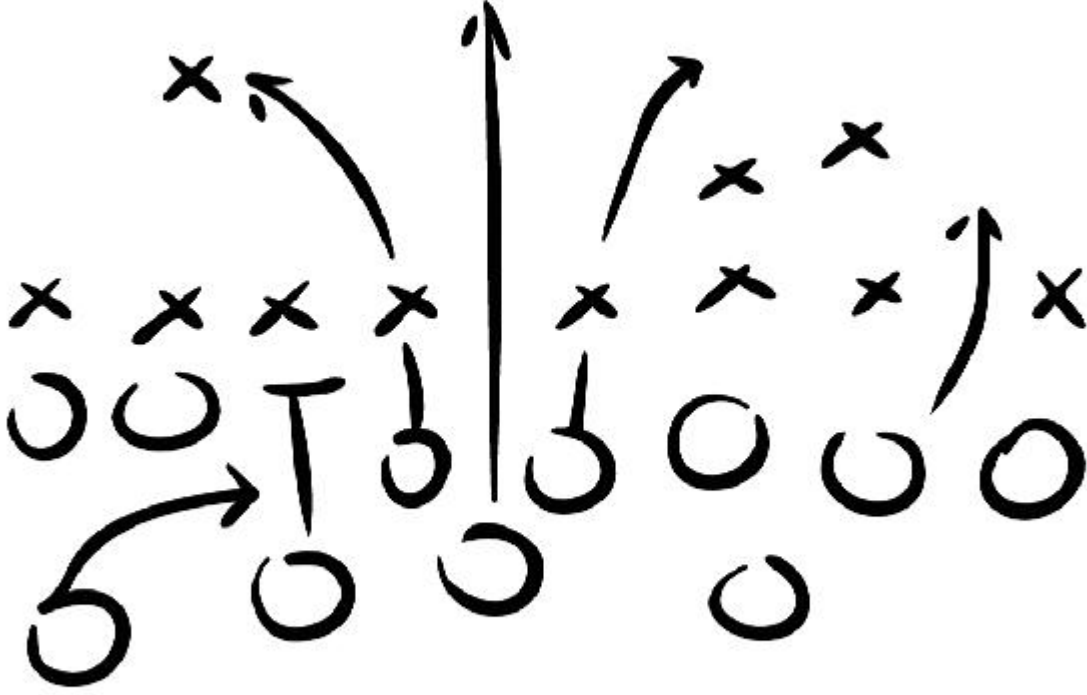
"Sana söylemiştim, eğer boşalmak istiyorsan, bunu hak etmelisin. İtaat etmeyi öğreneceksin, yoksa burada boşalan tek kişi ben olacağım."

Nicks son bir sert hamleyle ayağa kalkıp bench press'i tekrar çekiyor. Yanımdan geçiyor, vücudum hâlâ bench'te yatıyor, öksürüyor ve göğüs kafesimi ovuşturuyorum.

"Bir daha bana saygısızlık edersen, kıcını öyle sert sikerim ki kanarsın. Anladın mı Perry?"

Her yerim acıyor. Ama hiçbir şey, boşalma eksikliğinden dolayı zorlanan testislerimden daha fazla acıtmıyor. Bu turda onun gibi oynayacağım, bana ne tür bir ödül kazandıracığını göreceğim ve umarım bunu gerçekten canımı acıtacak bir noktaya getirmekten kaçınırım... biraz meraklı olsam bile.

"Evet, Koç," diye hırıltılı bir sesle konuşuyorum.

Bölüm 12–Bryant

Bu işe yarıyor.

Çok boktan bir durum, biliyorum. Kesinlikle cehennemde yanacak berbat bir insanım. Kontrolümün sınırında sallanıyorum ve muhtemelen işimi kaybetmek veya daha kötüsüyle karşılaşmak üzereyim. *Ama bu işe yarıyor.*

Jack antrenmana erken geldi, her zamankinden biraz daha yorgun görünüyordu ama her zamankinden daha iyi oynuyor. Daha hızlı koşuyor, daha yükseğe zıplıyor ve tüm takımla uyumlu çalışıyor. Öğle yemeği vakti geldiğinde ona bir kap mısır püresi çorbası uzatıyorum, şükranla kabul ediyor ve temkinli bir şekilde yudumluyor.

"Dostum, neyin var senin?" diye sorduğunu duydum takım arkadaşlarından birinin.

"Sadece boğazım ağrıyor," diye cevaplıyor. Bakışlarını bilerek benden kaçırdığını anlayabiliyorum ama kimsenin bakmadığını düşündüğünde, ağzının bir kenarının sırtarak kıvrıldığını görüyorum.

Ayrıca her iyi hamle yaptığında veya kırk ve yüz metrelik koşularında harika bir derece yaptığında bana bakışını da görüyorum. Bir köpek yavrusu gibi, onayımı almak için can atıyor. Yüz hatlarımı sakın ve kayıtsız tutuyorum ama içimde belki de kendimden biraz fazla memnunum.

O ödüle o kadar hevesli ki, ben de ona ödül vermek için o kadar hevesliyim.

Dün cezasını beklerken de aynı şekilde iyi oynadığını fark etmem neredeyse günün sonuna gelmemi gerektiriyor. Bu düşünce, antrenmanın geri kalanında ortalıkta dolaşmamı zorlaştırıyor.

"Perry!" diye bağırdım. "Antrenmanını bitirdiğinde ofisime gel," diye talimat verdim.

"Evet, Koç!" diye cevaplıyor ve takım arkadaşlarına biraz fazla rahat bir tavırla dönüyor. Ama omzunun üzerinden hızlıca bir bakış atınca ne kadar istekli olduğunu görüyorum. Dili dışarı fırlayıp dudaklarını yalıyor ve hızla sertleşen penisim seçiyor.

Planlanmış antrenmanın bitiminden tam bir dakika sonra Perry kapımı çalıyor. İçeri girmesi için sesleniyorum ve o da otomatik olarak kapıyı kapatıp arkasından kilitliyor. Kaşlarımı çatsam da, hevesi

yüzünden onu kızdırmamaya karar veriyorum. Hâlâ antrenman şortuyla, tişörtü yok. Vücudu antrenmandan kalan terle hâlâ kaygan, karın kasları parlıyor, dilimle üzerlerinde gezdirmek istiyorum. Softbol koçuna yazdığım e-postayı bitirirken, bakmamak için kendimi zor tutuyorum.

"Gel," diyorum sadece, sandalyemi masamdan iterek ve ona doğru eğilerek, ama gözlerimi bilgisayar ekranından ayırmadan.

Jack masanın etrafından dolaşıp yanıma geldi.

"Kıyafetlerini çıkar ve diz çök," diyorum sessizce. Merakla başını eğip itaat etmeden önce etrafımdakilerden izlemiyormuş gibi yapıyorum. Ayakkabılarını ve şortunu çıkarıp çoraplarını çıkarıp atılmış yığının üzerine atmadan önce dışarı çıkıyor. Ona daha düzenli olmayı öğretmem gerekecek ama itaati şimdilik yeterli.

"Aferin oğlum," diye mırıldandım e-postalarımın çıkarken ve sonunda dikkatimi ona çevirdiğimde.

"Bugün iyiydin," diyorum ona, ellerimi bacaklarımda açarak. "Ama dün çok büyük bir hata yaptın. Bana karşı geldin ve iznim olmadan geldin. Bakımdan yeni bir klavye istemek ve elimdekini neden teslim edemediğime dair bir bahane uydurmak zorunda kaldım. Söyle bakalım Jack, dün gece ben çıktıktan sonra mı geldin?"

Başını sallıyor. Onu izliyorum ve uygun bir cevap bekliyorum.

"Yapmadım," diyor savunmacı bir tavırla. Kaşımı kaldırıp çıplak gövdesine bakıyorum.

"Ah. Şey. Hayır, Koç. İzniniz olmadan gelmedim."

"Peki sen nasıl hissediyorsun?"

"Ağrıyor," diyor içtenlikle. "Hayatım ağrıyor." Elleri, tepki vermemeye çalışıyormuş gibi kaslı uyluklarının üst kısımlarını sıkıyor. Öte yandan

penisi seğiriyor ve sallanıyor, ön sıvısını halımın üzerine damlatıyor.

"Gelmek ister misin?"

"Evet, Hocam," diye cevaplıyor hiç tereddüt etmeden.

Başparmağımı çenemde gezdiriyorum, onu düşünüyorum. Onu böyle seviyorum; dizlerinin üzerinde oturmuş, beni bekliyor.

Kemerime uzanıp Jack'in karın kaslarının heyecanla nasıl kasıldığını izliyorum. Sanırım onu eğip becereceğimi merak ediyor. Sanki tehdit ettiğim gibi kışını parçalayacağımı. Sanırım bunu yapmamı istiyor.

Ama öğrencimle yatmayacağım. Şimdiye kadar yaptıklarım ve yapacaklarım yeterince kötü. Kendimi durduramıyorum bile. Kariyerimi sonlandıran sakatlığımdan sonraki kısa dönem hariç, her zaman demir gibi bir öz kontrole sahip oldum. Bu sakatlık beni reçeteli ağrı kesicilere ve alkole bağımlı hale getirdi. Neredeyse yedi yıldır ayığım ama burada Jack ile olanlar, temas kurduğum herhangi bir uyuşturucudan daha kötü. Odaya girdiği anda, benimle alay etmeye, benimle dalga geçmeye başladığında - sanki hiç iradem yokmuş gibi oluyor. Tek düşünebildiğim onu bana boyun eğdirmek. Beni inadından neredeyse reddeden punk çocuk çok yol kat etti ve sanırım bu bir şey - belki de iyi bir şey yaptığım çok yanlış şeylerden kaynaklanıyor.

Yine de, sert penisimi çıkarıp yumruğumu boyunca gezdirmemi hiçbir şey engelleyemiyor. Ve Jack'in dili alt dudağında gezinirkenki aç bakışlarını da hiçbir şey engelleyemiyor.

"Beni em Jack. Ve eğer iyi bir iş çıkarırsan, bunu yaparken kendine dokunmana izin veririm."

Jack'in dudaklarından iniltiyle hayal kırıklığı homurtusu arasında bir ses çıkıyor ve ona bir bakış atıyorum. Ama gözlerime bakmıyor, bakışları sert penisime kilitlenmiş. Öne doğru kayıyor ve bacaklarını ayırıp vücudunu aralarına sığdırabiliyorum. Beni yumruğuyla kavıyor,

elini yavaşça boyumda yukarı aşağı okşuyor, sanki ona alışmış gibi. Hareketsiz kalıyorum, suratına vurup onu boğma dürtüsüne kapılmamak için elimden geleni yapıyorum.

Henüz beni ağzına almadığı için onu azarlamak üzereyim ama Jack'in dilinin düz kısmını testislerimin dibinden ucuna kadar gezdirmesini izlerken derin bir nefes almak zorunda kalıyorum. Kalın damar boyunca ilerliyor, sonra başının etrafında dönüyor ve dilini üzerinde gezdiriyor. Sonunda ağzını tepenin etrafında kapatıp dilini emip döndürdüğünde, kalçalarımın ıslak sıcaklığına karşı koymasına engel olamıyorum. Boğazına öyle bir girmek istiyorum ki. Ne kadar dayanılmaz olsa da, bu...*onun*Ödül olarak yumruklarımı sıkıyorum ve onun istediğini yapmasına izin veriyorum.

Dizlerinin üzerinde doğrulup beni daha da derine çekmeye başlıyor, ne kadar dayanabileceğini denemeye çalışıyor, ikimiz de her şeye dayanabileceğini çok iyi bilsek de. Sanırım boğazı iki gün üst üste dayak yediği için morarmış olmalı. Elim çenesine değiyor ve hafifçe boynunu ovuyor, ağzındaki tıkaçı yutarken Adem elmasının sallandığını hissediyorum.

"Boğazını gevşet," diyorum ona. "İşte bu kadar. Aç ağzını ve beni içeri al."

Jack inliyor ve titreşimler, penisimin nabzını hızlandıran yeni bir his katmanı yaratıyor. Yanaklarını çukurlaştırıp daha güçlü bir şekilde hareket ediyor, beni o kadar derine alıyor ki burnu pelvisime değiyor.

"Çok iyi, Jack. Aynen öyle."

Kahretsin, ağzı güzel hissettiriyor. Neredeyse boşalmak istemiyorum, bunu olabildiğince uzatmak istiyorum, ama sonra yalvaran gözlerle bana bakıyor ve kahretsin, bu beni neredeyse çıldırtıyor.

"Şimdi kendine dokunmak ister misin Jack?" Başını sallıyor, neredeyse penisimden boşalmış gibi. Saçlarını tutup onu kendime çekiyorum. "Durma," diye emrediyorum. "Çok iyi gidiyorsun. Beni

böyle emmeye devam et ve penisini okşa." Başını kontrol altına alıp onu yavaşça penisimde yukarı aşağı yönlendiriyorum.

Jack'in boğazından ve ağzından çıkan ıslak sesler ve onun mastürbasyon yaparken teninin tenine değmesi sesi çok fazla.

"Siktir, Jack," diye inledim, boşalmam ağzını doldurdu. Beni yuttu, penisimden kalan son kalıntıları yalayıp sorgulayan gözlerle beni serbest bıraktı.

"Arkanıza yaslanın ve penisinizi nasıl çalıştırdığınızı görmeme izin verin."

Jack söyleneni yapıyor, kıcının üzerine düşüyor ve tek kolunun üzerine yaslanıyor, boşta kalan eliyle penisini okşuyor, yumrukluyor ve tepedeki başı sıkıyor. Ucundan ön sıvı akıyor ve ağzım sulanıyor, tadının nasıl olacağını merak ediyorum. Neredeyse ayağa kalkıp bana bir tattırmasını düşünüyorum ama geliştirdiğim güç dinamiğini bozmak istemiyorum. Buna ve Jack'e yaptığım her şeye rağmen -her geçtiğinde penisimin hazır ol pozisyonuna gelmesine rağmen- aslında erkeklere ilgi duymuyorum. Eskiden oldukça iyi bir oyuncuydum ve NFL'e katıldıktan sonra güzel bir kadınla evlendim. Bir daha oynayamayacağımı öğrendikten ve rehabilitasyondaki ilk dönemimden sonra beni terk etti.

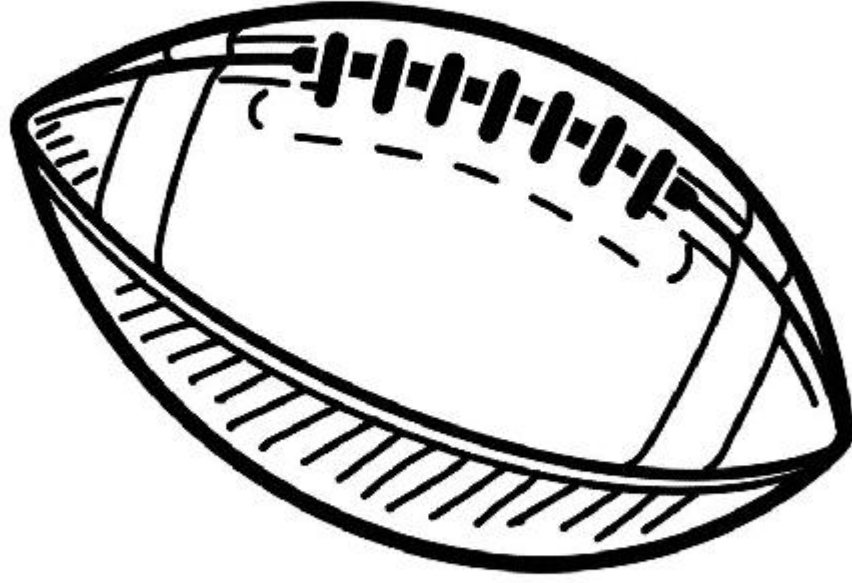
Sanırım bu beni eşcinsel mi yapıyor? Bilmiyorum. Jack üzerinde kontrol sahibi olmayı sevdiğimi biliyorum. Şu anda bana bakış şeklini seviyorum; sırlıklam penisini sıkıp okşarken, sessizce bitirmesine izin vermem için yalvarıyor.

"Gel yanıma, Jack."

Ağzından boğuk bir inilti çıkıyor ve penisi patlıyor. Gözlerim en çok nerede olmak istediklerini, aksiyonun hangi kısmını en çok görmek istediklerini bilmiyor. Kalın sperm yığınları fışkırtırken penisinin nasıl titreştiğini ve sarsıldığını. Ya da spermin belirgin karın kaslarına nasıl sıçradığını. Ya da sonunda çok ihtiyaç duyduğu rahatlamayı elde

ederken yüzündeki o haz dolu ifadeyi. Her şeyi içime çekiyorum, penisim tekrar hayata dönmeye çalışıyor, kalbim çılgınca atıyor. Bu saçmalıklar için çok yaşıyım.

"Aferin oğlum," diye övüyorum onu.

Bölüm 13–Jack

"İçeri gel," diye sesleniyor Koç Nicks, ofisinin kapısını çaldığımda. Öğle yemeği vakti ve normalde onu bu saatte görmüyorum. Son üç haftadır antrenmanın sonuna kadar bekletiyor beni, sonra da nihayet istediğimi vermeden önce iki saat daha antrenman yaptırıyor. İstediğim her şeyi vermiyor ama en azından bu beni rahatlatıyor. Doğru olsun ya da olmasın, onun kontrolü altında olmayı seviyorum.

Penisinin boğazıma doğru ilerlemesini, duşların fayanslı duvarına beni yaslayıp, penisimi okşadıktan sonra yüzümü becermesini, o kadar yakına gelmesini istiyorum ki canım yanıyor. Tam ağzımı doldururken, unutuluşun habercisi olan o dört kelimeyi çok istiyorum: *Gel bana, Jack.*

Dün gece antrenmandan sonra istediğim tadı alamadım. Bunun yerine, penislerimizi birbirine bastırıp elini etrafına doladı. Dişlerimi sıkana ve kendimi tutmaya çalışırken neredeyse ağlayana kadar birbirimize sürtündük ve ittik. Nick sonsuza dek sürer ve beni her zaman onu bekletir, ama o sihirli kelimeleri söylediğinde ikimiz de birbirimize patladık.

Sonra, en şaşırtıcı olanı, Koç bir sünger köpürtüp baştan ayağa vücudumu yıkadıktan sonra beni tekrar sertçe okşadı. Sonra yüzümü fayansa bastırdı ve diğer eliyle kıkımı okşarken beni mastürbasyon yapmaya zorladı. Gergindim, korkuyordum ama aynı zamanda heyecanlıydım. Bakire deliğime parmağını bastırduğunda, acı vereceği için bundan nefret edeceğimi sanıyordum. Yabancıydı ve esneme biraz yakıyordu ama beni yeterince gerdiğinde, iki parmağını içime sokuyor, içimdeki o çılgın noktaya bastırıyordu ki, anında duvarı boyamaya başladım.

"Üzgünüm, Koç." Tekrar gelebileceğimi söylemediğini fark edecek kadar güçlenmişim ama bu o kadar hızlı oldu ki buna hazır değildim.

Koç sadece parmaklarını daha da derine soktu, artçı şoklar geçene kadar orgazmımı sömürdü.

"Hmmm. Bunu sana vereceğim," dedi, benden uzaklaşıp ellerini akan suyun altında yıkarken. Duvara yaslandım, kemiklerim beni dik tutmaya yetecek kadar bile değildi ve yarı sertleşmiş penisine baktım. Tanrım, yarı sertleşmiş olsa bile, korkutucuydu. Onu almaya karar versem o şey sığar mıydı acaba? Parmakları bana bunun o kadar da kötü olmayabileceğini düşündürmüştü ama yakından bakınca, o canavarın beni ikiye böleceğinden oldukça eminim.

"Ona öyle bakmayı bırak, yoksa seni almaya gelecek," dedi Nicks, gözlerim kocaman açılırken kıkırdayarak. Sonra gitti ve ben duş alıp giyindiğimde o da binadan ayrılmıştı.

Ona sürpriz yapmanın eğlenceli olabileceğini düşündüm ve dün geceki duşun anıları kafamda kıvranmaya başladı, bu yüzden bugün bu kadar erken buradayım.

"Jack, her şey yolunda mı?" Koç Nicks okuma gözlüğünün üzerinden bana bakıyor. İnanılmaz formda vücudunun yanı sıra, şu anda gerçekten yaşına uygun görünüyor. Bazen ne kadar yaşlandığını unutuyorum. Bu, ne kadar berbat durumda olduğumun bir başka hatırlatıcısı, çünkü gözlüğünün üzerinden bana bakış şekli beni etkiliyor.

Kapıyı arkamdan kapatıp kilide uzanıyorum.

"Ne yaptığını sanıyorsun, Jack?"

Omuz silktim. "Sikişini emmeye geldim," dedim umursamazca, elimi kapı kolundan çekerken.

Gözleri parlıyor ve kapıya doğru fırlıyor.

"Hayır. Anlaşma böyle değil. Eğitimden sonra, uslu durduğunda ödülünü alırsın. Burada çok fazla insan var. Gitmen gerek. Uslu dur."

Ona şehvetli bir sırtış atıp pantolonumun üzerinden ereksiyonumu avuçluyorum. "Hadi ama Koç. Günün her saati şişko penisinin boğazına kaçmamı istemediğini söyleyemezsin." Cevabını beklemek yerine masasının etrafından dolaşıp dizlerimin üzerine çöküyorum ve penisimi çıkarıp ona neler yaptığını gösteriyorum. "Antrenmanın geri kalanını atlatmam için biraz tadına bakmam gerek Koç."

Pantolonundaki belirgin şişkinlik, istediğini söylemeye yetiyor. Son birkaç haftadır penisini emmekte ustalaştığımı inkar edemem. Nasıl

hoşlandığını biliyorum ve ağzımın ona değmesine bayılıyor. Bu ikimiz için de bir ödöl.

Öne doğru kayıyorum ve ellerimi bacaklarının üzerinde gezdiriyorum. Parmaklarım kemer tokasındaiken biri kapıyı tıklatıyor.

Kahretsin. Kilidi gerçekten çevirmedim. Gözlerim onunkilerle buluştu ve ifademim dehşet dolu olduğunu bilsem de, onunki saf bir öfkeydi. O...*sinirli*.

Beni masasının altına tekmeledi, boğazını temizledi ve içeri girmesi için her kim ise onu çağırdı. Sandalyesi iyice yaklaştı ve beni görüş alanımdan gizleyen metal örtüye yaslandım.

Koç Nicks'in sesi sakın ve sabırlıydı, sanki hiçbir sorun yokmuş gibi. "Tuck, n'aber?"

"Hey Bryant, bir dakikan var mı?"

"Elbette, ne aldın?"

Koç Sanders, savunma dizilişini ve bugünkü antrenman maçında denemek istediği bazı fikirleri tartışıyor. Sürekli konuşuyorlar ve ben sinirleniyorum çünkü öğle tatilinin tamamını kaçırmış, bir masanın altına sıkışmış, neredeyse yakalanmamıza sebep olduğum için kığımın yırtılmasını bekliyorum. Ne olacağını biliyorum ve mahvolacak olan sadece Nicks olmayacak. Bursumu ve NFL'e gidiş-dönüş biletimi kaybedeceğim.

Koç Sanders sonunda gittiğinde ne kadar sinirleneceğini biliyorum ve cezamın boğazına bir yumruk yemekten daha fazlası olacağını biliyorum. Bu gerçek bir suç, bana her zaman öğle yemeği için getirdiği paket servis kabına kek kağıdı bırakmak değil. Sinirini bozmanın ve onu gaza getirmenin küçük yollarını bulmayı seviyorum ama bu farklı bir şey.

Ama ben burada olduğum sürece, bir kuruş, bir pound alacağım, değil mi?

Yavaşça, sessizce parmaklarım uyluğunun iç kısmına dokundu. Konuşmasına ara verip hiçbir şey belli etmedi ama yaklaştıkça aletinin seğirmesi ve şişmesi arttı. Kemer tokasına ulaştığımda kıpırdandı, beni gizlice itmeye çalıştı ama istemeden bacakları arasında bana daha fazla alan bıraktı. Kemerini açtığımda gerildi ve hatta fermuarının sesini örtmek için öksürdü, çünkü elimi tam olarak itemedi. Aletini masanın altından çekip çıkarmayı başardım ve elimi yavaş ve sıkı vuruşlarla şaftında yukarı aşağı kaydırmaya başladım. Öne eğilip yarıktan sızan küçük ön sıvı damlasını yaladığımda Koç gerçekten sıçradı ama hareketi telefonunun çalmasıyla gölgelendi.

"Lanet olsun, buna bakmam gerek Tuck. Ama her şey yolunda görünüyor. Nasıl sonuçlanacağını merakla bekliyorum. Kapıyı arkandan çeker misin?"

Aşağıya bakıp bana ölümcül bir bakış attı. "Lanet olsun, dur!" diye tısladı ve telefonu açtı.

"Bryant Nicks," diyor telefona kısa ve öz bir şekilde.

"Evet efendim, vaktim var." Bryant Nicks'in "efendim" diyeceği tek bir kişi tanıyorum, o da dekan. Pantolonunu tekrar içine sokmaya çalışıyor ama ben öne atılıp ondan önce penisini ağzıma alıyorum.

Nicks derin bir nefes verip elini saçlarının arasından geçirdi. "Hayır efendim, her şey yolunda. Bağışçı brunch'ı için dosyamı çıkarıyorum. Bu yıl etkileyici bir listemiz var."

Ahizeden biraz konuşma geliyor ve Nicks dinliyormuş gibi anlayışlı sesler çıkarıyor. Bu sırada arkasına yaslanıp saçımı yumrukluyor, ağzımı penisinin üzerinde gezdiriyor. Bana öğrettiği gibi yapıyorum, boğazımı gevşetip beni konumlandırmasına izin veriyorum ve kontrolü ele alıyor. Telefonda şık bir brunch etkinliğinin planlarını

tartıştırken, hareketlerimi oldukça yavaş ve hafif tutuyor. Neredeyse rahatlatıcı. Ama telefonu kapattığında, suratıma doğru hırlıyor.

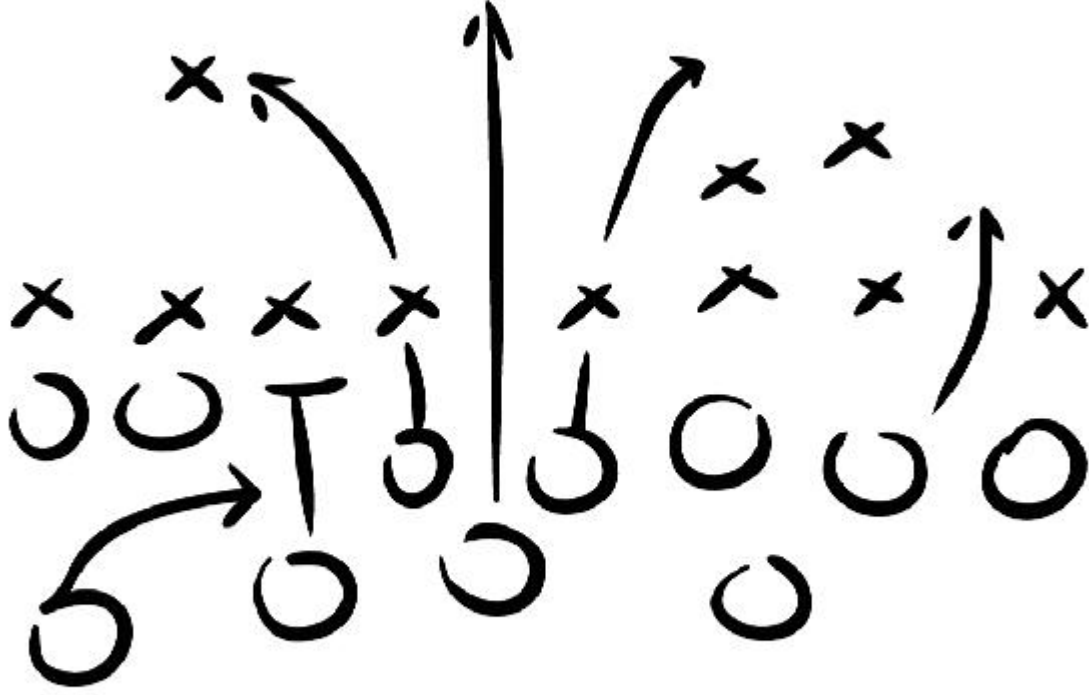
"Seni orospu çocuğu," diye tükürdü dişlerinin arasından. Buraya geldiğimden beri epeyce uzayan saçlarımdaki tutuşu, kafa derimden saçların çekildiğinden emin olduğum kadar cezalandırıcı. Acımasızca ağzıma giriyor, boğazımı yumruklarken beni aşağıda tutuyor. Burnumdan hava çekmeye başladığımda, diğer eliyle tıkiyor ve beni hiç havasız bırakıyor. Ellerim kalçalarını ve uyluklarını çekiştiriyor, tırnaklarım açıkta kalan etini tırmalıyor, itiyor ve çekiyor, oksijen eksikliğimle savaşmak için her şeyi yapıyorum. Ama Nicks pes etmiyor, boğazımın derinliklerine doğru sikmeye ve bana ölümcül bir niyetle bakmaya devam ediyor. Çok öfkeli ve kan istiyor.

Tam gözlerimin önünde lekeler oluşmaya başlarken, Nicks homurdanıp kendini boğazıma boşalttı. Nefes nefese yutkunmaya zorladım kendimi. Acele etmedi, ağzımdan çıkıp ıslak, gevşek penisiyle suratıma vurmadan önce son damlasına kadar içtiğimden emin oldu ve sonra beni yere fırlattı.

"Bir daha böyle bir şey yaparsan seni mahvederim. Anladın mı?"

Ciğerlerime hava çekmekle ve öksürmekle o kadar meşgulüm ki cevap veremiyorum.

Koç Nicks'le yaşadığım onca şeye ve anlaşmamıza rağmen, ondan bir kez bile korkmadım. Ta ki şimdiye kadar. Yine de, penisim hiç bu kadar tetikte olmamıştı.

Bölüm 14–Bryant

Jack, yavru bulldog'u tüm gücüyle sahada ilerliyor. Ona rüzgar hızları, burpee'ler, ağırlık kaldırma egzersizleri yaptırdım ve hatta ona verdiğim ödevleri yapmadığından oldukça emin olduğum için birkaç ekstra ders seansı ayarladım. Verdiği tüm cezaların...*yapmaz* Dikkatsizliğimle onu sinirlendirmek istiyorum. Yine aptalca bir şey yapmaya çok yakın olduğunu anlayabiliyorum.

Dikkatimi çekeceği konusunda haklı, ama yine işimi tehlikeye atarsa, bu küçük anlaşmamızı hemen bitiririm.

Çok çalışıyor, bunu kabul ediyorum. Groveton'a gelmeden önce ne kadar iyiye, şimdi de daha iyi. Daha güçlü, daha zayıf ve daha hızlı. Şu anda ülke çapında olmasa da, konferansımızdaki en iyi geniş alıcı. Sezon başladığında nasıl istatistikler ortaya koyacağını merakla bekliyorum. Gösterdiği çaba ve kaydettiği ilerlemeyle gurur duyuyorum.

Sanırım yirmi yaşında bir adamın seksten ilham alması beni şaşırtmamalı, ama koşullar kesinlikle şaşırtıcı. Neredeyse elli yaşındayım ve Jack Perry istediği her kızı elde edebilecek yakışıklı, aşırı formda bir yıldız futbolcu. Hatta, ünü doğruya yakın olsaydı, elde ederdi, hem de sık sık. O videoyu hatırlayınca yumruklarımı sıkıyorum, ama bu Jack Perry olmanın gücünü ve etkisini gösteriyor. Ve inanılmaz derecede seksi. Yavaş yavaş ona, sadece aramızdaki dinamiğe değil, ilgi duyduğumu kabulleniyorum. Ya da en azından vücuduna. Tavırlarının hâlâ biraz ayarlanması gerekiyor.

Diz çöküp şımarık bir velet olduğu için özür dileyeceği noktaya geldiğinde, ona istediğini vermeye geri döneceğim. Şimdilik, soğukkanlı kayıtsızlık maskemi takıp ekibe toplanmalarını söylüyorum.

"Pekala ekip, hepiniz önümüzdeki hafta bağışçı brunch'ımızın olduğunu biliyorsunuz. Her yıl sezonumuza resmi olarak böyle başlıyoruz. Bazılarınız yeni, bu yüzden birkaç kuralı açıklayayım. Bu birinci sınıf bir parti, bu yüzden en güzel Pazar kıyafetlerinizle gelmeniz bekleniyor. Bağışlarıyla, bazı NFL takımlarıyla rekabet edebilecek son teknoloji bir tesiste antrenman yapmanızı sağlayan kadın ve erkeklerle konuşurken, beni ve bu okulu temsil ettiğinizi hatırlamanızı istiyorum. Herhangi birinizden herhangi bir uygunsuz davranış veya kusursuz olmayan bir davranış görür veya duyarsam, sezonun ilk maçında sizi yedek kulübesine çekerim. Kim olduğunuz umurumda değil. Herkes anlıyor mu?"

"Evet, Koç!"

"Güzel. Şimdi siktir git buradan. Sabah erkenden görüşürüz."

Takım koşarak sahayı terk ediyor ama Jack geride kalıyor. Ağzını açmadan önce elimi kaldırıyorum.

"Bunu duymak istemiyorum Perry. Hâlâ seninle uğraşamayacak kadar sinirliyim."

"Öyle değil efendim." "Efendim" kelimesini kullanması dikkatimi çekiyor. Buradakilerin çoğu gibi onun da iyi bir güneyli çocuk olduğunu biliyorum, ama bu ondan duymaya alışkın olduğum bir saygı ifadesi değil. Genellikle "koç" kelimesini kullanır ve kullanımı en iyi ihtimalle alaycıdır.

"Bağışçı brunch'ı hakkında. Bu şeyin zorunlu olduğu izlenimini mi alıyorum?"

"Programınızda var mı?"

"Öyle ama-" diye lafını kesiyor, düzeltmem gerekmeden hatasını anlıyor. Aşağı bakıp anladığını belirten bir şekilde başını sallıyor. İfadesi daha önce hiç görmediğim türden. Sadece pişmanlık değil, aynı zamanda... utanmış mı?

"Burada sorun ne oğlum?"

Boğazını temizleyip çenesini kaldırdı. "Giyebileceğim uygun bir şeyler bulmak için kampüsten ayrılma iznine ihtiyacım olacak. Lütfen," diye ekledi aceleyle. Bu kadar çabalaması dudaklarımı bükmeme neden oluyor ve sırtıtmamak için dudaklarımı büzmek zorunda kalıyorum. Kıvrınmasını izlemek hoşuma gidiyor.

Gözlerim vücudunu inceliyor, ölçülerini tahmin etmeye çalışıyor. Elimdeki hiçbir şey ona uymayacak, bu kesin, ama yardımcı olabilecek birini tanıyorum.

"Bugünkü antrenmandan sonra ölçülerinizi alacağım ve size bir şeyler göndereceğim."

"Ben de hiçbir şeyin parasını ödeyemem-"

"Para istemedim. Bu bir hediye veya hayır işi de değil. Bu takımın bir parçası olmak bir zorunluluk. Katılmanız beklenen birden fazla etkinlik olacak ve oyuncularımın kusursuz birer beyefendi gibi görünüp davranmalarını bekliyorum."

Bu sefer gülümsemesini bastırmaya çalışan o.

Gözlerimi deviriyorum. "İçeri gir. Az sonra yağacak olan bu yağmura yakalanmak istemiyorum."

Kaşlarını çattı ve yukarı baktı. Özellikle stadyum ışıkları sönmeye başladığında etrafta sadece karanlık vardı ama bulutların arasından yıldızları göremiyordu.

"Nasıl anladın?" diye soruyor.

"Basınç artışı" diye açıklıyorum.

Jack dudaklarını büzdü ve arkasını dönüp soyunma odasına doğru yürüdü.

"Nedir bu kadar komik olan?" diye soruyorum inanmaz bir şekilde.

Başını sallıyor, bana bakmayı reddediyor.

"Jack..." diye uyarıyorum.

Kıkırdadı. "Özür dilerim, Koç."

"Ne oldu Perry? Söyle bakalım." Artık meraktan çok sinirleniyorum.

"Bazen kaç yaşında olduğunu unutuyorum," diyor neredeyse özür dilercesine, gülmemek için çabalarken gözleri yaşarıyor.

"Bu ne demek oluyor yahu?"

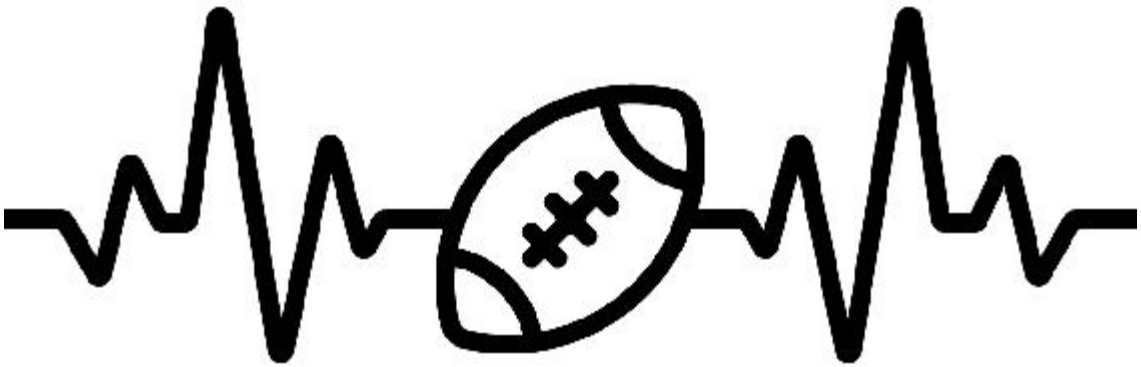
"Yağmur yağdığında tekrar nükseden eski futbol sakatlığın mı?"
Kaşları kalkarken sırtışı da yayılıyor.

Gözlerim devirdi ve kahkaha attım. "Dinle evlat. Seni dizimin üzerine eğceğim—"

"Söz mü?" Gözleri neşeyle parlıyor, bana tanıdığım o oyuncu yavru köpeği gösteriyor.

Ona uyarı dolu bir bakış atıyorum ama öfkemin bir kısmını da serbest bırakamıyorum. Açıkçası, son iki ay bana kaç yaşında olduğumu unutturdu.

"Sanırım bugün bana barfiks borçlusun," diyorum, işe geri dönmeye çalışarak. Barfiks onun en sevmediği hareket, bu yüzden ona işkence etmek için tercih ettiğim hareket. Spor salonuna doğru dönerken farkında olmadan kıcına şaplak atıyorum.

"O şeyi kaldır," diyorum ona ve bacak iç uzunluğunu ölçmek için mezuramı bacaklarının en uç noktasına getiriyorum.

"Özür dilerim, Koç. Elimde değil," diye cevaplıyor, ciddi bir ifadeyle.

Onaylamadığımı belli eden, tarafsız bir mırıltı çıkarıyorum. Saçmaladığını biliyorum. Pantolon ölçülerini alabilmem için bankta dikilip kasıklarını yüzüme eskisinden daha yakın tutarak hayatının en güzel zamanlarını geçiriyor.

Jack benim pipimi emer, tam tersi değil.

"Ne? Gerçek bu. Günler geçti ve tüm saygımla, iyi davranışlarım karşılığında ödüllendirilmeye alışmaya başlamıştım."

"Pekala, sen her şeyi mahvettin—"

"Biliyorum ve özür dilerim. Aslında olayların böyle gelişeceğini düşünmemiştim ve şimdi ne kadar aptalca olduğunu görüyorum. İkimiz de her şeyimizi kaybederdik."

Başımı sallıyorum, mavi toplara sahip olduğu için öfkelenmek yerine durumun ciddiyetini anlamış gibi görünmesine bir kez olsun seviniyorum. Durup bir an bu düşünceyi düşünüyorum. "En son ne zaman geldin?"

"Duştayken," diye cevaplıyor yanakları kızararak.

Şaşkınlığım, o geceye dair kendi anılarımı gölgede bırakıyor. O anın büyüüne kapılmış, onu duşta izlerken hipnotize olmuş bir halde, biraz abartmış, aramızdaki katı ilişkiyi biraz daha kişisel bir şeye dönüştürmüştüm. Farkına bile varmadan soyunup ona katılmışım. Ellerini duvara dayayıp onu testislerinden omurgasına kadar yalamadan önce tüm gücümle onu penisime saplamamak için kendimi zor tuttum. Kıcının görüldüğü kadar sıkı olup olmadığını merak ediyordum ama aynı zamanda kendimi inkar etmeyi de seviyordum. Bu yüzden, son muayenemde ateşli hemşirenin bana

yaptığı gibi onu parmakladım ve onu tekrar uçuşuma yuvarlayacağını bildiğim o yumuşak noktayı buldum.

Vay canına, çok sıcaktı.

"Bu gerçekten son muydu?" diye sordum, gözlerinin içine sertçe bakarak ve bana yalan söylemesi için meydan okuyarak.

"Evet hocam." Bana cevap verdiğinde samimiyetine gerçekten inanıyorum.

Ona bakıp homurdanıyorum. "Oradan in de geri kalanının nasıl ilerleyeceğini konuşalım. Dersler yakında başlayacağı için zaten yeni bir program belirlememiz gerekecek."

Heyecanla aşağı atlıyor, neredeyse ayak parmaklarının ucunda zıplıyor. "Sakin ol yavrum," diyorum, canı sıkılarak. "Ofisime gidip konuşalım, ders programına orada bakabiliriz."

Konuyu tekrar işe getirdiğim için hayal kırıklığına uğradığını görebiliyorum ama bir yerde çizgiyi çekmem gerekiyor. Muhtaç ve beklentili hale geliyor. Bu bir ilişki değil, sıkı çalışma ve azmin ödüllendirildiği bir sistem, gerçi gerçekten berbat bir sistem.

Yeni bir program hazırlamak neredeyse bir saat sürüyor. Dersler, özel dersler ve ders çalışma arasında antrenman ve egzersiz zamanını kısaltması gerekecek, ama yine de ona oldukça yorucu bir program verdim.

Başını belaya sokacak vakti olmayacak, başarısızlığa uğrayacak vakti olmayacak çünkü gününün her dakikasını planladım. O bilmiyor ama ben de onun sınırlarını biraz zorlamaya başlayacağım. Çünkü günlük hayatında ne giydiğiyle pek ilgilenmesem de, antrenman dışında hayatında ne yapması gerektiğini söylediğimde nasıl sinirlendiğini seviyorum. Beslenme konusuna daha az itiraz edildi çünkü beslenmesi performansını etkiliyor ama onu olması gereken kişiye

dönüştürebileceksem, gerçek bir fark yaratacaksam, sonuna kadar kendini adaması ve teslim olması gerekiyor.

En azından ben kendime öyle söylüyorum.

Jack, bitirdiğimizde yorgun görünüyor ve bunun bir kısmı, önünde ne kadar çok iş olduğunu fark etmesinden kaynaklanıyor olabilir. Yaz antrenmanları, bursunu ve onayımı korumak için yeterince iyi notlar almak zorunda kalacağı zihinsel yüke kıyasla kolaydı. Oyunculara özel muamele görmek için öğretmenlerle anlaşma yapacak diğer koçlar gibi değilim. Takımimdaki birçok öğrencinin kendiliğinden veya kendi yöntemleriyle özel muamele gördüğünü biliyorum - zengin çocuklar acımasız manipülatörlerdir - ama bunda benim hiçbir rolüm yok.

Ben sadece en iyisini bekliyorum ve Jack'i görmezden gelip cezalandırmaktan ne kadar keyif alsam da o bana en iyisini verdi, bu yüzden sanırım biraz ertelemeyi hak ediyor.

"Yorgun görünüyorsun. Neden eve gidip biraz dinlenmiyorsun? Seni geç saatlere kadar tuttum, yarın takımın geri kalanıyla birlikte gel."

Hayal kırıklığı ve hatta belki de incinmişlik dolu bir bakış gri gözlerini karartıyor. "Bu kadar mı?" diye soruyor ve beni kapıya kadar takip ediyor.

Elimi kapı koluna koyup durakladım. "Ne bekliyordun?"

"İstediğin her şeyi yaptım," diyor alçak sesle.

"Ah, anlıyorum. Öyleyse, uygun şekilde davranmaya devam ettiğin sürece, buradan çıkmaya izin veriyorum. Eğer hata yaparsan, geri alırım." Kapıyı açmaya başlıyorum ama Jack başını sallıyor.

"Burada ne istiyorsun Perry?" diye soruyorum, aramızda mesafe yaratmak için soyadını kullanarak. "Ben de eve gidip seks yapmama izin verecek kadar seni ne ödüllendirebilirim ki?" *yaşlı*

adam"Yaralanma mı?" Jack, espri yapma çabalarımı görmezden gelip bana bakıyor ve bir şeyler düşünürken alt dudağını ısıyor.

Tam sabrımı kaybedip onu ofisimden kovmak üzereyken, üç uzun adım atıp kapıyı iterek kapattı. Beni duvara sıkıştıran Jack, aniden ağzını benimkine bastırdı. Öpücük, daha doğrusu dudaklarımızın sertçe birbirine değmesi, onu da beni ürküttüğü kadar ürkütmüş gibiydi. Hemen geri çekildi, gözleri kocaman açılmış bir şekilde ağzıma baktı, sanki az önce yaptıklarına inanamıyormuş gibi.

Ben de az önce yaptığı şeye inanamıyorum. Daha da şaşırtıcı olanı, bu konudaki hislerim.

Jack'i gömleğinin önünden tutup kendime doğru çekiyorum, sonra sırtını kapıya yaslıyorum. Dudaklarına kısa bir an bakıyorum, sonra ağzını alıyorum.

Bu sefer dudaklarımız birbirine değiyor, ama yumuşakça değil. Ağzını açmaya çalışıyorum, dilimi onunkine değdirmek için daldırıyorum. Hepimiz diş ve dil gibiyiz, ellerimiz birbirimizin kıyafetlerini çekiştiriyor, aramızdaki enerji çatırıyor.

Jack'in tişörtünü kafasından geçiriyorum ve eşofman pantolonumun bağcıklarını gevşetiyor. Kalçalarını kavrayarak ereksiyonumu onunkilere sürtüyorum ve Jack inliyor. Onu kendime doğru çekip döndürüyorum ve masama doğru götürüyorum, yürürken şortunu ve boxer külotunu aşağı doğru itiyorum. Ayakkabılarını ve kıyafetlerini çıkardıktan sonra onu masanın kenarına oturması için itiyorum, gözlerimle vücudunu tarıyorum. İki ay boyunca aralıksız antrenman yaptıktan ve çoğunlukla sadece benim onayladığım yiyecekleri yedikten sonra, vücudu mermer bir heykel gibi yontulmuş. Omuzlarından baldırlarına kadar her kası ağır nefeslerinin kuvvetiyle titriyor. İhtiyacıyla ağlayan, baştan çıkarıcı, öfkeli bir mor tonunda olan aleti kucağından dışarı çıkıyor. Eşyalarımın bazılarını hızla yana çekiyorum ki geriye yaslanabilsin ve sonra ayaklarını masanın kenarına yönlendiriyorum. Önümde bir adak gibi yayılmış.

Kalan kıyafetlerimi çıkarıp, açık bacaklarının arasına dikilip önümdeki ödülü inceliyorum. Penisi zonkluyor ve sanki kendi kalp atışlarım da onun ritmine ayak uyduruyormuş gibi hissediyorum. Daha önce yaptığım gibi, penislerimizi birbirine bastırıp elimle etraflarını sarıyor, okşuyorum. Jack'in başı geriye düşüyor ve inliyor. Uzun süre dayanamayacağını biliyorum ama ondan birden fazla orgazm çıkarmayı planlıyorum.

"Bana gel Jack," diyorum ve sanki iznimi bekliyormuş gibi. Kalçaları kalçalarıma değiyor ve penisi sarsılıp fışkırırken çığlık atıyor.

Sıcak, yapışkan bir sıvı ikimizin de karnına sıçrayıp elimi kaplıyor. Onu ereksiyonumun üzerine yayıp kendimi okşamak için kullanıyorum, penisimin damlayan ucunu onun götüne sürüyorum. Jack ilk başta geriliyor ama sonra rahatlıyor ve bacaklarını açarak beni kabul ediyor.

"Seni becermeyeceğim Jack. Ama beni temizlemeden önce tekrar boşalmanı sağlayacağım." Neredeyse inliyor ve göğsünü iterek masaya sırt üstü uzanmasını sağlıyorum. Bacaklarını dizlerinin hemen arkasından kavrayıp göğsüne doğru itiyorum ve bacaklarını tutmasını söylüyorum. Yanakları bu pozisyonla daha da genişliyor. Bacaklarının arasında durup, kıkına sperm dolu bir yığın boşaltmadan önce penisimi birkaç kez daha okşuyorum.

Parmaklarımı kıkına damlayan pisliğin içinden geçirip, parmaklarımı içeri sokmadan önce gergin kas halkasının etrafında gezdiriyorum. İki parmakla başlıyorum ve o tıslayarak nefes veriyor. Acı dolu nefesler, vücudu parmaklarımın kalınlığına uyum sağlayarak esnemeye başladığında hızla inlemelere dönüşüyor. Bir tane daha ekliyorum ve Jack nefes nefese kalıyor. Penisi sertleşmiş ve yeniden hazır.

Yumruğumu sert uzuvlarına doladım ve parmaklarımı kıkına sokarken onu okşadım. Parmak uçlarım içindeki yumuşak, süngerimsi noktaya her değdiğinde inledi. Tekrar yaklaştığını hissettiğimde, parmaklarımı içeri sokup prostatına masaj yaparken sıkı yumruğumla penisini okşamaya devam ettim.

"Fuuuuccckkkk," diye inliyor Jack, vücudu kasılıp titriyor. Sıkı kıcı titremeye başlıyor ve boşalırken penisi çılınca sarsılıyor.

Tanrıya şükür gecenin bu saatinde binada kimse yok, çünkü Jack orgazmının şiddetiyle yüksek sesle bağılıyor, neredeyse masadan düşecek gibi oluyor.

"Kahretsin," diye tekrarladı Jack, masanın üzerinde kemiksiz bir şekilde uzanarak, nefes almaya çalışarak.

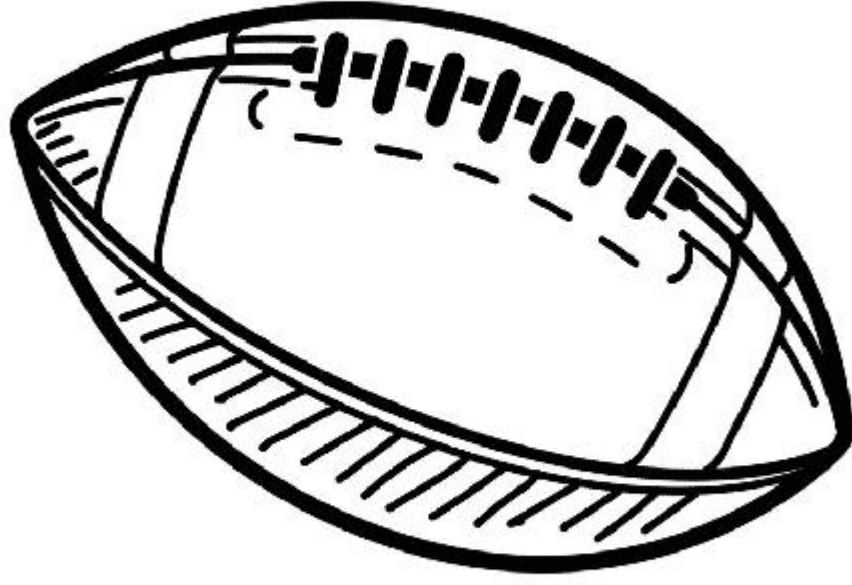
Hem benim hem de onun spermiyle kaplıyken o kadar iyi görünüyor ki, neredeyse onu becermeyi yeniden düşüneceğim. Penisimi kıcına sokup, parmaklarımı sıktığı gibi beni de sıktığını hissetmek, onu mahvetmeyi bitirdiğimde, açık deliğinden spermimin damladığını görmek istiyorum.

Bunun yerine, yedek spor kıyafetlerimi koyduğum raftan bir havlu alıp vücudundaki meniye siliyorum ve birazının koyu yeşil halıya damladığını fark ediyorum. Pisliği siliyorum ama geride küçük, beyaz bir leke bırakıyor.

Kendimi temizlemeye başlıyorum ama Jack doğrulup havluyu elimden alıyor. Göğsümden ve karnımdan akan meniye siliyor, öne eğilip dudaklarıma hafif ve deneysel bir öpücük konduruyor.

Ne düşüneceğimi bilemeden hızla gözlerimi kırptırdım. Öpücük tutkulu ve şehvetli olduğunda farklıydı ama bu şefkat beklediğim veya aradığım bir şey değildi.

O da benim kadar şaşkın bir ifadeyle geri çekildi, sonra masadan kalkıp dizlerinin üzerine çökerek beni temizledi, tıpkı ona söylediğim gibi.

Bölüm 15 Jack

Küçük dolabımı açıp yeni gardırobumu inceliyorum. Koç bana sadece yeni bir takım elbise almamış. İki tam takım elbise, bir yelek, iki pantolon, beş düğmeli gömlek, altı kravat ve "gündelik" olması gereken birkaç yakalı gömlek var.

Öncelikle, bunların hiçbirisi ben değilim. İkincisi, kendimi bir tür gizli fahişe gibi hissetmeye başlıyorum. Bana ne yiyeceğimi ve nasıl antrenman yapacağımı söylemesi sorun değil de saha dışında ne giyeceğimi kontrol etmesi? Bunun bir sınav olduğundan eminim. Sadece bu meydan okumayla nasıl başa çıkacağıma henüz karar vermedim.

Bugün, şık bağışçı brunch'ında, bana giymemi söylediği açık gri takım elbise, beyaz gömlek ve koyu yeşil kravatı giyeceğim. Ayrıca, dün, onun izniyle şehre gidip saçımı kestirdim. Normalde saçımı kendim kazıttırdım ama bu sefer biraz farklı bir şey yaptım ve alıştığımdan daha şık oldu. Yanlar kısa ve soluk kesilmiş, ama Koç'un tutunabileceğı bir şey olsun diye üst kısmı uzun bıraktım.

Artık kim olduğumu bilmiyorum.

Geçtiğimiz hafta aramızda biraz tuhaf bir ilişki oldu. Ofisinde, beni masasının üzerinde kartal gibi uzanıp neredeyse kıkımda bir penis için yalvarırken bulduğumuz ateşli öpüşme seansından sonra, benden uzaklaşıyor gibi görünüyor. Hâlâ beni ödüllendiriyor, neredeyse her gün penisini bana veriyor ve gerçekten iyi olduğumda, parmaklarıyla aklımı başımdan alan o hareketi yapıyor.

Ama beni bir daha öpmeye çalışmadı, ben de çalışmadım. Beni öpmesini istemem beni biraz korkutuyor. Hatta ağzının dudaklarımda olmasını, penisimde olmasını istediğımden daha çok isteyebilirim.*neredeyse.*

Spor kompleksine yürüyüş yolu sıcak ve kapalı alanda gerçekleşecek bir etkinlik olmasına sevindim. Şık görünmek için gösterdiğim tüm çabalara rağmen, bu elbiseyi ter içinde bırakıp dağınık görünmek üzereymişim gibi hissediyorum.

Soyunma odasında buluşup, şık bir restoran gibi dekore edilmiş kafeteryaya birlikte girmemiz gerekiyordu. Dün bütün gün burada bir iç mimarlık ekibi vardı ve sahayı kullanamadık çünkü tüm çizgileri parlak ve yeni görünmesi için yeniden yapmışlardı. Neyse ki bu,

yarım günlük bir antrenman ve 4 Temmuz'dan beri ilk kez izin alma Őansımız anlamına geliyordu.

Ne yazık ki benim için bu, yeni eēitmenimle bir ēleden sonra deēerlendirme yapmam anlamına geliyordu. Yeterince nazik biri ve görünüşe göre İngilizce bölümünde birinin asistanıymıŐ. Gēsleri tuhaf bir Şekilde dikkatimi daēıtmıyor ama Koç'un beni kiminle özel derse ayarladığını bilip bilmediğini merak ettim. Her kız sikime atlamak istemez ama birçok kızın klotuna girme eēilimim var.

Ya da en azından öyle yaptım. Lanet olsun, partideki kızlarla seviŐmeyeli bir buçuk ay oldu. Ergenliēe girip futbol oynamaya baŐladığımdan beri bu kadar uzun süre gtm olmadan yaŐadığımı sanmıyorum.

Sanırım ben*ben*Hala biraz aksiyon var, sadece farklı türden.

Gözlerim, diēer oyuncularla buraya gelen birkaç amigo kızını ve flrtlerini takip ediyor. H    sıkı bir kı  ve bir çift meme kesinlikle hoşuma gidiyor. Hiçbir erkeēe bakıp da, kahretsin, bundan bir parça istiyorum diye düşünmemiştim. Ta ki Koç'u antrenman yaparken yakalayana kadar. Gerçi, yüzüme boşalıp beni o malzeme dolabının zemininde bırakana kadar gerçek bir cinsel çekim hissetmeyi reddetmiŐtim sanırım.

O zamandan beri tek dŐndēm o. Bryant Nicks'i neredeyse takıntılı bir Şekilde yiyor, içiyor ve hayal ediyorum.

Elbette bu sadece dinamik, deēil mi? Orgazmlardan ilham aldığımı anlamış ve beni en iyi yapmakla kafayı bozmuŐ.

Ama eēer bu doēruysa, neden onun tadını arzuluyorum ya da onun penisini bütün olarak yutarken gözlerindeki bakışı?

 nilti.

Düşüncelerimi başka yöne çevirmem gerek. Ceketimi ilikleyip, diğer oyuncuların tüm konukların yerlerine oturmasını beklediği soyunma odasına giriyorum. Nicks dün beni, adeta ödüllü domuzlar gibi etrafta dolaştırılacağımız konusunda uyardı ve burslu öğrenci olduğum için beni özellikle incelemekle ilgileneceklerdi. Sorularıyla gerçekten çok müdahaleci olabileceklerini ima etti ve bir grup zengin piçin, bu takımda oynadığım için bana sahip olduklarını düşünmeleri beni çok sinirlendiriyor. Asıl ihtiyacı olanlar onlar. *Benbu şeyi kazanmak için.*

"Alış artık," dedi Koç, saunada dinlenirken, beni bankın üzerine eğip, penisini kalçalarımın arasına sürttükten sonra, sırtıma boşalana kadar. "NFL'deyken, sponsorlar sana sahip olur. Birden fazla zengin sponsorun karısı bana dokunup teklifte bulundu, sahadaki performanslarından farklı bir performans göstermeleri gerektiğini düşündüler."

"Kocalardan hiçbiri mi?" diye sordum kendimi durduramadan.

Ama kızgın değildi, sadece kıkırdadı. "Kimse bunu denemeye cesaret edemedi ve daha önce de hiç ilgilenmemiştim," demişti, dile getirmediğim soruma cevap verirken.

"Yani normalde sen..." Sorumu nasıl soracağımı bilemeyerek sustum.

"Normalde oyuncularımı teslim olmaya zorlamam mı? Hayır," dedi başını sallayarak. "Bu, şey... yeni bir gelişme. Benim için çok yeni."

"Benim için de," diye itiraf ettim ve ben aşırı ısınıp duşlara doğru gidene kadar tuhaf bir sessizliğe gömüldük. Nicks bana katılmadı ve ben çıktığımda çoktan gitmişti.

Öpüşmenin fazla olduğunu düşünüyorum. Bir şekilde, sadece birbirimizi tatmin etmek istemek, onu öpmekten çok daha az samimi ve çok daha az eşcinsel geliyor.

Koçun gözleri beni odanın içinde takip ediyor. Kafamın arkasında, takım arkadaşarımla selamlaşırken ve el sıkışırken beni izlerken

onları hissedebiliyorum.

"Çok şık görünüyorsun Perry," diyor hücum oyuncusu Grant. "Çok güzel temizleniyorsun."

İltifatın gizlice yapıldığından eminim, Grant biraz ahmak ve takımda olmamın kendi pozisyonunu zayıflattığını düşünüyor. Ama onun yemi yerine, onu hedef alıyorum.

"Sen de fena sayılmazsın, Gipson."

Ancak o zaman arkamı dönüp Nicks ve diğer teknik ekibin kafa yorduğu yere bakıyorum. Göz göze geldiğim anda bakışlarını kaçırıyor ve bunun çocukça olduğunu biliyorum ama bu beni rahatsız ediyor.

Ama bunu düşünecek vaktim yok çünkü koçlar bizi tek sıra halinde, başlangıç oyuncularını sırasına göre dışarı çıkarıyor. Ben kesinlikle ilk sırada olduğum için, odaya giren ilk oyunculardan biriyim, belki de oyun kurucu olarak hücumu yöneten Lane Masters'ın beş kişi gerisinde, Grant Gipson da hemen arkasında.

Kibar bir alkış tufanı kopuyor ve kafeteryanın bir tarafına kurulan sahnede sıraya giriyoruz. Diğer oyuncular, herkes içeri girene kadar masalarının etrafında bekliyorlar, sonra oturmamıza izin veriliyor. Bu sahnede dikizlenirken bir masada olmayı tercih ederim.

Koç Nicks kendini tanıtıyor, ancak bunu yapmasına gerek yok çünkü takımın arkasındaki odaya girdiğinde kibar alkışlar neredeyse gürültülü bir hal aldı. Buralarda çok iyi biri ve utanç verici başarısızlık geçmişine rağmen bu takımı başarıya taşıyor. Herkes onu bir insan olarak sevmiyor ama herkes ona ve Groveton College'a getirebileceği şampiyonluğa saygı duyuyor. Kendini tanıtip yaz boyunca yaptığımız antrenmanlardan bahsettikten sonra, Lane Masters'tan başlayarak tüm başlangıç kadrosunu tanıtıyor. Sahnedeki her oyuncunun ailesi de orada ve Nicks, her oyuncuyu "iyi bir sporcu" yapan birçok özelliği anlatırken ayağa kalkmalarını istiyor.

Hiçbirini duymuyorum. Bana geri dönmeden önce tüm hücum ve savunma hatlarını süzerek geçiyor ve All-Star ilk beşine eklenen son oyuncudan bahsetmeye başladığında dişlerimi gösterip el sallama fırsatını neredeyse kaçıırıyordum. Nicks ayağa kalkmamı işaret ediyor ve burada beni destekleyecek arkadaşlarım, ailem veya hatta bir randevum olmadığını fark edecek biri olup olmadığını merak etmemeye çalışıyorum.

"Şimdi, çoğunuz bu genç adamı tanımayacaksınız. Alabama'dan buraya geldi, Tucker Sanders ve ben onu Crimson Tide'in burnunun dibinden çekip çıkardık, daha pençeleri ona değmeden. Daha deneyimli oyuncuların daha iyi istatistiklere sahip, yıldırımdan hızlı koşuyor ve hakemlerin ellerinde miknatıs olup olmadığını kontrol etmek isteyeceğinden oldukça eminim çünkü hiçbir şeyi kaçırmıyor." Kalabalık, sanki özel biriymişim gibi bana gülümseyerek gülüyor. "Jack Perry iyi bir çocuk ve hücum hattımızı yenilmez kılacak oyuncu o. Size garanti ederim ki, yıllardır görmediğiniz kadar çok sayı atacağız."

"Madem sahaya çıktın!" diye bağılıyor bir yalaka ve salon çıldırıyor; oyuncular sevinç çığlıkları atıyor, konuklar ayakta alkışlıyor.

Koç hepimizi ayağa kaldırıyor, birkaç fotoğraf çekebilmemiz için, sonra da yemek servisi gelince masalara oturmamız için serbest bırakıyor. Yemekten çok daha büyük bir tabağa birkaç meyve ve sosla kaplanmış minik waffle'lardan, iki lokmadan az sürede yenen parmak sandviçlere kadar, gerçek yiyeceklere dayanan bitmek bilmeyen bir mini yemek listesi.

Tadı fena değil ama neden bu kadar küçük olduğunu anlayamıyorum. Kendimi Coach'un bazen tatsız ama doyurucu yemeklerine özlem duyarken buluyorum ve keşke bu sabah çift proteinli shake'imden fazlasını içseydim diyorum. Açlığımı telafi etmek için bol su içmeye çalışıyorum. İstedğim son şey, midem guruldadığı için kaba görünmek, ama tabii ki mesanem de kısa sürede bana bağırmaya başlıyor.

Tuvalete gitmek için izin istedim ve dönüş yolunda...

"Aniyah," diye hatırlatıyor bana.

"Tamam. Özür dilerim," diyorum yüzümü buruşturarak. Aslında onu ve arkadaşını bu şekilde kullandığım için biraz kötü hissediyorum, arkadaşının aldırış etmediği belli olsa bile. Tekrar ayıldığımda, Aniyah'a biraz sert davranmış olabileceğimi fark ettim.

Koçun sana davrandığı kadar sert değil.

Aniyah, kısa süreli düşünceli anımı ilgi olarak algılamış olacak ki, yanıma yaklaştı ve elini omzuma koydu.

"Elbisenden bile ne kadar güçlü olduğunu anlayabiliyorsun," diye mırıldanıyor, rahatlayamayacak kadar bana doğru eğilerek. Aslında ilgilenmiyorum ama birileri ne kadar az ilgi duyduğumu fark ederse, öyleymiş gibi davranmaya başlamam gerekip gerekmediğini merak ediyorum.

Ona gülümsüyorum, gerçi biraz gergin olabilirim. "Her zamanki gibi çok güzelsin," diyorum, sanki en yakın arkadaşıyla birlikte penisimi yaladıkları gün dışında onu hiç fark etmemişim gibi. Kendini beğenmiş bir tavır takınıyor.

Gerçekten muhteşem. Kalın, kahverengi saçlarının arasından bal rengi röfleler görünüyor, kehribar rengi gözleri kalın kirpiklerinin altından bana bakıyor ve pembe dudakları utangaç bir şekilde aralanmış. Vücudu ince ve fit, kalçasında ve göğüslerinde hoş bir kıvrım var, bu da ince belini daha da ince gösteriyor. Cildini parlatan güzel, sarı bir elbise ve inanılmaz yüksek, sivri topuklu ayakkabılar giyiyor.

Ama daha yakından baktığımda, bronzluğunun sahte, biraz fazla turuncu olduğunu görebiliyorum. Kirpikleri neredeyse komik derecede uzun ve sahte olduğu da belli. Makyajı da o kadar yoğun

ki, altındaki kızı göremiyorsunuz. Sütyeni kesinlikle dolgulu; göğüslerinin arkadaşınıninki kadar büyük olduğunu hatırlamıyorum.

Çok uğraşıyor ve bu da çaresizlik kokuyor. Yine de ilgileniyor ve bir örtüye ihtiyacım olabilir. Ayrıca, penisimi sıcak bir vücuda sokmayalı uzun zaman oldu. Sanki düşüncelerimin nereye gittiğini biliyormuş gibi, penisim hafifçe seğiriyor ve bu da... Anya'nın gözünden kaçmıyor, değil mi?

*Kahretsin.*Eğer bu işi başaracaksam, onun adını hatırlamam gerekecek.

Parmak uçlarında yükselip kulağıma fısıldıyor. "Sanırım beni hatırlıyor."

"Nasıl unutabilir ki?" Koç'la bu şekilde işkence edebileceğim tüm yolları düşündüğümde, penisim gerçekten de fark etmeye başlıyor. Sahte bir kız arkadaşla sevişme izni almak için ne yapmam gerekecek?

Eli yavaşça vücudumun ön kısmından aşağı doğru iniyor, yarı sertleşmiş penisimin hatlarını takip ediyor. "Buradan çıkmak ister misin?" diye soruyor.

Boğazımı temizledim. "Donör kahvaltısına dönmem gerek, ama belki başka zaman?"

Uzun saatler sonra, tüm misafirler gitti ve nihayet, bana boyum ve kilom hakkında sorular soran, iğrenç bir parfüm bulutu içinde yaşayan zengin, yaşlı insanlardan kurtuldum; sanki gerçekten değerli bir domuzmuşum gibi. Nicks şaka yapmıyordu.

Nicks'ten bahsetmişken, nereden geldiğini bilmiyorum. Adını hatırlamaya kararlı olduğum Aniyah ile tuvaletten döndüğümde bana ters ters baktı. Masamdaki adamlardan biri beni düzeltti ve içine sık doldurulduğu sürece ona yanlış isim takmamın sorun olmayacağını söyleyerek şaka yaptı. Görünüşe göre takımdaki birkaç adamla

çıkılmış. Umurumda değil ve özellikle de çoğundan daha büyük bir sürtük olduğum düşünülduğünde, kimseye sürtük muamelesi yapmayacağım. En azından buraya taşınmadan önce.

Ayrılmaya hazırlanmak için acele etmiyorum, onu beklemekten vazgeçmeden önce tekrar tuvalete gidiyorum. Ama gitmeden önce ona kısa bir mesaj atıyorum:

JP: Seni hiçbir yerde görmedim ve sen de aksini söylemedin, bu yüzden dışarı çıkıyorum.

Mesaj okundu olarak görünüyor ama cevap vereceğini belli eden ufak işaretler yok. Omuz silkerek, çünkü onun sandığı köpek yavrusu gibi burada oturup beklemeyeceğimi düşünerek öğleden sonranın geç saatlerine doğru dışarı çıkıyorum. Dışarıda olmak için hava çok sıcak ve büyük bir fırtına yaklaşıyor. Koç'un omzunu düşünerek dudaklarım kıvrılıyor.

JP: Fırtına geliyor. Omzun nasıl, dostum?

Cevap verdiğini belirten üç küçük nokta yanıp sönüyor, ardından cevabı gelmeden önce iki kez kayboluyor.

BN: Onunla sevişemezsin.

Adımlarım sendeliyor, iki kere bakıyorum.

JP: Öyle mi yani?

BN: Benim oyunum. Benim kurallarım.

JP: Kıskaç mısın?

Onu kandırdığımı biliyorum. Ama bunu çok kolaylaştırıyor.

Yazdığını gösteren küçük noktalar, odama varana kadar üç kez başlayıp duruyor. Havasız kıyafetleri çıkarıp askılara geri koyuyorum, bir sonraki ne söyleyeceğine karar vermesini beklerken bir şort ve bir

tişört alıyorum. Penisim Nicks'in telaşlandığını düşünüyor ve ikimiz de bundan çok hoşlanıyoruz.

BN: Dikkatinizi dağıtacak hiçbir şeye tahammülünüz yok.

Ha, demek olayı böyle anlatacak. Küçük yatağıma yaslanıp telefonu tam doğru açıyla açmadan önce bir an düşündüm. Sertleşmiş penisimin resmini göndermeden önce, yaptıklarımı tekrar düşünmek için kendime bir saniyeden fazla zaman vermedim.

JP: Bu bir dikkat dağıtma.

Telefon çalmadan önce noktalar tekrar belirip kayboluyor, Bryant Nicks'ten görüntülü arama geliyor. Telefonu açıyorum, bana yine mesajla böyle saçmalıklar gönderdiği için çıkışacağını ve sonra da yarın sahada bana işkence edeceğine söz vereceğini umuyorum. Ya da telefonda bana sınav çektirebilir. Daha önce de yapmıştı ama görüntülü değil.

Beklemediğim şey ise Nicks'in sert penisinin yakın çekimi, elinin cezalandırıcı bir ritimle penisi okşamasıydı.

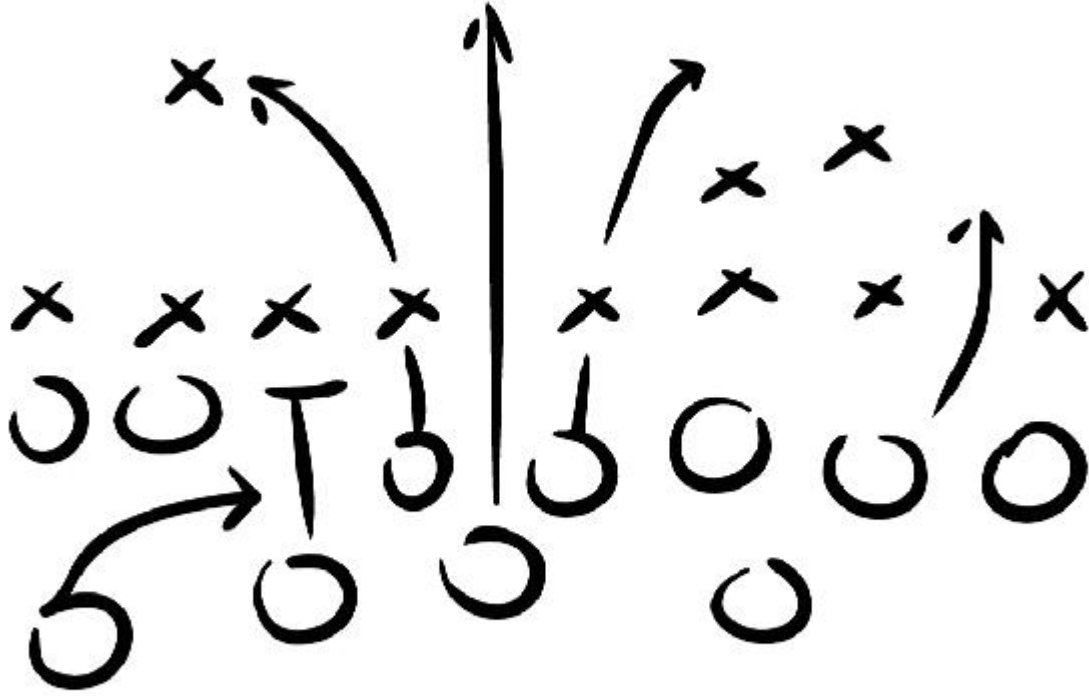
"Siktir," diye mırıldandım, elim penisimi sıkarken.

"Hadi Jack. Bu dikkat dağınıklığını birlikte halledebiliriz."

Bu bana izin gibi geliyor Sonraki beş dakikayı, sanki ikimiz de aynı umutsuz sona doğru yarışıyor muyuz gibi, horozlarımızı döverek geçiriyoruz. Açıkça ilk başlayan o olsa da, ben kazanıyorum. Ve ödülüm, Nicks'in horozunun alt tarafındaki kalın damarın, elini ve alt karnını spermle kaplarken nasıl titrediğini ve nabzını attığını görebilecek kadar bilinçli olmak.

Başka bir şey söylemeden telefonu kapatıyor ve ben bir kez daha sarsılıyorum.

Aniyah'ın harika memeleri ve istekli bir ağız olabilir ama son birkaç aydır zihnimin ve bedenimin sahibi olan adamla boy ölçüşemez.

Bölüm 16–Bryant

Sezonun ilk maçı ve takım enerji dolu, maça hazır.

"İşte bu kadar, takım! Bugün yenilgisiz şampiyonluk sezonumuzun ilk günü!"

Heyecandan kükreyerek birbirlerinin sırtına, omuzuna vuruyorlar.

"Sana ne yapacağını söylememe gerek yok, zaten biliyorsun. Son üç ayını bu an için canını dişine takarak geçirdin. Tüm araçlara sahipsin. Tek yapman gereken dışarı çıkıp Baylor'ın kığını tekmelemek!"

Takım kollarını birbirine doladı, zıpladı, bir o yana bir bu yana, tezahürat edip bağırdı. Koç Sanders benim yerime geçti, onlara kendi motivasyon konuşmasını yaptı ve ardından Lane, takımı sahaya çıkarmadan önce heyecanlandırmak için kaptan ve oyun kurucu olarak görev aldı. Tuck'ın rakip takımın zayıf noktalarını adım adım anlattığını dinlerken, Jack'in soyunma odasından fark edilmeden çıktığını gördüm. Tuck'a devam etmesi için başımı sallayıp onu kapıdan çıkıp ofisime kadar takip ettim.

"Neler oluyor Perry?" diye soruyorum ve kapıyı arkamdan kapatıyorum. Sözlerimin göstermelik olduğunu bilerek sırtıyor.

"Sadece biraz oyun heyecanı, Koç," diye cevaplıyor ve kilidi çevirmek için yanıma doğru eğiliyor.

"Jack," diye alçak sesle uyardım, "bu uygun bir zaman değil. Takımla birlikte olmalısın."

"Öyleyse, bunu çabuk yapsak iyi olur," diyor basitçe.

"Zaman yok-" dudaklarını dudaklarıma bastırarak sözümü kesti. Tıpkı ofisimde beni son öpüşünde olduğu gibi, bu sefer de hızla alevleniyor ve saniyeler içinde onu duvara yaslayıp, bacağımı bacaklarının arasına sıkıştırıyorum.

Soyunma odalarından gelen bağırışlar ofisime sızıyor, o anı bölüyor ve derin nefesler alarak duruyoruz. Dudaklarındaki o sert ifadeyi fark etmemek elde değil ve bunu nasıl kapatacağımız konusunda kısa bir an panikliyorum. Jack kaskını yerden alıyor. Öne eğilip kaskını takmadan önce dudaklarıma son bir kez yalıyor.

"Bu oyunu senin için kazanacağım ve sonra bu gece beni becermeni istiyorum."

Öksürüyorum, hem sözlerinden inanılmaz derecede tahrik oluyorum hem de duyulmasından korkuyorum. Jack ellerini kaskına vuruyor ve ofisimden çıkıp diğerlerine katılıyor. Şişliği azaltmak için öğle yemeği soğutucumdan aldığım buz torbasını ağzıma koyup birkaç dakika kendime zaman ayırıyorum. Sonra, işe yaramayacak gibi görüldüğünde, ereksiyonumun inmesine yardımcı olmak için buz torbasını testislerime koyuyorum.

Lanet olsun bu çocuğa. Gerçekten beklediğim gibi biri değildi, bu kesin.

Soyunma odasına geri döndüğümde Lane bağıırıyordu: "BİZ KİMİZ?!"

"ÇAKALLAR!" diye cevap verir ekip.

"EN İYİ KİM?!"

"ÇAKALLAR!"

"KİM BİR AYIYI TEKMELEMEYE HAZIR!?" Birkaç oyuncu kıkırdar, ama yine de coşkuyla cevap verirler.

"JACKAAAALS!" diye bağıırırlar, Koç Sanders kapıyı açıp zamanın geldiğini bildirmeden önce. Sonra koridordan koşarak tünelden geçip sahaya giriyorlar. Jack sahaya koşarken bana göz kırpmıyor, kalabalık takımları için bağıırıyor.

Jack'in maç öncesi yaptığı ufak şaka yüzünden maçın büyük bölümünde gerginim. Neyse ki takımın geri kalanı gergin değil ve Baylor Bears'ın hiç şansı yok. Neredeyse tamamen gol yemeden tamamlanıyor, ancak maçın son dakikalarında bir saha golü atmıyor başarıyorlar.

Jack, onu daha önce hiç görmediğim kadar iyi oynuyor. Durdurulamaz bir adam ve ilk maçının sonunda her Groveton College Futbol taraftarı adını biliyor. Takım onu omuzlarında sahanın dışına taşıyor ve ben gülümsüyorum, Grant Gipson gibi direnenlerin bile

sonunda onu sadece liyakatiyle kabul etmek zorunda kalacaklarını biliyorum. Şimdilik onu sadece bir hayır kurumu olarak görüyor olabilirler ama birkaç yıl içinde hayal bile edemeyecekleri kadar çok para kazanacak. İlk sözleşmesinin, beklentilerin çok ötesinde olacağından eminim. Takımı onu kutlamak için sahaya taşırken Jack bana bakıyor ve ben de onu uğurluyorum.

Sahada biraz dolaşıp geçen yıldan beri görmediğim yetkililerle tokalaşıyorum. Ve tabii ki dekana saygılarımı sunmam gerekiyor.

"Takım bu yıl harika görünüyor, Bryant."

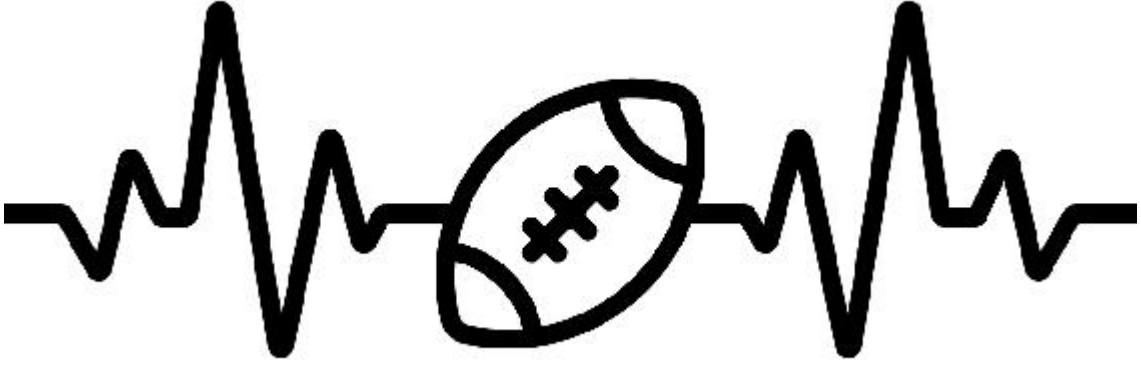
"Teşekkür ederim efendim," başımı sallıyorum, birinin bana seslendiğini duyduğumda onun rahatsız edici varlığından nasıl kaçacağımı düşünmeye çalışıyorum.

"Koç!" Lane sahaya doğru koşarak yanıma geldi. Dekanı başımla selamlamak için döndüm ve ardından oyun kurucuya dikkatimi verdim. "İçeride olduğunu sanıyordum," dedi. "Perry'nin sezonun ilk maçını hak ettiğini düşünüyorum."

Kaşlarımı kaldırıp şaşırdım. Tüm takım iyi oynadı ve hem o hem de Gipson, bu gece skor tabelasında çıkan sayılarda kısmen etkiliydi. Takım halinde oynadılar. Ama Lane'in iyi bir kaptan olduğunu ve Jack'i bu yeni, kazanan takıma kabul ettiğini de görebiliyorum.

"Biliyor musun Masters? Bence bu harika bir fikir. Diğerlerinin de bana katılmasına yardımcı olabilir." Omzuna hafifçe vurarak onu içeriye, takıma doğru yönlendirdim. "Ama Masters, kutlama içkilerini minimumda tut, olur mu?"

Gülüyor. "Tamamdır, Koç."

Telefonuma bakıyorum. Ya da belki de üzerinde durduğu 300 dolarlık Macallan şişesine bakıyorum. Hatta ikisine birden bakıyorum. Sahip olamayacağım tek şeyi temsil eden iki şey...

Unutulma.

Neredeyse yedi yıldır ayığım ama bu şişeyi kendime meydan okumak için saklıyorum. Önümde sahip olamayacağım bir şeyi sallamaktan tuhaf bir tatmin duyuyorum ve kendimi çoğu zaman bu şişeye bakarken buluyorum. Tanıdık bir his - acı ve arzu. O şişeyi açmayı, kendime birkaç parmak kehribar rengi sıvı döküp tadını dilimde gezdirmeyi, vaat ettiği uyuşukluğa boyun eğmeyi ne kadar istesem de, yapmayacağım. İrade gücümün gücü, çabam dayanılmaz olsa da, bana huzur veriyor.

Kendimi Jack Perry'ye kaptırdım, bu saçma ilişki yanılgısına düştüm. O bir uyuşturucuya dönüştü, tıpkı viski ve Oxy gibi bağımlılık yapıcı. Aradaki fark, uyuşukluk yerine, vaat ettiği unutuluşun kaos ve coşku olması. Kan akışı, kalp çarpıntısı, kemiklere kadar uzanan şehvet. O bir uyuşturucu ve ben sadece sakinleştiricilere bağımlı olsam da, bu hızla değişiyor.

Bugün erken saatlerde benimle sevişmek istediğini söyledi ve o zamandan beri düşünebildiğim tek şey bu. Jack'le sevişmek istiyorum. Ama bu çaresizlik tehlikeli, tıpkı oynadığımız bu oyun gibi.

Jack Perry'yi olabileceği en iyi üniversite futbolcusu yapmayı başardım, ama bu duruma daha da düşmeden ilerlemeyi sürdürebilir miyim? Bu kadar iyi işleyen motivasyonun dizginlerini geri çekmek için çok mu geç? Yaz antrenmanları bittiğine göre, artık her şeyi geri çekmeliyim ve temelleri attığım için onun da kendi başına ilerlemesini beklemeliyim.

Aramıza daha fazla mesafe koymaya çalıştım. Hatta okul başladığından beri geçen hafta birbirimizin yanında neredeyse hiç vakit geçirmedi. Ama beni ofisimde o aç bakışla köşeye sıkıştırdığında, bunun oynadığımız bir oyundan daha fazlası olduğunu anladım.

Telefon çaldığında irkiliyorum, görüntülü arama geliyor. Bir dakika boyunca kıpırdamadan, Jack'in adı ekrandan kaybolana kadar telefonun çalmasını izliyorum. Sonra bir mesaj bildirimi alıyorum.

JP: Cevap ver. İsteddiğini biliyorsun.

Tekrar çalıyor, bu sefer sadece bir telefon görüşmesi. Zayıf bir bok çuvalı gibi cevap veriyorum.

"Jack," diyorum beklentiyle.

"Jack," diye tekrarladı benim ses tonumla. "Yanına gelip seni emmemi isteyip istemediğini, ya da birinin beni emerken çekilmiş bir videosunu izlemekten hoşlanıp hoşlanmayacağını sormak için aramıştım."

İç çektim. "Sarhoşsun."

"Eh, pek sayılmaz. Kafamın içinde, yapmaya çalıştığım her eğlenceyi mahveden sinir bozucu, sert bir ses var. Bu yüzden sadece fiçı standlarına ve bana verilen her içkiye hayır demekle kalmadım, aynı zamanda amigo takımıyla çıplak Jello güreşini de kaçırdım," diyor hüzünle.

Kıkırdadım. "Şimdi neredesin?"

"Yurt odasına dönerken. Parti biraz gürültülü olmaya başladı ve koymamız gereken bazı sınırlar var."

"Ne demek istiyorsun?" Jack hiçbir zaman sınırlara önem veren biri olmadı, bu yüzden bundan sonra ne söyleyeceğini merakla bekliyorum.

"Bir saniye bekle." Merdiven boşluğuna benzeyen bir yerde ayak seslerinin yankılandığını duyuyorum, sonra bir gürültü kopuyor. "Burada başka öğrenciler olduğu için bu yurt biraz gürültülü. Tek yapmam gereken kapıma ulaşmak."

Harika bir oyun sergilediği için onu tebrik eden sesler yükseliyor. Diğer öğrencilerin onu kabul ettiğini duyduğuma sevindim, sırtıyorum. En ucuz yurtlarda bile, bu üniversite kendilerinden aşağı gördükleri birine saldırmak için her fırsatı değerlendiren şımarık zengin çocuklarıyla dolu.

Sonunda Jack odasına varıyor ve görüşmeyi görüntülü görüşmeye alıyor. Bildirimi bir an için endişeleniyorum ama sonra kabullenip telefonu şişeye yaslayıp sandalyeme yaslanıyorum. Jack kendini yatağına atıyor ve telefonu üstüne tutuyor, böylece ona tepeden bakıyorum. Açıdan nefret etmiyorum.

"Sınırlardan neyi kastediyorsun?" diye soruyorum, yüzümü kayıtsız tutarak.

Jack'in ağzı bükülüyor, sanki bu konuşmayı yapmak isteyip istemediğinden emin değilmiş gibi.

"İstersen normal telefona dönebiliriz. Belki söylemek istediğin şeyi söylemek daha kolay olur?"

Derin bir nefes verdi, saçlarının ön kısmı alnından yukarı doğru kalktı. "Yok, iyi. Sadece nereden başlayacağımı bilmiyorum. İstedikim kadar

açık sözlü olamayacak kadar sarhoş değilim." Alabama aksanı her zamankinden daha kalın geliyor ve kanımı ısıtıyor.

"Sana izin veriyorum," diyorum eğlenerek. "Ne söylemen gerekiyorsa söyle, bu telefon görüşmesi boyunca sana karşı hiçbir şey kullanmayacağım."

Dudaklarını büzdü. "Ya bunu bana karşı kullanmanı istersem?"

"Jack..."

Yüzünü buruşturup gözlerini deviriyor. *Bakın, bu küçük uygunsuzluğa dair tek kelime etmiyorum.*

"Tamam... Eğer etrafta kimseyle görüşmüyorsam, ya da en azındangösteri yapmak"Çevrede flört etmenin bir anlamı yok, insanlar konuşmaya başlayacak."

"Hakkında?"

"Korumam gereken bir itibarım var, Koç," dedi, suratına hemen tokat atmak istediğim küstah bir sırıtişla. Penisimle.

İç çekti ve rahatsız göründü. "Bu gece biri partideki kızlardan hiçbirleriyle takılmadığımla ilgili gelişigüzel bir şaka yaptı, eşcinsel olup olmadığımı sordu. Sadece bir şakaydı ve ben de öyleymiş gibi davrandım ama..."

Jack'in eski okulundaki şakalarının Groveton'a ulaşması benim için şaşırtıcı değil, buna 4 Temmuz şakalarını da eklersek, bunun fark edilir bir değişiklik olduğunu söylemesinin ne anlama geldiğini anlayabiliyorum.

"Ne demek istediğini anlıyorum ama bu konuda ne yapabilirsin ki? Burada içip eğlenip başını belaya sokamazsın. Sadece kendine çeki düzen vermek yeterli değil mi?"

"Birinin içine penisimi sokmak için sarhoş olmam veya başımın belaya girmesi gerekmiyor."

"Hmmm," diyebildim sadece.

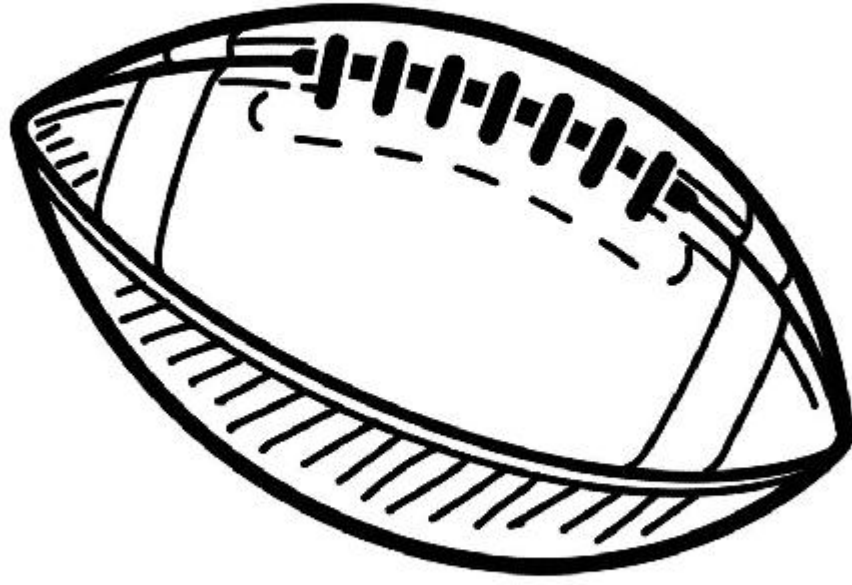
Hiç hoşuma gitmedi. Hiç. Hiç.

Ama... haklı. Her zamanki gibi erkek şımarıklığı yapıp tüm vaktini benimle geçirmiyorsa, insanlar dikkat edebilir. Ayrıca, bu, bu bağı koparmak için ihtiyacım olan fırsat olabilir.

"Prezervatif tak. İçki içmek yok. Kayıt yapmak yok," diyorum, kameradan ona sert bir bakış atarak. Bunu görmek istemiyorum.

Kıkırdıyor ama başını sallıyor.

"Görüntülü görüşme nasıl olur?"

Bölüm 17–Jack

JP: Sıkıldım.

BN: Senin ders çalışman gerekmiyor muydu?

JP: Bu öğretmen tam bir fiyasko.

BN: Sadece güzel olanı kovduğun için kızgınsın.

JP: Benim pipimi istiyordu. Dikkat dağıtıcıydı.

BN: Dikkatinin dağılmaması konusundaki kararlılığınla gurur duyuyorum. Yeni öğretmenin becerilemeyecek biri olmamasına üzüldüm.

JP: Ben öyle bir şey söylemedim.

BN: Jack...

JP: Ne?

BN: Yaklaşan Amerikan Edebiyatı sınavından A alırsan, 3.5'luk not ortalamanı koruyabilirsin.

JP: Ve? Bu, sürdürmem gereken 3.0'ın çok üzerinde.

BN: 3.5'un üstünde tut, seni ödüllendireyim.

Lanet olsun. Evet. Sonunda.

"Evetttt," diye tısladım kısık sesle.

Telefonumu bıraktım, zafer kazanmışçasına kollarımı sallamamaya çalıştım çünkü futbol koçum varlığımı yüzüme mastürbasyon yaparak veya aklındaki her neyse onu yaparak belli edebilirdi. En son onu becermeye çalıştığımda, çok geri adım attı ve artık anlaşmamızla ilgilenmiyor gibiydi.

İşleri onun istediği gibi yapmaya, notlarımı ve atletik standartlarımı onun istediği gibi korumaya çalışıyorum ama yine de sert önlemler almayı düşünüyorum. Sadece onun dikkatini çekmek için şimdiye kadar başardığım her şeyi mahvetmek istemiyorum, bu yüzden zamanımı bekliyorum ve geri dönmenin bir yolunu bulmayı umuyorum.

Öğretmenim, o dangalak herif, gözlerini devirip farklı şiir tarzlarının temelleri hakkında konuşmaya devam ediyor. Amerikan Edebiyatı gerçekten de en kötü ders değil, hatta okuma kısmını bile seviyorum. Yazmakta biraz zorlanıyorum ama idare ediyorum. Düzyazı ve şiir öğrenmeye başlayana kadar bir öğretmene gerek olup olmadığından bile emin değildim, ki bence bunlar tam bir sıkıcılık.

Yine de, belki de sorun sadece bu öğretmendedir. Emily her şeyi çok daha ilginç hale getirdi, sık sık ellerden kaçıyormuşum gibi hissetsem de. Bir profesör bizi kütüphanenin en üst katındaki karanlık bir köşede öpüşürken yakaladıktan sonra kovuldu. Hissediyorum ki...*biraz*Kötü, çünkü onu oraya bilerek getirmiştım, böylece birkaç takım arkadaşım bizi görebilirdi. Grant Gipson ve birkaç arkadaşı nedense sürekli kütüphanede takılıyorlar. Kesinlikle kitaplara bakmıyorlar ama gözleri hep yakışıklı kütüphanecinin üzerinde.

Luke bana bezgin bir iç çekti. "Bugün buna hazır değilsen, biraz erken bitireceğim. Bir randevum var."

Burnumdan ses çıkarıyorum çünkü nedense onun randevuya çıkması fikri komik geliyor. Ya da belki de ben sadece randevuya çıkmadığım için aptallık ediyorum. Ben...*ilgil*Randevularda. Şu anda en çok ilgimi çeken şey futbol koçuma penis resimleri gönderip görmezden gelinmeleri. Takımdaki çoğu çocukla takılmak istemiyorum ve Aniyah'dan sanki bulaşıcı bir şeymiş gibi uzak duruyorum. Birkaç hafta önce beni emerken yumuşadığımı birine söylemesinden hâlâ biraz endişeleniyorum ama sarhoştı ve sanırım beni de öyle sanıyordu. Dikkatini başka birinin penisine çekmeyi başardım, yani bildiğim kadarıyla onu ben sanmış olabilir.

"Nereye gidiyorsun?" diye sordum, çok kaba davrandığım için sohbet başlatmaya çalışarak.

Luke'un kaşları havaya kalkıyor ve sonra gözlerini deviriyor. Bunu etrafımda sık sık yapıyor. "Canavar kamyon rallisi," diyor, biraz bezgin bir sesle.

Şimdi gerçekten gülüyorum. "Bu pek sana göre değil."

Omuz silkiyor, çünkü haklıyım. "Seçme sırası onda."

Sıra onda mı?

"Sen... eşcinsel misin?"

Luke omurgasını dikleştirdi ve çenesini kaldırarak bana baktı. "Evet, ne olmuş yani? Eğer bir sorun yaşıyorsan, yapabilirsin-"

"Yavaşla dostum. Hiçbir sorunum yok. Sadece farketmemişim."

"Önemi var mı?"

Bunu bir an fazla uzun düşündüm. "Yok canım, olmaz. İyi eğlenceler. Haftaya görüşürüz, değil mi?"

Eşcinsel olması benim için önemli değil. Hiçbir zaman önemli olmadı. Ancak şimdi fark ettim ki, belki de hiç önemli olduğunu düşünmemiş olmam bir işaretti. Alabama'nın ücra bir kasabasından geliyorum, orada kesinlikle tek bir açık eşcinsel bile yok ve ibne, meyve ve homo gibi kelimeler konfeti gibi ortalıkta dolaşıyor. O ortamda büyümüştüm ve bunun yanlış olduğunu hiç düşünmemiştim. Sadece öyleydi işte. Ama sonra üniversiteye taşınıp biraz daha ilerici bir atmosferle karşılaştığımda, gökkuşağı tişörtü giyen bir adam veya avluda el ele tutuşan iki kız görmek beni hiç şaşırtmadı. Tamam, bu doğru değil.*kesinlikle*İki kızın el ele tutuşarak dörtlüyle ne yapacağımı düşündüm... ve fırsat buldukça yaptım. Bethany ve Cora*ucubeler*.

Benim için birinin eşcinsel olması, hayatlarında gerçek sonuçları olan bir olgudan ziyade bir yenilikti. Memleketimdeki birinin eşcinsel olabileceğini, birinin öğrenmesinden korkarak hayatını sürdürebileceğini veya belki bir gün Luke'un yaptığı gibi kendini savunacak kadar cesur olabileceğini hiç düşünmemiştim. Eşcinsel olabileceğimi hiç düşünmemiştim. Hâlâ ikna olmuş değilim - sadece

bir kişi için eşinsel olabilir misiniz? Neredeyse tüm kadınlara ve tek bir erkeğe ilgi duyuyorsam biseksüel miyim?

Tüm bunları böyle düşününce Luke'a çok daha fazla saygı duyuyorum. Keşke ona sorular soracak, neler yaşadığını daha fazla öğrenmeye çalışacak kadar cesur olsaydım. Ama insanların öğrenmesini göze alamam ve sanırım benden pek hoşlanmıyor. Onu suçlamıyorum. Ben de biraz pisliktim.

"Düşüncelere dalmış gibisin," diye geliyor yanımdan yumuşak bir ses. Kütüphaneci Bayan Wilson, güzel yüzünde endişeli bir merakla bana nazıkçe glmsyor. Gözlerimi günlerdir yumuşak yüz hatlarına, pürüzsüz esmer tenine ve kıvrımlarına dikmişken, kendim hakkında yanıldığını düşünüyorum. Eşinsel olamam. Çünkü*lanet etmek*.

"Sanırım yleydim," diyorum ve ona cilveli bir sırıtış atıyorum.

Masanın köşesine yaslanıp kitaplarıma bakıyor. "Ne okuyorsun?"

Burnum kırılıyor. "Amerikan Edebiyatı İçin şiir."

"Sanırım hayran değilsin?" diyor kıkırdayarak.

"En sevdiğim değil. Hiçbiri bana mantıklı gelmiyor."

Gülümseyip anlayışla başını sallıyor, sonra parmağını kaldırıyor. Uzaklaşırken kalçalarının sallanmasını, kitap raflarının arasında kayboluşunu izliyorum. Geri döndüğünde elinde bir kitap var. Yeşil kapaklı, altın harflerle ve bir çeşit desenle bezeli, yıpranmış bir ciltsiz kitap. Kitabı bana uzatıyor.

imen Yaprakları

"Walt Whitman muhtemelen Amerikan tarihinin en önemli şairlerinden biridir. Sıradan olanı kutlamak, işleri kendi bildiğı gibi yapmak ve zgr aşk gibi şeylerden hoşlanırdı." Omuz silkip bana

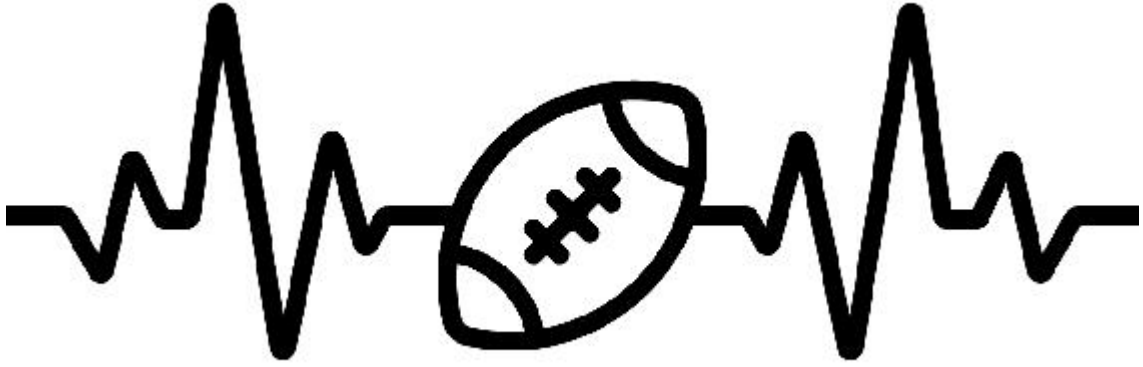
gölümsüyor. "İlginç bulabilirsin. Ya da bulmayabilirsin. Denemeye değer, değil mi?"

"Evet, sanırım öyle. Teşekkürler," diyorum uzaklaşırken sırtına. Grant'in arkadaşlarından biri resepsiyonda, kısık gözlerle bizi izliyor.

Kitabı biraz karıştırıyorum ve bazı şeylerin açıklamaları ilginç geliyor. Gözlerim kaymaya başlayınca kitabı eve götürmeye karar veriyorum. Bu gece biraz dinlensem iyi olacak. Bu hafta tek boş gecem, çünkü mezuniyet maçı yaklaşıyor.

Antrenman, ders, maç ve çalışma saatlerimden oluşan oldukça yoğun bir program uyguluyorum ve yine de her gece antrenman yapmaya zaman ayırıyorum. İlk başta bunu sadece Koç'un gelip gelmeyeceğini görmek için yapıyordum ama şimdi bu sadece bir alışkanlık. Sahada ve derslerimde kıcımları yırtıyorum ve ilk kez, belki de hayatımda, bana atılan övgüleri hak ettiğimi hissediyorum. Koç haklıydı. Daha iyi bir oyuncu, daha iyi bir insan olabilirdim.

Ama şu anda, her zamankinden daha yorgunum. Yorgun uyandım ve buraya geldiğimden beri ilk kez bir dersi asmayı düşündüm. Yine de bir dersi asmanın beni yanlış yola sürükleyebileceğini düşündüm, bu yüzden gittim ama oradayken uyuyakaldım. Neyse ki, başlangıç seviyesi Kalkülüs öğretmenim büyük bir futbol hayranı ve dersinde oldukça iyi gidiyordum, bu yüzden beni çok zorlamadı.

Takım arkadaşlarımdan Ryan sırtıma vurarak "Berbat görünüyorsun" dedi.

"Teşekkürler," diyorum alaycı bir şekilde. Belki bir hastalığa yakalanıyorum ama üstesinden gelemeyeceğim bir şey değil. Bu gece çok iyi olmalıyız, ki bu sorun olmamalı. Texas A&M bu yıl bizim kadar iyi değildi, bu yüzden bu maçın da hezimetle sonuçlanmaması için hiçbir sebep yok. Sonra deplasmana gitmeden önce bir haftamız var, yani bu kötü durumdan kurtulmam gerekirse, bunu yapmak için iki tam haftam olacak.

"Bu gece partiye gelebilecek misin?"

Ona dik dik baktım. "Göreceğiz." *Benim iyiliğimle ilgilenmesi çok hoş.* Ryan ikinci sınıf oyuncularından biri ve aynı zamanda büyük bir parti tutkunu.

"Aniyah kesinlikle geliyor," diyor Ryan.

Neyse, mesele kapandı. Kesinlikle gitmiyorum.

Sahaya koşmaya hazırlanırken Koç Nicks beni geri çekti. Dudaklarım hafifçe seğirdi. "Zamanı değil Koç. Gidip bize bir Mezunlar Maçı

kazandırmalıyım."

"Biraz solgun görünüyorsun."

"İyiym, Koç." Bana daha fazla soru sormasına fırsat vermeden göz kırpıp sahaya koştum ve kalabalığı coşturmak için ellerimi havaya kaldırdım. Bu gece, tüm öğrenciler tribünlerde, yeşil ve griye bürünmüş, bayraklar ve pankartlar sallıyor. Üzerinde adım veya numaram yazılı bir avuçtan fazla pankart görüyorum ve birkaçını işaret ederek kalabalığa tezahürat yapıyorum.

Yorgun olsam da olmasam da, bu akşamki maç için heyecanlıyım. Kalabalığın gürültüsü ve bando müziği kafamın içinde yankılansa bile, coşkunun tadını çıkarmak istiyorum.

Antrenör devre arasında tuvaletin hemen dışında beni köşeye sıkıştırıyor. Ağzımı siliyorum ve etrafından dolaşmaya çalışıyorum, ağzımdaki kusmuk tadını gidermek için sakız veya benzeri bir şey arıyorum.

"Perry," diye seslendi arkamdan. "Bence bu yarıyı boş geçirmelisin."

"Ne? Hayır. Ben iyiym, Koç. İyiym."

Dördüncü çeyrekte rakiplerimizi ezip geçiyoruz; kırk yedi sayı öndeyiz ve henüz skor tabelasına bir sayı bile koyamadılar. Neredeyse çok kolay ve rakip takımın sinirlenmesinin tadını çıkarmaktan kendimi alamıyorum. Küstahça sırtımamın pek işe yaramadığından eminim. Ama evimize gelip bu oyunu saçma sapan konuşmaya başladılar, "siz zengin amcıkları alt etmek için buradayız" gibi saçmalıklar söylediler.

Şimdi tüm zengin arkadaşlarımla birlikte onları rezil edeceğiz. Ne kadar hırslı olsak da, takımları topu birkaç metreden fazla ileri götüremiyor. Savunmamızın onları bir kez daha durdurup topu bize verdiğini görünce kahkahalarla gülüyorum. Kaskımı almak için eğiliyorum ve yer dönüyor, ama kendimi toparlayıp kaskı kafama sabitliyorum.

"Perry!" diye seslendi Nicks. "Gördüm. Kendine zarar vermeden önce kenarda oturuyorsun."

O kadar yorgunum ki, onu dinlemeyi düşünüyorum ama oyunun son çeyreğinin yarısına geldik. Takımımın bu pislikleri utançtan başka bir şey yaşamadan evlerine göndermesine yardım etmek istiyorum.

"Maç neredeyse bitti, Koç. Gelebilirim."

"Sanki bir rüzgar esse seni devirecekmiş gibi görünüyorsun. Otur şuraya, Jack."

Kıçım yedek kulübesine değdiği anda kalabalık yuhalayıp bağırmaya başlıyor. Omuz silkip Koç'u işaret ederek şov yapıyorum ve tezahürat etmeye başlıyorlar.

"Jack'i istiyoruz! Jack'i istiyoruz!"

Koç Nicks, öğrencilerin, öğretim görevlilerinin ve taraftarların adımı bağırıldığını görünce gözleri kocaman açılmış bir şekilde kalabalığa bakıyor.

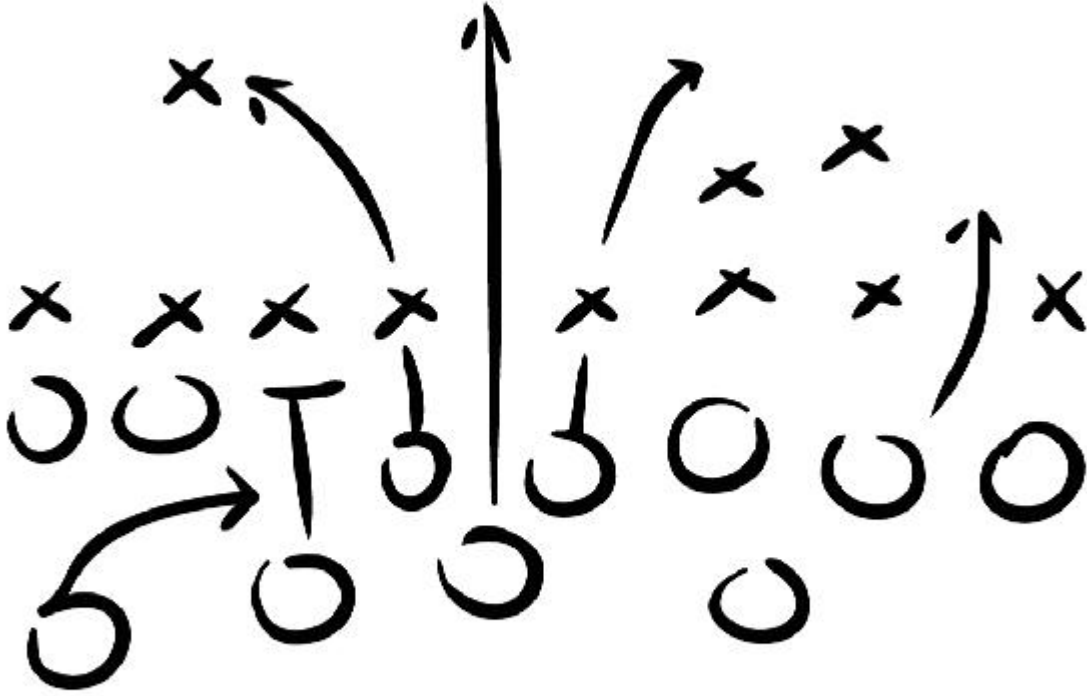
"Onlara istediklerini vereyim, Koç. Anlamadan bitecek." Kaskımı tekrar yerine koyup omzuna dokunduktan sonra koşarak yerime geçiyorum, stadyum çılgılık çılgılığa ve hazır.

Sıradaki oyunumuz harika. Lane bana sahte pas atıyor ve Grant'e paslıyor, Grant de topu sahanın ortasına kadar götürüyor ve ardından vuruştan kaçınmak için saha dışına çıkıyor. Bir sonraki oyunumuzda kolayca bir gol daha atabiliriz. Toplanıp bir araya geliyoruz ve Lane oyunu yönetiyor. Onun yönettiği anda, sağa doğru sahte bir adım atıp sola doğru fırlıyorum. Savunma hattının ortasından koşarak gol bölgesine giriyorum. Top uçuyor ve ellerime mükemmel bir şekilde iniyor. Temiz bir yakalama ve bir gol daha! Seyirciler çılgına dönüyor.

Bir an topu yakalayıp kutlamak için havaya kaldırıyorum; bir sonraki an, tüm nefesim kesiliyor. Vuruş o kadar da sert değil, çok daha

kötülerini yaşadım. Ama kendimi yerden kaldırmaya çalıştığımda stadyumdaki ışıklar bulanıklaşıyor, her şey dönüyor.

Sendeliyorum ve karanlık çöküyor üzerime.

Bölüm 18–Bryant

Bu benim hatam. *Hepsi benim hatam.*

Onu çok zorladım.

Onu yedek kulübesine çekmem, oyundan çıkarmam gerektiğini biliyordum. Havaşının iyi olmadığını bildiğim için muhtemelen hiç

oynatmamalıydım. Ama aynı zamanda ne kadar dayanıklı olduğunu ve herkesin eve dönüş maçını ne kadar dört gözle beklediğini de biliyorum.

Hasta ve bitkin olmasına rağmen bir an bile tereddüt etmeden, elinden geleni yaptı.

Şanslıysa, aldığı darbeden dolayı beyin sarsıntısı geçirmez.*geç*Texas A&M'e on beş yarda ceza kazandıran ve maç bitmeden önce skor tabelasına bir gol daha yazdırmamızı sağlayan bir vuruş. Jack'e vuran oyuncu bir sonraki maçtan men edildi ve koçunun yüzündeki ifadeye bakılırsa, bu onun en az endişelendiği şeydi. Onu oyundan alıp hırpalamak istesem de, oyuncu yaptıkları yüzünden cezalandırılıyor.

Ve Jack uyandığında, *o*İnatçılığının cezasını çekecek. Benim kararlılığım zayıftı ama onun da kendi sınırlarını bilmesi gerekiyor.

Jack inleyerek gözlerini kırıştırdı. Sahada sadece bir dakikalığına bilincini kaybetti, ama acil servise geldiğimizden beri dinleniyor. Daha önce BT taraması yaptırmak için tekerlekli sandalyeyle geri getirdiler, yutması için birkaç hap verip serum bağladıktan sonra dinlenmesi için bıraktılar.

"Nasılsın oğlum?"

"Bana oğlum deme. Çok ürkütücü. Özellikle de sen—"

Tam doktor içeri girerken, kısa bir "şşş" sesiyle sözünü kestim. Jack'in gülüşünü görmezden gelip doğrudan konuya girdi, ki bu hoşuma gitti.

"Nasıl hissediyorsunuz Bay Perry?"

"Aslında, öncekinden çok daha iyiyim," diye itiraf ediyor ve bu da bana sert bir bakış atıyor. Parlak floresan ışığında teni solgun ve gözlerinin altındaki torbalar belirgin. Çok kötü görünüyor ve kendini daha iyi hissettiğini mi söylüyor?

"Sıvılar ve vitaminler işe yarıyor. Ciddi derecede susuz kalmışsın, bu yüzden sana muz torbası dediğimiz bir şey hazırladık. Bu, elektrolitler ve multivitaminlerle karıştırılmış tuzlu sudan oluşuyor."

"Güzel şeyler," diyor Jack, parlak sarı sıvılarla dolu, yarıya kadar boşalmış torbaya takdirle başını sallayarak.

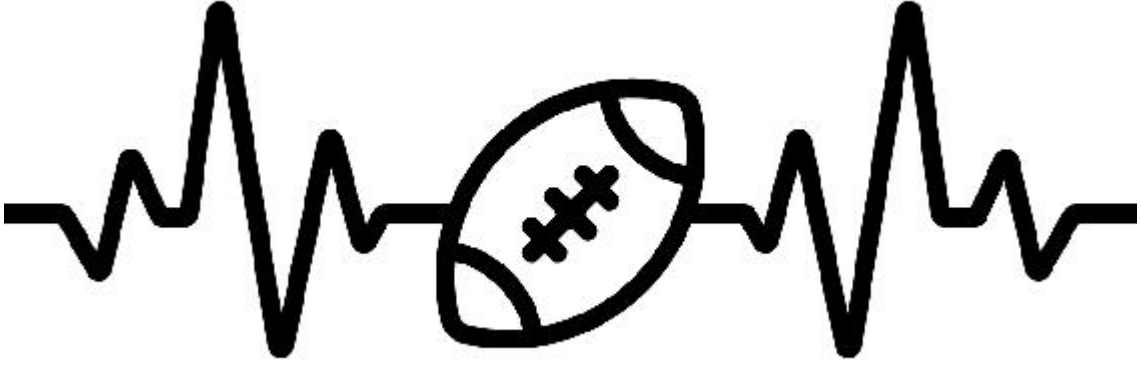
"BT taramanız iyi görünüyor, beyin sarsıntısına dair belirgin bir belirti yok, ancak influenza A testiniz pozitif çıktı. Bol bol dinlenmeniz ve sıvı almanız gerekecek, ancak yaklaşık bir hafta içinde normale döneceksiniz."

"Grip mi?" diye soruyorum.

Başını sallayıp dosyanın kapağını kapatıyor. "Başka bir şey yoksa, sıvılar biter bitmez gidebilirsin. Dinlen, sıvı al ve herhangi bir komplikasyon yaşarsan tekrar gel veya sağlık uzmanına danış. Baş ağrısı ve vücut ağrıları, reçetesiz satılan ağrı kesicilerle dört ila altı saatte bir tedavi edilebilir. Bir sonraki dozunu yaklaşık üç saat içinde alabilirsin." Bana bakıyor, muhtemelen burada çocuğu savunan tek kişi olduğum için. "BT'de beyin sarsıntısı görülmedi, ama yirmi dört ila kırk sekiz saat boyunca yalnız kalmamasını tavsiye ederim. Uykusu iyi, aşırı baş dönmesi veya kafa karışıklığı yok."

Başımı sallıyorum. "Onunla ilgileneceğimden emin olacağım."

"Teşekkürler doktor," diyor Jack, başını arkaya yaslayıp gözlerini kapatırken. En azından artık burada olduğumuza göre, sonunda dinleniyor.

"Şey, merhaba Koç."

Başımı kaldırıp Jack'in mutfağıma doğru yürüdüğünü görüyorum. Artık ona verdiğim gömleği giymiyor ve eşofman altı belinde tehlikeli derecede düşük duruyor, kaslarının mükemmel V kesimini gözler önüne seriyor. Koyu renk saçları bel bandının üzerinden görünüyor.

Ağzımı dolduran tükürüğü yutarak onu selamlıyorum ve dikkatimi tekrar Pazar gazetesine çeviriyorum, sanki sadece vücuduna salyalar akıtmıyormuşum gibi davranıyorum. "Kahve var. Sana şekersiz Gatorade aldım. Buzdolabında."

"Teşekkürler," diyor ve küçük mutfak masasında karşıma dikilmeden önce, sözde spor içeceğinden bir şişe alıyor. İçeceğini hızla içiyor ve ben de yutarken boynuna bakmamaya çalışıyorum. Aksi takdirde, *ikisi birdenbol* su içmeniz gerekiyor.

"Bir şeyler yemek ister misin?" diye soruyorum, okuma gözlüğümün üzerinden bakarak. "Öğle yemeği için çorba yapıyorum. Tavuk ve pilav. Ama o konserve zırvaları değil." Hazır paketlenmiş yiyeceklerden nefret ederim. Her türlü iğrenç kimyasalla dolular ve aşırı miktarda sodyum içeriyorlar.

Dudakları kıvrıldı. "Kulağa hoş geliyor, teşekkürler. Saat kaç?"

"On birden hemen sonra. Doktor dinlenmen gerektiğini söyledi," diye cevap verdim ve neden bu kadar geç yatmasına izin verdiğimi açıkladım. Aslında onu tekrar kontrol edecektim. Neredeyse on iki saattir uyuyordu. Hastaneden ayrılır ayrılmaz onu evime geri getirdim. Duşa girmesine yardım ettikten sonra -gözlerimi bel hizasından yukarıda tutmaya çalışarak- eşofman altımı ve tişörtümü ona uzattım ve misafir odama götürdüm. Su ve bir şişe ibuprofen ile geri dönene kadar çoktan uyumuştum.

"Başın nasıl?"

"Fena değil," diyor. Gözlerim kısılıyor ve gülüyor.

"Tam olarak bu kadar komik olan ne?"

"Benim için endişeleniyor musun, Papa Ayı?"

"Neden olmayayım ki? Oyuncularımdan biri fena bir darbe aldı."

"Bütün oyuncularınızın gece kalmasına izin mi verdiniz?"

"Hayır," diyorum dürüstçe. "Geç olmuştu. Afterparty'deki herkes muhtemelen uyuyordu veya sarhoştum."

"Beni eve bırakabilirdin."

"Doktor gözetim altında tutulmanız gerektiğini söyledi."

"Tamam," diyor. Küçük sırtışı, saçmaladığımı bildiğini gösteriyor.

Gerçek şu ki, muhtemelen başka bir oyuncudan daha fazla endişeleniyorum onun için. Takımında hastalanan veya yaralanan biri için endişelenmiyorum da değil. Kesinlikle beyin sarsıntısı geçirdim. Normalde bir takım arkadaşımı görevlendirir veya ailemi arardım ama Jack'in durumunda arayabileceğim kadar yakın bir aile yok ve pek

fazla arkadaşı da yok. Ya da en azından güvendiğim biri yok. Ve onunla kendim ilgilenmek istedim.

Ağzımı açıp onu bitkin düşürecek kadar zorladığım için özür dilemek üzereyim ama o benden önce davranıyor.

"Üzgünüm, Koç."

"Neden? Asıl özür dilemesi gereken benim. Seni çok fazla zorladım."

"Hayır, beni tam da olması gerektiği kadar zorladın. Kendimi hiç bu kadar iyi hissetmemiştim."

Kaşımı kaldırıyorum.

"Şu anki koşullar hariç tabii," diyor gülerek. Hâlâ çektiği baş ağrısını belli ederek hafifçe yüzünü buruşturuyor.

"Otur şuraya Perry," diye uyarıyorum onu. "Biraz çorba iç, sonra da yatağına geri dön."

"Evet, Hocam."

Sesindeki tonu da, mutfakta dolanırken beni hararetle izlemesini de özlemiyorum ama görmezden geliyorum. Ona bir kase çorba ve bir kaşık getirdikten sonra onu mutfakta bırakıp çalışma odama gidiyorum. Aramıza biraz mesafe koymak için çok çalışıyorum ve bu talihsizliğin bizi eski halimize geri getirmesine izin veremem. Ona fazla yaklaşmam ikimizi de birden fazla şekilde tehlikeye atıyor.

Hastanenin tüm eşyalarını koyduğu çanta, masamın diğer tarafındaki bir sandalyede titriyor. Muhtemelen onu kontrol etmek isteyen veya kendisinin de görüşmek isteyebileceği birkaç arkadaşı olduğunu düşünüyorum. Ona götürmek için telefonunu çantadan çıkarıyorum ve çoğu Aniyah'dan gelen birkaç cevapsız mesaj ve arama olduğunu fark ediyorum. Telefonu, verdiğim çorbadan neredeyse hiç içmemiş

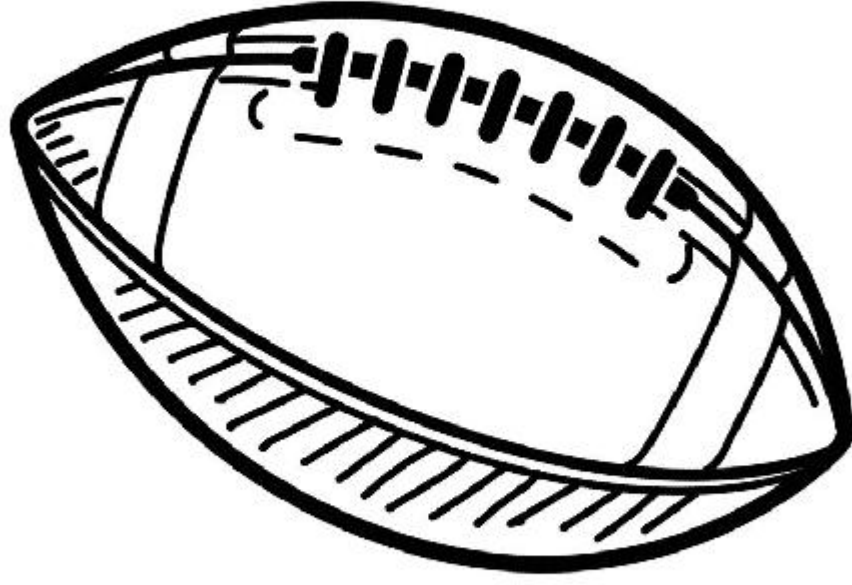
olan Jack'in önüne koyduğumda, ekranda Aniyah'ın adı tekrar beliriyor.

"Kız arkadaşını aramak isteyebilirsin," diyorum. Sesim istediğimden daha sert çıkıyor, kıskançlığımı açığa çıkarıyor ve kendimden daha çok nefret etmeme neden oluyor. "Belki bu gece sana göz kulak olmasını istersin. Bir yere gitmek istersen haber ver. Seni ben götürürüm."

Bunun üzerine çalışma odama geri dönüyorum.

"Öyle olmadığını biliyorsun," dedi Jack alçak sesle.

"Belki de öyle olmalı."

Bölüm 19–Jack

Koç Nicks'in misafir odasında ikinci kez uyanıyorum. Panjurlardan ve koyu mavi perdelerden zar zor süzülen ışık, bana hala sabahın erken saatleri olduğunu düşündürüyor. Koç muhtemelen yakında işe gitmek zorunda kalacak ve bugün derslerime hazırlanmak için odama dönmeliyim. Dün sadece su içip uyuduktan sonra baş ağrım o kadar kötü değil. Hâlâ sırtım ağrıyor ve biraz halsiz hissediyorum ama başa

çıkamayacağım bir şey değil. Muhtemelen derslere gidebilecek kadar iyiyim. Hemşire hâlâ bulaşıcı olabileceğimi söyledi ama bunun beni derslerden muaf tutacağından emin değilim ve devamsızlığı göze alamam. Bu hafta Amerikan Edebiyatı sınavım var ve lanet ödülümü istiyorum.

Kahve kokusu burnuma geliyor ve mutfaktan gelen hışırtıları duyuyorum, bu yüzden onunla konuşmaya gidiyorum. Üzerinde, şu an giydiklerime çok benzeyen bir spor pantolon var, sadece onunki daha koyu bir gri tonunda ve neredeyse hiç düşmüyor. Hayır, kaslı kalçasına ve bacaklarına tam oturuyor. Ocağa bir şeyler pişirmesini izliyorum, onu bu kadar... evcimen görmekten aldığım hazzı biraz tuhaf karşılıyorum.

"Bu sabah nasılsın?" diye soruyor bana bakmadan.

"Şimdi daha iyiyim," diyorum, sabah ereksiyonumun intikamla geri dönmesi ve onun kığına bakmaktan ağırması nedeniyle bilerek flört ediyorum.

İmalı tonumu duymazdan geldi. "Aniyah'ı geri aradın mı?"

"HAYIR."

Bana merakla baktı, ben de omuz silktim. "Ona mesaj atıp iyi olduğumu söyledim. Ona pençelerini bana geçirmesi için bir bahane vermektense yalnız kalmayı tercih ederim."

"Onun pençelerini sana geçirmesinden hoşlandığını sanıyordum."

"Tam olarak değil," diyorum imalı bir şekilde, flört etme fikrimin ters teptiğini kabul etmek istemiyorum. Penisimin sadece onun için heyecanlandığı gerçeğiyle yüzleşmeye hazır değilim. "Bugün yurt odama dönebilirim."

"Hazır değilseniz gitmeniz gerektiğini söylemiyorum."

Dürüst olmak gerekirse, büyük bir kısmım ayrılmak istemiyor. Bryant Nicks'in okul ve futbol dışında nasıl biri olduğunu merak ediyorum ama itiraf edecek değilim. "Bugün kütüphanede özel ders dersim var," diyorum.

"Öğrenci merkezini aradım bile. Bugünlük izinlisin ve bu haftaki derslerinin geri kalanını sanal olarak yapabilirsin. Ayrıca öğretmenlerine bu hafta izinli olabileceğini, ancak ödevlerini yine de çevrimiçi portal üzerinden teslim edeceğini bildirdim, bu yüzden e-postanı kontrol etmeyi unutma. Gribi başkalarına bulaştırmamak için bu haftanın geri kalanında kendini izole etmelisin."

"Hasta olmaktan endişelenmiyor musun?" diye sordum, bana omlet uzatırken ona teşekkür ederek. Tabii ki sadece yumurta akı, yanında ispanak ve dolmalık biber.

"Bunun için biraz geç kaldım. Ama bağışıklık sistemim güçlü," diyor ve iki büyük bardak suya biraz portakal tozu karıştırmasını izliyorum. Bana bir tane uzatırken, "Ekstra C vitamini," diyor. "Yemeğini bitirdiğinde, duş almak istersen sana temiz kıyafetler getiririm. Ofise gitmem gereken zamana kadar yaklaşık bir saatim daha var."

Ağızma bir lokma yumurta atıp başımı sallıyorum, kovulmanın ne olduğunu anlayarak. Hoş karşılanmam bitti ve eve gidip kendi başıma iyileşme zamanım geldi.

Birkaç dakika sonra Nicks'i takip ederek koridorda ilerliyorum, böylece bana tüm fazladan havluların ve benzeri şeylerin yerini gösterebilecek. Suyun sıcaklığını ayarlayayım derken içeri girip bana bir yığın kıyafet getiriyor ve ayağa kalktığımda biraz sendeliyorum.

"Vay canına, iyi misin?" diye sordu koç, omuzlarımdan tutarak.

Çıplak tenimde ellerinin sıcaklığı neredeyse haşlayıcıydı. İyiyim, sadece biraz hızlı ayağa kalktım ama daha yakına gelmek için fırsatı değerlendirdim. Ona doğru eğildim ve dudaklarım boynuyla omuzlarının birleştiği yere hafifçe değdi. Gerildi ve bir an beni

iteceğini ya da eve gitme vaktimin geldiğini söyleyeceğini düşündüm ama yapmadı.

"Sanırım hâlâ biraz yardıma ihtiyacım var," diye mırıldanıyor ve ben de başımı sallıyorum.

Yalan. Ben bilmiyorum ve o bile biliyor. Yine de ikimiz de kendimizi soyunacak kadar uzun süre yalana inandırdık. Daha önce hissettiğim kadar zayıf ve bitkin olsam da, ona bu kadar yakın olmak damarlarımda adrenalinin dolaşmasına neden oldu. Soyunma odasında veya ofisinde, yakalanma korkusuyla aceleyle koşturulduğumuz o telaşlı anlardan daha samimi hissettiriyor. Nedense bu hem daha güvenli hem de daha gayrimeşru geliyor. Sanki bunu yaparak kendimizle ilgili bir şeyi kabul etmiş oluyoruz.

Koç beni kollarımın altından tutup duş başlığına yönlendiriyor. Duş almama yardım ediyormuş gibi yapmasına izin veriyorum, o da saçlarımı yıkayıp beni başlığın altına yönlendiriyor. Vücudumu sabunla köpürtmeye başladığında, ben de aynısını ona yapmaya karar veriyorum.

"Ben duş aldım bile," diye mırıldanıyor ama sabunlu elim kalın penisini kavradığında susuyor.

"Sanırım bir noktayı atlamışsın," diye fısıldadım onu okşarken. Gözleri büyüdü, ela irislerinin etrafındaki koyu halka büyüdü ve tüm bakışları şehvetle karardı.

Sonunda buraya ne için geldiğinin numarasını bırakıp ağzımı yakaladı, beni duş duvarının soğuk fayansına bastırdı ve ereksiyonuma uzandı. Dudaklarımız tutkuyla birbirine değdi ve ben onun sert kıcını kavradım, penisini pompalarken. Göğsünü göğsüme bastırdı ve vuruşlarının hızını artırarak başımı sıktı. Ama sonra durdu ve aniden geri çekilerek penisimi bıraktı ve elimi elinden çekti. İki kolumu da başımın üzerine kaldırdı ve tek eliyle orada sabitledi, ardından kalçalarını bana bastırdı ve ereksiyonlarımızı birbirine sürttü. Ağzının içine inledim ve kalçalarımı öne doğru ittim.

"Seni gerçekten eğip o sıkı kıcına söz verdiğim gibi yalamak istiyorum ama şimdi doğru zaman değil. Bunu seni fazla zorladığım ve hasta olduğunu fark etmediğim için bir özür olarak kabul et."

Kollarımı bırakıp beni yavaşça döndürüyor, ellerimi duvara bastırıyor ve parmaklarını hafifçe yanlarımda gezdiriyor. Kıcım arkamdaki sert uzantıya doğru itiliyor, alay ediyor, penisini istiyor. Deliğime yaklaşmak yerine Nicks, penisini yanaklarımda gezdiriyor ve beni yakalamak için uzanıyor. Beni sıkıyor, okşuyor ve çılgına çeviriyor, tüm bunları yaparken kıcıma doğru itiyor, kocaman penisini ıslak, sabunlu yanaklarımdan kaydırıyor. Tehditkâr orgazmı bastırmak için boğuk bir çığlık atıyorum.

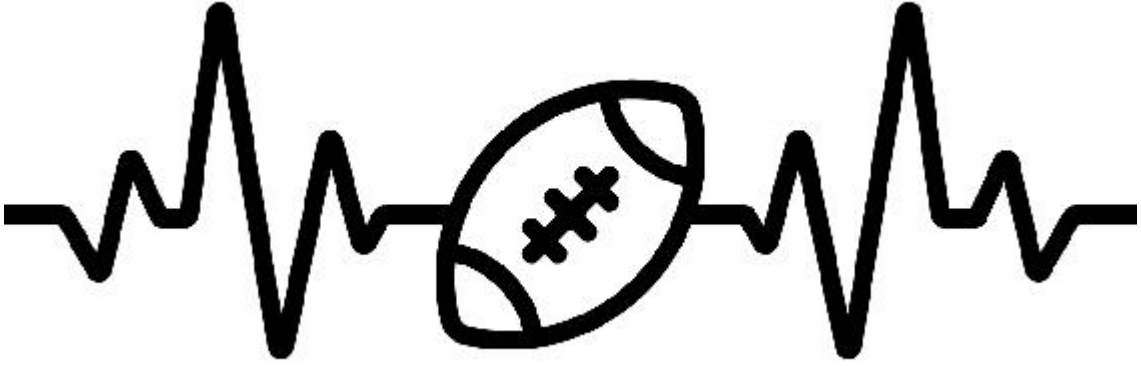
"Bana gel Jack," diye homurdandı Nicks, vuruşları itmelerinin ritmine uyum sağlarken bana daha sert ve daha hızlı sürtünerek, beni göğsüne geri dşrene kadar sarstı, boşalmamı duş duvarına doğrulttuğunda titredim. Saniyeler sonra sırtım sıcak, yapışkan spermiyle kaplandı.

Başım gerçekten dönüyor ve Nicks ikimizi de temizlerken ben duvara yaslanıyorum. Sonra beni misafir odasına götürüp yatırıyor, bana bir bardak su ve biraz ağrı kesici veriyor. "Bugün burada dinlen. Daha sonra döneceğim ve sonra ne yapacağımıza karar veririz."

Hasta olduğum dönemde ders programımdan ve aldığım özel derslerden mi bahsediyor? Yoksa bizden mi? Emin değilim ama umarım ikincisidir.

Kendime itiraf edecek kadar kendimden geçmiş durumdayım, bir 'biz' olmak istediğimi. Konu açıldığında bunu ona itiraf edebilecek miyim?

şimdilik gözlerim kapanıyor. Giyinmek için çıkıyor ve ben uykuya dalıyorum. Bryant Nicks'in gün bitmeden önce şakağıma bastırđıđı dudaklarının baskısını hissettiğime yemin edebilirim.

Tekrar uyandığımda, saatler geçmişti ve kendimi yüz kat daha iyi hissediyordum. Başım ve vücudum eskisi kadar ağrımıyor gibiydi ve fiziksel bir şey yapmaya kalksam bayılacakmışım gibi hissetmiyordum. Oysa daha önce hiç iştahım yoktu ve buraya geldiğimden beri Koç'un bana hazırladığı her şeyden birkaç lokma yutmak zorunda kalıyordum, şimdi ise açlıktan lyorum.

Tuvaleti kullandıktan sonra mutfağa yöneliyorum ve saatin öğleden sonra dört olduğunu görüyorum. Dşndğmden çok daha uzun uyumuşum ama sanırım ihtiyaım varmış. Buzdolabında üzerinde adımın yazılı olduğu bir çorba kabı var. Buzdolabındaki soslar hariç her şey etiketli. orbam mikrodalgada ısınırken, mutfağa biraz göz gezdirip her şeyin ne kadar titizlikle temizlendiğini fark ediyorum. Bu sabah mutfadı kullandığı bile belli olmuyor.

Mutfakta durup çorbayı mideye indiriyorum, önce kabından içerek suyunu szyorum, sonra bütün tavuğu, sebzeleri ve esmer pirinci yiyorum. Lavabonun altında bulaşık deterjanı ve sünger buluyorum ve kullandığım her şeyi temizlediğimden emin oluyorum. Tabağın nereye gittiğini bilmediğim için temiz kabı tezgaha bırakıp çorba için ona teşekkür ediyorum.

Geri dönene kadar kalmamı beklediğini varsayarak evin içinde dolaşıyorum. Yapacak daha iyi bir işim yok ve eminim buralarda bir yerlerde bir televizyon vardır.

Yatak odasının kapısını iterek açıyorum ve misk, sandal ağacı ve çamaşır kokusu beni sarıyor. Odaya fazla girmiyorum, sanki izinsiz girmişim gibi hissediyorum. Bu odanın ne kadar temiz olduğunu da fark ediyorum ve yatağı toplayıp her şeyi düzeltmek için misafir odasına geri dönüyorum. Dakikalar içinde sanki hiç burada olmamışım gibi hissediyorum.

Keşfedilecek son oda oturma odasının hemen dışında. Burada bir televizyon var ama küçük ve köşeye monte edilmiş. Duvarın ortasında koyu renkli ahşap bir masa var, aynı koyu renkli ahşaptan yapılmış yerden tavana kadar kitap raflarıyla çevrili. Duvarlarda diplomalar ve ödüller asılı, raflarda ise birkaç kupa var. Gazete kupürleri ve 88 numaralı formasıyla çekilmiş fotoğrafları var. Bir de düşündüğümden daha büyük olan o lanet olası Heisman kupası var. Hiçbir şeye dokunmamam gerektiğini biliyorum ama o lanet olası bir Heisman kupası ve çok merak ediyorum.

Göründüğünden daha ağır. Yazıyı okudum.

Bryant Nicks

Groveton Koleji

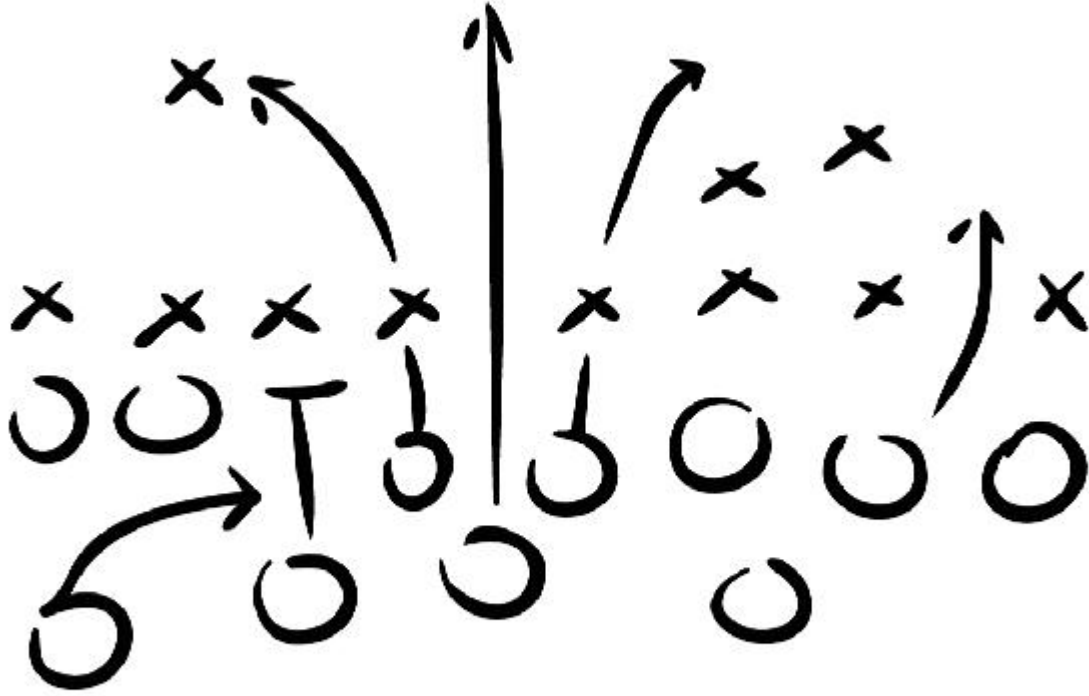
1993

Kafamdan hızlıca bir hesap yapıyorum. Bu, Nicks'in benden... yirmi sekiz yaş büyük olduğu anlamına geliyor. Bu neden kulağa çok fazla geliyor da, çok az hissettiriyor?

Kupayı bırakıp etrafa bakmaya devam ediyorum. Orta rafta, yanında bir kadehle birlikte açılmamış, gösterişli ve pahalı bir viski markası görüyorum. Onun yanında, çeşitli madeni paralar ve çeşitli hatıralarla dolu küçük bir kristal tabak var. Daha yakından bakmak için bazılarını

elime alıyorum. Hepsinde "kendine karşı dürüst ol" gibi şeyler ve iyileşmeyle ilgili alıntılar yazıyor. Bazılarında numaralar var ve incelediğimde, birkaç ay ve yıl için olduklarını fark ediyorum. Beş yıl yazanı alıp parmaklarımla çeviriyorum. Kenarları pürüzsüz ve yıpranmış, sanki silinmiş gibi. Ya bunu beş yıldan çok daha uzun zaman önce almış ya da sık sık dokunuyor.

"Burada ne halt ediyorsun?"

Bölüm 20–Bryant

Jack irkilir ve elindeki jetonu düşürür. Gözleri fal taşı gibi açılmış bir şekilde yere düşer ve jetonu almak için çabalar.

"Çok üzgünüm, ben sadece-"

"Gidiyorum. Yeterince iyileştin. Defol git."

"Koç, ben—"

"Gitmen gerek."

"Bırak da açıklayayım."

"Açıklayacak bir şey yok. Gitme vaktin geldi."

"Daha önce ne demiştin, diye düşündüm—"

Muhtemelen o da benim düşündüğümü düşünmüştür, yani aramızda olanları konuşmamız gerektiğini. Ne kadar ihtiyacım olduğunu bilsem de ondan uzak duramıyorum ve o da mesafeyi korumaya niyetli görünmüyor. Eğer böyle devam edeceksek, yeni bir temel kurala ihtiyacımız var.

Gün boyunca bunun ne kadar kesinlikle, imkansız derecede aptalca olduğunu fark ettim. Eşcinsel olmadığım gerçeğini bir kenara bırakın, bir öğrenciyle lanet olası bir ilişki yaşayamam. Benden neredeyse otuz yaş küçük ve ben onun öğretmeni, koçuyum. Bu yanlış ve bunun yüzünden ikimizin de başı büyük belaya girebilir. İkimiz de her şeyimizi kaybedebiliriz.

Ve ikimiz arasında tehlikeli olmasa bile bir ilişki uzun sürmeyecekmiş gibi, neden böyle bir düşünceyi aklımızdan geçirelim ki? Hayır, onu nazıkçe hayal kırıklığına uğratmalı, anlamasını ve mantıklı düşünmesini sağlamalıydım.

Bu, onu özel alanımda eşyalarımı karıştırırken görmemden önceydi. Daha doğrusu, elinde en büyük zayıflığımın, en büyük başarısızlığımın kanıtlarını tutarken görmemden önceydi.

Kendimi açığa çıkmış hissediyorum. Rahatsızım.

"Konuşacak bir şey yok. Az önce olanlar bir hataydı. Bunların hepsi bir hataydı."

Ortak nefes alma alanımızdan çıkmam gerektiğini hissederek topuklarımın üzerinde dönüyorum. Gözlerinin içine bakmaya dayanamıyorum.

"Ne? Hayır. Koç!" Jack peşimden koşuyor, uzanıp beni omzumdan çekmeye çalışıyor. "Bak, özür dilerim."

Gözlerinin içine ölü gibi bakıyorum, gri irislerinin ardında gördüğüm acıyı görmezden gelip, bana verdiği acıyı saklıyorum. Ciddi olduğumu görmesi gerek.

"Bu iş çok ileri gitti Jack," diyorum ona sertçe, tartışmaya yer bırakmadan. Artık konuşmuyorum çünkü kararlılığımda bir zayıflık olduğunu biliyorum ve bunu ona gösteremiyorum. "Gitmen gerek. Sana bir taksi çağırayım."

"Boşuna uğraşma," diye çıktı.

Mutfak tezgahından telefonunu alıp kramponlarını ayağına geçirdi, çünkü buraya sadece onlarla gelmişti. Peşinden koşup kalan eşyalarını ona vermeliyim ama o an çok zayıf düşüp kendimi açıklamaya çalışırken bu konudaki hislerimi açığa vuracağımdan endişeleniyorum.

Bu yüzden gitmesine izin verdim. Kapıdan çıkışını izledim, kapıyı çarparak kapatırken yüzüm buruştu ve orada öylece durup kapıya uzun süre bakmaya devam ettim.

Gece kararıyor ve ben de normalde işten sonra yaptığım her şeyi yapmaya koyuluyorum. Duş alıyorum, hafta sonu hazırladığım yemeği ısıtıyorum ve hiçbir şeyin tadını almadan yiyorum. Jack'in, onun için bıraktığım öğle yemeğini bulduğunu fark ediyorum ve ben de arkamı toplarken bıraktığı nota bakıyorum. Ellerim kabı ait olduğu yere geri koymak için kaşınıyor ama kendime işkence etmek için orada bırakıyorum. Çünkü yapmayı sevdiğim şey bu.

İşkencemi örneklemek için, hemen on beş yıllık viski şişemi ve bir bardağı kapıyorum. Onları masaya koyup, beş yıllık ayıklık jetonumu elimde çevirirken onlara bakıyorum. İki yıldan fazla bir süredir toplantıya katılmamıştım ama belki de şimdi tam zamanıdır. Saate bir göz attığımda, bu gece için çok geç olduğunu görüyorum zaten.

Doğrusunu söylemek gerekirse, Adsız Alkolikler'in ihtiyacım olan şey olduğundan veya hiç ihtiyacım olmadığı halde istediğim şey olduğundan emin değilim. Mahkeme kararıyla başladım ve bana odaklanacak bir şey verdiği için devam ettim. Kesinlikle içkiden ve haplardan kurtulmam ve hayatımı düzene sokmam gerekiyordu. AA amacımı bulmama yardımcı oldu, ancak dini yönüyle mücadele ediyorum. On beş yıl önce, aşağı doğru bir sarmaldaydım. Sevdiğim tek şeyi yapamayacağım söylendiğinde derin bir depresyona girdim ve futbol kariyerim ellerimden çekildi. Reçeteli ilaçları çok kullandım ve daha fazlasını, daha güçlülerini istedim ve ne kadar istersem isteyeyim, sorgusuz sualsiz verildiler, ancak acımı uyuşturmaya asla yetmedi. Bu yüzden içmeye başladım, kendi düşüncelerimi bastırmaya çalıştım.

Alkole gerçekten bağımlı olup olmadığımdan emin değilim ama beni bambaşka bir insana dönüştürdüğünü biliyorum. Beni üzgün, acınası, tembel bir aptala dönüştürdü. Eşim rehabilitasyondaki ilk dönemimde beni terk ettiğinde, bu beni hiç şaşırtmadı. Her zaman zengin bir NFL eşi olmak istemişti ve hâlâ birikmiş bolca param olsa da, artık ona istediği yaşam tarzını sağlayamıyordum. Bu yüzden gitti ve boşanma evrakları benim ayrıldığım gün elime ulaştı. Yaklaşık bir ay sonra, eski takım arkadaşlarımdan biriyle, bir zamanlar arkadaşım olarak gördüğüm biriyle çıkmaya başladığını öğrendiğimde tekrar kontrol ettim.

Yavaş yavaş, benim için bir anlam ifade eden herkesle iletişimimi kaybettim, Penny'nin boşanmada benden koparamadığı kalan parayı da çarçur ettim ve kendimle uzun süre iletişimimi kaybettim. Kendimi uyuşturucu ve alkolün vaat ettiği unutulmaya teslim ettim, her seferinde o çılgınlıktan öncekinden daha fazla acı çekerek diğer

tarafa çıktım. Hiçbir umudum, hiçbir geleceğim yoktu. Penny onu da kazandığı için bir evim bile yoktu.

Paparazziler, çöp konteynerinin arkasında rastgele bir kadınla sevişirken fotoğraflarımı çekince dibe vurdum. Son dakika haberi olacak kadar popüler bir hikaye değildim, ama bu durum son sponsorluk anlaşmamı kaybetmeme neden oldu. Sanırım bunu, açıkça sahip olmadığım sertleşme bozukluğuyla ilgili utanç verici reklamlardan beni kurtaran bir şey olarak düşünebilirdim, ama durum ne olursa olsun, sahip olduğum son iyi şeyi de kaybettim ve o zaman kendimi temizlemem gerektiğini anladım.

Son birikimlerimi daha kalitesiz ama daha etkili bir rehabilitasyon merkezine harcadım ve odaklanacak bir şeyim olsun diye düzenli olarak AA'ya gitmeye başladım. Bağımlılığımın aslında maddelerle değil, sadece vücudumu kötü kullanmakla ilgili olduğunu öğrendim ve yeni bir kötü alışkanlık edindim: egzersiz. Tüm fazla enerjimi vücudumu daha uzun, daha sert, daha hızlı koşmaya zorlamaya harcadım. Bacaklarım yumuşayana kadar koştum, damarlarım çatlayana kadar ağırlık kaldırdım ve kendimi buz gibi buz banyolarına attım; ağırlarımı dindirmek için değil, hayatta olmanın tadını çıkarmak için. Beni asıl kurtaran yeni bağımlılığım, acıya olan bağımlılığım oldu.

Beş yıl sonra, Groveton College dekanı yanıma geldi. Takımı üniversite futbolunun alay konusu olmuştu ve Çakalları ulusal şampiyonaya götürdüğüm günleri hatırladı. Çöktüğümü, kaybedecek hiçbir şeyim kalmadığını görebiliyordu, bu yüzden bana tek bir şartla iş teklif etti: Groveton College Çakallarını şampiyon yapacaktım. Yapmazsam, yine başımın etini yiyecektim. Pantolonum aşağıdayken çekilmiş fotoğraflarımı bile umursamadı, hatta onları gizlememe bile yardım etti. Onlara birkaç Amerikan futbolu maçı kazandırdığım ve dediğini yaptığım sürece, umursamadı.

Beklemediğim şey, işi bu kadar seveceğimdi. Bir oyuncu olarak sahada olmayı ne kadar sevsem de, koçluk bana yeni bir şeyler kattı. Çok geçmeden sert ve bazen aşırıya kaçan biri olarak ünlendim, ama

oyuncularımı ne kadar zorlayacağımı, onları sınırlarına kadar zorlayıp mükemmelliğe ulaşmalarına yardımcı olmam gerektiğini biliyordum.

Ne yazık ki Jack Perry ile tanıştığımda sınırlarımı kaybettim. Belki de sınırları yokmuş gibi görüldüğü içindir. Ya da belki de bana meydan okuma şeklidir. Oyuncu alım videolarını izlediğim anda onun özel biri olduğunu anlamıştım ama ona karşı bir şeyler hissedeceğimi bilmiyordum. Gururdan çok daha fazlası. Bir koçun öğrencilerinden biri için hissetmesi gerekenden çok daha fazlası. Hatta görmezden gelinemeyecek kadar fiziksel ihtiyaçtan bile daha fazlası.

İlk başta onu sadece alt etmek, kendini küçük hissettirmek istedim ki onu tekrar ayağa kaldırabileyim. Sonra bu, onun performansını sürdürmesi için bir teşvik, benim içinse bir şımartma oldu. Ama beni öptüğü gün bambaşka bir şeye dönüştü. Gerçek, korkutucu ve kendi gücümü hatırlatmak için kendimi kandırdığım bir şişe viskiden çok daha bağımlılık yaratan bir şeye.

İşte bu yüzden alkolün benim sorunum olduğunu hiç sanmıyorum. Çünkü viskinin yakıcılığını Jack Perry'ye duyduğum özlem kadar özlemiyorum.

Her düşünceme hükmediyor ve onunla karşılaştırabileceğim tek şey ona hükmetme ihtiyacım. Onu aynı anda hem incitmek hem de acısını dindirmek, ona sahip olmak ve aynı anda onu özgür bırakmak, onu iterken aynı anda o kadar yakına çekmek istiyorum ki tek bir varlık haline gelem.

Yansımanın bana alaycı bir şekilde baktığı o aptal viski şişesinin aksine, o benim bir türlü kurtulamadığım gerçek bir bağımlılık.

Bir öfke nöbetiyle acımı boş odaya haykırıp şişeyi var gücümle fırlatıyorum. Granit tezgaha çarpıp çatlıyor ama kalbimin şu anki gibi parçalanmıyor.

Küçük öfke nöbetimden sonra nefesimi düzene sokup, evde yalnız olmama rağmen yarı utanmış bir halde şişeyi alıp kenardaki çatlağı

incelemeye gidiyorum. Kalın cam, hissettiklerimi tam olarak özetliyor: İçinde tehlikeli ve uçucu bir şey var ama yavaş yavaş çatlıyor, zayıflığım kendini göstermeye başlıyor. Çünkü ne kadar kalın ve güçlü olsam da, yine de camdan yapılmışım.

Tekrar Jack'in tezgaha bıraktığı nota ve ofis kapımın yakınında yerde duran eşyalarının olduğu çantaya bakıyorum. Gidip özür dilemeliyim. Geç oldu ama eğer içimdekileri dökmezsem, biliyorum ki sonradan yeterince cesur olamayacağım. İhtiyacım olan son şey Jack'in sinirlenip aptalca bir şey yapması. Nereden geldiğimi, neden aramızda böyle bir şey olamayacağını anlamalı. Ayrıca bana karşı koymanın veya beni ifşa etmenin yaptığı tüm işi baltalayabileceğini de anlamalı. Anlaşmanın bana düşen kısmını yerine getireceğim ve izcilerin onu görmeye gelmesini sağlayacağım ve onu draft tahtasına sokmak için elimden gelen her türlü desteği vereceğim ama yolu gösterecek olan onun yeteneği ve çabası olacak.

Yurduna vardığımda kaç kişinin hâlâ uyanık ve etrafta dolandığını görünce şok oldum. Jack'in odasının karşısındaki odada bir tür parti var sanki, üstelik lanet olası bir pazartesi olmasına rağmen. Belki de ona başka bir yurttan veya kardeşlik evlerinden birinde bir oda ayarlamalıyım. Kapısının önünde toplanıp bas sesinin üstünde yüksek sesle konuşan insan grupları ve müzik, dinlenmesine hiç yardımcı olmuyor. Ders çalışırken bunun ne kadar dikkat dağıtacağını söylemiyorum bile. Sahte dişler ve pelerin takmış bir pislik bana çarpıyor ve tek kelime etmeden yürümeye devam ediyor. Bu insanlara ne oluyor böyle? Günümüz çocukları... Dur bir dakika. *Cadılar Bayramı mı?*

Jack'in kapısını çekinerek çalarken, üzerimde gözlerin olduğunu hissediyorum ama arkamı döndüğümde, bunun sadece hayal ürünü olduğunu görüyorum. Öğrencilerin hiçbiri bana dikkat etmiyor, partilerine bir personel üyesinin girmesinden endişe duymuyorlar.

Cevap vermeyince, dikkat çekmemek için yumruğumu kapıya daha sert vuruyorum. Tam uzaklaşıp Jack'in nerede olduğunu merak

ediyordum ki arkamdan gelip yanıma geldi.

"Koç? Burada ne yapıyorsun?"

Gözleri temkinli ve ifadesini anlayamıyorum. Öfkeli olabilir, haklı olarak, ama aynı zamanda bitkin olduğu da apaçık ortada. Üzerinde sadece bir havlu var, ıslak saçlarından su damlaları akıp keskin hatlı gövdesinden aşağı süzülüyor. Bir elinde küçük bir tuvalet malzemesi sepeti tutuyor ve parmak arası terlik giyiyor. Bu yurtta ortak duş olmalı. Eşyalarının olduğu çantayı tutuyorum, bir an dilim tutulmuş ve kendimi aptal gibi hissediyorum.

Jack, etrafımızdaki insanlara bakmadan önce gözlerimin çıplak vücudunu nasıl taradığını izliyor. Kimse beni fark etmese de, vücudunu açıkça takdir eden birkaç kız var. Sanki açıkça dikizlenmesi beni kıskanmaya veya öfkelenmeye hakkım varmış gibi, sinirlerimi bozuyor.

Dar bir tüp elbise ve arı kanatları takmış sarışın bir kız yanına gelip kulağına fısıldıyor, parmağını karın kaslarında gezdiriyor. Dilimi ısırarak zorunda kalıyorum, rastgele bir kızın benimmiş gibi algıladığım bir şeye dokunması yüzünden üzölmek yerine, bu kesintiye sinirlenmişim gibi bir ifade takınmaya çalışıyorum. Yoksa buradaki varlığı hiç de rastgele değil mi? Onu aradı mı? Onu iyi tanıyor mu? Biraz tanıdık geliyor ama burası o kadar da büyük bir kampüs değil.

Jack ondan uzaklaşıp onu nazikçe geriye itti. "Özür dilerim bebeğim, bulaşıcıyım. Grip oldum."

Biraz geri çekiliyor ama surat asıyor. "Yaralandığını duydum. Aniyah ve ben seni kontrol etmeye geliyorduk ama gelmedin."

"İyiyim. Beni yere sermek için böyle bir sert darbeden fazlası gerekir. Bir sonraki maç için sahaya döneceğim. Öyle değil mi Koç?" dedi Jack, dikkatlerini aptal gibi orada duran bana çevirerek. Bana şaşkınlıkla baktığında, Jack bana göz kırpacak cesareti buldu. "Koç

beni kontrol etmeye geldi, değil mi? Pantolonumu alayım, sen de gereken incelemeyi yap."

Jack odasına girip kapıyı kapatarak ikimizi de kovuyor. Sarışın iç çekip koridorda hızla uzaklaşıyor. Ben de çıkıp çıkmamam gerektiğini düşünmeye başlıyorum ama Jack kapıyı açıyor, koridorda hâlâ dolaşan insanlara göz atıyor ve kimse fark etmeden beni içeri çekiyor. Beni odaya çektikten sonra kapıyı kapatıp rahatça yaslanıyor. Aslında pantolon giymemiş. Hâlâ sadece beline doladığı bir havluyla duruyor.

Yardımcı olmuyor.

Gözlerimi ondan zorla ayırıp küçük yatakhaneşine bakıyorum. Buraya sadece bir kez, o daha tam olarak taşınmadan önce girmiştım, yani çok şey değişmiş. Onun gibi kokuyor; baharatlı duş jeli ve hafif bir ter kokusu. Seks gibi kokuyor.

Odası üniversite çağındaki biri için oldukça düzenli, ama burada pek vakit geçirmediğı belli. Odasında çok az kişisel eşya var ve o ilk gün eşya kutusunda gördüğüm kupaya ne olduğunu merak ediyorum. Her nedense onu sergilememeye karar vermiş. Duvarda asılı tek şey, derslerinin, antrenmanlarının ve maç programının farklı renklerle yazılı olduğu büyük bir takvim. Küçük masada ders kitapları ve defterler, ayrıca okulun verdiği ve sosyal medya sayfasına açık bir dizüstü bilgisayar var. Anlaşılan geçirdiğı kaza ve devamsızlık onu okulda gündem konusu yapmış.

Konuşmak için ağzımı açıyorum ama ihtiyacımız olan konuşmayı başlatacak kelimeler çıkmıyor. Ağzım kapanıyor ve bir kez daha kendimi aptal gibi hissediyorum. Buraya gelmemeliydim ve Jack Perry'nin yatakhaneşinde, öğrenciler kapısının hemen önünde dolaşırken yarı çıplak bedenine ağzım açık bakmamalıydım. Duvarlar o kadar ince ki, müziğin sandığım gibi koridorun karşısından değil, yan odadan geldiğini fark ediyorum.

Gözlerim Jack'le buluştu. Beni buraya çektiğinden beri sessizce beni izliyordu.

Muhtemelen sinirlidir. Ben hâlâ sinirliyim. Ama ona değil.

Bakışlarının yoğunluğundan kendimi korumak için gözlerimi kapatıp, kendimi güçlendirmek için derin bir nefes aldım. "Ben çok—"

Özrüm sert bir öpücükle kesiliyor. Kendimi söze başlamaya zorlayana kadar geçen sürede, Jack aramızdaki mesafeyi geçip dudaklarını dudaklarıma bastırıyor, cümlemi bitirmem için gereken nefesi çalıyor. Zayıf kararlılığım yerle bir oluyor ve ben de onu öpüyorum, dillerimiz güreşiyor, dişlerimiz birbirine çarpıyor. Jack ellerini omuzlarıma koyuyor, kollarımı ona doğru bastırıyor ve vücudunu benimkine yaslıyor.

Kucaklaşma, ne kadar garip olursa olsun, son savunmamı da yıktı. Onu kendime doğru çekip, sırtı kapıya çarpana kadar yürüdüm. Elleri gömleğimin altına girdi ve karnımızın ten tene değdiği yerde tenim yandı. Gömleğimi göğsümden yukarı doğru itti, öpücüğü bölerek başımın üzerinden çekti, sonra ağzını meme uçlarımdan birinin üzerine doğru indirdi. Pantolonumun ve boxer şortumun bel kısmını aşağı doğru itmeye başladığında ve önümde eğilmek için eğildiğinde vücudumda bir ürperti hissettim. Pantolonumu indirdim ama Jack'i kapıya yasladım, ellerini başının üzerine çektim ve onu dik tutmak için göğsümü ona bastırdım.

"Özür dilememe izin vermedin," diye homurdandım boynuna doğru. Bir kolumla kollarını başının üzerine sabitlerken, diğer elim göğsünden aşağı doğru iniyor, kesik karın kaslarını tarıyor ve havlunun kenarının altına giriyor. Havluyu çekştirip gevşetiyorum, böylece yere düşüyor. Elim kalın ereksiyonunu kavırıyor, ön sıvısını aşağı doğru okşuyor ve sonra ağır testislerini avuçluyor.

Ellerini bırakıp daha önce hiç yapmadığım bir şey yapıyorum.

Dizlerimin üzerine çöküyorum.

Dilimin düz kısmıyla, kesesinin altından penisinin dibine kadar yalayıp ardından her bir ağır, yuvarlak testisini ağzıma alıyorum. Dilimi her

birinin üzerinde gezdirerek, Jack'in çıkardığı kısa nefeslerin ve inlemelerin tadını çıkarıyorum. Tepkisini görmek için ona baktığımda, gözleri donuklaşıyor. Ağzı aralık, elleri ne yapacağını bilmiyormuş gibi yanlarında uzanmış.

Jack penisimi emerken ellerim saçlarının arasında, ağzının şaftında yukarı aşağı hareketini kontrol ediyorum. Ama bu ikimiz için de alışılmadık bir durum ve o bu yeni gelişmeyle ne yapacağını bilemiyor. Dürüst olmak gerekirse ben de bilmiyorum ama ağzımı onun üzerinde ne kadar sevdiğime daha çok şaşıyorum. Baharatlı sabun kokusu burun deliklerimde daha yoğun, kasık kıllarının bukleleri burnumda gıdıklanıyor. Dilimin altındaki teni pürüzsüz, sızdırdığı kaygan ön sıvı eşit ölçüde tuzlu ve tatlı. Penisinin başını lolipop gibi emiyor, dilimi ağlayan yarığa bastırıyorum. Jack çığlık atıyor, elleri başımın tepesine sabit bir şekilde değiyor.

Kıkırdadım ve penisini çektim. "Henüz gelme Jack. Seninle işim bitmedi."

Ayağa kalkıp kalçalarını kavradım ve vücudunu çevirdim. Ellerim ellerini kavradı ve başının iki yanındaki kapiya bastırdı. Vücudum sıkıştı ve ona doğru bastırdı, penisim bacaklarının arasına girdi. Beklenti içinde titriyordu.

Ellerini yerleştirdiğim yerde tutmasını bildirmek için bir kez bastırdıktan sonra ellerini bırakıp parmaklarımı vücudunun yanlarında gezdiriyorum ve kalçalarına ulaşıyorum. Şakacı, belki de korkutucu bir şekilde kalçalarını çekip duruşunu genişletmek için ayağımı kullanıyorum. Vücudumu onunkine yalayıp kürek kemiklerinin arasındaki boşluğu yalayıp fısıldıyorum. "Seni becermeyeceğim Jack." Bana yaslanıp gevşiyor, neredeyse hayal kırıklığına uğramış gibi sarkıyor. Elimi tekrar penisinin etrafına doluyor, kalçalarım arkadan ona doğru dönerken pompalıyorum.

"Neden olmasın?" diye soruyor nefes nefese.

Ona cevap veremiyorum, ne derse desin fikrimi değiştireceğini biliyorum. Zayıfım, ellerinde tıpkı onun benimkilerde olduğu gibi sikim ve nefes almaktan daha çok istediğim bir şey olduğunda onu nasıl inkar edeceğimi bilmiyorum. Bunun yerine, tekrar dizlerimin üzerine çökerek, sert kıcını ellerimin arasına alarak, yoğurup yanaklarını ayırarak dikkatini dağıtıyorum. Başımı öne eğerek bacaklarının arasını yalıyorum, testisleriyle kıcı arasındaki hassas bölgeye dokunuyorum. Jack bu hisle irkiliyor, sonra başını kapıya yaslayıp kısık bir inilti çıkarıyor. Kapının diğer tarafında müzik hâlâ yüksek sesle çalıyor, bu yüzden kimsenin ne duyabileceği konusunda fazla endişelenmiyorum.

Teni hâlâ nemli ve ağzımı Jack'in vücudunun her bir noktasına değdirmek için can atıyorum. Dilim yanaklarının arasından yukarı doğru hareket ediyor, duştan kalan nemi yalıyor. Dilim deliğini okşadığında nefes nefese kalıyor ve iniliyor, ben de onu klitoris gibi buruşuk etine sürtüyorum.

Buraya, Jack'le, bizi içine soktuğum bu boktan durumdan bir şekilde çıkardığımız ilişkiyi nasıl sürdüremeyeceğimiz hakkında konuşmaktan başka bir şey yapmak niyetiyle gelmedim. Yaptığım şeyin yanlış olduğunu biliyorum. Güç konumumu, bir öğrenciyi olması gerekenden daha fazla zorlaması için manipüle etmek için kullandım. Hatta o kadar zorladım ki, ciddi şekilde yaralanabilirdi, hatta daha kötüsü olabilirdi. Ve sanki bu yeterince kötü değilmiş gibi, onu cinsel bir çıkış yolu olarak kullanıyorum. Her şey bir güç gösterisi olarak başladı, berbat da olsa, ama çok daha tehlikeli bir şeye dönüştü.

Onun için yanıyorum.*Onu arzula.*Öyle ki, dilimi isteyerek ve coşkuyla başka bir adamın kıcına sokuyorum.

"Siktir," diye iniliyor Jack kapıya doğru, ben de onu yalayıp yoklarken, ben de aç bir adam gibi ağzım yaralanana kadar kıcını yerken, kıcını yüzüme doğru itiyor. "Koç!" Nefes nefese ve parmaklarını kapıya sürterek adımı yalvarıyor. Jack'in penisi gözle görölür şekilde zonkluyor, öfkeli mor başı kapıya çarpıyor ve sperm damlaları tahtadan aşağı akıyor.

Dilimin yerine bir parmağımı, sonra da iki parmağımı koyup yavaşça dar deliğın içine giriyorum. Gözlerim kıcının onları açgözlülükle yutuşuna kilitleniyor ve diğır elimle Jack'in aletini sardığında dar halkanın kasıldığını hissediyorum. Kalçaları elime gömölüyor, kıcına üçüncü parmağımı eklerken bağııyor. Ağzım salyalarla dolu, parmaklarımın kıcına nasıl girdiğini, onu nasıl ayırdığını izliyorum. Parmaklarımı çektiğimde inliyor, bana kocaman gözlerle bakıyor, sessizce neden durmaya cesaret ettiğimi soruyor. Kendimi önüne doğru konumlandırıp aletini ağzıma almaya çalışıyorum ve sonunda bedeniyle kapı arasında sıkışıyorum. Jack'in aleti hevesle ağzıma giriyor ve çenemi gevşetip teslim oluyorum ve kontrolü ele geçirmesine izin veriyorum. Ağzıma giriyor, sert ama her zamankinden daha nazik. Bir damla gözyaşı döküyorum ve ellerimden birini kaldırıp testislerini sıkıduğında karın kaslarının nasıl kasıldığını odaklanıyorum. Vücuduna sıkıca yapışmışlar ve izin beklediğini anlıyorum. Penisini boğazıma yerleşmiş durumda ama elleri tam da kalmalarını söylediğim yerde ve boşalmamak için hamlelerini yavaşlatıyor.

Kahretsin, bu bana bir şeyler ifade ediyor.

Parmaklarım prostatına masaj yapmak için kıcına geri giriyor ve başımı öne doğru iterek onu boğazımın daha derinlerine alıyorum. Etkisi anında oluyor. Jack bir çığlık atıyor ve ağzımı dolduruyor. Parmaklarımı içine sokmaya devam ediyorum, spermi ağzıma fışkırırken sağıp yutuyorum. Sonunda tükendiğinde, bir kısmını ağzımda tutuyorum, bir an tadını çıkardıktan sonra elime tükürüp penisimi ovmağın için kullanıyorum. Buraya boşalmak için gelmedim, cehennem, onu boşalmak için gelmedim ama buradan böyle çıkmam imkansız. Hayatımda hiç olmadığım kadar sertim, acı verici derecede.

Jack hâlâ kapıya yaslanmış, gözleri kapalı ve derin nefesler alıyor. "Bu... Kahretsin," diye inliyor, gözlerini açıp bana baktığında sözünü kesiyor. Bana ağır, şehvet dolu gözlerle bakıyor. "Şimdi ellerimi kapıdan çekeceğim," diyor. "Sonra da şişman sikini kıcıma sokup beni istediğın gibi becereceksin."

"Jack..." diye uyarıyorum onu, ama uyarım en iyi ihtimalle zayıf.

Duvarı bırakıp önümde yere yığılıyor. Elini elimin üzerine koyup kendimi okşamamı engelliyor, beni öpmek için öne eğiliyor. Yavaşça başlıyor ama dudağımı ısırıp çekiyor ve ben de çılgınca öne düşüyorum. Ağzını vahşice, pervasızca alıyorum, ta ki vücudunu benimkiyle örtene kadar.

"Sik beni," diyor Jack ve ben geri çekiliyorum.

Buraya kadar geldim, tüm bu sınırları aştım ama istediğimi tam olarak almaktan kendimi alamıyorum. Şüphesiz biliyorum ki, bunu bir kez yaptığımda geri dönüş yok. Aramızdaki bu son engeli de kaldırdığımda düşeceğim.

Ve işte bu kadar.

Düşeceğim.

Kırk sekiz yaşında bir adamım ve yirmi yaşında bir üniversite öğrencisine aşık oluyorum. Hem de erkek bir öğrenci. Öğrencim. Daha iyi bir futbolcu olması gereken biri, kişisel sikicim değil. Ama bu süreçte, bundan çok daha fazlası oldu. O bir takıntı. Bu kaygan zemindeki bir sonraki tehlikeli adım, evliyken karıma neredeyse hiç söylemediğim o dört harfli kelime.

"Gitmeliyim." Bu odadan çıkarken önümde tutabileceğim bir şey alacağım. Belki koridordaki öğrencilerin hiçbirisi devasa ereksiyonumu fark etmez.

Ayakta bile doğru düzgün duramıyorum.

"Hayır," dedi Jack meydan okurcasına, ayağa kalktığımda peşimden gelip kapıyı kapatarak. "Beni becermek istediğini biliyorum. Yap. Becer beni, Koç."

Arkasını dönüp ellerini daha önce durduğu kapıya koydu. Kıcı, o mükemmel kıcı -kaslı, yuvarlak ve arzu dolu- kasıklarına bastırıyor ve inliyorum. Yutkunuyorum, göz kapaklarımın arkasında karıncalanan sıcaklığı bastırmaya çalışıyorum. Onu o kadar çok istiyorum ki neredeyse ağlayacağım ama bu olamaz.

İçimdeki arzuya karşı öfkem yükselerek ondan uzaklaştım. "Jack, ben-"

"Lütfen Bryant. Seni istiyorum. Sana ihtiyacım var."

Lanet olsun cehenneme. Ne kadar kutsal olsa da, adımı böyle söylemek zorundaydı. Yalvararak. *Benim* İsmimi. Daha önce hiç söylediğini duymadığımdan bile emin değilim ama bu benim sonum oldu. Sarhoş gibi sendeleye sendeleye öne doğru gidiyorum, vücudumu onunkine doluyor ve biraz kontrol sağlamaya çalışıyorum.

"Bu mükemmel, yuvarlak kıcı sikhemi mi istiyorsun, Perry?"

"Evet, Hocam."

Siktir. Siktir. *Kahretsin.*

"O ellerini oynatma."

Spermi hâlâ kendime sürdüğüm halde, yanaklarını ayırıp doğrudan çatlaklarına tükürdüm ve aşağı doğru süzülmesini izledim. Islaklığı deliğine sürttüm, parmaklarımı içeri itip onu ayırdım, içeri tükürdüm ve sonra parmaklarımı penisimin başıyla değiştirdim. Ön sıvımın büyük damlalarını deliğine sürdükten sonra, geri çekilmeden önce sadece başını içeri ittim. Hipnotize olmuş, penisimin kıcını delip geri çekilmesinin görüntüsüne hayran kalmıştım. Ama Jack sabırsızlanıp kendini geri itti ve beni birkaç santim içeri soktu. Nefes nefese kaldı ve ikimiz de bir an öylece kaldık.

O kadar sıkıydı ki, vücudu piyano teli gibi gerilmiş. "Rahatla," diyorum ona, kendimi yavaşlatmaya zorlarken, aslında yapmak

istediğim tek şey kendimi eve götürmek. Etrafına uzanıp sertleşen penisine yumruk atıyorum, başını sıkıyorum ve hareket etmeye başlamadan önce onu tekrar tahrik ediyorum.

Neredeyse tamamen dışarı çekiyorum, sonra tekrar içeri itiyorum ve ona birkaç santim daha veriyorum. Sonra tekrar yapıyorum. Ve tekrar, ta ki tamamen oturana kadar. O nefes nefese. Ben terliyorum. Penisini okşuyorum ve kalçalarımı, bedenime uyum sağlamış gibi görünene kadar çeviriyorum.

"Beni becereceğini sanıyordum?" diye meydan okuyor, inlemesini bastırarak.

"Sen tam bir veletsin, Perry."

Yine de, açıkça istediğini ona veriyorum. Penisini bırakıp kürek kemiklerini aşağı doğru itiyorum, böylece yüzü kapıya yaslanıyor ve kıcı ayakta durduğu pozisyonda olabildiğince dışarıda kalıyor. Vücudumu onun arkasında doğrultup kalçalarını kavriyorum, tamamen dışarı çekiyorum ve sonra tamamen içeri itiyorum. Nefesi hışırıyor ve homurdanıyor; zevkle acı arasında bir ses.

Vay canına, hoşuma gitti.

Geri çekilip tekrar içine dalıyorum, bu sefer daha sert, her hamlede neredeyse penisimden sekip kapıya çarpana kadar hızlanıyorum. Penisim prostatına çarptığında inliyor, homurdanıyor ve ağlıyor ve anüsünün nasıl kasıldığını hissedebiliyorum, bana tekrar boşalmaya ne kadar yakın olduğunu söylüyor.

"Kahretsin, evet," diye hırladım, tenimin onun tenine çarpmasıyla duyduğum ses beni tahrik ederek, amansızca ona doğru ilerledim.

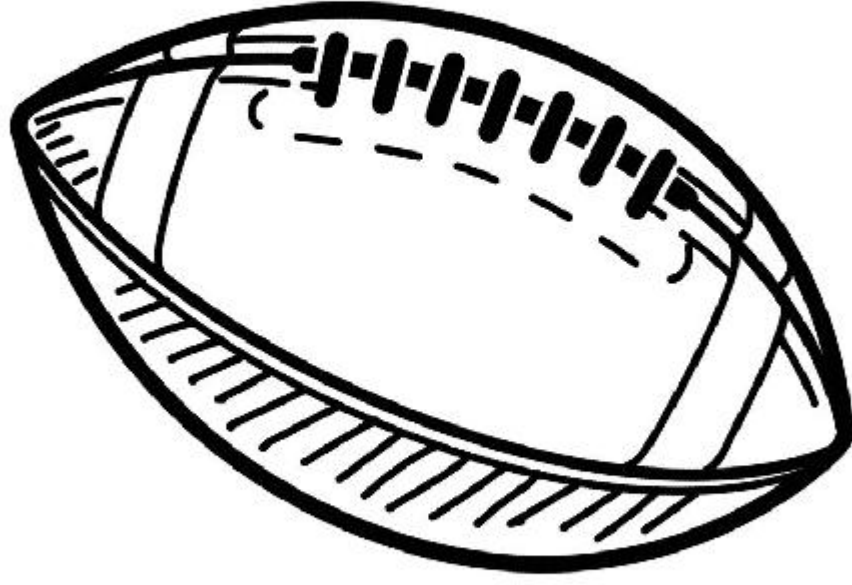
*Bok.*Müzik durdu. Odada ne kadar zamandır tek duyduğum seslerin pelvisimin kığına çarpması, yüzünün kapıya çarpması ya da ritmik homurtuları olduğunu bilmiyorum. Ama duramıyorum, kalçalarım

kendiliğinden hareket ediyor ve beni sonsuza dek mahvedecek bir rahatlamanın peşinde koşuyorum.

Jack bana doğru irkildi ve ben de elimi ağzının etrafına doladım, menisi kapiya doğru akarken çığlıklarını bastırdım.

"Siktir," diye homurdandım omzuna, kendi zevkimin seslerini bastırmak için tenini ısırırken, kendimi Jack'in sıkı kığına boşaltırken, her sperm akışında beni sömürüyordum.

Çok mahvoldum.

Bölüm 21–Jack

Onu görmeyeli beş gün oldu.

Geçen gece beni bayıltana kadar becerdikten sonra, yurttaki herkesin yattığından emin olana kadar gitmemesi gerektiğini söyledim. Eğer biri onu çıkarken yakalarsa, özellikle de müzik kapatıldıktan sonraki

sessizlikte odamdan gelen seslerden sonra, sikilirdik. Hem de az önce sikildiğim gibi iyi anlamda değil.

VeAman Tanrım,ne bok olmuştu öyle.

Artık kesinlikle şunu söyleyebilirim ki, muhtemelen eşcinselim.

Hiç sorgulamadığım veya düşünmediğim bir şeydi ve genel olarak kadınlara ilgi duyduğumdan oldukça eminim, ama dünyam daha önce hiç bu kadar sarsılmamıştı.

İlk başta canım yandı. Hem lezzetli hem de dayanılmaz olan yakıcı bir esnemeydi, ama sonra vücudum onun etrafında gevşediğinde, dolgunluğun ve penisinin içimdeki o çılgın haz noktasına vuruşunun tadını çıkardım. Sanırım bilincimi kaybetmiştim. Bryant Nicks'in uzun, kalın penisinin her hamlesiyle, vücudumda sadece saf, katıksız bir haz dalgası sallanıyordu. Yıldızlardan inerken, penisinin nabızı, sıcak spermini kıcımın içine boşaltırken, titreyen bir kütleye dönüşene kadar orgazm olmaya devam etmemi sağlayacak kadar baş döndürücüydü.

Sırtıma sarılmış bir şekilde uyuyakaldım, göğsümdeki ağır, tokluk hissinin ne anlama gelebileceğini düşünüyordum.

Giderken beni öpmedi ve hayal kırıklığına uğradığım için kendimi tam bir korkak gibi hissettim. Yataktan sıvıştı, üstünü giydi ve bana korkunç bir ifadeyle baktı, sanki her saniyesinden pişmanmış gibi. Canım yandı ve bu beni sinirlendirdi. Ondan haber alamadığım ilk iki gün boyunca, kötü bir randevu yüzünden terk edilmiş bir kız gibi davranarak, somurttum.

Birkaç gün sonra nihayet kendime geldim. Bu sadece seksle ilgili bir şey ve ben de hep seksle ilgili olmasını istiyordum. Sadece bitkindim, hâlâ hastaydım. Şimdi gribimden ve aldığım darbenin verdiği ağrıdan büyük ölçüde kurtuldum. *Tümü*Aldığım darbeler - etkisi geçti. Kendime kıcımın tekrar ağrımamı umursamayacağımı itiraf etmesem yalan söylemiş olurdum. Temkinli bir şekilde oturmanın, içimde hafif

bir zevk dalgası yaratan bir yanı var, sanki ne kadar iyi hissettirdiğinin bir hatırlatıcısı gibi.

"Perry! Hoş geldin!"

Soyunma odasında yürürken birkaç kişi ellerini uzatıp beşlik çakıp yumruk tokuşturuyor. Bugün maç yok ama yeni oyunlar üzerinde çalışmak için hazırlık maçı yapıyoruz. İyileşme sürecinde bütün hafta boyunca antrenmana veya idmana çıkmadım. Teknik olarak Koç Nicks izin verene kadar geri dönmemem gerekiyor ama aramalarım veya mesajlarıma cevap vermiyor ve balo daveti bekleyen genç bir kız gibi telefon başında beklemekten yoruldum.

Sikimi emdi ve beni yurt odamın kapısına doğru becerdi. Bu noktada istediğim her şeyi yapmamı engelleyebilecek pek bir şey söyleyebileceğini veya yapabileceğini sanmıyorum.

Koç Sanders gelip ısınmak için sahaya çıkmamız konusunda bize beş dakikalığına uyarıda bulunuyor. Sahaya çıktığımızda Nicks'i hiçbir yerde göremiyorum. Antrenman boyunca neredeyse bir vuruş geriden koşuyorum. Kimse bir şey söylemiyor çünkü hâlâ pas kaçırmıyorum ve yavaşlığım kolayca hastalığım ve sakatlığıma bağlanabilir. Çoğunlukla dikkatim dağılıyor. *O nerede?*

Koç Sanders sonunda duşlara gitmemizi söylediğinde, sadece sormaya karar verdim.

"Haftanın çoğunu dışarıda geçirdi," diye açıklıyor. "Grip olmuş galiba."

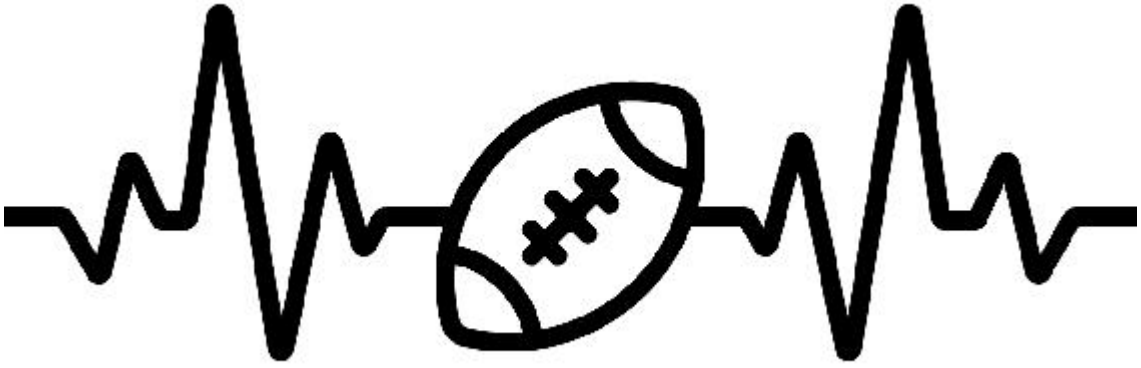
Yanaklarım yanıyor ve kaskın yüzümün çoğunu örtmesine minnettarım.

"Sahada iyi görünüyordun Perry. Bu, seni gelecek haftaki maçta tekrar aramızda göreceğimiz anlamına mı geliyor?"

"Evet efendim."

Onaylarcasına başını sallıyor ve soyunma odasına dönerken rakip takımın defans hattındaki boşluklar hakkında küçük bir sohbet ediyor.

Geç saatlere kadar kalıp, dışarı çıkmadan önce spor salonunda biraz vakit geçirmeye karar verdim. Sadece bir hafta dışarıda olmama rağmen kendimi bitkin hissediyorum ama sanırım bu gripten kaynaklanıyor olabilir, zorunlu moladan değil. Kendimi çok daha iyi hissediyorum ama eski halime dönmemin bir haftadan fazla süreceğini biliyorum. Koç'un çantamda bıraktığı bir paket C vitamini tozunu suya karıştırıp kafeteryaya doğru yürümeye başladım. Çorbanın tadı, benim için yaptığı çorbaya hiç benzemiyordu. Aşırı tuzlu ve belirgin bir konserve tadı var ama yine de paket servis kasesini bununla, bir diğerini de salata barından aldığım çıtır sebzelerle dolduruyorum.

Üç kez kapıyı çaldıktan sonra beni görmezden geldiğini anladım. Mesaj atmayı, aramayı ve görüntülü görüşmeyi denedim. Sonunda son çare olarak mesaj atmayı denedim.

JP: Kapıyı aç yoksa komşuların burada olduğumu bilmelerini sağlarım.

Bir noktayı kanıtlamak için kapıya vurup "Hey Koç, içeride misin!?" diye bağırdım. Ciddi olduğumu anlamasını sağlayacak kadar yüksek sesle ama mahalleyi uyandırmayacak kadar yüksek sesle.

Kapıyı açıp bana dik dik bakıyor. Burnu kızarmış ve normalde kısa kesilmiş saçları darmadağın. Belli ki yataktaydı. Bunun için kendimi kötü hissetmem gerekirdi ama hissetmiyorum.

"Burada ne yapıyorsun, Jack?"

"Hasta olduğumu duydum. Bu arada, berbat görünüyorsun. Ve bu kafeterya çorbası da berbat bir tada sahip, ama içine biraz acı sos koydum, biraz da iyi geldi. Ve mideye indirmek için biraz salata aldım." Yanından geçip evine girerken gevezelik ediyorum, mutfağa gidip ona berbat bir çorba kasesi hazırlıyorum.

"Burada ne yapıyorsun?" diye tekrarlıyor, hatta yorgun bile görünüyor.

"Neden bana hasta olduğumu söylemedin? Beni görmezden geldiğini sanıyordum." Kelimeler ağızmdan çıkarken irkiliyorum. Tam da muhtaç bir kız arkadaş gibi konuşuyorum. "Bana baktın. Sana borçluyum," diyorum kendimi gizlemeye çalışarak.

Bana sıkılmış bir ifadeyle bakıyor. "Ben kendi başımın çaresine bakabilirim."

"Ben de yapabilirdim, ama bu seni durdurmadı. Sadece iyiliğinin karşılığını verdim."

"Tamam, peki. Teşekkürler. Hoşça kal."

Cidden?

Ona küstahça bir sırtış atıp çorbasını koyduğum koltuğun yanına oturuyorum ve işaret ediyorum. Hiçbir yere gitmiyorum.

Gözlerini devirip oturuyor, çorbadan bir yudum aldığında yüzünü buruşturuyor.

"Evet, biliyorum. Ama kuru protein barlardan daha iyi."

"Öyle mi?" Çorbadan birkaç lokma alıyor, ardından salataya dönüyor ve salatanın çoğunu bitiriyor. Telefonuyla oynuyormuş gibi yapıyorum ama her lokmayı yerken onu izliyorum, yutkunurken Adem elmasının nasıl sallandığına odaklanıyorum. Beni izlediğimi fark ediyor ve başını sallayarak yemeği itiyor. "Tamam, akşam yemeği için teşekkürler sanırım. Şimdi tekrar yatağa gidiyorum."

Başımı sallıyorum. "İyiliklerime karşılık vermeyi henüz bırakmadım," diyorum dizlerimin üzerine çökerek.

Kucağına uzandığımda koltuğunu geriye itmiyor veya bana doğru dönmüyor. Bunun yerine, öne eğilip alnını ellerinin arasına almadan önce elini yüzünde gezdiriyor.

"Eve git, Jack."

"Penisim emildikten sonra kendimi çok daha iyi hissettiğimi hatırlıyorum. Denemeye değer."

"Git. Eve."

Ayağa kalkıp kollarımı kavuşturuyorum, muhtemelen huysuz bir çocuk gibi görüldüğümün farkındayım ama umursamıyorum. Beni görmezden gelmesine sinir oluyorum. "Neden?"

Soğuk gözlerle bana baktı, ifadesi sert ve boştu. "Pazartesi günü ne oldu..."

"Bunun bir daha olamayacağını veya olmayacağını söyleyeceksin ama bu saçmalık. Sürekli ileri geri gidiyorsun ama bu seni yapacak mı, yapmayacak mı meselesi eskimeye başladı. Sen beni istiyorsun, ben de seni istiyorum. Bu kadar basit."

"Yakalanırsak..."

"Yapmayacağız. Dikkatli olacağız."

"Ben de senin yanlış bir fikre kapılmanı istemiyorum."

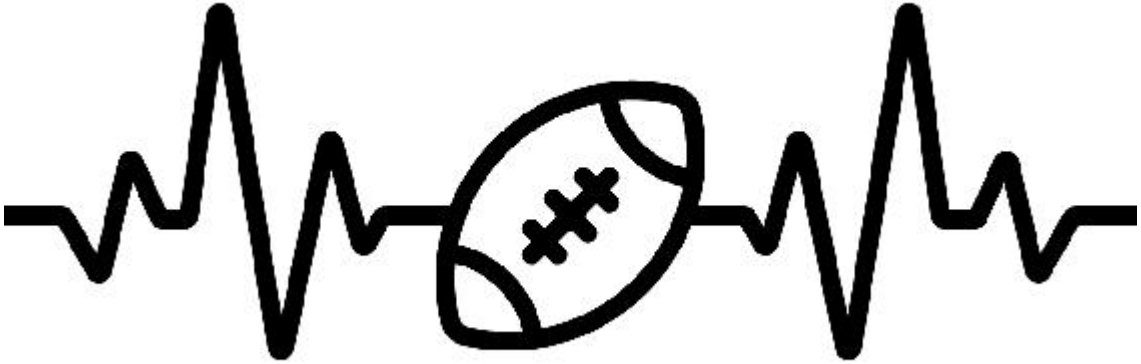
"Ne hakkında yanlış fikir?"

"Ben senin için çok yaşıyım."

"Bu bir ilişki değil, bir alışveriş. Sezon sonuna kadar bir oyalanma."

Yüzündeki rahatlama ifadesini gördüğümde midemin neden kasıldığını bilmiyorum. Neredeyse isteksizce başını sallıyor, ben de gözlerimi deviriyorum. Gözlerini kısıyor, ben de gülüyorum.

"Tamam, ihtiyar. Şu aletini çıkar da uykuna geri dön."

Koç Nicks birkaç gün sonra antrenmana geri dönüyor ve tam zamanında bize yeni oyunlarımızı öğretiyor ve her gece bizi zorlu

antrenmanlara zorluyor. Sanders'ın bize karşı çok yumuşak davrandığını söylüyor. Muhtemelen haklı.

Kaslarımdaki yanma hissi penisimi sertleştiriyor ve her zamanki gibi, herkes duş alıp gidene kadar antrenman yapmak için geride kalıyorum. Soyunma odasına girdiğimde koçun odasının kapısı aralık ve ışığı hâlâ yanıyor. Kıyafetlerimi yere atıyorum, saunaya giden ekmek kırıntılarından oluşan bir iz bırakıyor. İçeri girmesi yaklaşık on dakika sürüyor, belki de gelmeyeceğini düşünmem için yeterli bir süre.

İçeri girer girmez havlusunu düşürdü, tüm kaslı ihtişamıyla orada öylece duruyordu. Tüm vücudu kaslarla kaplıydı. İnce bir koyu renk kıl tabakası göğsünü kaplıyor ve bacaklarının arasından çıkan o kocaman, çok gururlu uzantıya kadar uzanıyordu. Avucunu içine aldı, elini yukarı doğru uzatıp sert karnına bastırdı, böylece ağzımı sulandıran o şişkin damarı görebiliyordum. Havlumu açıp ereksiyonumu serbest bıraktım ve elinin penisinin üzerinde hareket etmesini izlerken onu okşadım.

"Diz çok Perry." Ses tonundan şaka yapmaya gelmediği anlaşılıyor ve bu, ısınan tenimde tatlı bir ürperti yaratıyor.

Onun önünde dizlerimin üzerine çöküp beklentiyle beklerken, zemin buhardan sert ve ıslaktı. Ne yapmamı istediğini tam olarak biliyorum ama bana söylemesini duymayı seviyorum.

"Aç," diyor, parmaklarını çenemde gezdirerek. Kabul ediyorum, kalın penisi ağzıma girerken nemli havayı içime çekiyorum. "Em," diyor ve dudaklarımı başının etrafına dolayıp, dilimi ucunun etrafında döndürerek ağzımın derinliklerine doğru hareket etmeye başlıyor.

Normalde yaptığı gibi yüzümü sert, hızlı ve acımasızca sıkıyor. Bunun yerine saçlarımı kavırıyor ve beni şaftında aşağı yukarı gezdiriyor, uyuşuk bir şekilde, sanki ağzımın üzerindeki hissin tadını çıkarıyormuş gibi. Ne kadar nazik olursa olsun, hâlâ iri, ağzımı uzatıyor, böylece kaçan ve altımızdaki zeminde biriken tükürüğü

içemiyorum. Kirpiklerimin altından ona bakıyorum ve boğazıma daha da derine pompalıyor. Onu boğazımın sonuna kadar sokmaya daha da şartlandım, bu yüzden öğürmüyorum, sadece etrafında yutkunmaya çalışmak için boğazımı kullanıyorum, bu da inlemesine neden oluyor. Sonra ellerini başımdan çekiyor, ellerini ensesinin arkasına koyup duvara yaslanıyor, kontrolü ele alıp kendi istediğim gibi yapmam için bir işaret.

Ellerimi yukarı kaldırıyorum, birini büyük, ağır testislerini avuçlayıp çekiştiriyorum. Diğer tabanını sarıyor, okşuyor ve sıkıyor, ben de yanaklarımı çukurlaştırıp büyük penisinin üzerinde sallanıyorum. Yukarıya bir bakış daha atıyorum ve ağzı hafifçe aralanmış bir şekilde beni izlemesini izliyorum.

"Siktiğimin pipini seviyorsun," diyor neredeyse hayranlıkla. Minnettarlıkla pipisinin etrafında mırıldanıyorum. Eşcinsel olsun ya da olmasın, ben *Yapmak* Onun siktiğim penisini seviyorum. Görünüşünü, tadını ve hissettirdiği şeyi seviyorum.

Onun penisini ne kadar sevdiğimi ve şu anda başparmağımla okşadığım kalın damar gibi sevdiğim her şeyi düşündükçe, onu daha da hevesle emiyor ve okşuyorum. "Siktir," diye tıslıyor ve geri çekiliyor. Ağzımdan akan salyaları silerken yukarı bakıyorum, neden beni durdurduğundan emin değilim.

"Git, bankın üzerine eğil, ellerini üst platforma koy," diyor ve yere attığı havlunun yakınındaki bir şeyi almak için eğiliyor.

Kalbim iki tür beklentiyle çarpıyor, hem acı hem de zevk vaadinin tadını çıkarıyor. Beni ilk aldığımda kıcımın ağrılaması günler sürdü ve o zamandan beri ağrıyı özlüyorum. Dizlerimi sehpa üzerine koyup sırtına eğiliyorum, ellerimi sehpanın üstüne koyuyorum.

Nicks arkamdan gelip elini sağ tarafımda gezdiriyor. Öne eğilip omurgamı yalıyor, buhardan gelen teri ve nemi emiyor. Yanımdaki üst platforma küçük bir şişe kayganlaştırıcı koymadan önce, bir damla sıvı çatlaklarımdan aşağı akıyor. Benim iyiliğim için mi koydu emin

değilim ama kayganlaştırıcı getirmeyi önceden düşünmüş olması göğsümü titretiyor. Kayganlaştırıcı almak için bir mağazada sıraya girmesi düşüncesi bana bambaşka bir heyecan veriyor, doğrudan sızlayan penisime giden bir heyecan.

Kıçımı okşayıp sıkıyor, yanaklarımı ayırıyor ve parmaklarını çatlaklarımda gezdirerek ılık, kaygan sıvıyı yayıyor. Önce bir, sonra iki kalın parmağını içime sokuyor ve ben inliyorum.

"Bu kış çok muhtaç," diye mırıldanıyor, o kadar kısık sesle ki duymam gerektiğini sanmıyorum. Yüzüm kızarıyor ve bir kez daha onun oyuncağı olmanın verdiği utançla kendimle savaşıyorum, ama içimdeki sürekli acı ve arzu, hissettiğim her türlü utancı bastırıyor. Haklı, çok muhtaç durumdayım. Parmaklarına, ellerine, beni dolduran penisine muhtaç.

Bir an tereddüt ettim ve şakayı bırakıp asıl konuya geçmek istedim. Parmaklarına karşı kendimi geri ittim, daha fazlasını istedim ama o, kışma sert bir şaplak atarak beni durdurdu.

"Burada ben sorumluyum, orospu çocuğu."

"Yeni, havalı bir argo öğreniyor musun ihtiyar?" diye alaycı bir şekilde soruyorum, darbenin acısı sıcaklığa dönüşürken karın kaslarım kasılıyor. Penisim ihtiyaç ve beklentiyle seğiriyor ve sızıyor.

"Velet," diye mırıldandı.

"Evet, bu konuda ne yapacaksın?" diye meydan okuyorum, onu tekrar iterek.

Bana doğru hamle yapmadan önce çok az bir uyarıda bulunuyor ve beni tek bir sert hamlede kabzama kadar dolduruyor.

"Kahretsin!"

Canım yanıyor. Kayganlaştıracının kayganlığı içeri kaymasına yardımcı oluyor ama esneme çok fazla, bu kadar dolu olmanın yoğunluğu dayanılmaz. Kıcımlı kapalı tutan kas halkası yanıyor ve bir daha asla iyileşeceğinden emin değilim. Hareket etmeye başladığında derin bir nefes veriyorum, bana uyum sağlamam, şikayet etmem veya kaçmam için bir saniyeden fazla zaman vermiyor. Kalçalarımı kavırıyor ve alt vücuduma keskin acılar saplayan uzun, sert darbelerle içime giriyor.

"Yavru bulldog dövüşmek mi istiyor? Öyleyse benimle dövüş Jack. Dene bakalım," diye homurdanıyor. Bağırıyorum ama itiraz etmiyorum veya durmasını söylemiyorum. Dövüşmek yerine, kendimi ona doğru itiyorum, itiş kakış, acının tadını çıkarıyorum. Onu elinden gelenin en kötüsünü yapmaya cesaretlendiriyorum.

Penisi prostatıma çarptığında acının, tüyleri diken diken eden bir zevkle karışması uzun sürmüyor. Kış deliğim gevşeyip saldırıya alışıyor ve sonra tek bildiğim zevk oluyor. Saunanın sıcaklığında neredeyse ateş basan cildim, tüylerim diken diken oluyor ve göğsüm sıkışıyor; nem nefes almamı daha da zorlaştırıyor.

Kısa nefeslerim kesik kesik, inilti ve acınası küçük çığlıklar halinde çıkıyor. Bir an için Millie'yi ve onu babasının masasına eğdiğimde çıkardığı sesleri hatırlıyorum.

Bu senaryodaki kız olma düşüncesini bir kenara itip, testislerinin kıcıma çarpma seslerine odaklanıyorum. Ellerim bankın tepesine tutunmuş, eklemlerim bembeyaz, orgazmımı engellemeye çalışıyorum. Ama geliyor.

"Bryant..." Adını kullanıyorum ve ağızımdan bir dua gibi çıkıyor. Ama yalvarmayı reddediyorum.

"Gelmek ister misin yavru bulldog?"

"Lanet olsun. Evet!"

Bana daha hızlı giriyor, ne zaman olduğunu hâlâ söylemiyor. Beni becerme sesleri sıcak, puslu odada yankılanıyor, kendimi tutamayacak hale geldikçe inlemelerim daha da yükseliyor. Geliyor. Geliyorum, söylese de söylemese de.

Bryant uzanıp penisimin tabanını sertçe sıkıyor, itmeleri sarsıntılı hale geliyor ve titrek bir nefes veriyor. Yavaşlıyor ve sperminin sıcaklığını kıkımın içinde hissedebiliyorum. Geri çekilirken biraz sızıyor. Hâlâ penisimin tabanını tutuyor, beni saracak olan orgazmı engelliyor. Acı verici, tüm vücudumu kaplayan ve testislerimde yoğunlaşan bir dolgunluk.

"Ayağa kalk," diye sertçe talep ediyor. Yere inmeme izin vermeyecek kadar yakınımda duruyor ve bacaklarımın arkasına bastırarak bankta durmamı istediğini belli ediyor. "Tamamen eğil," diyor ve göğsümü bankın tepesine yaslıyorum. Ne yaptığını düşünemeyecek kadar dalgınım, sadece yaklaşan orgazmımı ve boşalmama izin vermesi için onu nasıl memnun edebileceğimi düşünüyorum.

Şimdilik orgazmımı etkili bir şekilde kontrol altına alarak penisimi bırakıyor ve iki elini de kıkıma koyuyor. Yanaklarımı ayırıp ılık çaldıktan sonra bırakıp geri çekiliyor.

"Kalmak."

Başka bir şey söylemeden havlusunu alıp saunadan çıkıyor. Sabırla öfke ve bıkkınlık arasında gidip gelerek bekliyorum. Bana ne yapacağımı söylemesini seviyorum ama aynı zamanda ondan nefret ediyorum da. *Peki bu nasıl işliyor?*

Geri dönmesi sadece birkaç dakika sürüyor ama sanki daha uzunmuş gibi geliyor. Kıpırdamıyorum ama burada böyle, çıplak ve beklerken ne kadar uzun süre durursam, aşağılanma duygusu o kadar derinleşiyor.

Sonra bir kameranın tık sesini duyuyorum.

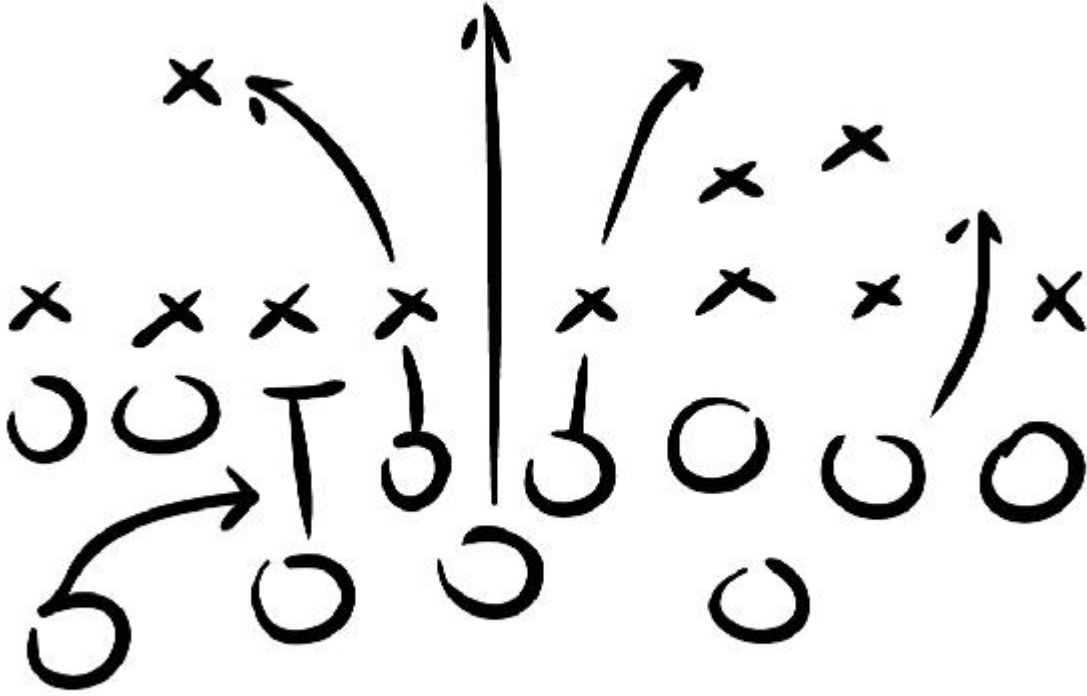
"Ne oluyor?" Ayağa kalkmak için hareket ediyorum ama Bryant yanımdaki banka çıkıyor. Sırtıma elini koyup beni tutuyor, vücudumun üzerine kıvrılıp telefonunu gösteriyor. Ekranda kığımın yakın çekimi var. Deliğim genişlemiş ve açılmış, saldırıdan kıpkırmızı ve şişmiş görünen testislerime damlıyor, kalın bir beyazlık sızıyor.

Nefesi kulağımın dışını gıdıklıyor, ağrıyan testislerime taze bir kan hücum ediyor. "Şuna bak," diyor, sesi kısık ve hırıltılı. "Mükemmel küçük orospu çocuğunun götünden fıskıran spermime bak." Tüm vücudum titredi. Telefonu yüzümün hemen altına koyup aşağı uzandı. "Seni bekletecektim ama sen talimatları çok uslu bir çocuk gibi yerine getirdin ve bu fotoğraf hoşuma gitti." Buhar, ter ve spermle kayganlaşmış iri eli, penisimi kavırıyor. Beni yavaş vuruşlarla pompalıyor, beni ihtiyaçtan çılgına çeviren pis, aşağılayıcı sözler mırıldanıyor. Kalçalarım onun kavrayışına dayanıyor ve diğer eli ağrıyan testislerimi kavrayıp nazikçe çektiğinde çığlık atıyorum.

"Bu resmi kaydedeceğim ve ne zaman o küçük bulldog saçmalığını yapmaya kalksan, onu çıkarıp sana benim oyuncağımdan başka bir şey olmadığını hatırlatacağım. Sana söylediğimde topu yakalayacaksın, sana söylediğim kadar hızlı koşacaksın ve sana söylediğim zaman ve şekilde koca penisimi alacaksın. Öyle değil mi Jack?" Sanırım bunların hepsi retorik, çünkü artık konuşamayacak durumdayım.

Yanlış. Tekrar beni sıktı ve neredeyse bir bebek gibi hıçkıra hıçkıra ağlayacaktım. "Evet, Koç!"

"Aferin sana," diyor ve sonra o boğuk sesi, bütün hafta boyunca duymayı beklediğim kelimeleri mırıldanıyor. "Gel beni, Jack."

Bölüm 22–Bryant

Otobüs dolu ve neden seyahat ederken oyuncularla birlikte gitmediğimi hatırlıyorum. Gürültücü kışları çok gürültülü, sanki otobüs yetişkin adamlarla değil de bir grup ortaokul öğrencisiyle dolu.

"Sakin olun, Çakallar!" diye bağıyorum. Her zamanki gibi, maskotumuzu kelime oyunu olarak kullanmama gülüyorlar ama sakinleşiyorlar. En azından bazıları.

"Takımla birlikte gitmene şaşırdım," diye gözlemliyor Tuck Sanders, karşıma oturup bacaklarını uzatarak. O ve ben, sadece birinci sınıf müzisyenlerin bizimle yolculuk yapması nedeniyle otobüsümüzdeki ekstra alandan faydalaniyoruz. Sadece takım için dört kiralık otobüsümüz, bando ve amigo kızları için üç otobüsümüz ve ayrıca ekipmanlar için büyük bir kamyonetimiz var. Büyük bir prodüksiyon.

"Yapmam gereken bazı işler var, boş zamanımı değerlendireyim diye düşündüm." Manhattan, Kansas'a on saatlik bir yolculuk. Tanıdığım NFL yetenek avcılarına gönderdiğim e-postaları ve mektupları yetiştirmek için bolca zamanım olacak. Otobüsle gitmek, tüm bunları halletmek için bana bolca zaman kazandıracak ve otelimize vardığımızda dinlenmek için daha fazla zamanım olacak.

Maç görüntülerinden birkaç video gönderdim ve insanlar Jack'e büyük ilgi göstermeye başladı. Bazıları son okulundaki tuhaflıklarını öğrendi, bu yüzden onlara güvence vermek ve Groveton'a geldiğinden beri tavrındaki büyük değişimin kanıtlarını göstermek zorunda kaldım. Jack'in davranışlarının affedilemez olduğunu, ancak sebepsiz olmadığını onlara bildirmeye büyük önem verdim; kendisine karşı herhangi bir suçlama yapılmamasını ve eski koçunun Teksas eyaletinden daha büyük bir egoya sahip bir pislik olma eğilimini öne sürdüm.

Tim Worth'a birkaç e-posta gönderip, Jack'i mahvetme tehditlerinin sadece asılsız olduğunu, aynı zamanda bir şey yapmaya kalkarsa, yeğeni ve kızıyla ilgili gerçeği öğrendikten sonra onu mahvedeceğimi de rahatlıkla söyleyebilirdim. Ona, yeğeninin kızına uyuşturucu vermeye çalıştığına dair kanıtım olduğu izlenimini verebilirdim; böylece Jack'e karşı dava açmaya kalkarsa, berbat ebeveynlik tercihleri yüzünden kamuoyu önünde rezil olurdu. Skandal vaadi ve Groveton hukuk ekibinin gücü onu neredeyse kontrol altında tutuyor

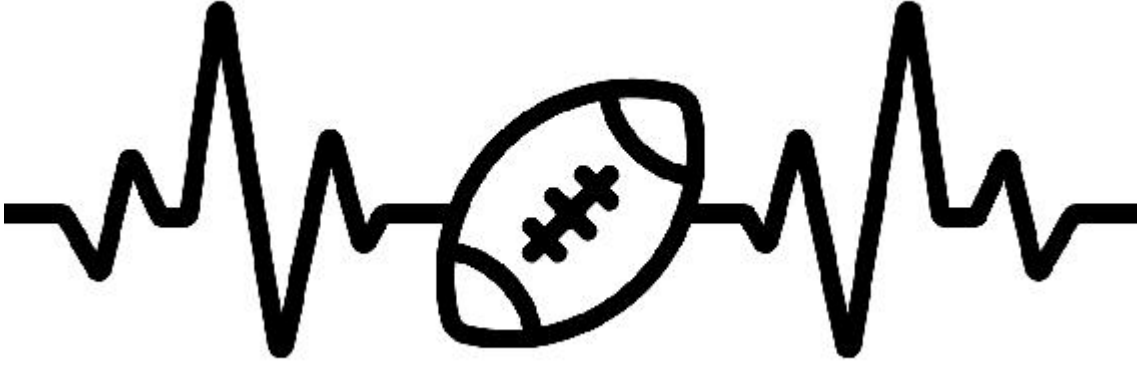
ve eski oyuncusu hakkında röportaj yapıldığında söyleyeceklerinin yalnızca iyi şeyler olacağından eminim.

Jack'e eski koçuyla yaptığım hiçbir görüşmeden bahsetmedim. Nedense, geleceğini güvence altına almak için ne kadar ileri gittiğimi itiraf etmek bana tuhaf geliyor.

Gözlerim otobüsün en arka köşesinde uzanmış Jack'e kaydı. Kısa çöpü çekip küçük tuvaletin karşısına oturmak zorunda kaldı, ama aynı koltuğu paylaşmak zorunda kalmamanın avantajını da elde etti, böylece daha fazla uzanma alanı oldu. Önündeki koltuk, tekerlekli sandalyeye uygun şekilde yapılmış, açık bir alan olduğu için, ekibin geri kalanıyla yaşanan telaş ve sohbetten biraz kopuktu.

Göz göze gelip göz kırpmıyor. Kaşlarımı çattım, ya biri onu görmüşse diye ama kimse dikkat etmiyor. Hepsi gülüyor ve geçen gece gittikleri bir partiden bahsediyorlar. Jack'in hâlâ iyileşme sürecinde olduğu için kaçırdığı bir partiydi bu, ama bunun sebebinin benim evimde olması olduğunu biliyorum. Bana çorba ve oral seks getirdiği geceydi, bu da beni daha iyi hissettirdi. Bu şeyle savaşmamaya karar verdiğim geceydi.

Aynen dediği gibi, bir oyalama. *Gizli kalacağız.*

Tam uykuya dalmak üzereyken telefonum Jack'ten gelen bir mesajla titredi. Bana bir şey indirmem için bir bağlantı göndermişti ama ne olduğunu açıklamamıştı. Başımı kaldırdım. Jack'in bakışları muzip bir parıltıyla gözlerime değdi. Otobüs karanlık ve sessizdi, neredeyse herkes uyuyor ya da film izliyordu. Karşımda Tuck horluyordu. Telefonum yine titredi.

JP: İndirin.

BN: Nedir?

JP: Tuvaletin yanına oturmaya karar vermemin sebebi kısa çöpü çekmeye değer olmasıydı.

Bilerek mi oraya oturdu? Şimdi meraklandım.

Uygulamanın bir tür uzaktan kumanda olduğu ortaya çıktı. Ne işe yaradığını okumadan indirdiğim için ne olduğunu anlamam bir dakika sürdü. Yoğunluk ve farklı atımlar için bir kontrol var. Ne...

Jack'e dönüp bir bakış attım. Ağızına bir şey koymadan önce dudaklarını yaladı. Islattı ve benden başka birinin bakacağından zerre kadar korkmadan havaya kaldırdı. Neye sahip olduğunu tam olarak

göremeyecek kadar karanlıktı. Telefonum titredi, görüntülü arama geliyordu. Kabul etmeden önce kulaklıklarımı taktım. Jack'in yüzü bir anlığına aydınlandı, ama sonra ekran karardı. Otobüsün diğer tarafına baktığımda battaniyenin altında beceriksizce hareket ettiğini gördüm. Ne haltlar karıştırıyor acaba?

Ekran tekrar aydınlanıyor. Jack battaniyenin altında el fenerini yakmış, şortunu aşağı çekiyor. Kocaman penisi sertleşmiş ve bir an için daha önce yaptığımız gibi kameraya doğru mastürbasyon yapacağını düşünüyorum. Bunun yerine telefonu garip bir açıyla tutuyor, dizlerinden birini yukarı çekiyor, böylece testislerine ve göt deliğine bakıyorum. Penisim sıcıyor ve ereksiyonumu gizlemek için ceketimi kucağıma çekmeye çalışıyorum.

Sonra Jack kameraya bir nesne tutuyor. Sadece birkaç santim uzunluğunda ve sivri uçlu. Beynimin gördüklerimi algılaması çok uzun sürüyor, ancak kamerayı yavaşça fişi götüne sokup izlediğimde ne olduğunu anlayabiliyorum.

Lanet olsun.

Tamamen içeri girdiğinde, alt kısmı kıcıyla aynı hizaya geldiğinde, çağrı kesilmeden hemen önce yanıp sönen bir ışık olduğunu fark ediyorum ve tekrar uzaktan kumandaya bakıyorum.

Aman Tanrım.

JP: Senin kadar büyük değil ama titreşiyor ;)

BN: Hayır.

JP: Hadi ama. Biraz yaşa.

JP: Sessiz kalacağım, söz veriyorum.

JP: Beni boşalt, Koç.

Telefona ne kadar süre donakaldığımı bilmiyorum ama bakıyorum. Ona dokunmadan bile neler yapabileceğimin düşüncesiyle aletinin ucu zonkluyor.

Fişi taktığımda sesli bir şekilde öksürüyor.

BN: ...

JP: Benim hatam, beni hazırlıksız yakaladın.

JP: Vay canına, çok güzel hissettiriyor, Koç.

JP: Daha fazla lütfen.

Yoğunluğu biraz artırıp yavaş, aralıklı bir nabza ayarlıyorum. Gözlerim koltukların üzerinden ona kayıyor. Koltukta yan yatmış, başını cama yaslamış, rahat görünen bir şekilde gizlice yumruğunu ısırtıyor ama ben ne olduğunu biliyorum.

BN: Nasıl bir duygu?

JP: Güzel. Baskı. Taş gibi sertim.

BN: Göster bana.

Bir an sonra ekranımda bir resim beliriyor. Battaniyenin karanlığı altında flaşın ışığı, penisinin soluk ama her zamankinden daha büyük görünmesini sağlıyor. Bana penisinin başının etrafına sarılmış elinin, yarıktan sızan sıvının olduğu başka bir resim gönderiyor. Ağzım sulanıyor. Nabzın düzenini değiştiriyorum; üç kısa atış, sonra daha uzun bir atış.

JP: Siktir.

BN: Hoşuna gitti mi?

JP: Senin şişman pipini içimde görmeyi sevdiğim kadar değil.

Neredeyse yüksek sesle inliyorum ve hareketlerimi gizlemek için dizimi koltuğa dayayıp köşeye yaslanacak şekilde kendimi yeniden konumlandırıyorum. Pantolonuma boşalmadan önce en azından penisimi yeniden konumlandırmam gerekiyor. Fişin yoğunluğunu artırıyorum.

JP: Siktir, boşalacağım.

Lanet olsun, ben de. Lanet olsun. *Bunu ne yapacağım?*

Tekrar ona bakıyorum ve yüzündeki acı dolu ifade ve ter parıltısı dışında uyuyor gibi görünüyor. Otobüs sessiz. Hâlâ uyanık olan birkaç kişi önlerindeki ekranlara veya telefonlarına odaklanmış. Banyo kapısı açılıyor ve Grant Gipson dışarı çıkıyor. Hiç etrafına bakmıyor, hemen koltuğuna geri dönüyor, arkasına yaslanıyor ve şapkasını gözlerinin üzerine çekiyor.

Çok aptalım.

İmkansız derecede sert olan aletini karnıma doğru çekip, bel lastiğimi daha yukarı çekip, belirgin şişkinliği örtmek için kapüşonumu aşağı çekiyorum. Telefonumu sıkıca tutarak ayağa kalkıp, yavaşça ve dikkatlice otobüsün arkasına doğru ilerliyorum.

Tuvalete doğru dönerken kimse bana bakmak için başını kaldırmıyor, tuvaleti geçip Jack'in koltuğunun önünde durduğumu da kimse fark etmiyor. Sırtım otobüstekilere dönük, umursamazca ayakta duruyorum, koltuğa yaslanıp Jack battaniyeyi çekip titreyen, sızan penisini bana gösterirken ben de aynı anda penisimi çıkarıyorum. Bir elimle tıkacın şiddetini sonuna kadar artırırken, diğer elimle penisimi hedef alıyorum ve fişkırان spermimi Jack'in kucağına doğrultuyorum. Boğuk bir nefesle, onun penisi aynı anda patlıyor, karnına ve kucağına çarpıyor.

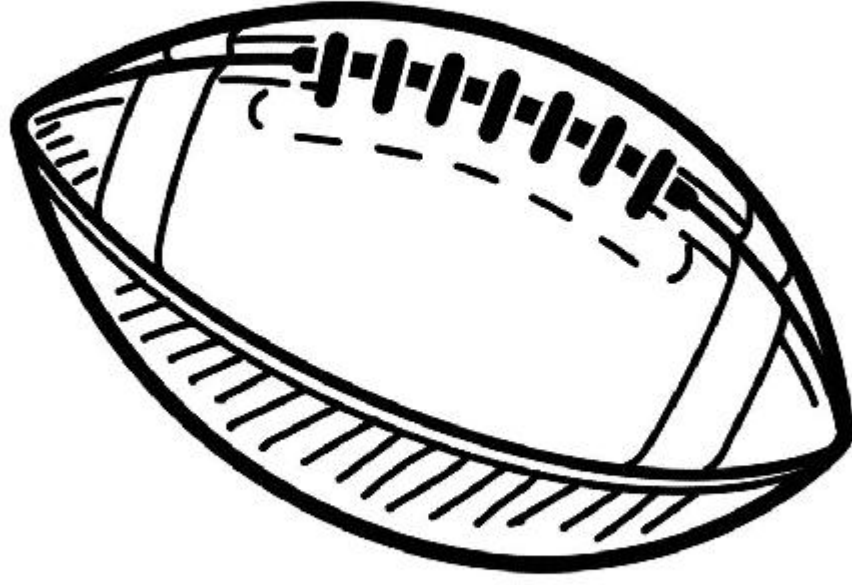
Kontrolle oynarken onu izliyorum, o penisini ve pantolonunu ovuştururken yoğunluğu yukarı aşağı hareket ettiriyorum. Eminim ki biri buraya baksa, ya Jack'in incindiğini düşünür ya da gerçekten ne

olduğunu kesinlikle tahmin eder. Ama gözlerimi ondan alamıyorum, spermi bittikten sonra bile kasılmaya devam etmesine hayran kalıyorum.

"Tanrım. Lütfen. Dur," diye boğuk bir sesle söylendi. Ona acıyorum ama sadece dikkat çekme ihtimali yüzünden.

"Benimle oynamaman gerektiğini bilmelisin," diyorum ve kendimi küçük banyoya kapatmadan önce aletini pantolonumun içine sokuyorum. Başım dönüyor, sanki bir anksiyete krizi geçirecekmişim gibi.*Ne yapıyorum ben?*

Tuvaletten çıkıp koltuğuma doğru yürürken Jack'e dönüp bakmıyorum. Yoğun boşalmanın ardından uyku kolayca geliyor ve yolculuğun geri kalanında uyuyorum.

Bölüm 23–Jack

Otele vardığımızda koltuğumdan fırlıyorum. Bacaklarımı uzatıp biraz koşup enerjimi atmam gerekiyor. En önemlisi de duş almam gerekiyor.

Zaten epey geç oldu ve maçımız yarın sabah 11:30'da. Ama çoğumuz uyukladık ve aklıktan ölüyoruz. Otelin otoparkının karşısında, bir saat

daha açık kalacak bir restoran zinciri var, bu yüzden herkes eşyalarını odalarına atıp geceyi sonlandırmadan önce yiyecek bir şeyler almaya gitmeyi planlıyor. Hemen sünger banyosu yapıp kıyafetlerimi değiştiriyorum çünkü perişanım. Gövdem ve bacaklarım kurumuş spermle kaplı, tişörtüm de sırlıklam. Çoğunu otobüste verilen küçük battaniyeyle sildim. Otobüsten inmeden çöpe attığım için kendimi kötü hissediyorum.

Otobüs şoförünün arka koltuktaki o beyaz lekelerin ne olduğunu bilip bilmediğini veya küçücük banyoyu doldurdukları o berbat, ince kağıt havlulardan neden tamamen çıktığını anlayıp anlamayacağını merak ediyorum. Kapüşonlu üstüm gömleğimdeki hasarı kapatıyordu ama şortumda çizgiler vardı. Belli ki, bu durum hazırlıksız yakalandığım bir şekilde kontrolden çıkmıştı. Bryant'ın kontrolü elinde tuttuğu ve sadist bir piç olduğu için bu kadar sert boşalmayı veya duramayacağımı tahmin etmemiştim. Ayrıca koltuğundan kalkıp, otobüsün arkasına doğru kararlı bir şekilde yürüyüp üstüme boşalacağını ve hiçbir şey olmamış gibi yürüyüp gideceğini de düşünmemiştim.

Siktir et. O adam.

Restorandaki adamlar inanılmaz gürültücü, ama sonradan Sirloin Stockade adında açık büfe tarzı bir yer çıktı. Eminim ki arta kalan yemeklerini temizliyoruz ve kullandığımız tabakları ne kadar düzgün istiflersek istifleyelim, çıktığımızda ortalık yine de dağınık oluyor. Garsonlar bizimle eğleniyor gibi görünüyor ve birkaç adamın onları bu gece otel odalarına gizlice girmeye davet ettiğini duyduğumda hiç şaşırmıyorum. Tüm zamanlarını buna değer kılıyoruz çünkü antrenörler yemeklerimizin parasını bahşişle ödüyor, ayrıca çoğu adam masaya biraz para atıyor, böylece yüklü bir bahşiş alıyorlar.

Otele dönüş yolunda dondurma külahının tadını çıkarırken biraz fazla eğleniyorum çünkü onun beni izlediğini biliyorum. Meğerse tek izleyen o değilmiş.

"Kahretsin Jack. O külahı Grant'in annesinin benim pipimi yalamasını istediğim gibi yaladın," diye şaka yapıyor Alex.

Bir an gerildim, içimde hafif bir korku belirdi ama herkes Grant'in Alex'i otoparkta kovalamasına gülüyor, benim küçük panik atağıma hiç aldırış etmiyordu. Birini şaşırtmanın tek yolunun ondan korkmamak olduğunu bilerek, kendimi toparladım. Ona isim takarsam veya sinirlenirsem, bu sadece göze batar. Erkekler böyle oynar işte.

Alex bana baktığında, ona şakayla göz kırıp k lahın tamamını ağzıma tıkıyorum. Alex dramatik bir şekilde inliyor ve etrafımızdakilerden bir kahkaha daha kopuyor. Otele döndüğümüzde, herkes  aylaklardan birinin otobüste yaptığı bir şeye gülüyor ama ben dinlemiyorum. Plan yapmakla meşgulüm.

Resepsiyonda hostesle flört etmeyi ihmal etmiyorum ve o da normalde saat ondan sonra kapalı olan kapalı havuza girmemize izin veriyor, eğer uslu duracağımıza söz verirsek. Bunu söylerken göz kırpması, arkadaşlarım yüzerken onu görmeye gelmemi beklediğini gösteriyor, ama muhtemelen beni bir daha görmeyecek.

Defans oyuncularından biri olan Mike adında sessiz bir adamla aynı odayı paylaşıyorum. Oldukça havalı görünüyor ama pek konuşmuyor. Bu bana çok uygun. Bryant'ın kendine ait olduğunu gördüğüm odaya gizlice nasıl gidip koridordan geçeceğimi düşünmekle meşgulüm. Mike mayomu kapıp neden hazırlanmadığımı sorduğunda, onu ge iştiriyorum.

"Yok canım. Çok yorgunum, mayomu da getirmedim. Ama belki daha sonra kızıl sa lıyla konuşmak için uğrarım," dedim göz kırparak.

O gittikten sonra hızlıca bir duş alıp battanierlerimi karıştırdıktan sonra ortalığın temiz olup olmadığına bakıyorum. Mike ben yokken dönerse, huzursuzlanıp yürüyüşe çıktığımı söylerim. Ama uzun süre gitmeyi planlamıyorum.

Koridorda sadece siyah bir pijama altıyla hızlı ve sessizce yürüyorum. Aletim çoktan yarı sertleşmiş ve ince kumaşa baskı yapıyor. Kapıyı çalarken kendimi kasılırken buluyorum ve kendimi rezil etmeden önce duruyorum. *Bana ne oluyor böyle?*

Kapı açıldığında gözleri kocaman açılıyor. Heyecandan değil, korkudan.

"Ne halt ediyorsun, Jack?"

"Bilmiyorum. Ne halt ediyorsun?" diye alaycı bir şekilde papağan gibi tekrarlardım, iyi bir önlem olarak şişkinliğimi tuttum.

Telefonu çalıyor ve cevaplamak için odaya geri dönüyor. Başını öfkeyle sallayıp beni dışarı sallamasına ve "Hayır, çık dışarı!" diye ağzını oynatmasına rağmen, fırsattan istifade içeri girip kapıyı arkamdan kapatıyorum. Onu görmezden gelip pantolonumu indiriyorum çünkü bu pipe karşı koyamayacağını ve otobüste bana yaptığı sperm banyosundan sonra bana borçlu olduğunu biliyorum.

"Tamam, tamam. Bir dakikaya görüşürüz," diyor telefona, bana anlamlı anlamlı bakarak.

Telefonu kapatıp sertçe yüzüne çarpıyor. "Hemen buradan defolup gitmelisin, lanet olsun."

"Neden-" Kapı çalındı.

*Kahretsin.*Artık çok geç.

Bryant paniklemiş görünüyor. "Bir saniye," diye sesleniyor, saklanacak bir yer ararken. Dolap kapısını açıyorum ama çok küçük ve içinde kocaman bir bavul var. Beni banyodan uzaklaştırıyor, ya kullanmaları gerekirse diye. Yatağın altında yeterli alan yok. Gidebileceğim tek yer balkon, beni oraya itiyor ve kapıyı kapatıp kilitliyor.

Tek bir sorun var: Çıplak vaziyetteyim ve dışarısı buz gibi. Dizlerime çöküp, gecenin bu saatinde onu ziyarete gelen her kimse, dikkatle dinliyorum. Yaşlı olduğunu ve güzellik uykusuna ihtiyacı olduğunu bilmiyorlar mı?

Mizah anlayışım beni ısıtmaya yetmiyor ve titremem uzun sürmüyor. Cam kapının küçük bir aralığından bakıyorum ve Bryant'ın Koç Sanders'ı içeri aldığını görüyorum.

"İçeri gel Tuck," diyor, kapıyı açık tutarak ve sanki hiçbir şey olmamış gibi sakin bir ifadeyle. Neden onu içeri alıyor ki?*Ona siktirip gitmesini söyle!*

Bryant'ın yatağın altında pantolonumu tekmelemesini izliyorum, Sanders da görmeden içeri girip küçük masaya oturuyor. Bir çeşit toplantı mı yapıyorlar?*şimdi?*

"Burası cehennem kadar soğuk dostum," diyor Sanders otururken.

"Evet, özür dilerim. Akşam yemeği yerken ısı çok yükseldi. Biraz havalandırmak için kapıyı açtım," diye açıkladı sakince. Etkileyici bir örtü, bunu kabul ediyorum.

"Sanırım bu yüzden bu kadar terlisin," diyor Sanders, alnındaki ter damlalarını işaret ederek.

"Sanırım."

"İyi misin?"

"Eh, dürüst olmak gerekirse biraz başım ağrıyor. Hadi bunu çabuk halledelim ve yarından önce biraz dinlenelim."

Toplarım soğukta buruşurken, onlar son dakika savunma stratejileri gibi görünen şeyleri tartışıyorlar. Söylediklerinin çoğunu, dışlerimin birbirine çarpmasını ve giderek keskinleşen rüzgarın konuşmalarının

çoğunu bastırmasını kaçırıyorum. Bir basın toplantısıyla ilgili bir şeyler duyuyorum ve sonra Sanders sonunda ayağa kalkıp gidiyor.

"Bu sezondan sonra onu bırakmak istediğinden emin misin?" diye sorduğunu duyuyorum Sanders ve kulaklarım dikleşiyor. "Çok iyi. Son sınıfa kadar kalması için onu ikna edersek, üst üste iki sezon kazanabiliriz."

Bryant, kesin bir şey söylemeden seslendi. "İyi birini seçtin, bunu kabul ediyorum. Ama onu buraya getireceğime dair sözler verdim ve bir sezon daha idare edebilmesi için ilgisini yeterince uzun süre koruyabileceğimden emin değilim."

Yanlış.

Gözlerim, büyük çıkışımı ne kadar dört gözle beklesem de, eğer o isteseydi muhtemelen kalırdım gerçeğiyle fal taşı gibi açıldı. Bu ani aydınlanma, kendim için endişelenmeme neden oldu. Bunun sadece bir oyalanmadan, sadece kafamı dağıtmaktan daha fazlası olduğunun kanıtıydı.

Futbol hocama karşı büyük bir eşcinsel aşkım var.

"Ama onunla iyi iş çıkardın. Beklediğimden çok daha iyi gidiyor, bu kesin. Tek bir olay yok, tek bir şikayet yok. Ne yapıyorsan işe yarıyor."

Keşke şu anda Bryant'ın yüzünü görebilseydim. Aklından geçen düşüncelere kıkırdarken, donmuş yanaklarımda bir gülümseme belirliyor.

Sonunda Sanders gidiyor ama Bryant hemen gelip beni almıyor. Kapıyı açıp beni içeri çekip arkamdan perdeleri kapattığında öfkeden kuduruyor, ben de öyle.

Aynı anda konuşuyoruz.

"Çıldırđın mı sen? Ne halt ettiğini sanıyorsun?"

"Beni neden bu kadar uzun süre orada bıraktın ki?!"

Yatağının üzerinden bir battaniye alıp üzerime sarıyorum, hâlâ titriyorum, birbirimize bakıp öfkeleniyoruz.

"Gizli kalabileceğini söylemiştin," diyor fazla sakın bir şekilde.

"Bunu otobüs dolusu insanın arasında bana dondurma yapan adam söylüyor," diye karşılık verdim.

Gözlerini kıstı. "Sen istedin."

"Kesinlikle haklısın," diye karşılık verdim, zoraki bir gülümseme takınmaya çalışarak.

Bryant'ın yüksek sesle iç çekip yanıma gelmesinden önce bir an geçti. "İyi misin?"

"Toplarım artık vücudumun içinde kalıcı bir yer edindiğine göre, beni alt etmek için daha çok çabalaman gerekeceğinden korkuyorum."

Gözlerini devirdi. "Hadi." Beni banyoya çekip duşu açtı, battaniyeyi yere attı. Su ısınırken omuzlarımı ovuşturdu, sürtünmeyle tenimi ısıtmaya çalıştı. "Lanet olsun, donuyorsun."

"Dışarıdaydım. Çıplaktım. Kasım ayındaydım. Lanet olası Kansas'taydım," diyorum dişlerimin arasından.

"Çok sıcak olmadan içeri gir. Hazırlanacağız." 'Biz' kelimesini nasıl kullandığını sorgulamak istiyorum ama pantolonunu, iç çamaşırını ve çoraplarını çıkarmadan önce kapüşonlu üstünü ve tişörtünü üstüne çekiyor. Beni ayakta duşa sokuyor, duş başlığının altında beni kendine bastırıyor. Buhar olmamasına rağmen tenime sıcak geliyor. Su ısınıp oda buğulanmaya başlayınca tenim eriyor ve göğsüne yaslanarak rahatlıyorum.

"Daha iyi misin?" diye soruyor, dudakları boynuma değiyor. Başıma sallıyorum, kelimeler bulamıyorum ve Bryant'ın yakınlığını nihayet fark ettiği için penisimin hâlâ çalışıyor olmasına sessizce şükrediyorum. "Bu kadar pervasız olduğun için seni cezalandırmalıyım," diyor ve dişlerini boynumla omzum arasındaki tendona sürtüyor. İnlıyorum, kısık ve boğuk. Artık içimde soğuk bir şey yok. Ben...iyiceısıtılmış.

Cezalandırma tarzına yüzde yüz katılmama rağmen, "Bir saat boyunca dondurucu soğukta dışarıda bırakıldım." diye belirtiyorum.

"On dakika, en fazla on beş dakika sürdü."

"Bir saat gibi geldi."

Kararsızca mırıldanıyor. Bu, etrafımda sık sık çıkardığı bir ses ve bir sonraki hamlesini tahmin ederek penisimin sertleşmesine neden oluyor.

Daha önce bir kez başıma gelmiş olsa da, Bryant Nicks'in dizlerinin üzerine çöküp bana baktığını görmeye asla alışabileceğimi sanmıyorum. Tek hamlede penisimi yutuyor ve ben de kendimi toparlamak için elimi fayansa vurarak bir dizi küfür savuruyorum.

Su göğsüme çarpıp vücudumdan aşağı doğru akarken, Bryant penisimle uğraşırken öksürüyor, öğürüyor ve yüksek sesle nefes alıyor. Sesler onu daha da güzel, daha da sulu, daha da iğrenç hale getiriyor. Kıcıma soktuğu parmaklar beni çığlık çığlığa bırakıyor.

"Yaklaştım," diyorum, her zamanki gibi beni kenara itmesini bekleyerek. Ama o, çabalarını ikiye katlıyor, üçüncü bir parmak ekliyor, testislerimi okşuyor ve yanaklarını oyarak beni daha sert emiyordu. "Ahh, siktir!" diye bağıriyorum, kasılıp boşalırken, Bryant'ın istekli ağızına sperm pompalıyorum.

Ağız sperm doluyken aletimden fırlıyor, ama beni döndürüp ellerimi duvara bastırarak dikkatimi dağıtıyor. Evet, ne dediğini biliyorum.

Ama yine de söylüyor.

"Dayan bebeğim," dedi, spermlerimi kış deliğime boşalttıktan sonra. Uzunluğunu pisliğe sürttü, penisini kayganlaştırdıktan sonra içime girdi.

Bu sefer ona hazırım, parmakları arasında esnemiş ve esnek bir şekilde. Sırtım kamburlaşıyor, olabildiğince eğilip ona o mükemmel açığı vermeye çalışıyorum. Hamleleri hızlı ve sert ve prostatıma vurma şekli beni tekrar boşalmaya hazırlıyor. Bugünkü hızımla su içmem gerekecek. Homurdanıyor ve geldiğini düşünüyorum ama durmuyor, sadece yavaşlıyor. İçimde kalıyor, sırtımı göğsüne doğru çekip beni duş duvarına bastırıyor. Kalçalarını oynatıyor, gözlerimi devirmeme neden olan yavaş, yuvarlanan hareketlerle içime doğru itmeye devam ediyor.

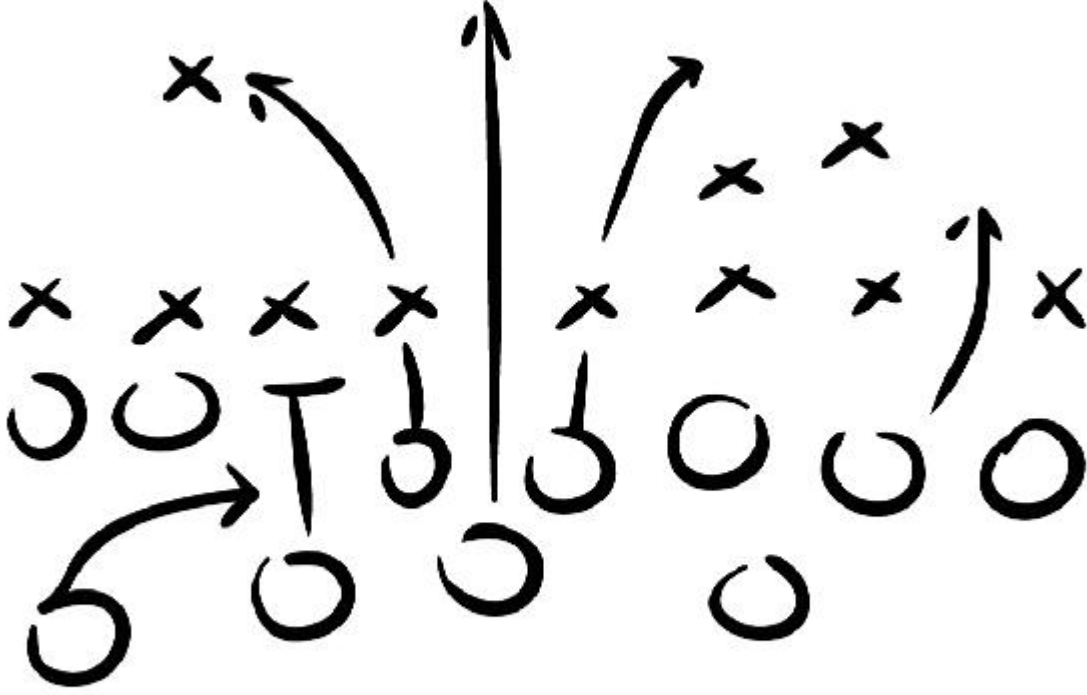
"Bir tane daha. Gel bana, Jack," diye talep ediyor ve elini penisimin etrafına doladığında ve benden bir orgazm daha pompaladığında bir bebek gibi inliyorum.

İçimden çıktığında, kendimi dik tutmaktan başka bir şey yapamıyorum. Yıkıyoruz ve Bryant bana bir havlu uzatıyor. Banyonun dışında bana bir şişe su uzatıyor, ben de minnettarlıkla içiyorum. Sessizlik rahatsız edici ve içimdeki her şey umutsuzca kalmak istese de gitmem gerektiğini biliyorum. Yanına uzanıp televizyon izlemek veya konuşmak, sıcaklığı etrafımı sarmış bir şekilde uykuya dalmak ve sonra sabah ereksiyonu yüzünden boğularak onu uyandırmak istiyorum. Ama yapamayacağımı biliyorum. İşte bu...*bir erkek arkadaş*Yapabilirdi. Bu sadece meselenin özünü baltalamakla kalmaz, aynı zamanda yakalanma riskimizi de artırırdı. Bu bir ilişki değil ve ben onun erkek arkadaşı değilim.

Görünüşe göre çocuklar yüzmeden dönüyorlarmış, çünkü koridorda çok gürültü var.

"Yerleşene kadar kalmak zorundayım," diyorum beceriksizce.

Yatağı işaret edip televizyonu açıyor. Sadece havlularımızla yastıklara yaslanıp ESPN izliyoruz. Üniversite futbolu özetinde adım geçtiğinde bana gururla bakıyor, spiker izlenmesi gereken bir numaralı oyuncu olduğumu söylüyor ve hatta gelecekle ilgili bazı beklentilerimi bile dile getiriyor. Göğsüm hem gururla hem de hüzünle doluyor çünkü geleceğim yakında başlayacak olsa da aynı anda başka bir şey de sona erecek.

Bölüm 24–Bryant

Sıcak bir bedenin bedenime yaslandığını fark edip inliyorum. Farklı kokuyor. Otel şampuanı, normal duş jelinin baharatlı kokusunu yok ediyor ama o sıradan çiçeksi kokunun altında hâlâ Jack var ve bana hâlâ seks gibi kokuyor.

Kanım hızla akıyor ve aletim kıpır kıpır. Televizyon izlerken uyuyakalmış olmalıyız ki bu hiç iyi değil, ama dışarısı hâlâ karanlık, yani henüz başımız belada değil.

Bu aynı zamanda onu istediğim zaman uyandırıp yoluna gönderebileceğim anlamına geliyor.

Ağzım kürek kemiğinin üzerinden, güçlü pazısının üzerinden ve boynundan yukarı doğru dolaşıyor, uyurken onu keşfetme fırsatının tadını çıkarıyorum. Kıpırdamaya başlıyor ve ben kulağını ısıyorum.

"Uyanma vakti bebeğim," diye homurdandım kulağına, sesim uykudan dolayı hırıltılı çıkmıştı.

Ona istemeden ikinci kez böyle seslenişim ama tepki vermiyor, belki de fark etmiyordur? Fark ettiği şey, penisimin çıplak göt yanağına bastırması ve kalçalarını geriye doğru kaydırması. Penisimi yanaklarının arasına bastırıyorum ve inliyorum.

Sıcaklığından sadece bir anlığına uzaklaşıp komodinin üzerinde bıraktığım çantama uzanıyorum. Ya aptalım ya da hazırlıklıyım çünkü son anda küçük spor çantama bir şişe kayganlaştırıcı attım. Bunun sonuçlarını daha sonra inceleyeceğim. Şimdilik avucumu kaygan sıvıyla doldurup, Jack'in buruşuk deliğini tahrik edip iki parmağımla içeri itmeden önce penisimi bununla kaplıyorum. Kesinlikle uyanıp boşalmaya yaklaşıp kadar onu esnetmek ve parmaklamak için zaman harcıyorum.

Yakındaki bir sokak lambasının ışığında zar zor görünen uykulu gözlerle omzunun üzerinden bakıp beni öpüyor. Yavaş, şefkatli ve derin bir öpücük, tıpkı penisimi öptüğü gibi yüreğimin tellerini de şiddetle çeğiştiriyor. Sabahın o çıplak saatlerinde hâlâ yarı uykuluymuş gibi davranabiliyorum ve kısa bir süreliğine kendime rahatlayıp aramızdaki her neyse onun tadını çıkarabiliyorum. Dedi ki: Bu bir oyalanma, işleri ilginç kılmak için bir şey. Sadece şu anda, daha fazlası gibi geliyor.

Her zamanki gibi onu eğip ona hükmetmek yerine, ona bakıp öpmek istiyorum. Onu sırtüstü çevirip bacaklarının arasına yerleşerek, kalçalarını bir yastıkla açıp penisimi içine bastırıyorum ve yavaşça içine giriyorum. Vücudu bana uyum sağlamak için gerilirken inliyor. Göbeğime kadar gömüldüğümde, kalçalarımı çevirerek, beni sıkı o sıkı kas halkasının hissinin tadını çıkarıyorum.

Yavaş ve uyuşuk hamlelerle hareket ediyorum ve Jack beni kendine doğru çekiyor. Öpüşmemiz derin ve nazik başlıyor ama birbirimize doğru hareket ettikçe daha aç ve ateşli bir hal alıyor. Göğsümdeki ağrıya karın kaslarım, sonra da onun küçük inlemeleri ve soluk soluğa kalmaları beni tahrik ederken testislerim kasılıyor ama kendimi tutuyorum, önce onun gelmesini istiyorum.

Alt dudağını hızlıca ısırıp yaladıktan sonra dizlerimin üzerine oturdum ve uyluklarının sert kaslarını kavrayarak dizlerini göğsüne bastırdım.

"Siktir," diye soludu, kalçalarımı tekrar içine doğru çevirirken, kontrolümü kaybetmeye başladıkça daha da hızlandım. Ellerim uyluklarını daha sıkı kavradı, tenine saplandı, tüm vücudunu işaretlemek istediğim gibi onu işaretledim. Sabahın erken saatlerindeki artan ışıktaki, aletimin içine girip çıkmasını izledim.

"Siktir," diye onayladım, gözlerim kafamın içinde geriye doğru yuvarlanmak üzereyken onu tekrarlayarak. Penisimin onun içinde kaybolduğunu görmek kendimi tutmamı zorlaştırıyor. Dişlerimi sıkıyorum. "Kendine dokun Jack. Boşalmanı izlemek istiyorum."

Nefes nefese inleyerek aşağı uzanıyor ve penisini kavırıyor, benim ileri hareketlerimle aynı anda pompalıyor.

"Doğru bebeğim, gel bana. Gel üstüme."

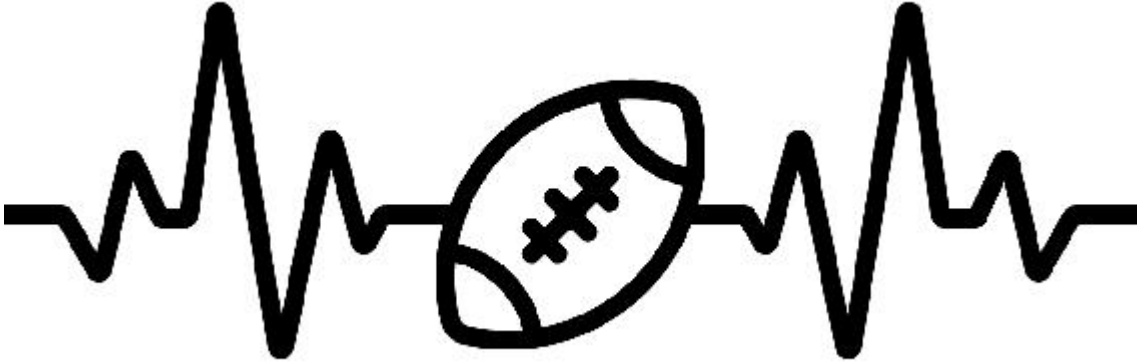
İşini bitirene kadar dayanamıyorum. Kıcının penisime dolanması ve orgazmı onu ele geçirirken zevkten donuklaşan gözlerinin benimkilere kilitlenmesi - hepsi çok fazla. Orgazmım ansızın geliyor ve bir çılgılık atarak derinlere doğru boşalıyorum. Dudaklarında ismim

yankılanırken, etrafımda kasılıyor ve neredeyse beni ikinci kez tahrik ediyordu.

"Evet, Bryant, siktir git," diye bağılıyor ve spermi benim ve onun karın kaslarına çarpıyor.

Vücutlarımız arasındaki mesafeyi kapatıp, gövdelerimizi birbirine bastırıp, ağzını alırken meniye aramıza sürüyorum. İçinde hareket etmeye devam ediyorum, ta ki penisim yumuşayana kadar. Jack'in içinden çıktığımda inlemesine gülümsüyorum.

Birkaç dakika öylece yattık, birbirimize baktık, dokunduk, öpüştük. Ta ki dışarısı görmezden gelinemeyecek kadar aydınlanana kadar. Jack'i bensiz duşa gönderdim, birimiz veya ikimiz de tekrar başlarsak diye. Onun yanında doymak bilmez bir ergen gibiyim.

Takım şimdiye kadarki en iyi oyununu oynuyor ve Wildcats'ı kendi sahasında domine ediyoruz. Jack harika bir performans sergiliyor ve bu maçın özetlerini izlemek için sabırsızlanıyorum. Jack, Groveton'a

gelmeden önce sadece radarlardaydı, ancak şimdi bu sezonun en çok konuşulan oyuncusu listesinde herkesin en üstünde. O tam bir yıldız ve henüz üçüncü sınıf öğrencisi olmasına rağmen, büyük başarılarla imza atacağından kimsenin şüphesi yok. Draft niyetini açıklayıp açıklamayacağı veya eğitimini tamamlamak için kalıp kalmayacağı konusunda çok konuşuluyor. Resmi bir açıklama yapması için onunla konuşmalıyım ve belki bir sonraki ev maçımızdan sonra küçük bir basın toplantısı düzenleyebiliriz.

Tuck'ın söylediklerini düşünüyorum ve onu burada daha uzun süre kalmaya nasıl ikna edebileceğimi hayal ederek biraz fazla zaman harcıyorum. Takım için.

Benim için.

Oyuncular maçtan sonra çok heyecanlılar ve otobüse bindiklerinde hala çok heyecanlılar. Koç Sanders amigo otobüsüne binmeye karar veriyor, muhtemelen son altı aydır koçlarıyla sohbet ediyor ve bu yüzden koltuğu boş kalıyor. Takım, Jack'in tuvaletin yanında oturmak yerine önde oturması gerektiğine karar veriyor, bu yüzden o da karşımdaki Tuck'ın koltuğunda oturuyor. Alex ve Francisco'yla sohbet ederken ona sürekli bakmamaya çalışıyorum. Oklahoma'da barbekü için duruyoruz ve öğle yemeğinden sonra herkes oldukça yorgun ve uysal. Çocuklardan biri başka bir film ayarlıyor ve hepsi benim daha önce izlemediğim bir aksiyon filmine dalıyor.

Telefonumu çıkarıp dizüstü bilgisayarımın ekranının arkasına saklıyorum.

BN: Bugün iyi oynadın.

JP: Teşekkürler. Günaydın diyerek başladım ;)

BN: Evet öyle.

JP: Bu gece ne yapıyorsun?

Cevap vermiyorum ama gözlerim şaşkınlıkla ona kayıyor.

BN: Çoğunlukla otobüste oturuyorum.

JP: Yani sonrasında.

BN: Kampüse döndüğümüzde saat gece 3'ü geçmiş olacak.

JP: Ve eğer seni eve kadar takip edersem herkes çok yorgun olacak ve bunu fark etmeyecek.

Dudaklarım kıvrılıyor.

BN: Yorgun değil misin?

JP: Öyle mi? Sana biraz ara vermem mi gerekiyor ihtiyar?

Kaşlarımı kaldırarak ona bakıyorum.

BN: Son 48 saatte beni takip edemeyeceğimi düşündüren bir şey oldu mu?

Jack, arkasındaki adamların dikkatini çeken boğuk bir kahkaha atar.

"Hey, sevgilim, kiminle mesajlaşıyorsun?" dedi Alex, telefonunu almak için uzanırken.

Neredeyse kalp krizi geçiriyordum ama Jack şükürler olsun ki elini çekip arka cebine soktu. "Dostum, işine bak!" Gülererek geçiştirdi ama omuzlarındaki gerginliği görebiliyordum.

"Bu sabah saat beşte eve geldiğinde Mike'a da aynısını söyledi. Duşunu yeni almış, yüzünde sevgi dolu bir gülümseme vardı. Nerede olduğunu kimseye söylemiyor."

Jack'in gözleri oturduğum yere kaydı ve dinlediğimi bildiğini biliyorum, ama yine de onların koçuyum, yani teknik olarak konuşmayı dinleyip mesai saatleri dışında odasından çıktığı için onu

cezalandırmam gerekirdi. Bunun yerine, maçın bazı görüntülerine dalmış gibi yapıp, dinlemediğimi sanmasınlar diye sesi hafifçe açıyorum.

"Görünüşe göre duşta hiç penisini emdirmemişsin. Bir denemelisin."

Alex heyecanla öne eğildi, sesini alçalttı ama konuşmasını gizli tutmaya yetecek kadar değil. "Dostum... O resepsiyonist miydi? Havuzda seni aramaya geldi."

"Çok ateşliydi," diyor Francisco. "Bluzunun üst birkaç düğmesini açmış, rujunu sürmüş, her şeyiyle seni arıyordu."

"Sanırım seni buldu, öyle mi?" dedi Alex, Jack'in omzuna hafifçe vurarak.

Omuz silkiyor, sanki öpüp anlatacak tiplerden değilmiş gibi. Aksini kanıtlayan bir video görmeseydim, ona inanabilirdim bile. Başımı kaldırıyorum çünkü o kadar gürültüyü görmezden gelemezdim ama bana hiç aldırıyorlar. Yüzünde memnun bir gülümseme beliriyor ve etrafındakiler tezahürat ediyor.

Alex onu daha da kızdırıyor. "Nasıldı?"

"Şimdiye kadar aldığım en iyi oral seksti," diyor ve diğer adamlar kendi aralarında konuşmaya başladığında gözlerinin üzerimde olduğunu hissedebiliyorum.

Dudaklarım kıvrılıyor ve gizlice dudaklarımı yalıyorum.

Telefonum çalıyor.

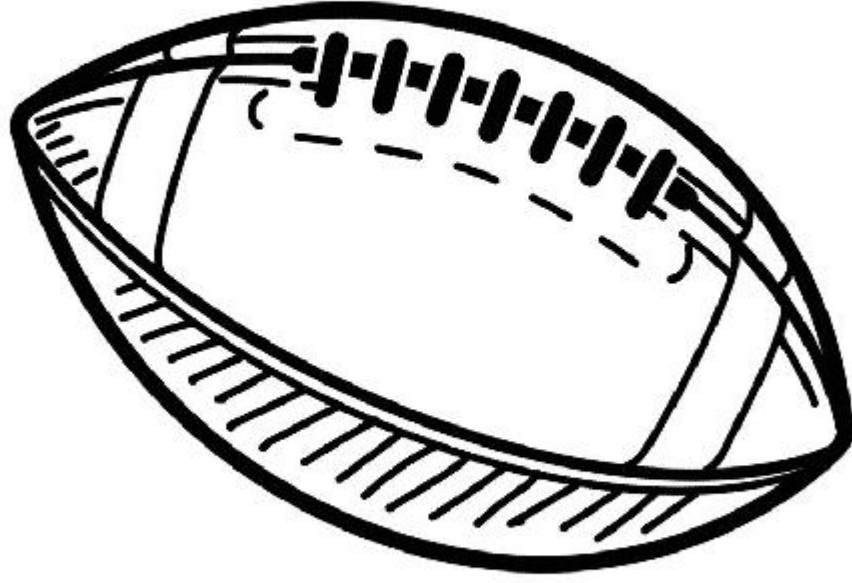
JP: Bunu yapma.

BN: Neyi yapmayın?

JP: Sen bilirsin işte.

BN: Mesajlarını ve fotoğraflarını temizle.

Telefonumu kaldırdım ve eve giderken Jack'e bakmamaya çalıştım.

Bölüm 25–Jack

"Bu akşam gelebilir miyim?" diye sessizce sordum, ağzımı silerken.

Bryant'ın ofisinde, kapı açıkken öğle yemeği yiyoruz ve son iki maçın görüntülerini incelememiz gerekiyor. Ama o maçlarda çok iyi mücadele ettim, bu yüzden oyuncuların koşuşturmasını izlemekle değil, koçun pantolonuna girmekle daha çok ilgileniyorum.

"Yapmamız gereken bir iş var," diye uyarıyor. "Dikkatimiz çok dağılıyor."

Sonra bana geri çekilmemiz gerektiğini söyleyecek. Ya da partilerde tekrar dolaşmaya başlamam gerektiğini söyleyecek; gerçi sanırım o da benim başka biriyle birlikteymiş gibi davranmamdan nefret ediyor. Tek eşliliği düşünecek kadar ciddi bir ilişkim hiç olmadı ve bunun bir ilişki olmadığını bilsem de, gerçekten de...*istek* başka biriyle birlikte olmak.

Başka kimse benim sikimi onun gibi kaldıramaz. Başka kimse beni aynı anda hem yaralayıp hem de iyileştiremez. Bana her dokunduğunda beni lanet olası uçuruma sürükleyebilecek başka kimse yok.

Beni reddetmeyecek. Başını sallamasını ve "Bana şunu söyleyen bakışı bekliyorum:*Matkabi biliyorsun* Beni yanına almaya izin verdiği günlerde, komşuların dışarıda olma ihtimalinin düşük olduğu geç saatlere kadar beklerim. Hepsinin okul yılı boyunca kampüste yaşayan öğretmen veya personel olduğunu düşünürsek, ihtiyacımız olan son şey birinin ne kadar sık gelip gittiğini fark etmesi. Bir iki kez dostça bir toplantı olarak geçirilebilir, ama son zamanlarda oraya daha sık gidiyorum.

Sıkışık, boş yurt odamda olmak istemiyorum. Sıcak, sert bedeninin benimkine yaslanmış halde uyumayı tercih ederim ama sabah uyandığımda ağzında penisim veya gecenin bir yarısı kıcımda parmaklarıyla uyanmayı ne kadar sevsem de, ihtiyacımız olan son şey, yan komşunun okul danışmanının en sevdiği oyuncunun onu ne kadar sık ziyarete geldiğini fark etmesi. Bu yüzden koyu renkli giysiler giyip, benim için açık bıraktığı arka kapıdan sessizce içeri giriyorum.

"Artık odaklanabilir miyiz?" diye soruyor ve ben sırtıyıyorum çünkü onu sinirlendirmek en sevdiğim eğlenceler listesinde üst sıralarda yer alıyor.

"Jackson'ın dizlerini bükmesi gerek," diyorum, duraklatılmış görüntüyü işaret ederek. "Ne demek istediğimi anlıyorsanız, hazır olmadan önce hazır olması gerekiyor. Gerisi sadece yorgunluk. Defans hattının yeterli dayanıklılığı yok."

"Tuck!" Bryant, savunma koçunun yanından geçerken ona sesleniyor.

Koç Sanders başını ofise uzattı. "Ne haber?"

"Maç görüntülerini inceliyoruz. Perry, antrenman rutinlerini güçlendirmeniz gerektiğini söylüyor."

Beni otobüsün altına attığı için ona gözlerimi kısarak bakıyorum ama hepimiz aynı şey için buradayız. Daha iyi olmak için. Kazanmak için. Umarım Koç Sanders, bir öğrencisinden savunma hattı hakkında yapıcı bir eleştiri duymaktan rahatsız olmaz.

"Özellikle koşu, deparlar, o tarz şeyler. Ve çeviklik egzersizleri. Yeterince kaldırıyorlar. Jackson tam bir tank, ama biraz esneklikle koşup hareket edebilseydi, durdurulamaz olurdu."

Sanders'ın bu öneriye hiç itiraz etmemesi takdire şayan. "Katılıyorum," diyor. "Antrenmanlarda ağırlık kaldırmaya odaklanmalarına izin veriyorum ama kesinlikle değişiklik yapabiliriz. Zorlayacağım. Teşekkürler," diyor neşeli bir şekilde ve Bryant'a gülümseyerek ofisine geri dönüyor.

"O bakış neydi?" diye soruyorum.

"Haklı olmayı seviyor."

"Öneriyi pek umursamadım, ama senden gelseydi daha iyi olurdu."

"Onun aldırmayacağını biliyordum."

Burnumu kırıstırıyorum. Kafam karışık.

"Senin hakkında haklıymış. Seni bulan ve takıma almamı öneren Tuck'tı. Şimdiye kadarki en iyi sezonumuzu geçiriyoruz, sınıfta çok iyi anlaşıyorsun ve şimdi burada takımın genel olarak gelişmesine yardımcı oluyorsun."

Övgüler karşısında kıvrandım. "Evet, iyi bir teşvik planın var."

Neyden bahsettiğimi anlıyor ama çok çalışkanmış gibi davranmaktan hoşlanıyor. "Antrenmandan sonra bile her gün iki saat antrenman mı?"

Sırıtip gözlerinin içine baktım. "İyi bir antrenmanın kimseye zararı olmaz."

Bryant dudağını ısırıp elini yüzüne götürüyor. Yeni favori oyunumu düşündüğünü biliyorum. Antrenmanlar sırasında uzaktan kumandalı anal tıkaç taktığım ve ellerinde hamur gibi titreyene kadar kaç tekrar yapabileceğimi görmek için bana işkence ettiği oyun. Son seferim, beni bench press'e yatırıp sert ve hızlı bir şekilde becermesiyle sona erdi, tam orada, herkesin bizi bulabileceği bir yerde.

"Bir süreliğine başka bir yere git."

"Neden?"

"Çünkü seni bu masanın üzerine eğip ağlayana kadar becermek istiyorum."

"Yap şunu." Vücudumu yaktığında çıkardığım seslerden utanmıyorum, çünkü bunun onun için ne kadar hoş olduğunu biliyorum.

"Jack..."

"Bryant," diyorum onun ses tonunu taklit ederek.

"Bana işyerinde öyle diyemezsin."

"Evet, Koç," diyorum göz kırparak, çünkü bunun onun için daha da kötü olduğunu biliyorum.

"Ders çalışmanız falan yok mu?"

Kahretsin, neredeyse unuttuyordum.

"Evet, ben de öyle düşünmüştüm," diyor beni dışarı çıkarmak için ayağa kalkarken. Gözlerim, taşıdığı tombul tombul adama kayıyor. "Bakmayı bırak," diyor bezgin bir şekilde.

"Beni özlüyor," diyorum abartılı bir hüzünlü yüz ifadesiyle.

"Sonra görüşürüz ve keşke beni sınamasaydınız diye düşündürür."

"Evet, evet." Koridorda kimse yok, bu yüzden cesaretimi toplayıp onu açık kapıya doğru itiyorum ve dudaklarımı onunkilere kısa, tutkulu bir öpücükle bastırıyorum, ofisinden fırlarken dudağını ısıyorum. Neredeyse homurdanıyor, bu da beni başım döndürüyor.

Arkamdaki hareketlenmeyle arkamı dönüp Aniyah'ın tam ben de antrenör odasından çıkarken spor salonundan çıktığını gördüm. İlk düşüncem bizi görüp görmediğiydi ama o başını eğip diğer tarafa doğru koştu. Kesinlikle futbol salonunda veya soyunma odasının yakınında olmaması gerekiyordu. Ne yaptığını merak ettim ama kapıdan çıkarken hiçbir şey göremeyecek kadar meşgul görünüyordu. Daha sonra kendisine ulaşmaya çalışacağım.

Kütüphaneye kadar koştum, üç dakika geç kaldım. Güzel kütüphaneci bana el salladı ama sıkıntılı görüldüğünü fark ettim. Onu nasıl olduğunu veya neler yaptığını soracak kadar iyi tanımıyorum, bu yüzden ona el sallayıp rezervasyon yaptırdığımız çalışma masasına doğru yürümeye devam ettim.

"Özür dilerim Luke, kendimi kaptırdım. Ama," diyorum, zamanını boşa harcadığım için beni azarlamasına fırsat vermeden, "sana

göstermem gereken bir şey var." Ona seksen dokuz aldığım son Amerikan Edebiyatı sınavımı veriyorum.

"Hiç mi?"

"Yok canım. Hile falan yapmadım," diye ekliyorum, çünkü sormak istediğini biliyorum. Bundan rahatsız olmuyorum, adil bir soru.

"Gerçekten iyi gidiyorsun Jack. İlk birkaç görüşmemizde senden emin değildim ama harika gidiyorsun. Şükran Günü tatili yaklaştığı için ne üzerinde çalışacağımı bile bilmiyorum."

Bu seansa gerçekten ihtiyacımız olmadığını bilerek başımı sallıyorum, ama aynı zamanda ders verdiği süre boyunca para aldığını da biliyorum ve ona testi göstermek istiyordum. Ayrıca onun yanında rahat olmaya çalışıyorum çünkü sorularım var ama bunları doğrudan soracak kadar korkak biri değilim. Belki de bu benim fırsatım olur.

"Tatilde eve mi gidiyorsun?" Başını sallıyor. "Uzakta mı yaşıyorsun?"

"Ben Austin'liyim, bu yüzden yolculuk üç buçuk saat sürüyor."

"O zaman kolay gelsin," diyorum aptalca.

Tekrar başını sallıyor ve sessizlik rahatsız edici oluyor.

"Peki ya sen?" diye soruyor ve bana meşhur bir kemik fırlatıyor.

"Yok, çok uzak, zaten annem de çalışacak. Ben burada kalacağım sanırım."

"Öğrenci Birliği'ndeki büyük kafeteryanın Şükran Günü yemeği verdiğini duydum; hindi ve her şey dahil, tam bir şölen."

"Bunu bilmek güzel," diyorum ayaklarıma bakarak.

"Ne olursa olsun, sorman yeterli," diyor Luke, her zamanki gibi anlayışlı bir şekilde.

Yeni koyu çerçeveli gözlükleri onu eski Nintendo tişörtünden bile daha inek gibi gösteriyor, ama bu ona yakışıyor. İyi görünümlü bir adam. Gözlerim vücudunda geziniyor, görüldüğü kadar zayıf olup olmadığını merak ediyorum. Zayıfken bile hâlâ belirgin hatlarım vardı. Eminim onda da vardır. Ama onda hiçbir şey ilgimi çekmiyor veya Bryant'ın bana hissettirdiği gibi bana hitap etmiyor.

Deneyler yapıyorum. Kimseyle bir şey denemiyorum, sadece diğer erkeklere, vücutlarına bakıyorum, bana çekici gelip gelmediklerini anlamaya çalışıyorum. Soyunma odasında bir sürü serbestçe sallanan penis var ama bir tanesini bile görüp ağzımın sulanmasını hissetmedim. Eşcinsel pornosu izlemeyi denedim ve beni gerçekten sertleştirdi, ama sanırım bunun tek sebebi Bryant'la deneyebileceğim şeyler hakkında bana fikir vermesiydi, iki adamın birbirine girmesinden değil. Heteroseksüel pornosu ve lezbiyen pornosu izlediğimde de aynı şey oluyordu.

"Bir sorun mu vardı, yoksa aklımı mı okumaya çalışıyorsun?" diye sordu Luke, imalı bir şekilde.

Derin bir nefes verip başımı sallıyorum. Nasıl başlayacağımı bile bilmiyorum ve bu çok garip.

"Şey... Erkek arkadaşın seninle eve mi geliyor?"

"Ne?"

"Şükran Günü'nde mi? Erkek arkadaşın gidiyor mu?"

"Ah. Hayır, kendi ailesini görmek için evine dönüyor. Ama sonra buluşuruz."

"Ah. Harika."

Sessizlik bir işkence. Koltuğumda kıpırdanıyorum.

"Bak, onlara sadece orada kaldığımızı söyleyebiliriz-"

"Jack," diye dik dik bana baktı Luke. "Sor bakalım. Aylardır bana söyleyecek bir şeyin var. Hadi söyle. Söz veriyorum alınmayacağım ve eğer bir çizgiyi aşarsa, söylerim. Hadi, içinden geçenleri dök gitsin."

Yutkunuyorum, aniden terlediğimi hissediyorum. Sesim titriyor ve kekeliyorum, zar zor konuşuyorum: "Ben, şey, ben—"

"Siktir git, Jack." Öne doğru eğildi. "Şu anda dışarı çıkmaya mı çalışıyorsun?" diye fısıldadı, yüzünde nazik bir endişe ifadesi vardı.

"Ne? Hayır! Tabii ki hayır. Neden—" Kendimi durdurdum. Bu kadar itiraz etmek fazlasıyla bariz ve onun beni homofobik sanmasını istemiyorum. "Eşcinsel olmanın yanlış bir yanı yok gerçi—"

"Sen kesinlikle değilsin."

"Sağ."

"Sağ."

"Ama..." Tekrar tereddüt ediyorum, ne istediğimi nasıl soracağımı bilemiyorum. "Biliyor musun, sadece bir kişi için eşcinsel olabilir misin? Başka hiç kimse için değil mi?"

Luke kaşlarını kaldırıp bana düşünceli bir şekilde baktı. "Evet, sanırım."

"Ne demek istiyorsun, tahmin ediyorsun?"

"Demek istediğim, cinselliğin aslında bir yelpaze, geniş bir yelpaze olduğu. Tek bir yol yok. O kadar da siyah ve beyaz değil. Bazı insanlar yalnızca bir cinsiyete veya tek bir cinsiyet gibi görünen insanlara ilgi duyar. Diğerleri ise belki de güneşin altındaki herkese ilgi duyar. Ve bazıları için mesele taşıdıkları özellikler değil, kişinin kim olduğudur."

"Buna ne denir?"

"Etiket gibi bir şey mi demek istiyorsun?"

"Evet, bir kişiden, tüm özelliklerine rağmen hoşlandığında buna ne denir?"

"Parçalara rağmen" demek komik bir ifade," diyor kaşlarını çatarak. "Ve yüzde yüz emin değilim, çünkü birçok nüans var. Cinsiyetin veya kimliğin bir etken olmadığı panseksüellik olabilir. Ya da belki de sadece yakın duygusal bir ilişki kurduğunuz birine karşı cinsel çekim hissettiğiniz demiseksüellik."

Başımı iki yana sallıyorum. "Öyle değil."

Bryant Nicks'i çalıştığım deponun gölgesinde ayakta dururken gördüğüm ilk gece, ona karşı kesinlikle bir çekim, bir manyetik çekim hissettim. Sonra, spor kompleksine vardığım ilk gün, baktığım kişinin o olduğunu bile bilmiyordum, ama izlediğim adamın vücuduna hayran olmaktan kendimi alamadım. Dürüst olmak gerekirse, ancak son bir aydır gerçekten duygusal bir bağ hissettim. Ondan önce, bir tür eşcinsel olabileceğimi inkar etmek daha kolaydı, çünkü sadece fizikseldi. Onun yanında ne kadar mutlu olduğumu inkar edemiyorum ve onunla en sıradan aktiviteleri bile yapmak istiyorum. Sabahları masada oturmak, kahvaltıda lanet olası karton yemek, onun burnunun üzerinde o lanet okuma gözlüklerini tutarak gazete okumasını izlemek gibi. Şimdi ise çok daha fazlası var.

"Peki ya...heteroesnek?"

Luke gülüyor, bu beni sinirlendiriyor. Şu anda gayet ciddiym. "Bu da ne?"

"Bilmiyorum. Google'dan buldum," diyorum savunmacı bir tavırla.

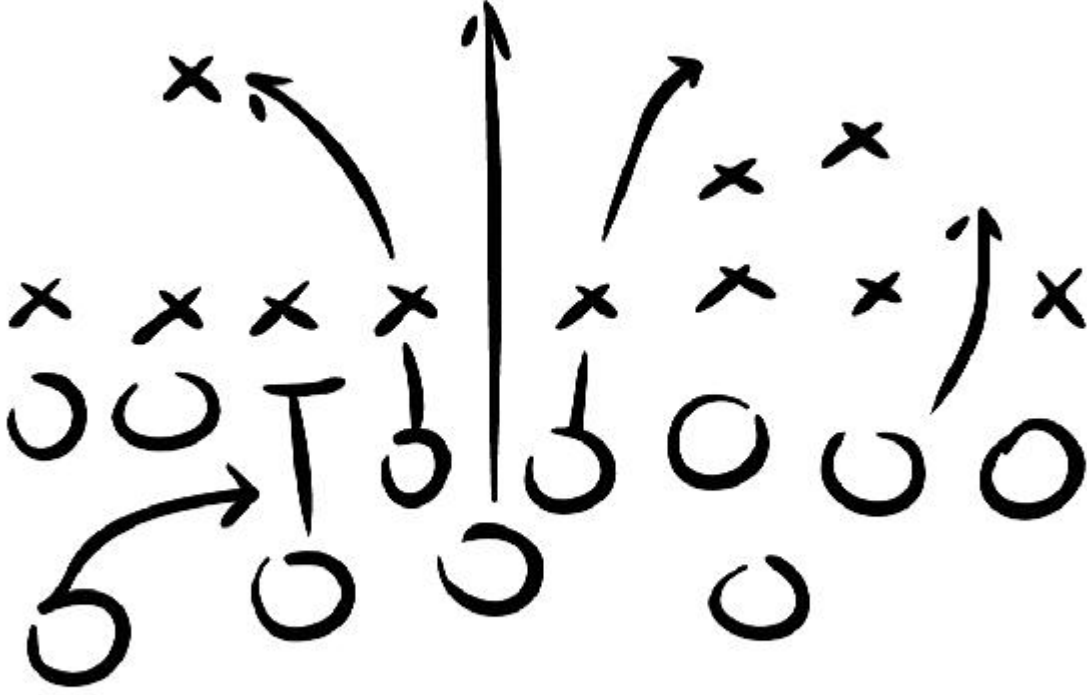
"Bunun hakkında çok düşündün, değil mi?" Bunu bir soru olarak dile getiriyor ama daha çok bir ifade gibi, bu yüzden cevap vermiyorum. Sadece orada donup kalıyorum. Keşke hiçbir şey söylemeseydim diye düşünüyorum çünkü bana pek yardımcı olmuyor ve kendimi ifşa

etmişim gibi hissediyorum, sanki bir anlık güvensizlikle o şişko ağzımı açtığım için her şey yerle bir olacaktı gibi. "Bak, ben eşcinselim. Erkeklerden hoşlanıyorum. İlla hepsinden değil ama kadınları hiç de öyle düşünmüyorum. Ama bu beni uzman yapmaz. Ve dürüst olmak gerekirse, bana sorarsan, tüm bu etiketler bizi olduğumuz şeyden, yani insandan ayırmaktan başka bir işe yaramıyor. Eşcinsel olman ya da belki de tamamen heteroseksüel olmaman önemli değil. Önemli olan seni mutlu eden birini bulman."

Ona kendimden bahsetmediğimi, bunların sadece lafta kaldığını ya da bir arkadaşımı aradığımı söylemek istiyorum. Ama gerçeği bileceğini biliyorum, ister beni suçlasın ister sadece gülümseyip başını sallasın.

"Jack," diyor ve gözlerimi masanın ahşap damarlarındaki çizgilerden ayırıyorum. "Konuşmak istersen buradayım ve kimseye bir şey söylemeyeceğime söz veriyorum. Sırrın bende güvende."

"Teşekkürler," diye mırıldanıyorum ama artık ona bakmıyorum veya konuşmaya çalışmıyorum. Bunun yerine kitaplarımı alıp aceleyle çıkıyorum.

Bölüm 26–Bryant

Uyurken huzurlu görünüyor ve gün içinde onu neyin rahatsız ettiğini merak ediyorum. Bir oyunun içinde olmadığı, sahada son sürat koşmadığı veya nefes nefese kalmadığı zamanlarda, Jack'in kaşları konsantrasyondan çatılmış oluyor.

Belki de bu yüzden bu düzenleme onun için bu kadar iyi işlemiştir.

Belki de ihtiyaçı olan şey, onu kafasından çıkaracak, enerjisini yeniden odaklayacak biri veya bir şeydi. Sahip olduğu tüm yetenek ve zekâya rağmen, şansını mahvetmemek için çok fazla başını belaya sokuyordu. Onun gibi yetenekler kolay bulunmaz, ama onun için zahmetsiz görünüyor. Sadece resmi kayıtlarını değil, aynı zamanda mühürlü gençlik kayıtlarını da bildiğim kadarıyla, geleceğini bilerek engellemeye çalışıyormuş gibi hissediyorum. Gerçekten istiyor gibi görünüyor, öyleyse neden kendine bunu yapsın ki?

Onu bırakırsam, onu NFL'in vahşi doğasına bırakırsam, yine aynı duruma düşeceğinden korkuyorum. Rehberlik olmadan nasıl idare edecek? Onu hayatının geri kalanında, her gün, her gün bana mesaj atarak ortada bırakamam ve böyle bir anlaşmanın uzun mesafeli olması da mümkün değil.

Dekan dün beni tekrar aradı. Hem o hem de Tuck, onu bir yıl daha kalmaya ikna etmem gerektiğini düşünüyor. Ama büyüklük ulaşılabilir bir şeyse neden ikna etsin ki? Herkes onu istiyor; tüm doğru gözlerin üzerinde olduğundan emin oldum. Son okuluyla ilgili olayın halkla ilişkiler kabusu haline gelmesiyle ilgili elimden geleni yaptım ve neyse ki koç görüntüleri asla sızdırmadı çünkü videodaki elbette kıızıydı ve herkes bunu biliyor. Jack'in diğer oyuncuyu nasıl mahvettiğine, onu bir haftadan fazla hastanede yatırdığına ve yıllarca fizik tedaviye tabi tuttuğuna, bir daha asla futbol oynama şansını nasıl mahvettiğine dair raporu okuduktan sonra, bunun sadece tüm umutlarını mahvetmekle kalmayıp onu hapse de sokabileceğini biliyorum. Bana çocuğu dövdüğünü ve neden yaptığını anlatmıştı. O zamanlar bunu takdire şayan bulmuştum ve belki de içimden bir ses hala öyle düşünüyor. Ama saldırının ne kadar vahşi olduğunu küçümsemişti.

Yanımda yatan huzurlu adamın birine bunu yapabileceğini hayal etmek zor.

Jack uykusunda kıpırdanıyor ve çarşaf sırtından aşağı kayarak kıcının daha fazlasını ortaya çıkarıyor. O siktiğimin kıcı bana birçok şeyi unutturabilir. Tıpkı yatağımdayken birkaç saatten fazla uyumayı

unuttuğum gibi, çünkü yanımda yatan o mükemmel kıcının farkındayım. Uyanmadan önce ne kadar ileri gidebileceğimi görmek benim için yeni bir hobi haline geldi ve o da uyandığında sikinin emildiğinden şikayet etmedi.

İnleyip vücudumu ona doğru çevirip parmaklarımı hafifçe omurgasında gezdiriyorum. Derin nefesleri değişmiyor ama tenindeki küçük tüyler diken diken oluyor. Parmak uçlarımla yuvarlak kalça yanaklarını okşuyor, avuçlayıp hafifçe sıkıyor, kaslarını hissediyorum. Parmaklarım yanaklarının arasına girip kalçasının çatlaklarını ovuştursa bile hâlâ uyanmıyor. Yatakta aşığı doğru kayıyorum, bacaklarının arasına uzanıyorum ve arşafı tamamen üzerinden çekiyorum. İki yanağını da avuçlayıp onu kendime doğru açıyorum. Gözlerimi doldurup öne eğilip çatlaklarını yalıyorum, dilimle penisimi alabildiğine kavrayan büzülmüş deliği bastırıyorum. Tadı sperm gibi - benim spermim- ve bu beni sinir bozucu bir memnuniyetle dolduruyor. İşaret parmağımı tam ilk eklemine kadar içeri sokuyorum ve nefesi tekrar eşitlenmeden önce kesiliyor. Eklem yerime ulaşana kadar yavaşça daha da içeri itiyorum ve sonra tekrar geri çekiyorum. Bir süre böyle götüyle oynuyorum, neredeyse uyanacak hale gelene kadar, penisim o kadar sertleşip acıyana kadar onu kıcının kenarında tutuyorum. Parmağımı götünden çekip, artık komodininin üzerinde duran kayganlaştıracı şişesini alıyorum. Yanına uzanıp sırtına kıvrılıyorum, parmaklarımı kaygan sıvıya bulayıp iki parmağımı içine sokuyorum. Parmaklarımı pompalayıp kayganlaştıracıyı içine yayarken ve sıkı halkayı gererken inliyor. Beni daha az hazırlıkla almakta giderek daha iyi oluyor ama sanırım biraz acıtmasından da hoşlanıyor. Sapkın biri olsam da, onu incitmekten zevk alıyorum.

Parmaklarımı çekip penisime kayganlaştıracı sürdüğümde uykulu bir inilti çıkartıyor. Uyurken onu hiç becermeyi denemedim ama şu anki vücudunun ne kadar esnek olduğunu, rüyalarında bile bana ne kadar duyarlı olduğunu seviyorum. Yine de uyanmasını istiyorum. Koca penisimin kıcını deldiğini, onu benim yaptığını, istediğim zaman ve istediğim şekilde onu aldığımı görerek uyanmasını istiyorum.

Kolumu omzuna yaslayıp elimi bileğine doladım ve başının üzerine doğru çektim. Boştaki elimle kendimi hizaladım, sonra kalçasını tuttum ve nefesimi tutarak yavaşça ona bastırdım. Tamamen oturduğumda boğuk bir inilti çıkardı ve bir süre öylece kaldım, sırtına sokulmuş, kıcıyla penisimi yutuyordum. Dudaklarım ensesine değdi ve hareket etmeye başlamadan önce kokusunu içime çektim.

Yavaşça, nazikçe kalçalarımı ona doğru kaydırıyorum. Ağzım omzunun arkasına bastırılıyor. İnliyor ve bana doğru itiyor.

"Güzel, uyanmışsın," diye mırıldandım boynuna doğru.

Daha sert itiyorum ve bağılıyor. Kahretsin, çıkardığı sesleri seviyorum. Bunu ona söylemezdim çünkü sanırım bu çarpık ilişkimizde erkekliğinin dibe vurmasından endişe ediyor ama çıkardığı sesler, herhangi bir kadından duyduğum seslerden çok daha seksi. Boğazdan gelen, boğuk ve hırıltılı -hayvansı- bir ses çıkarıyorlar; onu sızlanmaya veya alçak bir iniltiden daha tiz bir ses çıkarmaya ikna edebildiğimde, doğru noktaya ulaştığımı biliyorum. Adımı haykırdığı, titrediği ve boşalmasına izin vermem için yalvardığı anlar için yaşıyorum.

Bir bacağımı kalçalarına doladım, vücutlarımızı döndürdüm ve tamamen üstündeydim, yüzü yatağa gömülüydü. Kalçaları birbirine bastırılmıştı, bu da penisimi içine sokup çıkarırken ekstra baskı yapıyordu. Yukarı çıkmaya çalışıyordu ama ben onu aşağıda tutuyordum. Daha genç ve hızlı olabilir ama ben çok daha iri ve güçlüyüm.

Bir elimi ensesine, diğerini kalçasına dayayıp onu yatağa bastırıyorum ve o, yatağa gömülmüş bir şekilde adımı haykırana kadar onu yatağa bastırıyorum. Boşalmadan önce hızla geri çekilip onu ters çevirip tekrar üstüne çıkıyorum. Ağır ağır nefes alıyor ve titriyor, penisi de boşalmaya başlıyor. Penislerimizi birbirine bastırıp ikimizi de okşuyorum, ikimiz de elimde boşalıyoruz ve karın kaslarına sığrayarak boşalıyoruz.

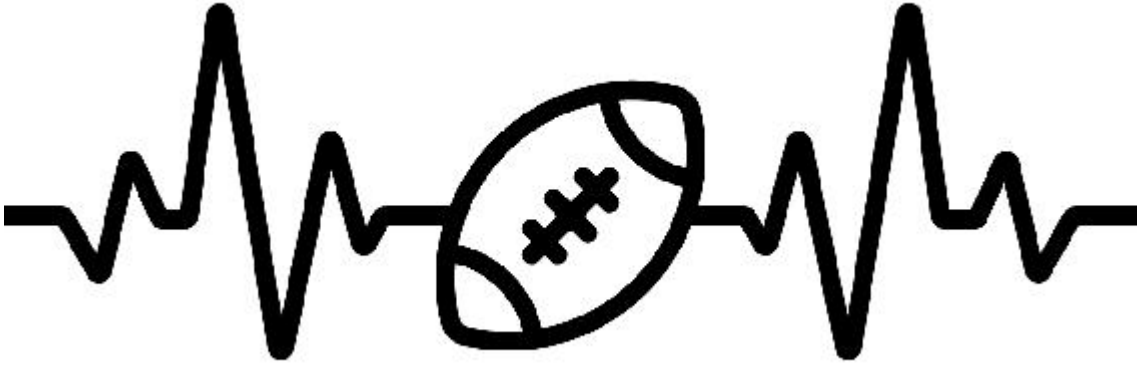
"Siktir," diye nefes verdi, ben de yanına çöküp onu göğsüme doğru çekerken.

"Şşş," diye fısıldıyorum. "Uyu."

"Uyuyordum," diye fısıldadı uykulu uykulu gülerek.

"Şükran Günü tatili için benimle kal," diyorum ve kendimi bu çukura biraz daha gömüyorum. Sadece birkaç gün. Şükran Günü'nden birkaç gün sonra son normal sezon maçımız var ve sonra playoff moduna gireceğiz.

"Tamam aşkım."

"Bu gece harika bir maç olacak, Koç." Dekan koltuğundan kalkıp benimle tokalaşmak için uzanıyor.

"Teşekkür ederim efendim. İyi oynadılar."

"Olağanüstü iyi, özellikle de şu Jack Perry denen adam. Onu burada kalmaya ikna ettin mi?"

"Henüz değil efendim. Tam kadro antrenman modundayız. Önümüzde bir kupa maçı ve ardından play-off'lar var."

"Hmmm. Eh, maç öncesi ayın büyük bir bölümünde izinlisin. Sanırım vakit bulursun." Dekan bana midemi bulandıran pis bir sırıtışla baktı. O sırıtışı tanıyorum. İstedğini elde etmenin bir yolunu bulacağı anlamına geliyor, ne pahasına olursa olsun. Anlamadığı şey şu ki, karşılık vermemek için yeterli öz koruma içgüdüm olmasa da, Jack'in geleceğini kendi çıkarı için mahvetmesine izin vermeyeceğim.

Anlayışlı bir baş selamıyla, takımın arkasından koşarak sahayı terk ediyorum. Dekan beni istediği kadar tehdit edebilir. Hiçbir şeyi değiştirmeyecek. Şimdilik onu yatıştırabilirim ve bu şampiyonluğu kazanırız. Sonrasında ise, bu takımı nasıl toparladığıma bakılırsa, başka bir koçluk pozisyonu bulmakta sorun yaşamayacağımdan eminim.

Jack soyunma odalarının tünel girişinin hemen dışında bekliyor.

"Bu neydi?"

"Önemli bir şey yok," diyorum çünkü işin aslı bu. Kalmasını istemeyeceğim. Jack'e söz verdiğim şeyi yapmaya başladım bile. Ne Jack ne de dekan biliyor ama bu gece kalabalığın içinde oldukça önemli yetenek avcıları vardı. "Soyunma odasına girmeden önce sana bir sürprizim var," diyorum ve takımın geri kalanını takip etmek yerine onu koridorda yönlendiriyorum.

"Öyle mi, gerçekten mi?" diye imalı bir şekilde söylüyor ama ben bu saçmalığı hemen bastırıyorum.

"Aşağı in evlat," diye mırıldandım kendi kendime. "O tür bir sürpriz değil."

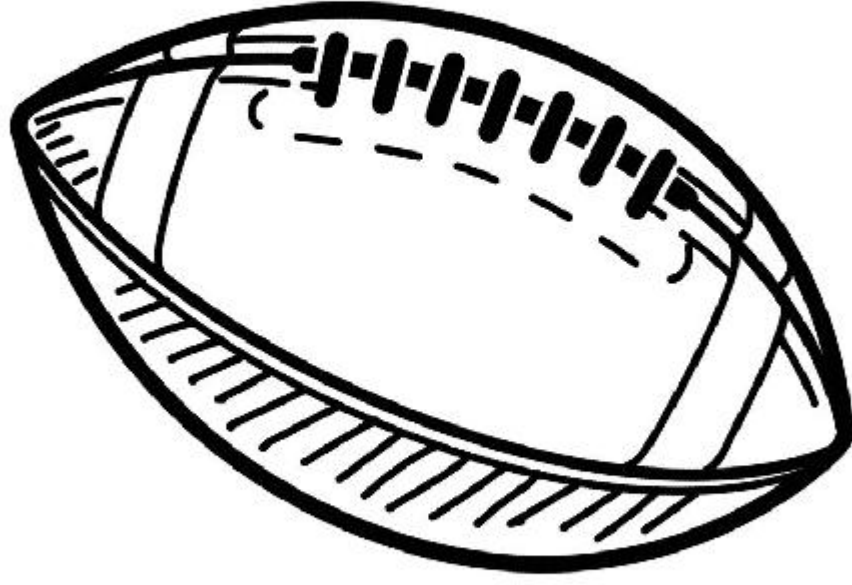
Biraz havlayacak cesareti var, istemeden de olsa gülümsüyorum. "Uslu durur musun?" diye azarlıyorum onu ama ikimiz de ikna olmuyoruz. Şakacı Jack'i seviyorum.

Ben seviyorum *Jack*.

Kahretsin.

Onu spor kompleksinin karşı tarafındaki toplantı odalarından birine götürdüm; orada tanışacağı en önemli üç kişi onunla tokalaşmak ve ona iltifat etmek için bekliyorlardı.

Onu geleceğine götürüyorum... benden uzağa.

Bölüm 27–Jack

Spor kompleksinden sersemlemiş ama bir o kadar da heyecanlı bir şekilde ayrılıyorum. Çok heyecanlıyım.

Bu gerçekten oluyor. Az önce bazı büyük takımları temsil eden yetenek avcılarıyla el sıkıştım, aralarında ilk umudum olan Carolina Panthers da vardı. Bu yıl ilk tur draft hakkını aldılar ve benimle

gerçekten ilgileniyorlar.*Gerçekten*İlgileniyorum. Yıllık altı buçuk milyon dolar ve otuz milyon dolarlık imza bonusu ile ilgileniyorum.

Otuz. Lanet. Milyon.

Biliyorum ki küstahça konuşuyorum ama hayallerime gerçekten ulaşmak ve bitiş çizgisine bu kadar yakın olmak, bunu asla başaramayacağımı düşünmemi sağladı.*Aslında*buraya gel.

Taşradan gelen bir piç çocuğuyum, annemin adını bile bilmediği bir yabancıyla yaşadığı sarhoş bir tek gecelik ilişkinin bir sonucuyum. Annem hamile olduğunu çok geç olmadan fark etseydi, kürtaj olurdu. Altıncı ayına kadar içtiğini ve benim erken doğduğumu düşünürsek, hayatta ve bu kadar sağlıklı olduğum için muhtemelen şanslıyım.

Hiçbir yerden gelme, hiç kimse değilim. Kim benden bir şey bekleyebilirdi ki? Dünyaya olan öfkem ve kronik can sıkıntım beni hep başımın derde girmesine neden oldu ve kendi yolumdan çekilemeyecek kadar aptaldım. Bir gün Superdome'da çalmak gibi büyük hayallerim olsa da, bunu başaracağıma hiç inanmadım. Sonunda enerji santralinde çalışacağımı veya çalıntı elektronik eşyaları depodan depoya taşıyacağımı varsaydım. Gelecek tam da bunu bekliyordu. Önceden belirlenmişti.

Groveton'a kadar. Bryant'a kadar.

Groveton kampüsünün kapılarından içeri girdiğimde biraz yeteneğim olabilirdi ve kesinlikle işleri ilginç kılacak kadar cesaretim vardı. Ama beni çırılçıplak soyup lanet olası bir makineye dönüştüren oydu. Ve şimdi dünyaya meydan okuyabileceğimi hissediyorum.

Bryant'ı arıyorum ve çalmasını dinliyorum. Sesli mesajı açılıyor.

"Hey, benim. Şu anda evde misin? Çok hızlı kaçtın, nasıl geçtiğini anlatamam ve şu anda senin pipini yutmak için can atıyorum. Arka kapıyı aç. Geliyorum."

Evinin yarısına geldiğimde bir mesaj aldım.

BN: Evde değil. Zaten partide olman gerekiyor.

BN: İyi geçtiğine sevindim.

JP: Seninle kutlamayı tercih ederim.

JP: *kaş sallama GIF'i*

BN: Partiye git. Seni özleyeceğiz.

Sesli bir şekilde iç çekip başımı arkaya atıyorum. Partiye gitmek istemiyorum. Takım arkadaşlarım harika ve iyi anlaşıyoruz ama onların yanında kendim gibi olamıyorum. Sözde arkadaşlarımın yanında olduğumda tek düşündüğüm şey Bryant'ın da orada olmasını dilemek. Aslında kutlamak istediğim tek bir kişi var ama o da havasında değil. Ama her zaman havasında olduğu bir şeyi biliyorum...

JP: Bu şeyle ne yapacağım ben?

Etrafıma bakıp yalnız olduğumdan emin olduktan sonra flaşı açıp hızlıca bir fotoğrafını çekip ona gönderiyorum.

BN: Eminim ki istekli birçok delik bulabilirsin. Prezervatif kullan.

Şaka mı yapıyorsun? Şaka mı yapıyor anlamıyorum. Bunun bir ilişki olmadığını söyleyip duruyoruz ve üzerimizdeki baskıyı azaltmak için kızlarla takılmam konusunda özel olarak sınırlar koyduğumuzu biliyorum ama aslında bunu başaramadım. Hiç ilgim yok.

Biraz incinmiş ve öfkeli hissetmekten kendimi alamıyorum.

JP: Yani öyle mi?

BN: Olması gereken bu. Eğlenin, güvenli bir şekilde partileyin, yarın uyuyun. Pazartesi günü antrenmanda görüşürüz, bana

toplantıyla ilgili her şeyi anlatabilirsiniz.

Allah kahretsin.

Arkamı dönüp başka yöne doğru yöneliyorum, sanki balonum patlamış gibi hissediyorum. Partiye gitmek istemiyorum ama aynı zamanda eve yalnız gidip tüm yurttaki gece boyu süren çılgınlığın seslerini duymazdan gelmeye çalışırken duvarlara bakmak da istemiyorum. Artık herkes yurt odamın nerede olduğunu bildiğine göre, gecenin her saatinde kapımı çalan çok fazla beklenmedik ziyaretçi oluyor. Bryant haklı, sikimi sokacak birçok istekli delik bulabiliyorum, sanki döndüğüm her yerde kızlar eğilmiş ve kendilerini bana sunuyorlar. Kelimenin tam anlamıyla bir kız vardı -tamamen yabancı- beni erkekler duşuna kadar takip etti ve agresif bir şekilde sikimi emmeye çalıştı. O zamandan beri ya spor kompleksinde ya da Bryant'ın evinde duş alıyorum.

Sikimin emilmesi, hatta daha fazlası, hiç sorun değil. Bu da bana Bryant'ın canını sıkacağını bildiğim tek şeyi hatırlatıyor. İstediğim herkesle birlikte olmamı sorun etmiyormuş gibi davranmak mı istiyor? Ona ne kadar rahatsız olabileceğini göstereceğim. Sanki hiç önemli değilmiş gibi prezervatif takmamı mı söyleyecek? Ona göstereceğim.

Vardığımda parti tüm hızıyla devam ediyordu. Bira ve içkiler akıyordu ve havada ağır bir ot kokusu vardı. Müzik yüksek ve coşkuluydu ama içeri girdiğimde yükselen neşe daha da yüksekti. Evin içinden geçerken insanlar elimi sıkıyor, bana sarılıyor veya omzuma vuruyor. Bu insanların çoğunu tanımıyorum bile. Çoğu çoktan bitkin düşmüş olan takım arkadaşlarıma el sallayıp selam veriyorum.

Ben geçerken Lane mutfaktaydı ve yanıma gelip beni tek elle kardeşçe kucakladı ve sırtıma vurdu.

"Dostum, bu gece önemli izcilerle buluştuğun doğru mu?!"

Pervasız ruh halime rağmen, sırtışım gerçek. "Evet, dostum. Çok çılgınca."

"Bu gece işler o kadar da çılgınca olmayacak! Alex! Adamıma bir kadeh doldur!"

Bana öylesine bir içki koymuyor. Arkamı döndüğümde, masada yatan yarı çıplak üç kız görüyorum. Alex üçünün de göbek deliğine tekila döküyor, bana bir tuzluk uzatıyor ve son kızın ağzına bir limon sıkıyor. Hareketi kaydetmek için telefonumu çıkarıyorum ve Aniyah yanımda beliriyor.

"Al, bırak da göreyim," diyor ve daha iyi bir kamera açısı yakalayabilmem için telefonumu elimden alıyor.

"Sonra mutlaka teşekkür edeceğim," diyorum, yanağına bir öpücük kondurup imalı bir sırtışla. Teşekkür etmeyeceğim ama o, teşekkür edip etmediğimi hatırlayamayacak kadar sarhoş olacak.

Kameranın ışığı yanıyor ve seçeneklerimi gözden geçirip her şeyi göze almaya karar veriyorum. İlk kızın dekoltesine tuzu serpip yaladıktan sonra göbek deliğinden içkiyi höpürdeterek alıyorum, sonra ikinciye geçip aynısını yapıyorum. Üçüncü kızda tuzluk alıp uyluğuna serpiyorum. Birinci sınıf öğrencisi olduğundan oldukça emin olduğum ama kimin umurunda olan kıza göz kırparak, uyluğundan külotuna kadar uzun bir çizgiyi yalıyorum, sonra göbeğindeki içkiyi imalı bir şekilde yalayıp emiyordum, sonra da üzerine eğilip ağzındaki limonu ısırp emiyordum. Limonu bıraktıktan sonra beni kendine çekip sulu bir öpücük kondurarak bunu daha da gösterişli hale getiriyor.

Odadan sırtışlar ve tezahüratlar yükseliyor ve ben de üç kızla birkaç dakika flört ederek dilimle yapabileceğim diğer şeylerden bahsediyorum. Aniyah'nın artık kayıt yapmadığını fark ediyorum ve telefonumu nereye götürdüğünü merak ediyorum. Odanın etrafına bakındığımda, onu koridorun girişinde, telefonu sallarken ve parmağını bana doğru bükerken buluyorum. Ağzım bir sırtışa

dönüşüyor ve oradaki kızların büyük üzüntüsüne rağmen masadan ayrılıyorum. Performansım için içimden kendime beşlik çakıyorum, bundan sonra baş antrenöre eğildiğimden kimsenin şüphelenmeyeceğini biliyorum.

Aniyah'ı koridordan küçük bir küvete kadar takip ediyorum ve performansımın zor kısmının başlamak üzere olduğunu anlıyorum. Hiç sarhoş görünmüyor, bu yüzden onu gevşek penisimden nasıl uzaklaştıracağımı bilmiyorum.

Beni banyoya çekip kapıyı kilitliyor ve ben de bekleneni yapıyorum, heyecanlanmış gibi yapıp onu kapıya yaslayıp öpüyorum. Dili ağzında ölü bir balık gibiydi ve dürüst olmak gerekirse Bryant Nicks'e aşık olmadan önce penisimi nasıl kaldırdığından emin değilim. Ağzını daha fazla tatmamak için ağzımı boynuna doğru kaydırıyorum. Eli, sürtünmeden yarım kilo bile almadığım pantolonuma uzandığında, onu kaldırıp lavaboya yatırarak dikkatini dağıtıyorum. Bana bacaklarını açıyor ve külotunun danteli üzerinden amını okşuyorum. Inliyor ve tişörtümü kaldırıyor.

"Aman Tanrım, karın kasların inanılmaz," diyor ve parmak uçları aşağı doğru hareket etmeye başlıyor. Beynim kullanabileceğim herhangi bir şey arıyor.

"Prezervatifim yok," diyorum, sanki bunun acısını çekiyormuşum gibi sesime hafif bir sızlanma katarak.

Eli aşağı doğru inmeyi bırakmıyor, kot pantolonumun düğmesiyle oynamaya başlıyor. "Sorun değil, doğum kontrol hapi kullanıyorum."

"Prezervatifsiz sevişmem," diyorum ağzına doğru, elini çekiyorum.

Doğru, ya da en azından Bryant'ın beni becermesine izin vermeden önce öyleydi, ama bu farklı. İstedğim son şey bir bebek annesi ya da cinsel yolla bulaşan bir hastalık.

"Endişelenme bebeğim, yine de seni iyi hissettireceğim." Parmaklarım külotunun kenarının altında hareket ediyor, ıslak amının kıvrımlarını ovuyor. Onu tahrik etmek için zaman kaybetmiyorum, iki kalın parmağımı içine sokup başparmağımı klitorisinin üzerinde gezdiriyorum. Onu ne kadar çabuk orgazm edebilirsem, bu işi o kadar çabuk bitirebilirim.

Onu okşamaya başladığımda nefesi kesik kesik geliyor. Ağzını öpmek için göğüslerinden birini dar üstünün üzerinden çekip meme ucunu ağzıma alıyorum. Sertçe emdiğimde çığlık atıyor, amını parmaklarıma bastırıyor.

"Aman Tanrım, Jack!" diye bağıyor, aşırı yüksek sesle, banyonun beş metrelik yarıçapındaki herkesin burada neler olduğunu bilmesini sağlamak için. Neyse ki onun da bilmesini istiyorum. Orgazmını yaşarken elimi hareket ettirmeye devam ediyorum. "Çok güzeldi," diye mırıldanıyor. "Ama seni gerçekten tekrar ağzımda hissetmek istiyorum."

"Daha sonra izlemek için videosunu çekebilirsin. Bunu yapmayı sevdiğini biliyorum, değil mi?" dediğinde itiraz etmek için bir sebep bulmaya çalışıyordum.

Hiçbir fikri yok. Ağzını videoda penisimin etrafında yakalama fikri penisimin dikleşmesine neden oluyor, ama sandığı sebepten değil. Çünkü Bryant'ın penisimi başkasına verdiğimi gördüğünde nasıl bir tepki vereceğimi biliyorum.

Pantolonumun düğmelerini açmaya ve büyüyen ereksiyonumu çıkarmaya başlıyorum.

"Kahretsin," diyor gözleri kocaman açılmış bir şekilde. "Hatırladığımdan daha büyük. Fotoğrafını çekersem bana mesaj atar mısın?"

"Tabii, neyse," diyorum, kendimi sert tutmak için penisimi okşayarak. "Bunu emecek misin?"

Kabaliğımı umursamıyor gibi görünüyor, sadece sırtıyor ve telefonumu bana geri veriyor, böylece saçlarını arkaya toplayıp dizlerinin üzerine çökerken telefonu ona doğrultabiliyorum. Kirpiklerinin arasından kameraya bakarak, dondurma külahı gibi sikimi yalıyor. Kamera için, benim için oynuyor. Hepsi sahte. Performansı beni kendimden daha çok sinirlendiriyor ve sikimimin solmaya başladığını hissedebiliyorum. Solmadan önce onu atkuyruğundan yakalayıp sikimi ağzına sokuyorum. Dudakları etrafımda geriliyor, bir an öğürüp çırpınıyor.

"Boğazını gevşet," diyorum ona, Bryant'ın bir zamanlar bana söylediği kelimeleri tekrarlayarak, onu çıldırtacağını bilerek. "İşte bu. Açıl ve beni içeri al."

Bu kelimeleri kullanmak, aletimin ağzında seğirmesine neden oluyor. Ofisinde onu emdiğimi, kocaman aletinin boğazımın arkasına çarptığını hissettiğim anı, toplarıma kasılmasına yetiyor. Aniyah'nın kehribar gözleri, onun ela gözlerine yeterince yakın değil ki ona bakmaya devam edeyim, gözlerimi kapatıp onun beni emdiğini hayal ediyorum. Bu kadarı yeterli ve birkaç sert vuruşla ağzına boşalıyorum.

"Yutma," diyorum ona. "Bakayım."

Ağzını açıyor ve ben kamerayı spermime odaklıyorum, sperm dilini kaplıyor ve boğazının arkasında birikiyor.

"İşte bu," diyorum.

Kamera kapandığında, işim bitiyor ve bu banyodan kaçmaya hazır oluyorum. Kıyafetlerini düzelttikten ve ben de penisimi pantolonumun içine soktuktan sonra Aniyah beni tekrar öpmeye çalışıyor ama ben onu iterek ellerimi yıkamaya çalışıyorum. Kapıyı açıp kaçmaya hazırlanıyorum ama Aniyah surat asıyor, bana oral seks yaptıktan sonra şimdi de ona oral seks yaptığım için sinirli olduğu belli. Eminim ki tam bir pislik gibi görünüyorum ama eşcinsel bir pislik gibi görünmediğim sürece umurumda değil. Onun gibi kızlar

zaten bu saçmalıkları seviyor. Yoksa neden daha fazlası için geri dönsün ki?

"Peki ya benim resmim?" diye somurtuyor.

"Ne?" Ah, o penis resmi. Sanırım kampüste dolaşmasının bir zararı olmazdı. "Pekala," diye mırıldanıyorum, sakinliğimi korumak için gözlerimi tavana doğru deviriyorum. Her geçen an daha da sabırsızlanıyorum.

"Al, ben hallederim," diyor telefonumu kaparak. Gözleri kocaman açılıyor. "Bu ne?" diyor, önce bana, sonra da yüzünde şaşkın bir ifadeyle telefona bakıyor.

"Ne?" Sıkıldım artık. Cezalandırılmak için videoyu gönderip sonra da gerçekten zevk almak istiyorum.

"Bu senin pipin değil," diyor ve telefonu çevirip Bryant Nicks'in dik penisinin fotoğrafını gösteriyor. Kesinlikle benim pipim değil, ama etrafına doladığım elim. Eğer yeterince uzun süre bakmasına izin verirsem, sol baş parmağımdaki yara izinden anlayabilir.

"Ver şunu bana," diyorum ve telefonu geri alıyorum ama o telefonu benim erişemeyeceğim bir yerde tutuyor.

"Telefonunda neden başka bir adamın penisinin fotoğrafı var!" diye bağırıyor, çok yüksek sesle, ve ben irkiliyorum.*Siktir. Siktir. Siktir.*

Sakin kalmaya çalışarak bir bahane uyduruyorum. Şaka yapıyorum. "Ha. Kaç tane tuhaf adamın bana zımbırtılarının fotoğraflarını gönderdiğine şaşırırsın. Onu çocuklara göstermek için sakladım. Yani, şu lanet olası canavara bak. Benimkinden daha büyük!" diye bağırıyorum, sanki hiçbir şey yokmuş gibi gülüyorum. Sanki kalbim göğsümde çılgınca çarpıyormuş ya da aklım korkudan kontrolden çıkmıyormuş gibi.

Sakin ol Jack. En kötü ihtimalle, telefonunda başka bir adamın penisinin fotoğrafı olduğunu söyler. Bahaneler uydur, yoksa kimin umurunda ki? Bir sebepten dolayı orada olduğunu düşünmeleri bile. Yeter ki kimin penisi olduğunu bilmesinler.

Sonra diğer ayak düşer.

Aniyah bir videonun oynatma tuşuna basıyor. İster yanlışlıkla ister bilerek yapmış olsun, son birkaç aydır yaptığımız birçok görüntülü görüşmeden birinin kaydı ekranda oynamaya başlıyor. Bryant'ın tüm ihtişamıyla penisini okşadığı ve bana kendimle nasıl oynayacağımı anlattığı bir kayıt. Yüzünü net bir şekilde görebiliyor, adımı söylediğini izleyebiliyor ve bana her talimat verdiğinde sesimin "Evet, Koç," dediğini duyabiliyorsunuz.

Kahretsin.

Aniyah'ın gözleri kocaman açılmış, videoyu ağzı açık izliyor, yüzündeki şaşkınlık ifadesi bir anda başka bir şeye dönüşüyor. Kaşları, yapboz parçalarını birleştiriyormuş gibi çatılıyor.

Siktir. Siktir. Siktir.

"O gün spor kompleksinde, birbirinize o kadar yakındınız ki öpüşüyor gibiydiniz. Hayal gördüğümü sandım. Ve donör brunch'ında, seni çok yakından izliyordu. Garip olduğunu düşündüm ama... birbirinizle sevişiyor musunuz?" Yüzü tiksiniş gibi buruştu ve bana dizginsiz bir yargıyla baktı. Birdenbire, otuz santimden uzun ve en az yirmi beş kilo daha ağır olmama rağmen kendimi küçük hissettim.

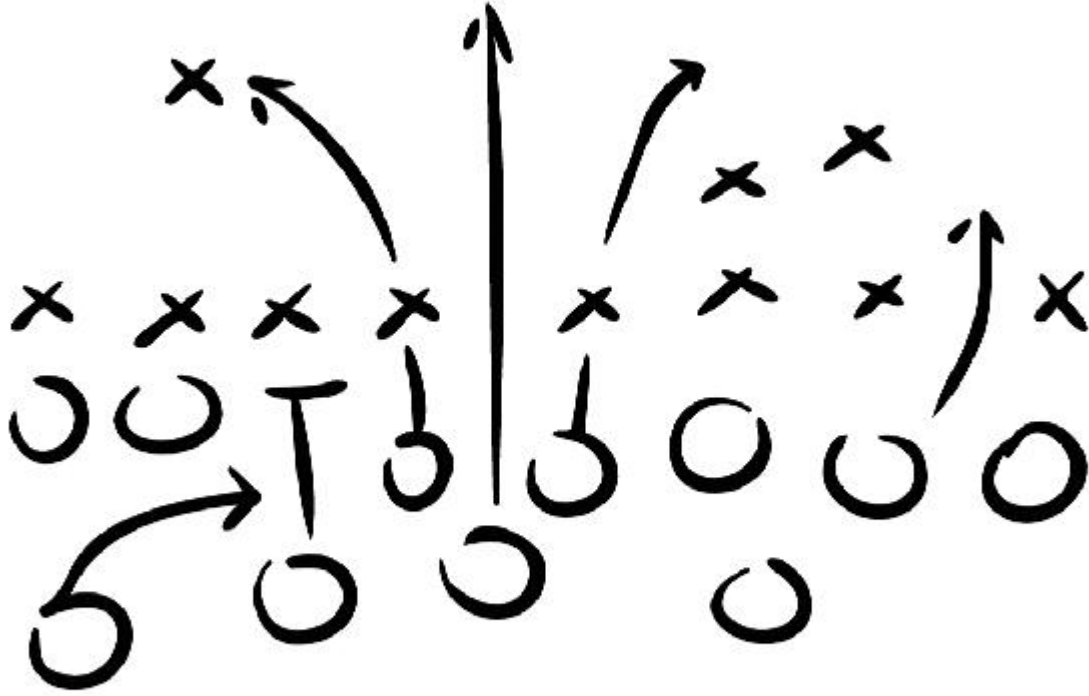
"Düşündüğün gibi değil!" diye patlıyorum ama söyleyecek akıllıca bir şey bulamayacak kadar donmuş durumdayım.

Siktir. Siktir. Siktir. Siktir. Siktir.

İkimizin de hayatını mahvettim çünkü ben aptalın tekiyim.

Ben ne yaparım?

Ne yapacağım ben?

Bölüm 28–Bryant

Jack ofisime daldı ve Tuck ve birinci sınıf koçlarından biriyle olan toplantımı böldü.

"Seninle konuşmam gerek. Hemen."

Ses tonundan dehşete düşerek koltuğumda daha dik oturuyorum. Dün gece onu oyaladığım için bana kızgın olduğunu biliyorum ama meslektaşlarımın önünde bana saygısızlık etmesi çok ileri bir adım.

"Affedersin? Şu an uygun bir zaman değil, Jack."

Doğrudan bana bakıyor. Gözlerindeki korku ve panik içimi parçalıyor. "Bir sorunumuz var."

Tereddüt ederek, tartışmamızı endişeyle izleyen iki koça bakıyorum. Jack başını kısaca sallıyor ve bunun kesinlikle özel bir mesele olduğunu anlamamı sağlıyor. Yüzü çok solgun, vücut dili görmezden gelinemeyecek kadar gergin.

Kahretsin.

Onu tepeden tırnağa süzdüm. Uyumadığı belliydi ve dün gece üzerinde bıraktığı kıyafetlerin bunlar olduğundan oldukça eminim. Evde olmadığımı söylediğimde ona yalan söylemedim ama çok da meşgul değildim. Otoparkta oturuyordum, gidişini izledim ve sonra onu takip ettim. O kadar geride kalmıştım ki, penisinin fotoğrafını çekmeden önce etrafına bakındığında beni fark etmedi bile. Onu partiye kadar takip ettim ve sonunda mutfak penceresinden bir kızı öperken gördüğümde ayrıldım. O zamandan bu yana onu bu kadar üzecek ne olmuş olabilir?

Kaygım hemen en kötü senaryoya yöneliyor. Çok sarhoş oldu ve kampüs malına büyük zarar verdi. Bir personel üyesinin kızıyla cinsel ilişkiye girdi. Ya *daoğulve* yakalandı. Ya da belki birini bayıltıp hastaneye kaldırmıştı.

Ofisimdeki iki koç ayağa kalkıyor. "Sizi baş başa bırakalım," diyor Tuck. "Yardımcı olabileceğim bir şey olursa bana bildirin," diyor, endişesi apaçık ortada.

Jack kapıyı arkasından çarparak kilitler. Sonra ellerini yüzüne sürerek ve saçlarını çekerek volta atmaya başlar.

"Sıçtım, çıldırttım, çıldırttım," diye tekrarlıyor her adımda.

"Perry!" diye bağırdım. "Otur ve bana ne olduğunu anlat. Her neyse, seni kurtarmaya çalışacağım. Ama sakın olman gerek."

"Başımız dertte," diyor. Bunu kavramam biraz zaman alıyor. Biz.*Biz*başı dertte. Yüreğimi kıran şey, sözleri değil, bana bakışı, gözlerindeki yaşlar.

"Ne oldu?" diye soruyorum, sesimi kontrol ederek, kelimelerimi alçak ve yavaş çıkmaya zorlayarak.

"Aniyah dün gece partide telefonumu aldı."

"Ve?"

Sanırım daha söylemeden ne söyleyeceğini biliyorum ama ağzından duymam gerek. En kötü senaryo olabileceğini düşündüğüm şey bununla hiç alakası yok. Çünkü bunların hepsi düzeltilebilir şeyler ama bu...

"Sanırım hallettim ama şunu bilmelisin..."

"Söyle bakalım, Jack."

"Aniyah telefonumda kayıtlı bir fotoğraf ve bir video gördü. Bizim. Görüntülü sohbetlerden biri."

"Kaydettin mi? Kahretsin! Jack, ne düşünüyordun?!"

"Değildim! Belli ki. Ya da penisimin benim yerime düşünmesine izin veriyordum. Ben—"

Güçlü bir şekilde ayağa kalkıyorum, sandalyem arkamdaki duvara çarpıyor ve devriliyor. Şimdi volta atan ben oluyorum.

Kahretsin!

"Bunu nasıl yapabildin?"

"Üzgünüm, ben-"

"Özür dilemek yetmez Jack. Bu duyulursa işsiz kalırım ve draft adaylarına veda edebilirsin."

"İş o noktaya gelmeyebilir. Sanırım durumu kontrol altına aldım ama-"

"Ancak*Ne*, Jack!?"

"Bilmiyorum. Ona pek güvenmiyorum."

Şakağımdaki nabız o kadar şiddetli atıyor ki her an patlayacakmış gibi hissediyorum. Kalp atışlarım mide bulantısını boğazıma kadar itiyor ve kötü bir reflü gibi yakıyor. O kadar başım dönüyor ki oturmam gerekiyor ama sandalyemi devirdim. Etrafta dolaşıp masanın önündeki sandalyelerden birine oturdum, başımı ellerimin arasına alıp dönen odayı sabitlemeye çalıştım.

"Bunu tam olarak nasıl hallediyorsun?" diye soruyorum, sesimi olabildiğince sakın tutmaya çalışıyorum.

"Rüşvet," diyor. "Ona, izcilerin bana neredeyse söz verdiği imza priminden bahsettim."

"Ve bu yeterli miydi?" diye soruyorum şüpheyle.

Rahatsız bir yüz ifadesi takınıyor ve bunun son olmadığını biliyorum. "Biraz daha var ama idare ediyorum."

Sormak istiyorum ama bilmek de istemiyorum. Ama bilmem gerekiyor. Jack'in telefonu çalıyor ve yüzü bembeyaz kesiliyor. Elini saçlarından geçiriyor.

"Ben, şey, gitmem ve biraz hasar kontrolü yapmam gerek. Ama her şeyi kontrol altına aldım, tamam mı? Sadece bilmeni istedim. Ve..."

derin bir nefes aldı. "Çok üzgünüm."

Ona bakamıyorum bile.

"Bryant-" Ona uyarı dolu bir bakış attım çünkü bana böyle hitap edemezdi. Burada değil. Şimdi değil. Belki bir daha asla.

Önümde dizlerinin üzerine çöktü ve yalvaran gözlerle bana baktı. "Lütfen yapma—"

Telefonu tekrar iki kez kısa aralıklarla bip sesi çıkarıyor.

"Gitmelisin," diyorum gözlerinin içine bakmadan.

Ofisimden çıkarken duruyor ve son bir kez daha arkasını dönüyor.

"Üzgünüm."

O gittikten sonra bir süre yerime çivilenmiş gibi kalıyorum. Zihnim hızla çalışıyor ama düşüncelerimin hiçbirisi net veya işe yaramıyor.

Düşüncelerimin en bunaltıcı olanı, Jack'e bir daha asla sahip olamayacağım, hem de istediğim şekilde. Eğer bu beladan bir şekilde sağ salim kurtulursak, şu anki halimize devam etmek daha da tehlikeli olacak. Yılın geri kalanında, hatta belki daha da uzun süre, yumurta kabukları üzerinde yürüyeceğiz. Jack'in onunla yaptığı anlaşmanın gereklerini yerine getirip getirmeyeceğini kim bilebilir ki? Hem zaten nasıl bir anlaşma yapmış olabilirdi ki?

Her neyse, ben mahvoldum.

Muhtemelen işten atıldım. Beni başka bir iş bulmaktan alıkoyabilecek bir itibardan atıldım. Ve en kötüsü, benim için bir şeyler ifade etmeye başlayan bir ilişkiden atıldım. Benim için her şey demek.

"Hey, Bryant. Her şey yolunda mı?"

Tuck'a bakıyorum, endişeyle bana bakıyor. Ne kadar zamandır orada?

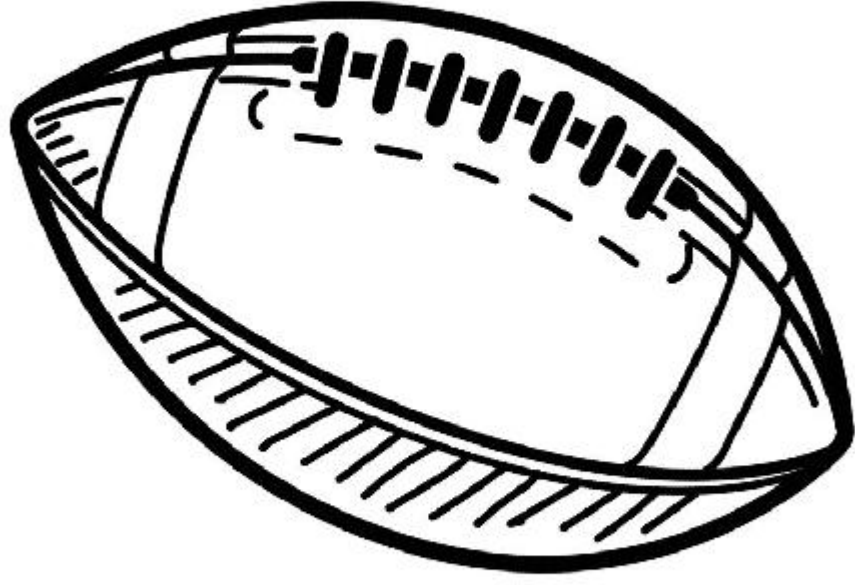
"İyi misin?"

Başımı sallayışım en iyi ihtimalle ikna edici değil, ama herhangi bir bahane üretebilecek kadar kelime veya düşünceyi bir araya getiremiyorum.

"Ben, şey... Gitmem gerek," diyorum. Başka bir açıklama yapmadan ayağa kalkıp anahtarlarımı alıp dışarı çıkıyorum.

Eve dönüş yolculuğumu ya da içeri girişimi hatırlamıyorum. Macallan şişesini açıp bir kadeh doldurduğumu hatırlamıyorum. İlk yudumun tadını ya da şişeden doğrudan içmeye ne zaman başladığımı hatırlamıyorum.

Beynimin algılayabildiği tek şey, Jack'in kapımın önünde belirip beni yarı dolu bir viski şişesiyle gördüğündeki yüz ifadesi.

Bölüm 29–Jack

İsa.

Berbat görünüyor. Ayakları üzerinde sallanıyor, gözlerinde depresif, donuk bir ifade var. Son sekiz saat onu nedense yaşlandırmış. Daha yaşlı ve bitkin görünüyor.

Güçlü omuzları öne doğru eğimli, kolları yanlara doğru sarkık. Başı öne eğik ve duruşu kambur. Sağ elinde yarı boş bir içki şişesi gevşekçe sallanıyor.

Bunu ona ben yaptım.

"Bryant," diye fısıldıyorum, onu bu şekilde görünce göğsüm ağrıyor.

Tökezleyince, onu bir kolumun altına alıp eve ve küçük oturma odasına geri götürüyorum. Oturduğunda deri gıcırıyor, bu da bu mobilyanın ne kadar az kullanıldığının kanıtı.

"Çok üzgünüm," diyorum ona, mesafeli durarak çünkü bana kızgın olduğunu biliyorum. Kendime kızgınım ve onun yerinde olsam kendimle hiçbir şey yapmak istemezdim.

Başardığımız her şeyi baltaladım, ikimizin de geleceği çöpe atılmaya çok yakinken. Hepsi de yanlış kafayla alınmış aptalca, aptalca bir karar yüzünden.

Bu ne ifadeydi? genç, aptal ve sperm dolu?

Aptallığın bunu gerektirdiğinden emin değilim.

"Çok üzgünüm," diye tekrarlıyorum.

"Benim hatam," diyor Bryant, biraz geveleyerek. "Bunu başlatmamalıydım. Uygunsuzdu ve seni ittim-"

"Beni hiçbir şeye zorlamadın," diyorum hızla, önünde çömelirken. Ona uzanmak, dokunmak, teselli etmek, sarılmak ve her şeyin yoluna gireceğini söylemek istiyorum. Ama yapamıyorum. "Aslında, seni ben zorladım."

"Beni akıl sağlığımın sınırına getirdi," diyor ve şişeden bir yudum alırken esprili bir şekilde gülüyor.

"Aynen öyle, koca adam." Şişeyi elinden alıp ağzıma götürüyorum ve derin bir yudum alıyorum. Boğazım ve göğsüm boyunca yanıyor, midemde yoğun bir sıcaklık oluşuyor. Bir yudum daha alıyorum ve şişeyi sehpanın üzerine, onun erişemeyeceği bir yere koyuyorum.

Uzun süre sessiz kaldık. Buraya gizlice gelip, bizi korumak için, onu korumak için, bundan sonra nasıl olması gerektiğini ona bildirmek için neler yaptığımı anlattım. Ama duyacak durumda değil ve istesem de hatırlamayacak.

Bu haldeyken onun için endişeleniyorum. Kendine hiç benzemiyor. Kontrolden çıkmış. Yenik düşmüş.

Ona baktığımı fark ediyor. "Neredeyse yedi yıldır içki içmiyorum. Kendimi daha az, daha az umursamamı sağlayacağını sanıyordum. Ama tam tersini yapıyor gibi." Ela gözleri koyu, kan çanağı. Acı dolu. "Hiçbir zaman güvenilir bir koltuk değneği olmadı."

"Neden açtın?" Aptalca bir soru.

"Altın için de gidebilirim." Derin bir nefes alıyor, nefes verirken başını öne eğiyor. "Zaten kampüsten beni çıkarmaya geldiklerinde ayık olmayı tercih etmem. Belki de tüm yol boyunca sarhoş olduğumu düşünürler, bunun yerine..."

Tüylerim diken diken oldu. "Neyin yerine?"

Omuzlarını silkip başını sallıyor.

"Eşcinsel olmaktansa sarhoş bir ezik olmak daha mı iyi?" Sert sözlerim karşısında yüzünü buruşturdu, elini yüzüne götürüp başını salladı. "Peki o zaman?" Sesim yükseldi.

İçinde bulunduğu duruma üzüliyorum ama bu yıl aramızda olanları açıklamak için sarhoşluğunu kullanma şekline karşı bir şeyler hissetmeden edemiyorum. Göğsüm şimdiden daha da çok ağrıyor. Yapmak üzere olduğum her fedakarlığın boşa gitmesini istemiyorum.

"Herkesin ne kadar kırıldığını görmesindense sarhoş bir kaybeden olmak daha iyi. Kırıldım Jack. O kadar kırıldım ki seni kırmaya çalıştım." Konuşmaya başladıktan sonra susmuyor. Sanki bir yara kabuğunu koparmış da yarası bir türlü kanamıyormuş gibi. "Seni gördüğüm ilk gece, bir şeylerin ters gittiğini anlamıştım... bende. Sana daha önce hiçbir oyuncuya bakmadığım gibi baktım. Daha önce hiç kimseye bakmadığım gibi. Kendime bunun sadece takımın geleceği için duyduğum heyecan olduğunu söyledim. Ama daha fazlasıydı. Bundan daha karanlıktı. Daha derindi. O geceden buraya gelmene kadar geçen sürede, senin hakkında bulabildiğim her şeyi araştırdım. Nereden geldiğini, hobilerinin neler olduğunu, sosyal ilişkilerini, sicili, her şeyi. Sana yardım ettiğimi, Worth'u senden uzak tuttuğumu ve sana daha iyi bir gelecek için bir şans verdiğimi düşündüm."

Durup yalvaran gözlerle bana baktı. "Eğer bu kamuoyuna duyurulursa, tehditlerimin bazılarının asılsız olduğunu anlayacaktır. O ahmağın kızın içkisine ilaç attığına dair elinde video kaydı varmış gibi davranmanı istiyorum. Bu, gasptan peşime düşse bile, onu senden uzak tutar."

"Gasp?"

Tekrar omuz silkti. "Söylediğim her şeyi yaptım ve sana istediğin her şeyi vermek için elimden geleni yaptım. Ama aynı zamanda senden bir şey de aldım. Hakkım olmayan bir parçanı kullandım—"

"Bryant—"

"İfadem öyle diyor. Resmen. Bu gece eve döndüğümde yazdım. Tecavüze uğramanın utancıyla uğraşmak zorunda kalabilirsin, ama eğer gücümü kullanarak seni zorladığımı bilirlerse—"

"Hayır!" Şimdi ayağa kalkmış, ellerimi saçlarımdan geçiriyordum. "Bryant, hayır. Ne oluyor yahu!? Beni zorlamadın. Tanrı aşkına, eğer biri birini zorladıysa, o zaman tam tersi olurdu."

"Daha iyisini biliyordum. Sana yaptırdığım şeyin yanlış olduğunu biliyordum. Sen bir takıntındın Jack. Sen benim takıntısın. Başka bir şey düşünemiyorum ve bu seviye," derin bir iç çekti, "... sana zarar vermekten, sana hükmetmekten aldığım zevk seviyesi... Bu doğal değil Jack. Mahvoldum, seni mahvettim ve şimdi bunun geleceğini mahvetmesini engellemek için elimden gelen her şeyi yapmaya çalışıyorum."

İşte o zaman sonunda pes ediyor. Tek bir akıcı hareketle ayağa kalkıyor, şişeyi koyduğum yere doğru gidiyor ve alıyor. Şişeyi çevirip içiyor, ben de onun zehrini kocaman, dehşet dolu gözlerle, dökülmemiş gözyaşlarıyla bulanıklaşmış bir şekilde içmesini izliyorum. Bir yudum. İki. Üç.

"Dur," dedim ve şişeyi aşağı çektim. "Kendini öldürmeye mi çalışıyorsun?"

Gözleri benden uzaklaşıyor ve kalbimin bir parçası daha parçalanıyor.

"Beni yapmak istemediğim hiçbir şeye zorlamadın. Bunca aydan sonra, daha iyisini bilmemene şaşıyorum." Alaycı bir şekilde gülüyor çünkü haklı olduğumu biliyor. "Kimse beni bir şey yapmaya zorlayamaz ve sen de bunu biliyorsun."

İkimiz de biliyoruz ki dünyada beni yapmak istemediğim bir şeyi yapmaya zorlayabilecek neredeyse hiçbir şey ve hiç kimse yok. Neredeyse. Gerçek şu ki, bu kuralın istisnası olabilecek tek kişi o.

Şişeyi titreyen ellerinden alıp yere koydum, ellerimi omuzlarına, boynuna koyup çenesini avuçladım. Ellerimi sakallarının üzerinde gezdirdim ve kendimi her zamankinden daha savunmasız hissetmeye zorladım.

"Her şeyi istiyordum Bryant. Seni istiyordum. Bunu istiyordum. Son aylarda kendimi hayatımda hiç olmadığım kadar yetenekli, güçlü ve özgür hissediyorum. Bana tüm ağırlığımı alıp bitiş çizgisini görmemi sağlayan bir şey veriyorsun. Seninle geçirdiğim her dakikanın tadını

çıkardım." Umarım gözlerimden akan yaşları görmezden gelebilecek veya en azından hatırlamayacak kadar sarhoştur. Onun da gözlerinden yaşlar akıyor ama en azından bu patlamanın sorumlusu içki.

Öne eğilip dudaklarını yakaladım, dilindeki tatlı viskinin tadını aldım. Ne hissettiğimi nasıl söyleyeceğimi bilmiyorum çünkü ne olduğunu gerçekten bilmiyorum. Sadece kaybetmek istemediğim bir şeyin benden alındığını biliyorum. Geri çekilip ona tekrar bakıyorum, ona bir şeyler anlatmaya çalışıyorum...

Dizleri bükülüyor ve kollarını belime doluyor. Kollarım başını karnıma yaslıyor ve hıçkırırken parmaklarımı saçlarının arasından geçiriyorum.

Bryant Nicks, sadece fiziksel anlamda değil, olağanüstü bir adam. Kişiliği, duruşu ve gücüyle.

Önümde diz çöküp hıçkıra hıçkıra ağlayan adam, ona hiç bahsetmediğim kadar insani görünüyor. Bana her zaman çok hatasız görünmüştü ve bu görüntü beni mahvediyor, kendi gözlerimden sıcak yaşlar süzülüyor. Ve muhtemelen yıkılıp bu yanını göstermenin kötü bir şey olduğunu düşündüğünü biliyorum -ben de kendim için hep böyle düşünmüşümdür- ama bu beni ona daha da sevdendiriyor.

Gözyaşlarımız tükendiğinde ve nefesi düzene girdiğinde ayağa kalkmaya çalışıyor ama sendeliyor. Ona yardım ediyorum ama doğrulduğunda solgun görünüyor, gözleri odaklanamıyor.

"Hasta olacağım" diyor.

"Tamam, tamam. Hadi, seni yakaladım."

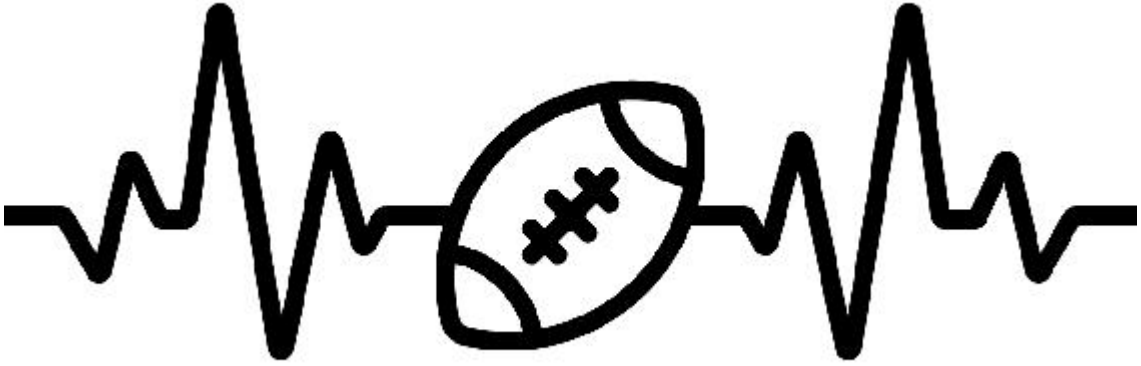
Onu banyoya götürüp, safra ve bayat kehribar rengi sıvı kusarken sırtını ovuyorum. Giysilerini çıkarmasına yardım ettikten sonra duşu açıyorum ve başını akan serin suyun altına sokarak bir süre küvetin kenarına oturuyor. Oradayken diş fırçasını uzatıp yatağına

götürüyorum, uyandığında olacağını bildiğim baş ağrısı için bir bardak su ve biraz ağrı kesici veriyorum.

"Gitme." diyor, sanki yüksek sesle söylemek istemiyormuş gibi alçak bir sesle ama kendini tutamayarak. Bu beni gülümsetiyor.

"Sabaha kadar hiçbir yere gitmiyorum," diyorum, kot pantolonumu çıkarıp tişörtümü başımdan geçirerek. Sadece boxer şortumla arkasına yatağa giriyorum ve onu böyle kucaklamanın göğsümdeki doygunluk hissine hayret ediyorum. O kadar iri ki, pek de etkili bir büyük kaşık sayılmam ama kulağımı sırtına dayayıp uykuya dalarken nefesinin ağırlaşmasını dinlemek bana tarif edemediğim bir mutluluk veriyor.

Onu uyurken dinliyorum ve uzun süre bir sonraki adımlarımı düşünüyorum. Hatta saatlerce, sonunda uykuya dalana kadar.

Bryant'ın kıpırdanıp sırtüstü yuvarlanıp beni göğsüne çekmesiyle irkilerek uyanıyorum. Başucundaki çalar saat sabahın ikisini biraz geçtiğini gösteriyor. Başımı tekrar indirdiğimde Bryant bana bakıyor, gözleri kan çanağı gibi ama tutarlı bir şekilde.

"Nasıl hissediyorsun?" diye soruyorum, geri çekilerek.

"Hâlâ yeterince sarhoşum, henüz şiddetli bir baş ağrım yok ama küçük bir kız gibi ağlayıp tekrar kusmayacak kadar zihnim açık." Yüzü alaycı bir ifadeye bürünüyor.

"O kadar da kötü değildi," diyorum, yüzünü daha iyi görebilmek için başımı pazusuna yaslayarak. Perdeler açık ve ay parlak, yatak odasına düşsel bir sis düşürüyor ve birbirimizi net bir şekilde görebileceğimiz kadar ışık veriyor.

"Yalancı," diyor ve alaycı sırtışı göğsümdeki baskıyı biraz olsun hafifletiyor.

"Yaşlanınca içkiyi tutmanın daha da zorlaştığını duydum."

Göğsü sessiz bir kahkahayla sarsılıyor, sonra kolunu kaldırıyor, vücudumun yana yatıp üzerine yuvarlanmasına neden oluyor. Yüzümü kavıyor, gözlerimin içine bakıyor ve sonra beni derin bir şekilde öpüyor. Arzunun elektrikli alevleri omurgamı yalayıp damarlarımda vızılıyor ve aletini kalçasına sürterek sertleştiriyor. Kıvrılıp içime giriyor, bana verdiği tepkiyi hissetmemi sağlıyor.

"Bunu yapmamalıyız..."

"Şşş," diye fısıldadım. "Bunu düşünme. Bu gece olmaz."

Vücudunda sürünerek ilerliyorum, dilimi ve dudaklarımı geniş göğsünde gezdiriyorum. Durup meme uçlarını ağızma alıyorum, her birini sertçe emiyor ve hafifçe ısııyorum, ardından vücudunda aşağı doğru devam ediyorum. Burnum sert karın kaslarının kıvrımlarını sıyırıp geçiyor, her bir kasını öpüyorum, kasılıyor ve esniyor. Onu çıplak bir şekilde yatağa yatırdığım için sessizce şükran duası ediyorum ve sertliğini elimde tutarken dişlerimi kalça kemiğinin üzerinden geçiriyorum. Kalçaları inip kalkıyor, penisi gözlerimin önünde genişleyip sertleşiyor. Muhteşem bir adam.

Dilimin düz kısmını dibinden ucuna doğru sürükleyerek ağızımı onun etrafına doladım ve dilimi penis başının sırtında döndürdüm. İnledi ve

başını yastığa bastırdıktan sonra dirseklerinin üzerinde doğrularak beni izledi. Penisini duyulabilir bir emişle serbest bırakırken göz temasını sürdürdüm ve ağır testislerinin her birini yalayıp emmek için aşağı indim. Dilimi testisinin arkasındaki düz noktada gezdirdiğimde gözleri geriye kayd, bu yüzden iki büklüm oldum. Tek elimle testislerini kaldırırken, bacaklarını dışarı ve yukarı iterek hassas etine daha iyi ulaşabildim.

"Siktir," dedi nefes nefese, ben de onun pisliğini yalayıp emerken.

Parmaklarımı kıkında gezdiriyorum ve o da karşılık olarak seğiriyor ama itiraz etmiyor. Sarhoşluğundan faydalanmak istemiyorum ama henüz denemediğim bir şey var ve yeterince rahatlayıp rahatlamadığını merak ediyorum. Bu gece, muhtemelen birlikte geçireceğimiz son gece, ikimizden biri yüksek sesle söylemek istese de istemese de, birbirimizin sunduğu her şeyi kabul etmemiz, birbirimize her şeyi vermemiz uygun görünüyor.

Bryant esniyor ve ardından yanıma bir şişe kayganlaştırıcı geliyor.

"Sana asla hayır diyemem," dedi sorgulayan bakışlarıma karşılık sertçe. "Ve eğer bu gece..."

Üzerine atlayıp onu bir öpücükle susturdum. "Söyleme."

Yatakta boğuşuyoruz, tutkuyla, şiddetle öpüşüyor, birbirimizin uzuvlarını çeğiştiriyoruz. Birbirimize yeterince yaklaşamıyoruz, doyamıyoruz. Hem çaresiz, hem şefkatli, hem de yoğun bir duygusallık var.

Boxer şortumu çıkarmak için geri çekiliyorum ve Bryant yastıklara yaslanıyor. Bacaklarını iki yanıma yaslamış, bana keşfetme ve kontrolü ele alma izni veriyor.

Bu açıdan penisi çok büyük görünüyor. Her zaman çok büyük görünür ama aslında daha da büyük görünüyor ve onu düzenli olarak kendimi parçalamadan alabildiğim için kendimle gurur duyuyorum.

Başlangıçta ne kadar acı çektiğimi hatırlıyorum ve Bryant'a aynı zevki ve acıyı verme fikri göğsümde nefesimi kesiyor. Uzanıp ona dokunuyorum, parmaklarımı penisinde yukarı aşağı gezdiriyorum ve ardından işaret ve orta parmaklarımın uçlarında ön sıvı damlalarını topluyorum. Daha da yaklaşarak bacaklarını benim için daha fazla açmasını zorluyorum ve sonra ıslaklığını deliğine sürtmek için aramıza uzanıyorum. Gözlerimi sürekli ondan ayırmıyorum, parmaklarımı içine iterken gözlerinin nasıl büyüdüğünü izliyorum. Kıcı sıkı.

"Derin bir nefes al," diyorum ve nefesini verirken iki parmağımı tamamen içine sokuyorum. İnliyor ve penisi seğiriyor, ucundan birkaç damla daha sıvı sızıyor. Parmaklarım kıcının derinliklerinde, eğilip dudaklarımı kocaman penisinin etrafına doluyor ve onu boğazımın en derinlerine kadar alıyorum. Başımı sallamaya başlıyorum, onu sert ama yavaşça emiyor, parmaklarımı içinde hareket ettirmeye başlıyorum.

Rahatlaması birkaç dakika sürüyor ve rahatladığında kalçalarını bana doğru sallıyor, parmaklarımı daha sert bastırıyor.

"Daha fazlasına hazır mısın?" diye soruyorum ona, penisim kasılıyor.

Gözleri benimkilere kilitlendi. "Hazırım*Sen*" diyor, sesi alçak ve ciddi.

Parmaklarımı içinde tutarak diğer elimle penisimdeki kayganlaştırıcıyı sıkıyorum, kendimi çok fazla okşamamaya dikkat ediyorum çünkü zaten uçurumun kenarına yakıyım. Penisim ona değdiği anda boşalmadan bunu nasıl yapacağımı bilmiyorum.

Derin bir nefes alıp, emin olduğundan emin olmak için ona bakıyorum. Bakışlarım onunkilere kilitlenmiş durumda ve penisimin kıcına girmesini ne kadar istesem de, gözlerimi ondan ayıramıyorum. İfadesi daha önce hiç görmediğim bir şey. Saygılı, savunmasız ve aynı zamanda kendinden tamamen emin. Penisimi sıkı deliğine bastırduğimde, bu hisler benim oluyor ve umarım o da bunları gözlerinde görür.

Kıcını siktiğimin mengenesi gibi kavıyor ve sanki beni vücudunun içine çekiyormuş gibi hissediyorum, ta ki vücuduna iyice yerleşene kadar. Hemen hareket etmiyorum, onun bu müdahaleye uyum sağlamasına izin veriyorum. Kollarını bana doluyor ve tekrar öpüşüyoruz. Dudaklarımızın hareketiyle uyumlu bir şekilde kalçalarımı yavaş hareketlerle hareket ettiriyorum. Ürpererek ona doğru yuvarlanıyorum ve başımı omzuna yaslıyorum.

İçimde orgazmdan başka bir şey yükseliyor ve her ne kadar yakın olsa da bambaşka bir his. Gergin bir ip ya da patlamaya hazır, ısıldayan bir sıcaklık gibi. Göğsümde derinlere yerleşmiş bu diğer şey, bir balon gibi. Ama patlamak yerine, giderek büyüyor. Beni yutmakla, etrafımdaki havadan kesmekle tehdit ediyor. Beni boğuyor.

Boşaldığımda, farklı bir yoğunlukla çarpıyor bana. Vücuduma coşku dalgaları gönderen ve göğüs kafesimin altındaki balonu şişiren bir yoğunluk. Son nefesim kesiliyor ve Bryant'ın adını haykırıyorum, yüksek sesle söylemek istemediğim ama balonun daha fazla havaya yer açmak için içimden dışarı fırladığı bir şeyi de.

"Seni seviyorum."

Sanki kelimeleri tekrar vücuduma boğabilirmişim gibi nefes nefese kalıyorum ama geri alamıyorum ve kalçalarımın Bryant'a bir tür hayvan gibi sürtünmesini durduramıyorum. Sonsuza dek boşalmış gibi hissediyorum; penisim içinde nabız gibi atıyor, bir çeşme gibi fışkırıyor, onu spermimle dolduruyor. Elimde olsa sonsuza dek içinde kalırdım ama Bryant hareket ediyor, beni itiyor ve içinden çıkarıyor.

Bir an için itirafımdan dolayı beni gerçekten ittiğini, gücendiğini veya iğrendiğini düşünüyorum ve yatakta bayılıyorum. Ama bir sonraki an fark ediyorum ki, dizlerimin üzerindeyim ve Brant arkamda, çatlaklarıma ve kendi üzerine soğuk kayganlaştırıcı döküyor. Kendini içime bastırıyor ve ben nefes nefese kalıyorum. Daha yeni boşaldım ama aletin hâlâ tam olarak inmedi ve içime girmesinin yarattığı baskıyla her şey daha da sertleşiyor.

Bryant'ın içinde olmak inanılmazdı ama ait olduğum yer burası. Onu almak. Ben onun çıkış noktasıyım, o da benim kaçış noktam. Penisi beni öylesine genişletip doldururken, benim nerede bittiğimi ve onun nerede başladığını anlayamadığımda, ondan başka hiçbir şey düşünemiyorum. Ve içime girmeye, içimdeki o inanılmaz, boşucu noktaya vurmaya başladığında, birçok yönden çözölüyorum.

Hem bedenim hem de zihnim çözölüyormuş gibi hissediyorum. Her şeyin kontrolünü kaybediyorum ve tamamen onun oluyorum.

Ama... Güney Alabama'daki bir bok çukuru deposunda beni bulduğu andan beri onunum. Onu o bench press'te ilk gördüğümünden beri. Ona vücudumun mülkiyetini veren bir sözleşme imzalamadan çok önce.

Ben onunum, o da benim.

Bunlar, bunu kendime itiraf edebildiğim tek anlar. Bir daha, hiçbir insanla, asla böyle hissedemeyeceğimi bilmek canımı acıtıyor.

İkimizi de, özellikle de onu korumak için gerekeni yaptığımda, beni tekrar isteyecek mi? İlişki içinde olduklarını kabul edemeyen iki insan arasında uzun mesafeli bir ilişki mümkün mü?

"Tekrar söyle," diye homurdanıyor Bryant ve beynimin anlaması çok uzun sürüyor. "Neyi tekrar söyleyeyim?" Kalçalarını daha sert bir şekilde içime sokuyor, göz kapaklarımın arkasında yıldızlar dans ediyor.

Kolunu göğsüme doladı ve beni vücuduna doğru çekti.

"Bir daha söyle," diye homurdanıyor kulağıma.

Vücudumdaki bütün tüyler diken diken oldu.

"Seni seviyorum," diye nefes nefese söyledim.

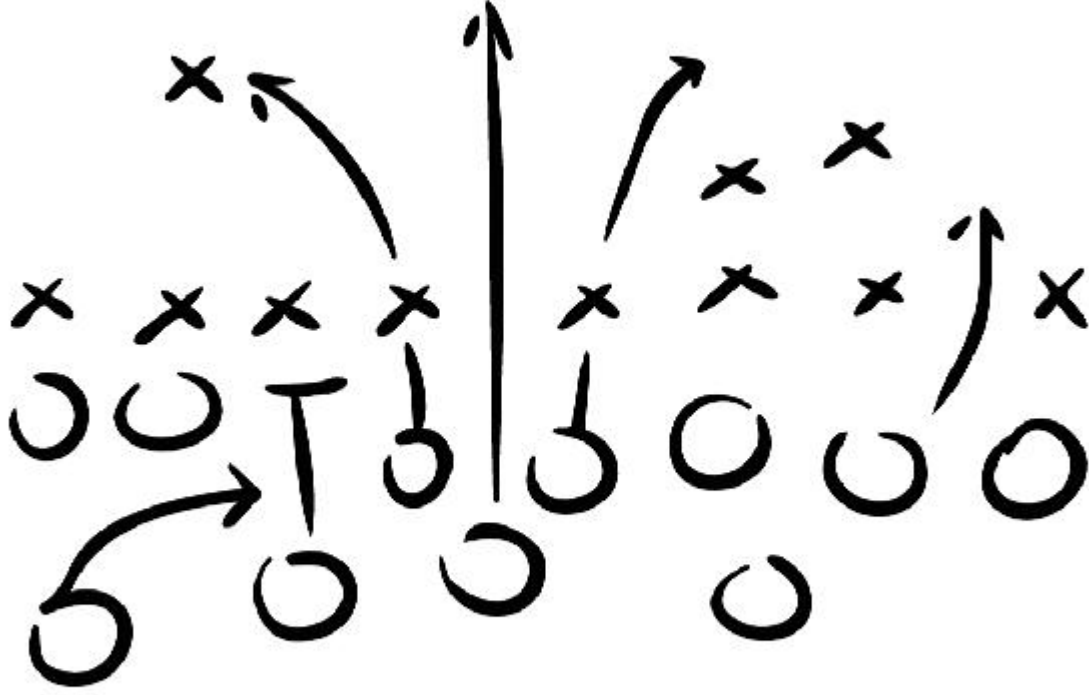
Bryant cezalandırıcı bir hızla bana doğru ilerlerken, elini uzatıp sert ve hızlı bir şekilde penisimi okşuyor.

"Siktir! Seni seviyorum! Siktir-" diye haykırıyorum, içimdeki ağırlık bir baraj gibi parçalanıyor ve her yere sperm fışkırıyor. Yastıklar, duvar, hatta yatak bile, çünkü kavgamız sırasında çarşaflar köşesinden çekilmiş.

Vücudum etrafımdaki her şeyin çarpmasının şiddetiyle sarsılıyor ve Bryant beni karnımın üzerine, hâlâ içimdeyken indiriyor. Kalçalarını çeviriyor, itişleri sert ama yavaş. Penisinin içimde nabız gibi attığını, sperminin sıcaklığının içimi doldurduğunu hissediyorum.

"Seni çok seviyorum Jack," diyor ve üstüme yığılıyor.

Sözler hem içime bir merhem hem de bir yumruk gibi iniyor. Çünkü bu kadar. Bu gece elimizde olan tek şey.

Bölüm 30–Bryant

Kilise bodrumundan çıkarken telefonumda mesaj olup olmadığını kontrol ediyorum. Hiç yok. Patikada yürümeye devam ediyorum, el sallıyorum ama kimseyle sohbet etmek için durmuyorum. Geçtiğimiz hafta bile olsa yüzleri tanımaya başlıyorum. Toplantılar bana Jack'le iletişim eksikliği dışında odaklanabileceğim bir şey verdi ama oyalanmak veya kimseyle konuşmak istemiyorum.

Onun varlığına ne kadar alıştığımı fark etmemişim. Sadece seks değil. Öğle yemeğinde ofisimde oturup maç görüntülerini incelemek; antrenmanlarda bana meydan okuyacak birinin olması. Yatakta ESPN izlemek.

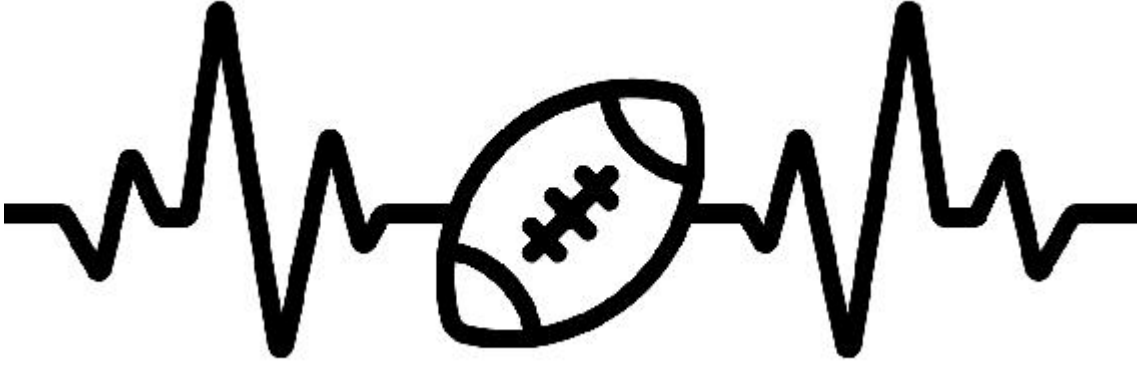
Yokluğu kocaman bir boşluk ve daha bir hafta geçmesine rağmen deliriyormuşum gibi hissediyorum. Onu sadece sahada görüyorum ve sahanın diğer ucundan ara sıra uzun uzun göz teması kurmanın dışında beni neredeyse hiç fark etmiyor.

Jack, hiç şaşırtıcı olmayan bir şekilde, bu yıl Heisman Kupası'na aday gösterildi. Dün gece antrenmandan sonra duyuruyu yaptığımda omzuna hızlıca bir şaplak atmaktan öteye geçemedik. Ödül töreni ve kazananın açıklanması için New York'a giden uçakta onunla konuşma fırsatım olup olmayacağından emin değilim. Kazanacağından şüphem yok. Ona ne kadar gurur duyduğumu, tuhaflaştırmadan söylemek istiyorum. Beni sarhoş bulduğu gece çok fazla konuştum. Çok fazla şey ele verdim.

O da beni sevdiğini söyledi ama bu durumu atlatması daha kolay gibi görünüyor.

Onunla, Aniyah'yla çok vakit geçiriyor. Aralarında ne olduğunu veya onu nasıl sessiz tuttuğunu bilmiyorum ama görünüşe göre ikisi Groveton'ın en gözde yeni güç çifti olmalarının dışında henüz hiçbir şey olmadı. Bu durum beni tedirgin ediyor. Her an birinin kapımdan girip beni kampüsten çıkarmasını bekliyorum. Basın toplantıları ve dibe vurma gibi kabuslar görüyorum. En kötüsü de bunun Jack'i nasıl etkileyeceği konusunda endişelenmek.

Beyannamem hâlâ yazılıp imzalanmış durumda. Bugün o gün olursa diye, nereye gidersem gideyim yanımda taşıyorum.

İki metre ötemde. Şu anda benden o kadar uzakta oturuyor. Bir sıra yukarıda ve koridorun karşısında. Odaha yakınımıdaydı, bir tür nöbetçi gibi koridor koltuğunda oturuyordu, ona ulaşmak için onun üzerinden uzanmam gerektiğini bilerek. Ona uzanıp vücut ısını hissetmek istediğimi ne kadar çok istediğimi bilerek.

Zavallıyım. Neredeyse elli yaşında, yetişkin bir adamım ve yaşımın yarısından bile küçük birine yalakalık yapıyorum. Gelecek ay yirmi bir yaşına giriyor. Nasıl kutlayacağını merak ediyorum.

Boynum koltukların üzerinden bakmak için uzanıyor. Bu açıdan görebildiğim tek şey başının tepesi. Saçlarını yine kısa kestirmiş. Bu, aramızdaki ilişkinin bittiğinin bir kanıtı gibi geliyor, çünkü saçlarını benim için uzun tuttuğunu biliyorum. Böylece ellerimi saçlarının arasından geçirip, ağzını zevk için kullanırken yumruğumda sıkıca tutabilirdim.

"Bir viski daha ister misiniz efendim?" Hostes yanımdaki koridora geçip, az da olsa görüş alanımı kapatıyor ve neyse ki kimse fark etmeden beni uygunsuz düşüncelerimden uyandırıyor.

Kucağımda duran ceketimi tekrar yerine koyuyorum ve başımı sallıyorum. "Bir tane daha, sonra kendimi keseceğim. Teşekkür ederim."

Bana gülümsüyor ve buzun üzerine küçük bir uçak şişesi Maker's Mark döküyor. Saçları ve makyajı o kadar kusursuz ki yürüyen bir Barbie bebek bile olabilir. Aslında biraz eski karıma benziyor. Sadece belki daha hoş.

Penny hakkında çok düşündüm. Dün eski arkadaşım ve takım arkadaşım Vance Mitchells'tan üçüncü çocuğunu doğurduğuna dair bir makale okudum. Birlikte mutlu görünüyorlar ve bu beni onun adına sevindirdi. Tüm bunlar boyunca bazı büyük gerçekleri fark ettim. Eskiden, istediği yaşam tarzının peşinden koşmam için beni terk ettiği için içimde bir burukluk vardı; şimdi ise onunla tek başıma olduğumdan daha mutsuz olurdum. Şimdi anlıyorum ki onu aslında hiç sevmemişim ve o da beni sevmemiş belli ki.

Onu gerçekten sevmediğimi bilmemin sebebi, o duygunun ne olduğunu şimdiye kadar bilmememdi.

Aniyah'ın kulağına fısıldamak için eğildiğini gördüğümde göğsümün içinde hissettiğim o korkunç, acı verici, dayanılmaz sızı? Penny'nin beni Vance için terk etmesine ne kadar sinirlenmiş olsam da, bu konuda böyle hissetmiyordum.

Ve onu bir odaya girerken ya da sahada gördüğümde, onunla aynı alanı paylaştığımda göğsümün nasıl da sıcak hava balonu gibi dolduğunu. Ona karşı hiç böyle hissetmemiştim. Kimseye karşı hissetmemiştim.

Hostes bardağını bana uzatıp koridorda ilerleyerek diğer birinci sınıf yolcuların ihtiyaçlarını kontrol ediyor. Aramızdaki boşluktan çıkarken Jack'in bana baktığını fark ediyorum. Bakışları elimdeki bardağa iniyor, sonra tekrar gözlerime bakıyor. Endişesini anlıyorum. Yine de iyiyim. Antrenör ekibinin geri kalanıyla kutlama yaparken ara sıra bir iki içkiden fazla içmedim ve evde de hiç içmedim. Ama o bunu bilmiyor. Bilmesi de gerekmiyor.

Aniyah'nın kulağına bir şeyler fısıldayıp yanağından öpüyor. Midem bulanıyor ama gözleri bakışlarıma takılıp koltuğundan kalkıp

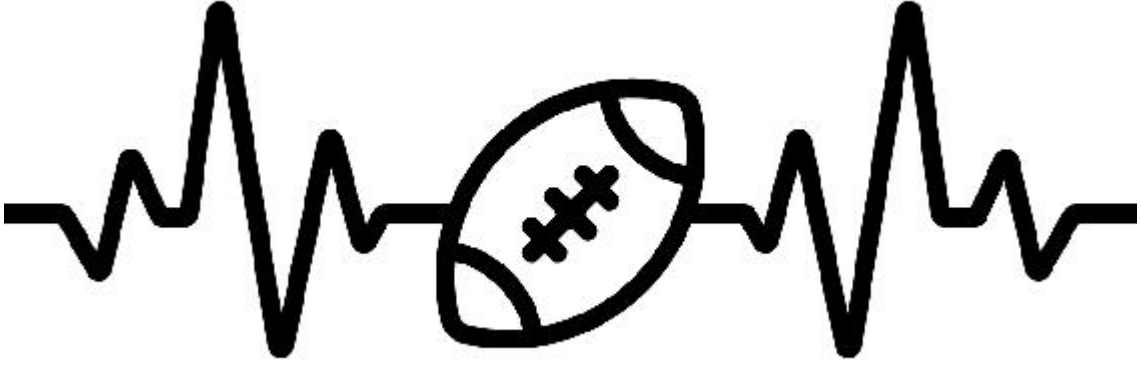
yanımdan geçerken, muhtemelen tuvalete doğru yürüyor. Onu takip etmek çok bariz olurdu ve günlerdir ilk kez benimle göz göze gelmesine rağmen, bunu benden istediği hissine kapılmadım.*Zavallı olma, Bryant.*

Uak bir türbülansa giriyor ve elim kol dayanağına çarpıyor. Burbon bardaktan dışarı ve elime sıçradı. Çok fazla değil ama ellerimi yıkamam gerek. Bardağı uçuş görevlisine uzatıyorum, o da peetelerle aceleyle gelip uçağın arkasına doğru yürüyor. Onu takip etmiyorum. Sadece indiğimizde içki kokmak ve indiğimizde bizi bekleyen gazeteciler ve diğer ileri gelenlerle karşılaşmak istemiyorum.

Tuvaletlerin olduğu perdeli alanı açarken Jack dışarı çıkmaya başlıyor. Geri çekiliyor, arkamdaki perdeyi kapatmaya çalışıyorum ama o açık tutuyor.

"İzliyor," diyor ama hemen geri çekilip ağzımın kenarını öpüyor. O kadar hızlı oluyor ki neredeyse hayal ettiğimi sanıyorum, sonra da hiçbir şey olmamış gibi koridordan yürüyerek geri dönüyor.

Gözlerim sırtına kilitlendi, şaşkınlıktan kaşlarım atıldı. Sonra geç esmerin beni izlerken Jack'in beni görmezden gelmesine rağmen yüzünde kibirli bir ifadeyle beni izlediğini fark ettim ve perdeyi kapattım.

Jack Perry'nin bu yılki Heisman Kupası Ödülü'nü kazandığının açıklanmasının ardından odayı coşkulu bir alkış kapladı. Ayağa kalkıp diğer yarışmacılarla el sıkışırken, potansiyel rakiplerinin tebriklerini nezaketle kabul edişini izliyorum. Jack hariç kimse şaşırmıyor. Her ne kadar küstah olsa da, şöhret yolunda ilerlediğine hâlâ inanmış gibi görünmüyor.

Ödülünü almak ve konuşmasını yapmak üzere sahneye çıkmadan önce arkasını dönüp benim oturduğum yere doğru yöneliyor.

Düzeltilme. Oturduğu yere. Aniyah'ı kocaman bir kucaklamayla havaya kaldırıyor ve Aniyah gözlerinde yıldızlarla ona bakarken kulağına bir şeyler fısıldıyor. Etrafımızda oturan herkesle, diğer antrenörlerle ve rastgele tanımadığı kişilerle tokalaşiyor. Yanıma geldiğinde elimi sıkıca kavlıyor ve tek koluyla bana sarılıyor.

"Her şey için teşekkür ederim, Koç," diyor herkesin duyabileceği kadar yüksek sesle. Ama sonra sesini alçaltıp, "Özür dilerim," diye fısıldıyor.

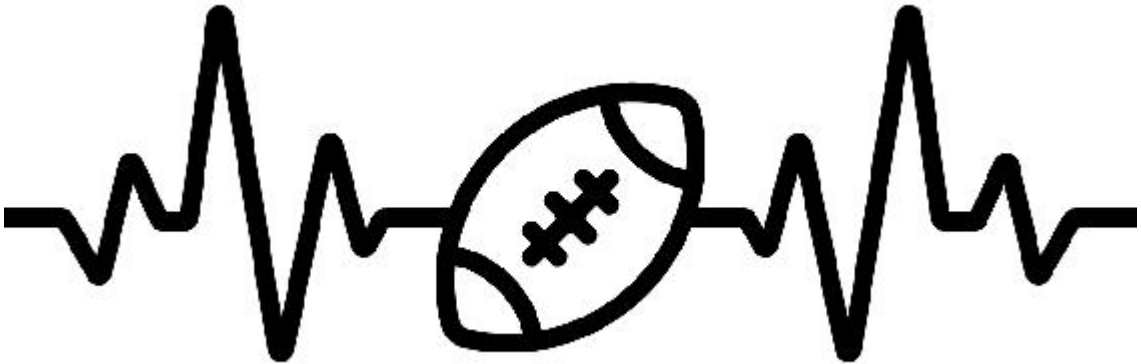
Aniyah'ın yanağına son bir öpücük kondurduktan sonra sahneye koşar ve herkes tekrar alkışlamaya başlar.

"Bu büyük onur için çok teşekkür ederim. Kızımı öpüp koçuma teşekkür etmek için geri dönerek vaktinizin bir kısmını boşa

harcadığımı biliyorum ama hakkını teslim etmeliyim. Koç Bryant Nicks, bana her şeyi değiştiren bu şansı veren kişiydi. Alabama'nın ücra köşelerinden gelen sıradan biriyim ve o ve Groveton'daki koçlar bende bir şeyler gördüler. Bunu asla unutmayacağım," diyor ve gözlerimin içine hüzünlü bir ifadeyle bakıyor. Ya da acı. "Bu ay hayatımın şimdiye kadarki en önemli ayı olacak. Hepinize teşekkürler, bu prestijli ödülü kazanmak için seçildim, birkaç hafta sonra Houston'daki Texas Bowl'da oynayacağım, Groveton Jackals ulusal şampiyonluğa doğru yol alıyor... ve tatillerimi kolumda, nereye gidersem gideyim beni takip edeceğini söyleyen o güzel kızla geçireceğim."

Aniyah'a göz kırpmıyor ve Aniyah da "Seni seviyorum bebeğim!" diye bağıyor.

Kalabalık "aww" sesleri ve alkışlarla coşuyor ve Jack konuşmasını bitirmek için birkaç dakika daha orada kalıyor. Başka bir kelime duymuyorum. Etrafımda her şey dönüyor ve kulaklarımda pamuk varmış gibi hissediyorum. Başka birinin bunu bir tehditten başka bir şey olarak algılaması bana çılgınca geliyor. Aksine, özellikle elinde kupayla sahneden atlayıp Aniyah'ın onu yarı yolda karşılamasıyla çok samimi görünüyor. Aniyah, sanki dünyanın en mutlu kızıymış gibi bakarak ona sarılıyor.

"Çıldırılmışsın." Sesi arkamdan geliyor, beni tuvalete kadar takip ediyor.

"Fotoğraf çektirmen gerekmiyor muydu?" Ağzımdan çıkınca nasıl duyulduğunu fark ediyorum ve derin bir nefes alıyorum. "Bunu laf olsun diye söylemiyorum. Ciddiyim. Saatlerce fotoğraf çekip röportaj vereceksin."

"Bir sürü şey yaptım ve kısa bir mola istedim, midem ağrıyormuş gibi davrandım, bu yüzden personel beni bu tuvalete yönlendirdi. Orasının daha az kalabalık olduğunu söylediler. Senin burada olduğunu bile bilmiyordum," diyor savunmacı bir tavırla. İtirazlarıma rağmen beni buraya kadar takip etmiş olması hoşuma gidiyordu. "Kalabalıklarla aram pek iyi değil," diye homurdanıyor.

"Ben de," diye kıkırdadım. Üzerimize tuhaf bir sessizlik çöküyor ve ellerimi cebime sokuyorum. Tuvalete bile gitmeme gerek yoktu. Sadece uzaklaşmak istiyordum. Haklı olduğu için üzgünüm. Ve onun, gurur duyması gereken bir kupaymış gibi, üzerinde asılı kalmasını izleyemezdim.

"Üzgünüm."

"Sorun değil. Senin adına sevindim."

"Öyle değil, Brya—"

"Koç," diye düzelttim hemen. Sesimi alçaltarak ekledim, "buraya herkes girebilir."

"Başın belaya girmeyecekse umrumda olmazdı."

"Ne dediğini bilmiyorsun."

Önerdiği şeylerin sonuçlarının tam ağırlığını anlayamayacak kadar genç. Ben de onun benim için hayatını mahvetmesine izin veremeyecek kadar yaşlıyım.

"BEN-"

"Çeneni kapa Jack," diye homurdanarak sözünü kestim.

Dişlerini sıkıyor ve bana sorun anlamına gelen meydan okuyan bir bakış atıyor. Damarlarımda kanımın hızla akmasına neden olan bakış. *Yavru bulldog'um*. Bana doğru bir adım atıyor, ben de bir adım geri çekiliyorum.

"Yapma," diye uyardım onu. Penisim zonkluyor, pantolonumu o kadar çok örtüyor ki, ceketim onu örtmek için hiçbir şey yapamıyorum.

Gözlerinde bir kötülük parıltısı parlıyor, sırtıyor ve aramızdaki mesafeyi iki uzun adımla geçiyor. Yüzümü tutup dudaklarımızı birbirine bastırıyor ve ben o kadar çabuk pes ediyorum ki, neredeyse hiç karşı koyamıyorum. Dili benimkine değdiği anda, siktir olup gidiyorum. Çok uzun zaman oldu, çok yalnızım, onu çok fazla istiyorum.

Jack pantolonumu açıp penisimi çıkarmadan önce bizi bir kabine sokacak gücüm var. Dizlerinin üzerine çöküyor ve ben de bir öğrencinin banyoda beni oral seks yapmasına izin verdiğimi fark ederek kısa bir vicdan azabı çekiyorum, ama sonra ağzı üzerimde ve tıslıyorum.

"Lanet olsun, ağzın çok güzel hissettiriyor."

Hiçbir şey bu kadar iyi hissettirmemeli. Daha iyi hissettirecek tek bir şey var.

"Sikişimin her yerine tükür bebeğim. Beni güzelce yağla ve kayganlaştır."

Jack, penisimin etrafında inliyor ve sonra ağzının her yerine salyalar akıtıyor. Omuzları kendi pantolonunun tokasını çözme çabasıyla hareket ediyor ve beni öpmek için ayağa kalktığı anda düşüyor. Ceketini çıkarıp kabin kapısının kenarından aşağı atıyor. Ağzını

parçaladıktan sonra onu döndürüp sertçe duvara yaslıyorum. Kabin, ikimizin de burada birlikte olması için çok küçük, bu yüzden onu kabin kapısının köşesine doğru konumlandırmak ve o lanet olası tuvalete düşmemeyi ummak zorundayım. Jack'in elleri otomatik olarak duvarın iki yanına yerleşiyor ve orada tutmasını söylememe gerek olmadığını biliyorum. O da biliyor.

"Bu hızlı ve sert olacak, Jack. Beni sınamaktan daha iyisini biliyorsun."

"Acıt, Koç."

Siktir et beni. Haklısın, yapacağım.

Kendimi doğrultup tek bir sert hamleyle kendimi gövdeme kadar gömüyorum. Jack darbenin etkisiyle boğuk bir hava patlaması çıkarıyor.

Neredeyse tamamen dışarı çıkıp ona soruyorum: "Küçük kız arkadaşını önümde sallamaktan hoşlanıyor musun, yavru bulldog?" Cevap vermeye fırsat bulamadan tekrar içeri giriyorum. Acı ve zevk dolu bir homurtu çıkarıyor ve bu ses beni çileden çıkarıyor. Bir hayvan gibi ona doğru çiftleşmeye başlıyorum, tenlerimizin birbirine ne kadar yüksek sesle çarptığını, banyo duvarlarında yankılandığını veya kabinin kenarlarını nasıl salladığımızı umursamıyorum. Onu o kadar sert beceriyorum ki, inlemekten, homurdanmaktan ve nefes nefese kalmaktan başka seçeneği kalmıyor. Onu o kadar sert beceriyorum ki, günlerce hissedeceğini biliyorum.

"Her oturduğunda, bu kığın kime ait olduğunu hatırlamanı istiyorum, Jack."

Vücutlarımız birbirine çarpıyor, itme gücüm onun mükemmel yuvarlak götünü kırmızıya çeviriyor.

"Kendini sik, Jack. O mükemmel sikini okşa ve bana senin kime ait olduğunu söyle."

"Ahhh siktir. Evetttt," ağızından çıkan tek şey bu. Bu yüzden kıcına sertçe bir şaplak atıyorum.

"Söyle bana, Jack."

"Evet, öyle. Bana sahipsin, Koç."

Haklısın, öyle yapıyorum. Bu kış benim.

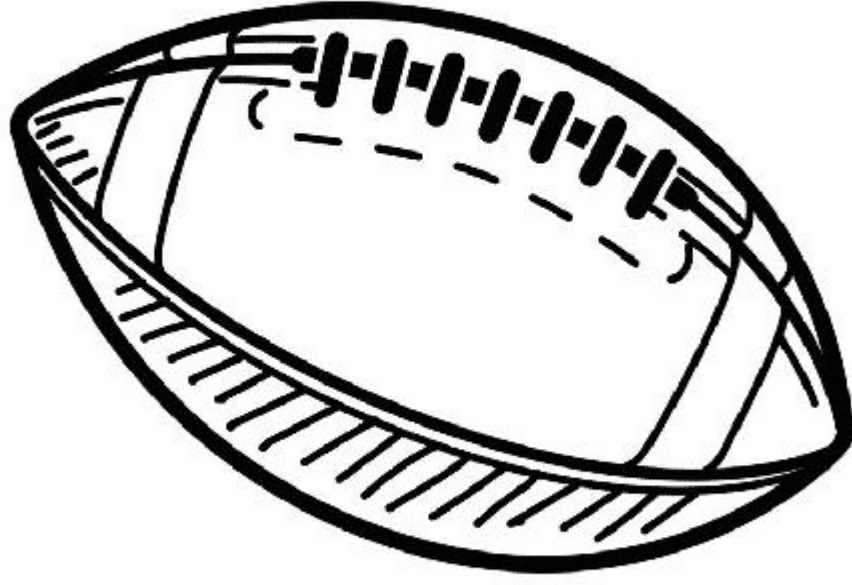
"Gel bana Jack. Sikimi sık, sütle doldur ki dışarı çıkıp küçük şovunu sergileyebilesin ve az önce şişman sikim tarafından sikilmediğini iddia edebilesin."

"Siktir!" diye bağılıyor Jack, hem de çok yüksek bir sesle, ama etrafımda onun nabız gibi attığını hissettiğim için başka hiçbir şeye odaklanamıyorum.

Çıkarken, elimi götünün üzerinde tutuyorum, spermimin ilk akmaya başlamasını bekliyorum. En sevdiğim manzara bu ve aynı zamanda telefonunda o fotoğrafları bulundurduğu için onu suçlayamamamın sebebi de bu. Çünkü olan her şeyden sonra bile, Jack'in göt deliğinin fotoğrafı hala telefonumda, spermim damlıyor.

"İşte," diyorum takdirle ve parmaklarımla ilk damlayı sıyırıp tekrar içeri itiyorum. "Kendini temizle ama kıcını ıslak bırak. Sen bütün bu göt delikleriyle sevişirken ve seni ne kadar iyi becerdiğimi hatırlayıp küçük kız arkadaşın için sertleşmeye çalışırken, spermimin senden akmasını istiyorum."

Boynunun arkasını ısıriyorum, kıpkırmızı olmasına yetecek kadar ama çok belli olmayacak kadar. Sonra pantolonumu çekip kabinden çıkıyorum, onu dağınık ve nefes nefese bırakıyorum. Ellerimi yıkıyorum ve tam koridordan biri onu kontrol etmek için yürürken çıkıyorum.

Bölüm 31–Jack

"Ailem seni çok sevecek," diyor Aniyah. "Aslında zaten seviyorlar. ESPN'deki Heisman sunumunu izlediler. Annem ağladı. Söylediklerini çok tatlı buldu."

Dudaklarımı sımsıkı tebessümle ona bakıp GPS ekranına bakıyormuş gibi yapıyorum, oysa otoyoldayız ve çıkışımız yirmi dakika sonra.

Highland Park'a üç saatlik yolculuk hem yeterince uzun değil, hem de çok uzun. Göğsümü kemiren paniği yatıştırmaya yetecek kadar uzun değil ve Aniyah'ın yanına oturup oyun oynamak için de çok uzun.

İkimiz de neden burada olduğumuzu biliyoruz. Neden o kendi arabasının yolcu koltuğunda oturuyor, ben de Noel'i geçirmek için ailesinin evine gidiyoruz? İkimiz de biliyoruz ama ya mükemmel bir oyuncu ya da kendi yalanlarına inanacak kadar hayal görüyor.

Emniyet kemerini çözüp dizlerinin üzerine çöküyor. "İstersen seni çıkarabilir, biraz gerginliğini yatıştırabilirim," diyor hırkasının üst üç düğmesini açıp dantelli kırmızı sutyenini ortaya çıkarırken.

Bir an için bana hiçbir şey yapmamasına hayret ediyorum. Geçen yıl bu zamanlar, hevesle aletimi çıkarırdım. Muhteşem ve harika bir vücudu var. Saçları, kıyafetleri ve makyajı mükemmel; zengin bir aileden geldiği belli. Ve tüm bunların altında, masum numarası yapmayı seven yaramaz bir ucube yatıyor. Ta ki yüzünü en yakın arkadaşının aına sokup, avucunun içine boşaltana kadar. Kamera karşısında. Kesinlikle arkadaşından daha iyi bir oyuncuydu. Hâlâ da öyle.

Kampüste kolumda onunla dolaşmamı, alışveriş gezilerine eşlik etmemi ve arkadaşlarıyla bir araya geldiğimizde şov yapmamı sağladı. Hatta bana hediye almam ve etrafımızda başka insanlar olduğunda ödemeyi teklif etmem için bir kredi kartı bile verdi, onu ne kadar şımarttığımı büyük bir olay haline getirdi. Bu saçma, çünkü herkes kampüsteki sayılı burslu öğrencilerden biri olduğumu biliyor. Geleceğimin neler getireceğini görene kadar herkesin küçümsediği, mazlum bir hayır kurumu adayıyım. Sanırım kimseyi kandırıp hiçbir şey ödediğimi düşünmüyor, gerçi büyük NFL imza bonusumdan çok bahsetti. Başımı döndürmeye yeten o altı milyon dolarlık maaş, bu insanlar için hiçbir şey. Ancak otuz milyon dolarlık bir çek almak, dünyanın en zenginleri için bile küçümsenecek bir şey değil. Özellikle de bunun sadece başlangıç olduğunu bildikleri için.

Ve tam da bu yüzden bana tutkal gibi yapışıyor, sahte ilişkimizi gösteriyor. Çünkü bana verdiklerinin en az yarısı, belki de daha fazlası onun olacak. Ama tüm bunların bir aldatmaca olduğunu unutuyor gibi görünüyor ve bu durumu on kat daha rahatsız edici hale getiriyor. Onu halk içinde öpmek ve elle taciz etmek zorunda kalmam yeterince kötüyken, o özelde de bir şeyler yapmaya çalışıyor. Heisman ödülllerinden eve döndüğümüzde büyük bir parti vardı ve neredeyse dans pistinde benimle sevişiyordu. Herhangi bir alan açabilmem için onu kaldırıp bacaklarını etrafıma dolamak ve özel bir odaya taşımak zorunda kaldım. Ama o uçuyordu, kızgın bir kedi gibi bacağıma sürtünüyordu. Onu odaya taşıdığımda bana inandı, gerçekten onunla sevişeceğimi sandı. Ağlamaya başladı ve bana kötü bir erkek arkadaş olduğumu söyledi.

Orospu.*Fındık.*

"Ben, şey. İyiyim. Teşekkürler."

Öfkeyle homurdanıyor ve koltuğuna geri dönüp kıyafetlerini düzeltiyor. Aniyah, mahallesine girene kadar yol boyunca somurtuyor, sonra bir kez daha her şeyi unutmuş gibi hissediyor.

"Buradan sola dön, tatlım." Yüzümü buruşturuyorum. Bana her tatlım dediğinde, tornavidayla kendimi lobotomize etmek istiyorum. "Benim evim soldaki büyük ev."

Dairesel bir araba yoluna girdiğimizde ısıklık çılmadan duramıyorum. Büyük bir ev olduğunu söylerken şaka yapmıyordu. Yurt binamın tamamı kadar büyük, hatta arka bahçedeki beş araçlık müstakil garajı ve iki küçük evi sayarsanız daha büyük gibi görünüyor. Havuz evi ve misafirhane olduğu ortaya çıkan bu binalar, büyüdüğüm karavandan iki ila üç kat daha büyük. Burası tam bir saçmalık.

İçeri girdiğimizde, yurt odama tek başına sığmayacağından emin olduğum devasa bir avizenin bulunduğu üç katlı fuaye beni büyülüyor. Evinin girişi bile, bir opera binasının nasıl görüneceğini hayal ettiğim gibi. Çok büyük, mağara gibi ve ayakkabılarım temiz ve

yeni olmasına rağmen cilalı zeminde yürümeye bile korkuyorum. Teşekkürler.

Aniyah, kendisine neredeyse tıpatıp benzeyen ama açıkça daha genç olan bir kızın büyük merdivenlerin bir tarafından aşağı doğru fırladığını görünce çığlık atıyor.

"Tatlım, bu benim küçük kız kardeşim Brenleigh, ama sen ona Bre diyebilirsin."

"Tanıştığıma memnun oldum," diyorum, en sevimli gülümsememi takınıp narin elini sıkarken. Küçük kız, sanki bir ünlüyle tanışmış gibi bana göz kırıyor ve bu beni rahatsız ediyor.

"Hadi," diyor Aniyah beni çeğiştirerek. "Annemle babamı bulmaya gidelim."

"Yemek odasındalar, oturma planını planlıyorlar," diyor Bre, Aniyah'ın kolunu omzuna atarak.

Önümden fısıldaşarak ve kıkırdayarak yürüyorlar, ben de oturma planının ne için gerekli olduğı konusunda paniklememeye çalışıyorum. Ailesi ne kadar kalabalık? Bu rezaleti görmek için kaç kişi burada olacak?

"Anne! Baba!"

Aniyah, sanki yıllardır görmemiş gibi ailesinin yanına koşuyor; oysa biliyorum ki, anne babası ona düzenli olarak geliyorlar, çünkü birbirlerine çok yakınlar ve annesi de Mütevelli Heyeti'nde. İki hafta önce onunla tanışmaktan kıl payı kurtuldum.

Birkaç dakika garip bir şekilde geri çekildim, ta ki Aniyah bana açıkça beni harekete geçirmek için attığı bakışı atana kadar. Evet. Boğazımı temizleyip yanına yaklaştım.

"Merhaba Bay ve Bayan Wilcox, ben-"

"Jack Perry," diye cevaplıyor babası, etkilenmemiş bir tavırla. Elimi aşırı sıkı tutuyor ama beklemediğim bir şey değildi. Aniyah, babasının kızı olduğunu ve babasının kızlarına karşı aşırı korumacı olduğunu söylemişti.

"Evet efendim. Sizinle tanıştığıma memnun oldum." Aniyah'nın annesine dönüp elimden geldiğince çekiciliğimi konuşturuyorum. "Hanımefendi, sonunda sizinle tanıştığıma memnun oldum. Birkaç hafta önce neredeyse fırsatım oluyordu ama biraz ekstra pratik yapmam gerekti."

"Yaklaşan o kupa maçına hazırlanmalıyız!" diyor Bay Wilcox sırtıma vurarak. Sanki Groveton'ın futbol yıldızı olduğumu hatırlatıyormuş gibi, içi açılıyor ve kadınlar Bayan Wilcox'un Noel yemeğinde giymek üzere seçtiği elbiselere bakmak için çekilirken futboldan konuşuyoruz. Ayrıca, görünüşe göre bu gece hepimizin giymesi için uyumlu Noel pijamaları da varmış ki bu bir aile geleneğiymiş. Hepsi uyumlu pijamalar giyip sinema salonunda "It's A Wonderful Life" izlerken sıcak çikolata içiyorlar.*Lanet olası bir sinema salonu.*

Ondan önce Aniyah'ın en sevdiği Fransız restoranına gidip Noel ışıklarına bakarak etrafta dolaşacağız. Yarını tüm geniş ailemizle geçireceğiz, ardından resmi bir Noel arifesi yemeği ve ardından hayatımın neredeyse sona ereceği an olan "geleneksel bir Noel sabahı" geçireceğiz. Onlara "geleneksel bir Noel sabahı"nın ne anlama geldiği hakkında hiçbir fikrim olmadığını söyleme zahmetine girmiyorum çünkü çocukluğumuzda pek Noel kutlaması yapmazdık. Annem genellikle çalışırdı veya sarhoştı. Hiçbir bayram için hediye almaz veya kutlama yapmazdık. Bunu birine söylesem üzücü gelebilirdi ama yaptığımız bir şey değildi. Belki küçükken beni biraz rahatsız ediyordu çünkü Noel Baba'nın gelmesi için yeterince iyi olmadığımı düşünürdüm ve doğum günümde hiç mumlu pasta almazdım. Ama bundan çok çabuk vazgeçtim ve beni hiç rahatsız etmedi.

Aniyah, ailesine hediyeleri "benim" aldığımdan emin oldu. Ona, insanlara üzerinde adım ve numaram yazılı formalar vermenin iğrenç olduğunu söyledim, ama o ailesinin her üyesi için bir tane aldı.

"Neden arabadan hediyeleri alıp ağacın altına koymuyorum," diyorum, biraz temiz hava ve alan arayışıyla. Bu ev ne kadar büyük olsa da, üzerime kapandığını hissediyorum.

"Sana yardım edeceğim evlat," diyor Bay Wilcox ve Bryant'a bana böyle hitap etmesiyle ilgili yaptığım şakayı hatırlayarak irkiliyorum. Sanırım bu kuşakla ilgili bir şey. Bay Wilcox muhtemelen aynı yaşlarda, ancak havasız Ralph Lauren kazağı, ütülü haki pantolonu ve süet mokasenleriyle çok daha yaşlı görünüyor. Bryant'tan en az 15 santim daha kısa ve göbekli. İçten dışa o kadar farklı insanlar ki, onları karşılaştırmak, hatta aynı şekilde düşünmek bile imkansız.

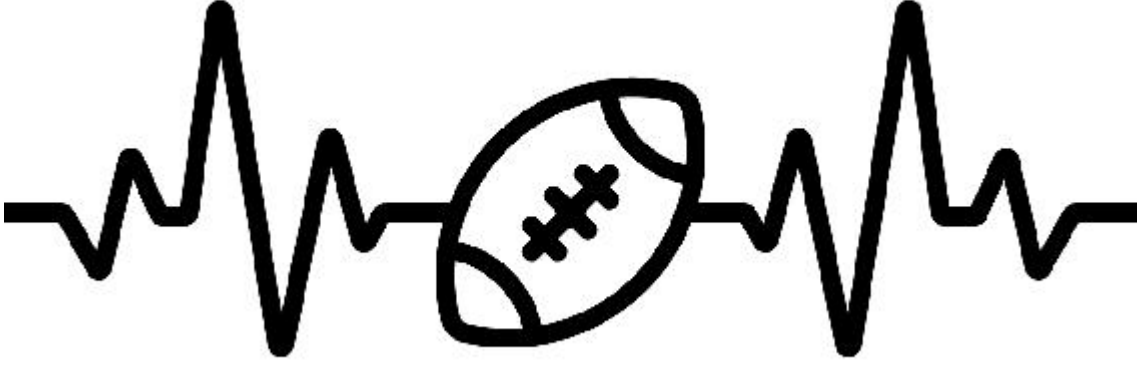
Aniyah'ın SUV'sinin arkasını açıp saçma miktardaki bagaj ve hediyeleri boşaltmaya başladığımızda garip bir şekilde gülümsüyorum.

"Bu kızlar," diye kıkırdadı Bay Wilcox, gözlerini hoşgörülle devirerek. "Birkaç günlük bu kadar bavul ve yukarıda da bir dolap dolusu kıyafet var. Muhtemelen giderken yanında getirdiğinden daha fazlasını getirecektir."

"Kayıtlara geçsin diye söylüyorum," diyorum sesimi alçaltarak. "Hediyeleri ben seçmedim." Umarım çok kaba görünmüyorumdur ama kimsenin bu kadar kibirli olduğumu düşünmesini istemiyorum.

"Sanırım yapmazdın," diye değerlendiriyor ve altta yatan anlamı kaçırmıyorum. Kızının bunların hepsini aldığını biliyor. Ve muhtemelen Noel sabahı ona "sürpriz" yapacağım o iğrenç elmas yüzüğü de aldığını biliyor.

Hayatımı siktir et.

"Evet, kahretsin," diye inliyorum, ıslak sıcaklık penisimi sararken. "Kahretsin, senin..." diye uyanmayı özledim.

Beklemek.

"Ne oluyor lan?!" diye çığlık attım. Şaşkınlıkla kalçalarımı geriye ittim ve Aniyah'nın boğazına öyle sert bir darbe indirdim ki, dişlerinden biri penisime değdi ve ben de ondan uzaklaşmaya çalıştım. Boğulup bana çarptı ve içimden gelen acı dolu çığlığa engel olamadım. "Siktir!"

Hala küfürler ederek yataktan fırladım ve ışığı yaktım. Aniyah, üzerinde sadece transparan bir gecelik varken dizlerinin üzerine kalktı. "Ağzını kapat Jack! Biri seni duyacak!"

"Ne bekliyordun ki?!" diye tısladım ona. "Burada ne yapıyorsun?"

"Bugün kutlayacak baş başa zamanımız yoktu. Yeni nişanlımla sevişmek istiyordum." Parmağındaki iğrenç taş, lambanın ışığını yansıtarak iğrenç bir şekilde parıltıyor. O şeyin güneş ışığında nasıl görüldüğünü görmeyi hiç beklemiyorum. Ya da hiç, gerçekten.

Kötü hissediyorum.

"Aniyah, bunu konuşmuştuk."

"Bir ay içinde evleniyoruz Jack. Sen benim kocam olacaksın. Ben de senin karın olacağım ve bu bana bazı haklar tanıyor, bunlardan biri de senin penisin."

"Ciddi misin sen?"

"Vücudumu sevdiğini biliyorum Jack. Gel de gör, senin için ne kadar ıslakmış amım-"

"Hayır, Aniyah. Son kez söylüyorum, bu gerçek bir evlilik değil. Bunu yapmayı kabul ettim ve kariyerimin ilk yılında ne alırsam sen de ona hak kazanacaksın. Maaş çekim, imza bonusum, sponsorluklarım - her şey. Bunu böyle yapıyoruz çünkü sen teminat istedin ve benim de sana sunabileceğim tek şey bu. Senin oyununu oynadım, gösteriyi yaptım. Bunun ötesinde, seninle hiçbir ilgim yok. Anlıyor musun?"

"Ve senin siktiğimin parasına ihtiyacım olmadığını anlıyor musun? Etrafına bak Jack. İstedığımı elde ederim. Ve şu anda, o koca penisi kullanıp beni becermeni istiyorum. Bu sefer gerçekten."

"Beni sahip olduğum her şeyle birlikte alabilmen için bir yıllık evliliğe razı oldum, ama hepsi bu. Anlaşma bu."

"Bir evlilik, tamamlanmamışsa geçerli değildir."

"Peki bunu kim bilecek?"

"Yapacağım."

"Sana bunu söylemekten nefret ediyorum Aniyah ama benim penisim sana bir şey yapmayacak. İlgilenmiyorum."

"Bir dakika önce oldukça serttin."

"Evet, işte o zaman senin olduğunu düşündüm-"

"Söyle. Adını söyle. Sana meydan okuyorum. Çünkü işte yeni şartlarım, pislik: Ya bu işin içindeymiş gibi davranırsın, ya da o

videoyu dekana götürmem. Basına götürüp internette sızdırırım."

Tüm vücudum öfkeyle kızardı. Öfkeden kuduruyorum, kollarım onu kaldırıp başını sallamamak için çabalamaktan titriyor. "Anlaştık."

"Evet, peki. Fikrimi değiştirdim. Sadece ismini değil, ayrıcalıklarını da istiyorum. Bryant Nicks gibi bir adamı baştan çıkaracak kadar iyi olan penisinin ne olduğunu bilmek istiyorum."

"Onun adının ağzından çıkmasını asla istemiyorum. Ve eğer o video sızdırılırsa, seni kendi ellerimle öldürürüm."

"Yapmazsın."

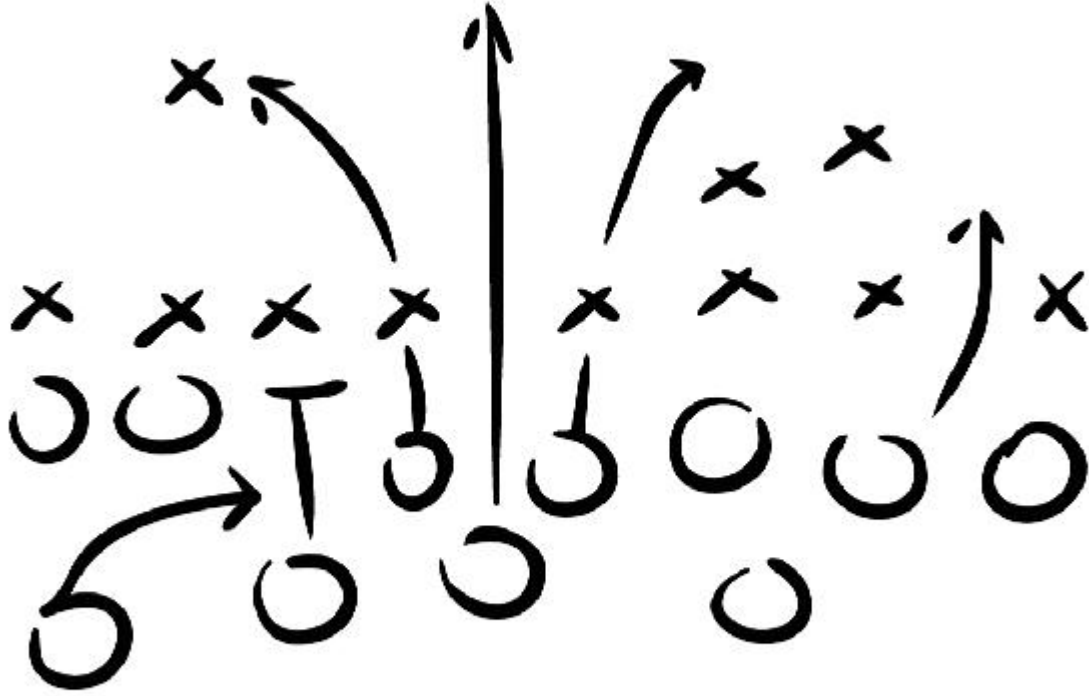
"Aman siktir git, Aniyah. Başıma gelen tek güzel şeyi şantajla elde edip benden, o kurnaz kaltak gibi davranmaktan başka bir şey beklemeni bekleyemezsin."

"Beni neden istemiyorsun?!" diye haykırıyor.

"Sen bana şantaj yapan çılgın bir orospu olduğun dışında?"

Sesimi alçak tutmaya çalışıyorum ama neredeyse çıldıracağım.

"Sen o değilsin."

Bölüm 32–Bryant

"Umarım Mutlu Noeller geçirmişsindir?" diye soruyor, AA'nın düzenli üyelerinden Susan, sandalyeleri dizmesine yardım ederken. Sosyalleşmek istemesem de, şu anda eve gitmek istemiyorum. Orada ondan o kadar çok var ki, ne kadar öfkeli olduğumu hatırlatacak kadar.

"İyiymi. Sessizdi. Seninki nasıldı?" diye soruyorum, konuyu benden uzaklaştırarak. Çocuklarını görebildiğinden biraz bahsediyor. Üç ve beş yaşlarındayken çocuklarıyla arabada sarhoş halde araba kullanırken yakalandıktan sonra çocukları elinden alınmış. Bu dört yıl önceydi ve o zamandan beri ailesiyle birlikteler. Olayın yaşandığı geceden beri ayık, ancak çocuklarıyla ancak yakın zamanda tekrar gözetimsiz görüşebilmeye başladı. Gelecek yıl onları geri alabilmeyi umuyor.

"Düşüncelere dalmış gibisin," diyor ve onu dinlemediğimi fark ediyorum.

"Özür dilerim, kaba davrandım. Biraz dalgınım. Tatiller, bilirsin."

"Bir fincan kahve alıp konuşmak ister misin?"

"Teşekkürler Susan. İyiyim. Ama kartın bende." Toplantılara gelmeye başladıktan sonra bana iletişim bilgilerini verdi ve tekrar başladığımı itiraf etti. Tabii ki, ilk geceki gibi aşırı olmasa da, düzenli olarak içtiğimden bahsetmedim.

Bana nazikçe sarılıyor ve arabama doğru yürüyorum. Eve gitmiyorum, sadece etrafta dolaşıp Noel ışıklarına bakıyorum. Huzurlu bir ortam. Müziği bile açmıyorum, sadece araba kullanmaya devam ediyorum, düşüncelerimin sessizliği bastırmasına izin veriyorum.

Dürüst olmak gerekirse, keşke biriyle konuşabilseydim. Aşık olduğum öğrenci dün nişanlandı. Ona aşık olmadığını biliyorum. En azından ben öyle olduğunu düşünüyorum. Ama sosyal medyada gördüğüm nişan fotoğraflarında oldukça ikna edici görünüyorlar.

Eğer evlenme teklifi edecekse, yakalanma riski yüksekken neden benimle banyoda seks yapsın ki? Belki de sadece fiziksel bir şeydir? Sadece bir bahane olarak kullanmak biraz abartılı.

Beni sevdiğini söylediğini hatırlıyorum. İlk o söylemişti. Ama ben o kadar sarhoştum ki, beni geçmesine izin verdim, belki de yanlış hatırlıyorumdur?

Belki de hiç eşcinsel değildir ve yenilik, deneysellik ona dik göğüsleri olan güzel bir kızın veremeyeceği bir şey verir?

Onu seviyorum. Sanırım bu beni eşcinsel yapıyor. Belki de hep eşcinseldim ve farkında değildim, bu yüzden de gerçekten anlamlı bir ilişkim olmadı? Bunun sebebinin, büyürken sağlıklı ilişkilerin en iyi örneğine sahip olmamam olduğunu düşünüyordum, çünkü ailem birbirinden nefret ediyor ve sürekli kavga ediyordu. Ama şimdi Jack'le tanıştığıma göre, belki de yanlış yerlere bakıyordum diye düşünüyorum.

Lastiklerim beni üç kasaba öteye götürüyor ve Google'ın bana eşcinsel bar olduğunu söylediği bir yere varıyorum. Dışarıdan eşcinsel gibi görünmüyor. Ama dürüst olmak gerekirse, Teksas'ın ortasındaki bir eşcinsel barın nasıl görüldüğünü nasıl bilebilirim ki? Burada hiçbir şeyi veya kimseyi klişeleştirmeye çalışmıyorum.

Otoparkta o kadar uzun süre oturuyorum ki, mekanın yakında kapanacağını sanıyorum ama gösterge panelindeki saate baktığımda saat daha on bir geçiyor, ki sanırım bir bar için hala erken. Kot pantolon ve kovboy şapkası giymiş, gayet normal görünümlü birkaç adam içeri giriyor. Bir tür kovboy barı olmalı.

Yapacak başka bir şeyim ve gidecek başka bir yerim olmadığından, içeri girip ne olduğunu görmeye karar veriyorum. Zarar gelmez. Ceketimi alıp bir beyzbol şapkası takıyorum ve gözlerimin üzerine kadar indiriyorum. İşim zaten tehlikede. Şu anda tanınmaya ihtiyacım yok.

İçerisi karanlık ama bir bar için temiz. Barda bir yere oturup en iyi buzlu viskilerinden sipariş ediyorum. Sonra barı arkama alıp etrafa bakıyorum.

Aslında diğerk kovboy barlarından pek farklı değ il, sadece çok fazla kadın yok. Elektronik müzik kutusunun yanında birkaç tane, çeş itli masalarda da bir iki tane var. Hareketli bir country ş arkısı ç alıyor ve birkaç kişı de dans ediyor. Çok... normal.

Dürüst olmak gerekirse, burayı bir gey bar olarak gösterebilecek tek şey, barın arkasındaki rafın en üstündeki minik bayraklardan oluş an pankart. O ve dar kot pantolonlu, üstü çıplak adam, mekanik bir boğayı yavaşça sürüyor. Siyah kovboy ş apkası gözlerinin üzerine kadar çekildiğı için yüzünü pek göremiyorum. Bir kolunu havaya kaldırmış, ş apkayı kafasına dayamış, diğeriyle de mekanik boğanın ip sapını tutuyor. Boğa yuvarlanıp zıplıyor, yumuş ak ve yavaş bir şekilde, kovboy da vücudunu hareketle birlikte döndürüyor. Kalçaları dalgalanıyor, karın kasları kasılıyor ve yuvarlanıyor. Cildi, ış ığın belirgin kaslarına yansımalarını sağ layan bir ter tabakasıyla kaplı. Kesinlikle erotik. Ve cazibesini görebiliyorum, ama o sıcaklığı Jack'in orada olduğunu hayal edene kadar hissetmiyorum. Karın kaslarının nasıl kasılacağını, kalçalarının nasıl ö ne doğru yuvarlanıp ç atlayacağını ve penisimin kot pantolonumun önüne nasıl bastırmaya başlayacağını hayal ediyorum.

Gözlerim donuklaşıyor, kendi hayal dünyamda kayboluyorum. Ta ki tam önümde birinin durduğunu fark edene kadar.

Mekanik boğadaki adam. Cildindeki parlaklığın ter değ il, bir tür yağ olduğunu anlayacak kadar yakın. Genç. Muhtemelen Jack kadar genç değ il, belki yirmili yaş larının sonlarında. Ş apkasının altından görünen saçları kum sarısı ve gözleri koyu yeş il görünüyor, ama bunun dışında Jack'e biraz benzediğini varsayabilirim. Keş ke Jack daha ince yapıda olsaydı. Bu adamın da tıpkı onun gibi dolgun dudakları var ama daha ince bir burnu ve daha sivri bir ç enesi var.

"Gördüklerini beğ endin mi baba?" diyor kovboy, bana takdirle bakarak. Beynim, onun Teksas aksanını Jack'in Alabama aksanına dönüştürmeye ç alış ıyor.

"Baba?" diyorum kaşımı kaldırarak.

"Evet, sende baba havası var. Sanki beni şaplaklayıp odana göndermek istiyormuşsun gibi."

"Öyle mi?" Gerçekten bu adamla flört mü ediyorum?

"Seni daha önce burada görmemiştim."

"Daha önce buraya gelmemiştim," diye cevap veriyorum ve içkimden derin bir yudum alıyorum.

"Adın ne?" diye soruyor, bara yaslanıp bir bira istiyor.

Tereddüt ediyorum. "Nick," diye yalan söylüyorum.

"Pekala Nick," dedi, sanki gerçek olmadığını biliyormuş gibi adımı söyleyerek. "Özellikle bir şey mi arıyordun?"

Sorusunu tam olarak anlayamadım ama başımı sallıyorum. "Hayır, sadece bir içki içmeye uğradım. Sen... bana biraz tanıdığım birini hatırlattın."

"Öyle mi? Bu kişinin bir adı var mı?"

"Jack," diye dürüstçe cevap veriyorum, çünkü bu adamın ikiyle ikiyi toplaması biraz fazla olur.

Hindistan cevizi kokusu alabileceğim kadar bana doğru eğildi. Cildini parlatmak için kullandığı yağdan olsa gerek.

"Ne tesadüf," diyor kısık bir sesle. "Benim adım da tam olarak bu."

Yutkunuyorum ve o da hareketi yakalıyor. Eli Adem elmama dokunmak için kalkıyor, ben de tekrar yutkunup hareketi hissetmesini sağlıyorum. Sanki bir şey düşünüyormuş gibi alçak bir uğultu sesi çıkarıyor, sonra öne eğilip kulağıma fısıldıyor.

"Beni takip et, baba."

Odanın arkasına doğru yürüyüp koridordan geçiyor. İlk başta sadece arkasından bakıyorum. Sonra içkimi bitirip bardan çıkmak için ayağa kalkıyorum.

Bir noktada ayaklarım kıvrılıyor ve karanlık koridorda Kovboy Jack'i takip ediyorum.

Neden onu takip ettiğimi bilmiyorum. Ne beklediğimi de bilmiyorum. Sarhoş değilim ve belli ki benim Jack'im olmadığını biliyorum. Ama... merak ediyorum. Aynı bağlantıyı, aynı rahatlamayı başka bir yerde bulabilir miyim?

Hafif bir ısıklık sesi duyuyorum ve başımı kaldırıp baktığımda Kovboy Jack'in garip bir odanın girişini kararttığını görüyorum. Buradaki müzik farklı, daha yoğun, daha vurucu, dans müziği gibi ama daha yavaş. Loş bir disko topu projeksiyonu dışında her yer karanlık.

Kovboy Jack beni odaya çekiyor. Elinin elimde olması tuhaf hissettiriyor ama beni odanın arkasına götürmesine izin veriyorum. Buradan kapıya doğru bir bakış açım var, böylece içeri biri girerse görebiliyorum ama içeride olup biteni kimsenin umursamadığını hissediyorum. Kovboy Jack bana yaslanıyor ve sırtım duvara çarpıyor. Dudaklarını dudaklarıma bastırıyor ama beni öpmeye çalışmıyor; buna minnettarım çünkü öpmesini istemiyorum. Dudaklarını boynuma bastırıyor ve ben de gözlerimi kapatıyorum.

"Doğru, Babacığım, gözlerini kapat."

"Koç," diye düzelttim onu.

"Ne?"

"Bana Koç diyor."

"Pekala, Koç," diye onayladı ve boynumu yaladı. Eli karnımdan aşağı doğru indi ve kasıklarımı kavradı.

Ben sert biri değilim ama Jack'i daha önce düşündüğümde hâlâ yarı yarıya rahatlardım.

"Vay canına, Koç. Bavulunu toplayacağını biliyordum ama bok."

Jack'e benzemiyor. Jack'e benzemiyor.

Ama eli, pantolonumun içine uzanıp yarı sertleşmiş penisimi çıkardığında yeterince sıcak oluyor. Ve gözlerimi kapatıp sadece beni okşayan eline odaklandığımda, neredeyse Jack olduğunu hayal edebiliyorum.

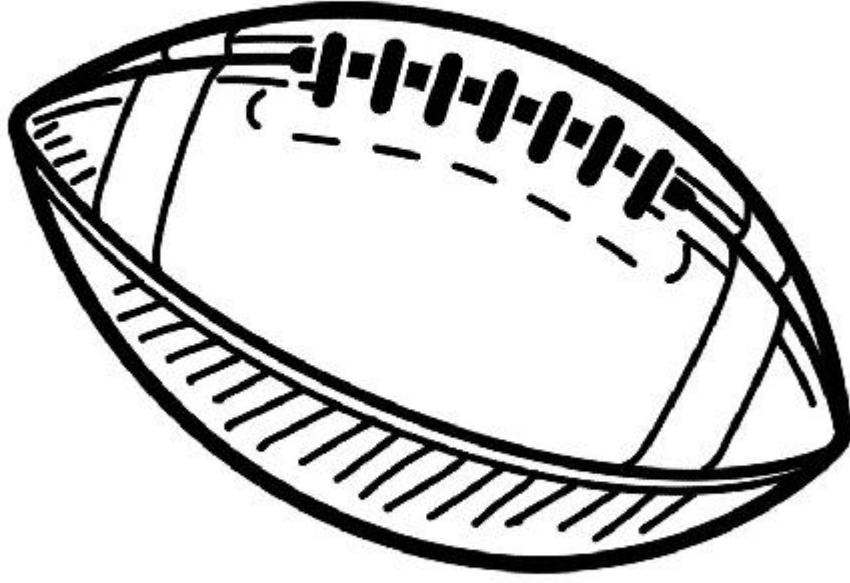
Boynumu öpmeyi bırakıp önümde diz çöktüğünde, numara yapmak daha da kolaylaşıyor. Sıcak ağız beni içine çektiğinde, penisim Jack olmadığını anlamıyor gibi görünüyor. Ağızda sertleşiyor ve beni boğazına kadar geri çekiyor. Sevdiğim şeyi yapmıyor, o... OHer zaman yapıyor, diliyle penisimin başının sırtında dolaşıyor. Ama hevesle emiyor ve bu gerçekten iyi hissettiriyor...

"Siktir git, Jack," diye fısıldıyorum ve elim saçlarına uzanıyor, bu esnada şapkasını düşürüyorum.

Gözlerim fal taşı gibi açılıyor çünkü yumrukladığım saçlar Jack'inkine hiç benzemiyor. Şapkası olmadan da bu adam ona hiç benzemiyor. Bu da aptalca çünkü Jack'in futbol kaskı dışında kovboy şapkası veya başka bir şapka taktığını hiç görmedim.

Ne yapıyorum ben?

Adamı üzerimden çekip hızla sönen penisimi tekrar kot pantolonumun içine sokuyorum ve bardan koşarak çıkıyorum.

Bölüm 33–Jack

"Ama neden seninle kalamıyorum?" diye somurtuyor Aniyah.

"Ani, dinle," diyorum, isminin kısaltılmış halini sevgi ifadesi olarak kullanarak, çünkü ona başka bir şekilde hitap etmeyi, hatta insanların önünde bile, içim kaldırmıyor. "Sana söylemiştim, takım otele kalmak zorunda."

"Bunun sadece maçtan önce olduğunu sanıyordum. Takım arkadaşlarından bazılarının galibiyeti kutlamak için şehir merkezindeki kulübe gittiğini duydum." Ellerini kalçalarına koyup bana beklentiyle baktı.

Elimle yüzümü ovuşturdum. "Onlara katılmana izin veririm ama yorgunum. Çok sert bir darbe aldım, Ani." Çoğunlukla Bayan Spectacle ile birlikte herkesin içinde olmak istemesem de, maç sırasında epey sert bir müdahaleye maruz kaldığım doğru. Koç beni sahaya geri almadan önce birkaç oyun oynamamak zorunda kaldım. "Yarı final maçımız iki gün sonra, Yılbaşı gecesi. Ondan sonra parti yaparız. Tamam mı?"

Aniyah bana dik dik bakıp ayağını hafifçe yere vurdu. Kenarda duruyorduk, birkaç takım arkadaşım hemen arkamızdaydı. Ole Miss'i 42-25 gibi ezici bir skorla yendikten sonra birkaç röportajı yeni bitirmiştik. Kirliyim, terliyim, ağrım var ve sinirliyim çünkü maça hiç gelmesini istemiyordum. Ama tabii ki ailesinin her maça bileti var, bu yüzden beni maça kadar takip etti. Kameralar onu defalarca aradı, dev ekranlarda, koltuğunda dikilip "#53 SAHADA, #1 KALBİMDE" pankartını sallarken ve herkesin "GELECEĞİN BAYAN PERRY" Jackals futbol formasını görebilmesi için arkasını dönerken gösterdi.

Öfkeyle homurdandı ve gözlerinin arkamdaki birine kaydığını ve kısıldığını fark ettim. Arkama hızlıca bir göz attığımda Koç Nicks'in birkaç spor muhabiriyle konuştuğunu gördüm. Gözlerim ona istediğim gibi odaklanamadı. Heisman ödülllerinden beri çok az iletişim kurduk ve Noel'den döndüğümüzden beri benimle hiç konuşmadı. Eminim duyuruları gördü, Aniyah'ın utanç verici kamusal gösterisinden bahsetmiyorum bile. Ona planın ne olduğunu söyleme fırsatım hiç olmadı. Tepkisinden korktuğum için yeterince çaba göstermedim. Ben de üzülürdüm.

Her şeyden çok yorulduğum ve bunun sadece bir başlangıç olduğunu düşünmek şakaklarımın zonklamasına neden oluyor.

"Daha sonra gelip sana masaj yapmamı ister misin?" diye soruyor, ellerini göğsümden yukarı doğru ve boynuma doğru gezdiriyor.

Ona yalvarıyorum, şimdi benimle uğraşma, bak. Sonra bir kolumu sırtına dolayıp başının tepesini öpüyorum, sırf gösteriş olsun diye. Onu kenarda somurtarak bırakmadan önce, ailesinin oturduğunu bildiğim kutuya bakıp el sallıyorum. Beni görüp görmediklerini bilmiyorum ve pek de umursamıyorum. Zaten hepsi gösteriş için.

Soyunma odasındaki çocuklar, bu geceki büyük galibiyetimiz için heyecanlı ve gürültülüler. İçeri girdiğimde "Magic Jack" diye tezahürat yapmaya başlıyorlar ve beni de yanlarına gelmeye ikna etmeye çalışıyorlar.

"Hepinize merhaba, moralinizi bozmak istemiyorum. Kendimi iyi hissetmiyorum ve uzanmam gerek. Ama bana bir içki verin, bir dahaki sefere ben yaparım, tamam mı?"

Duşumu aceleyle bitirip, çoğu adam giyinmeyi bitirmeden önce dışarı çıkıyorum ve otele dönüş için bir araç kiraliyorum. Yukarı çıkmadan önce resepsiyonla konuşup, çılgın nişanlım beni görmeye gelmeye çalışırsa diye oda numaramı paylaşmamalarını ve ziyaretçi kabul etmemelerini rica ediyorum. İstedğim son şey, özellikle de Bryant'ı köşeye sıkıştırmayı planladığımda, onun ortaya çıkması.

Benimle konuşmasını sağlamalıyım ki ne yaptığımı ve neden yaptığımı açıklayabileyim. Bu sahip olduğumuz şeyle bir gelecek şansı olup olmadığını bilmem gerek. Groveton'dan ayrıldığımda bunların hepsi bitecek mi? Her iki durumda da itibarının güvende olduğunu bilmesini istiyorum. Burada uzun vadeli bir oyun oynuyorum ve onun bunu bilmesi gerekiyor. Evlendikten ve arkadaşlarından ve ailesinden uzaklaştıktan sonra, Aniyah'ı öyle lanet olası perişan edeceğim ki sonunda daha fazla dayanamayacağına karar verecek ve özgürlüğü karşılığında tüm kanıtları verecek. Parayı ve sahip olduğum her şeyin yarısını alabilir. Ben çok daha az parayla yaşadım. Hiç paranız olmaması, hiçbir şeyiniz olmadığında zengin olmak gibi hissettiriyor.

Otel odama vardığımda, sıkı bir duş alıyorum. İç çamaşırı giymeden koyu gri bir eşofman altı ve dar, beyaz bir tişört giyiyorum. Üstsüz gezerdim ama ona önce konuşmak istediğimi söyleyerek kendimi rahatlatmak istiyorum. Bu tişört, kaslarımın tüm kıvrımlarını görebilecek kadar ince, ama çok çabalıyormuşum gibi de görünmüyor. Tişört ve gri pantolon arasında, penisimin açıkça ama aynı zamanda rahat bir şekilde sergilenmesiyle, sanki koridorda onunla konuşmak için dolaştığımı düşünebilirsiniz. Belki de her şeyi anlatırken vücudumu ve cinselliğimi düşünürse, sürece çok daha kolay uyum sağlar.

Siktir. Bilmiyorum.

Bryant'ın odası benimkinin bir üst katında. Giriş sırasında oda numarasını öğrenmek için bilerek kulak misafiri olmuş olabilirim. Odasının bu kadar uzakta olması beni hayal kırıklığına uğrattı ama en azından koçların odaları daha geniş ve birinci sınıf oyuncular bu sefer aynı odada kalmak zorunda değil. Kupa maçı için tüm oteli kendimize ayırmanın avantajı.

Kapıyı çalıyorum, giydiğim kıyafetlerden kapıyı ne kadar sert çaldığıma kadar her şeyi düşünüyorum, umarım içeridedir. İki gün önce giriş yaptığımızdan beri onu tek başına yakalamaya çalışıyorum ama o konferans odalarında planlama seansları ve görüşmeler yapıyor. Diğer koçlarla kutlama yapıyor olabilir ama bu hiç tarzı değil. Yine de onu uçakta içerken gördüm, belki de daha sık dışarı çıkıyordur. Umarım güvendedir.

Tanrım, beni dinle. Ben de sahte nişanlım kadar yapışkanım.

Kapının arkasından bir gıcırta sesi duyuyorum ve koridorda kimin olduğunu görmek için gözetleme deliğinin kapağını açtığından neredeyse eminim. Belki de kim olduğunu görememesi için kenara çekilmeliydim.

"Bu kapıyı açman için bir sahne yaratmam gerekecek, değil mi?" diyorum, hissettiğimden daha fazla özgüvenliymiş gibi yaparak.

Kapıya hafif bir gümbürtü ve bir sessizlik oldu. Tam yumruğumla kapıya vuracakken kapı açıldı. Bryant, duştan yeni ıkmaş ıslak saçlarıyla, her zamankinden daha çekici bir şekilde orada duruyordu. Belli ki yorgundu. Gözlerinin altındaki koyu halkalar, ela irislerinin etrafındaki halkayı daha da belirginleştiriyordu. Sakalları, birkaç gri tutamla kısa bir sakala dönüşmüştü ve bu da ona seçkin bir görünüm kazandırıyordu. Erkeksi. Son derece seksi.

Bana beklenti dolu bir bakış atıyor, sessizce neden burada olduğumu soruyor ve midem düğümleniyor. Sakin ve rahat olmam gerekiyor. Ama kendimi bir kedi gibi göğüs kıllarına srttğm hayal ederken sakın davranmak zor.

Boğazımı temizledim. "Sadece seninle konuşmaya ihtiyaım vardı. Yalnız."

"Tam duştan çıkıyordum," diyor. "Bir tişört alayım da buz makinesine yürüyelim mi?"

Beni içeri almaktan kaçınmaya alışıyor. Sanki hiç bağımız olmamış gibi. Belki de hepsi kafamın içindeydi? Son bir ayda birlikte geçirdiğimiz tek anlar, kısa bakışmalar ve aramızdaki her şeyin hâlâ iyi olduğu görünen, hızlıca banyoda sevişmeler oldu. Hâlâ ona ait olduğumu söylemişti.

şey... kıımın ona ait olduğunu söyledi. Bu gerçekten aynı şey mi?

Her iki durumda da onunla konuşmam gerekiyor ama tabii ki bu koridorda değil.

Omuzlarım düşüyor. "Duyulmasını istemiyorum. Aniyah'la ilgili." Kaşlarımı kaldırarak ona sadece onunla olan ilişkimden değil, onun bildiklerinden bahsettiğimi belli ediyorum.

Adı geçince tüm vücudu kaskatı kesiliyor ama başını sallıyor. Koridorda iki yana baktıktan sonra geri çekilip beni içeri alıyor.

Herkese karşı tavrı, tıpkı soğukkanlı ve profesyonelce. Bu iş bir oyundan öteye gitmeden önceki hali gibi.

Süitindeki küçük oturma alanını işaret edip bana bir şişe su getiriyor ve ardından minibardan küçük bir şişe viski açıyor. Hiçbir şey söylemiyorum ama beni onu izlerken yakalıyor. Gözlerim odanın diğer tarafına, balkona açılan sürgülü cam kapıya kayıyor. Tekrar ona baktığımda dudakları kıvrılıyor.

"En azından burası daha sıcak," diye şaka yapıyorum.

"En azından çıplak değilsin," diye karşılık veriyor.

"Henüz değil."

"Jack."

"*Bryant.*"

Her zamanki gibi, adını söylediğimde gözleri ağzıma kayıyor. Eskiden hoşuna gittiğini düşünürdüm ama şimdi sadece cüretimi mi düşünüyor diye merak ediyorum. Şimdi bakışları daha çok bir uyarı gibi geliyor ama tahmin edilebileceği gibi, yansıttığı tehlike omurgamda bir heyecan dalgası yaratıyor ve aletim seğiriyor. Gözleri harekete kayıyor ama hemen bakışlarını kaçırıyor.

"Tebriklerin yerinde olduğunu duydum," diyor alçak sesle.

Derin bir nefes verdim, sesindeki ton göğsümü sıkıştırdı. Yargılama. Teslimiyet.

"Seninle konuşmam gereken konu bu. Bilmen gerek, bu gerçek değil."

"Bana o kaya oldukça gerçek görünüyor."

"Evlilik gerçek. Oluyor. Ama ilişki değil."

"Beni kandırabilirdin," diye homurdandı ve viskisinden büyük bir yudum aldı.

"Yaptığım anlaşma bu. Onun sessiz kalması için. Sırrımızı saklamak için."

"Neyden bahsediyorsun Jack?" Hem öfkeli hem de şaşkın görünüyordu.

"Umutsuzluğa kapıldım ve ona henüz sahip olmadığım parayı teklif etmeye çalıştım. İzçilerin benimle tartıştığı rakamları anlattım. Ama o sadece paradan fazlasını istiyordu. Bir NFL eşi olma statüsünü istiyordu ve teminata ihtiyacı vardı ki, bende bu teminat açıkça yoktu."

"Yani onunla evlenmeyi kabul ettin?"

Başımı sallayıp dirseklerimi dizlerime dayayıp ellerimi saçlarımla arasından geçirdim. "Anlaşmaya göre, şampiyonluk maçından hemen sonra onunla evlenecektim, yani herhangi bir şey imzalamadan evlenmiş olacaktık. Böylece, ikramiye ve çaylak sponsorluklarından en fazla gelir elde edeceğim ilk yıl boyunca kazandığım her şeye hak kazanacaktı. Bir yıl sonra ayrılıp iyi niyetle boşanacaktık ve her şeyin yarısını ve bir yıllık nafakayı alması için onunla kavga etmeyecektim."

"Aman Tanrım Jack."

"Para umurumda değil. Aptalca hatamı örtbas etmek ve ikimizi de güvende tutmak için kolay bir anlaşmaydı." *idk* kolay bir anlaşma... tutabileceğimi düşündüğümde o.

"Ama şimdi daha fazlasını mı istiyor?"

Karşımda oturan adama sert bir ifadeyle baktım. "Nereden bildin?"

"Çünkü bu insanların çevresinde çok daha fazla zaman geçirdim. Ve her şeye sahip olmaya alışmış insanlar için asla yeterli değildir."

Başımı ellerimin arasına alıp yüzümde gezdirdikten sonra başımı sandalyenin arkasına yaslayıp öfkemi tavana doğru savuruyorum. "Arghhh!" diye öfkeyle bağıriyorum.

Zaten bildiğim bir şeyi doğruladı: Beni asla savaşımadan bırakmayacağını. O videoyu teminat olarak kullanmaya, beni peşinden sürüklemeye, beni kendisiyle gerçek bir ilişkiye zorlamaya devam edecek. Peki ya çocuk istediğinde ne olacak?

"Onun gibi insanlar, ailesi gibi insanlar, dekan gibi insanlar. Ve kendilerini elit ve bizden üstün gören dünyadaki tüm kendini beğenmiş pislikler. Nasıl talepte bulunacaklarını ve zayıflıklarımızı bize karşı nasıl kullanacaklarını biliyorlar, çünkü bu becerileri doğuştan geliştiriyorlar."

"Bu sezonu kazanamazsak dekanın işini tehdit ettiğini biliyorum," diyorum anlayışla. Bunu bir süredir biliyordum, tanık olduğum etkileşimlerden tahmin ediyordum.

"Diğer şeylerin yanı sıra," diyor kayıtsızca. "Bizim gibiler onların oyunlarında piyon gibiyiz ve buna boyun eğiyoruz çünkü geldiğimiz yerdeki sefaletlerde yaşamaktan daha iyi. Kendimize oyunu oynayıp kazanabileceğimizi, onların seviyesine gelebileceğimizi söylüyoruz. Ama aslında, oyuna daha da derinlemesine dalarsanız, sizi öne geçmek için kullanmaya devam edecekler. Ve sonra sizinle işleri bittiğinde, sizi dünün çöpleriyle birlikte dışarı atacaklar. İşte bu yüzden Aniyah Wilcox ile olan bu anlaşmadan çıkmalı ve geleceğinizi koşulsuz inşa etmeye odaklanmalısınız. İmza bonusunuzu tasarruf etmek, yatırım yapmak için kullanın. Akıllı olun, çünkü artık onlar için faydalı olmadığınızda, yine hiçbir şey olmayacaksınız."

Kalbim onun için sızlıyor ve Bryant Nicks'i o yapan birkaç parça daha yerine oturuyor.

"Dekan senden başka ne yapmanı istiyor?"

"Önemli değil. Asla bitmeyecek. Bu yüzden zaten Groveton'daki son yılım olacak. Beni kurtarmak için kendini boğma Jack."

"Sizi otobüsün altına atmaya hazır olsam bile, ki bunu kesinlikle yapmayacağım, yüzüm ve sesim de o videoda. Açıkça ve coşkuyla ilginizi çekiyorum."

"Gün ışığına çıkmasını engelleyebilirim."

"Ben de senin beni kurtarmak için boğulmana izin vermeyeceğim!" diye bağıriyorum koltuğumdan fırlayarak.

"Jack. Ben kırk sekiz yaşında bir ayyaşım. Bir serserinin tekiyim. Hayatımı yaşadım ve kartlarımı kötü oynadım." Yalvaran gözlerle bana baktı. "Muhteşem olma şansın var.*Doğru*Büyüklik. Sadece sözde seçkinlere katılmakla kalmayıp, onlara sahip olmak. Fırsatını kaçırmayın."

"Hayatının bittiğini düşünme. Harikasın Bryant. Bana aptal olmayı bırakmam için ilham verdin."

"Seni aptal olmaktan kurtardım. Konumumdan faydalandım ve sözleşmeyi ihlal ettim-"

"Aramızda yaşananlar için sakın özür dilemeye kalkma."

"Üzgün değilim," diye çıkıştı. Yükselen sesi ve samimi tonu karşısında bir anlığına afalladım. "Üzgün olmam gerekirdi ama değilim. Aramızdaki bu şeyden pişman olacak kadar iyi bir insan değilim. Sanırım birbirimize iyi geliyorduk, ta ki iyi olmayana kadar."

Sesi kısılıyor. "Tek pişmanlığım seni izlemekten, seni istemekten vazgeçememem,*seni özlüyorum*. Gerçeği söylemek gerekirse, Aniyah ile anlaşmayı sadece o seni sömürmeye devam etsin diye bitirmeni istemiyorum. Onunla mutlu olmanı izlemek zorunda kalmamam için bitirmeni istiyorum.

"Hepsi sahte."

"Sen çok iyi bir oyuncusun."

"Seninle hiçbir zaman rol yapmak zorunda kalmadım. Neden sadece —"

"Ne, Jack? Neden hepsine cehenneme deyip, aramızda neredeyse otuz yıllık yaş farkı olan eşcinsel bir çift olarak ortaya çıkıp sonsuza dek mutlu yaşamıyoruz?"

Sesindeki yenilgiyle vücudumdaki her hücrenin eridiğini hissediyorum. Teksas'ta muhafazakar bir kasabada yaşıyoruz. Hem hayatımız hem de kariyerimiz futbol etrafında dönüyor. NFL'de açıkça eşcinsel olan çok az oyuncu oldu ve iyi bir kariyere sahip olanların sayısı daha da az. Bu bir kariyer intiharı olabilir. Ama imkansız değil.

Bryant'a bir bakış, benimle bu kadar ileri gitmeye, bu riski almaya istekli olmadığını gösteriyor. Ve bu canımı acıtıyor.

Ben *BEN* isteyerek mi? Bu istediğim bir şey mi?

Bunu düşünmek bile insanı bunaltıyor. Altı ay boyunca bir erkeğe takıntılı bir şekilde şehvet duyduktan, kendimi ona kanıtlamak için sınırlarımı zorladıktan ve sonunda ona aşık olduğumu itiraf ettikten sonra... Onsuz hayatımı hayal bile edemiyorum.

"Sanırım Aniyah ile evlenip seni tutabileceğimi düşünmem saflıktı. Seninle birlikte olmanın her iki durumda da bir seçenek olmadığını fark etmemiştim."

Bryant benden uzağa bakıp bardağını bitirdi. Kendimi tam bir aptal gibi hissediyorum.

Korkak gibi görünmeyi, zavallı bir budala olmayı ya da bunca zamandır beni aşağı çekmesine izin verdiğim tüm o maço saçmalıkları unut. Ben, birinin onu istemediğini anlayabilmek için

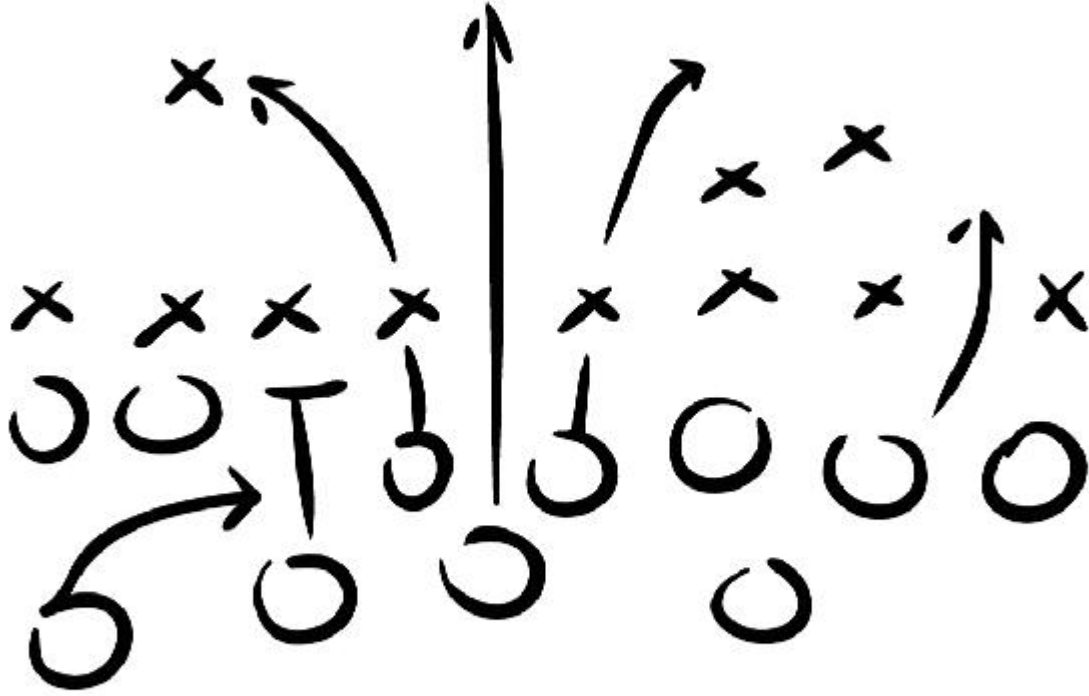
penisimin ötesini düşünemeyen bir aptalım. Aniyah'dan hiçbir farkım yok.

Öfke ve aşağılanmanın sıcaklığı beni sarıyor ve kapıya doğru yürüyorum, son anda arkamı dönüyorum çünkü çok güçsüzüm.

"Eğer benimle olmak istemiyorsan, o zaman benim onunla evlenmem seni neden ilgilendiriyor?"

"Kimsenin seni istismar etmesini istemiyorum. Ben de dahil."

"Saygılarımla,*Koç*"Bu saçmalık."

Bölüm 34–Bryant

Hücum hattı TCU savunmasına karşı konumlanıyor. Yedi sayı öndeyiz, ancak galibiyeti garantilemek için bir touchdown'a daha ihtiyacımız var. Dördüncü denemedeyiz ve kırmızı bölgeye ve ilk deneme dönüşümüne sadece dört yarda uzaklıktayız. Ya galibiyeti garantileyeceğiz ya da ilk denemeyi geçip süreyi kısaltmaya devam edeceğiz. Eğer başaramazsak, diğer takımın savunma hattımızı aşip

skoru eşitlemesi için yeterli zamanımız var ve bu da bizi uzatmalara gönderiyor. Neredeyse her maça hükmettiğimiz bir sezondan sonra, bu maç zorlu geçti. Takım yorgun, maçın son dakikalarında bu galibiyeti garantilemek için kan, ter ve gözyaşı döktü.

Jack Perry hâlâ takımımızın baskın gücü ve QB Lane Masters'ın rakip takımın savunmalarını aşmak için en iyi oyunları bulmasına yardımcı oluyor. Bu gece altı touchdown'ımızın dördünü kendi başına gol bölgesine taşıdı. Ama kendisi değil, her zamanki kadar sert davranmıyor. Gözlerinden neredeyse pes ettiğini görebiliyorum, ama bu şampiyonluğu kazanmanın hayatından iyi bir şeyler çıkarmak için en iyi şansı olduğunu biliyor. Yani hâlâ orada, hâlâ saha çalışması yapıyor.

Ama onun gönlü bu işte değil.

"Hadi bebeğim! Eve getir!" Kenardan tiz bir sesin bağırdığını duyuyorum ve Jackals Futbol taraftarlarından daha fazla tezahürat yükseliyor. Aniyah Wilcox, ailesinin parasını ödediği rahat özel locadan çıkmış, korkulukta, sahadaki oyunculara olabildiğince yakın durarak, arkasındaki koltuklarda oturanları engelliyor. Onlar umursamıyor gibi görünüyor. Hatta adamlardan biri, ellerini kullanarak ağzını kapatıp çılgınca sallayabilmesi için onu güvence altına almak adına ellerini beline koyup çok nazik bir şekilde tutuyor.

Jack ona hafifçe el sallıyor ama bakışlarının bana kaydığını fark ediyorum. Yüzümde ifadesiz bir ifadeyle ekibin dikkatini çekmesini istiyorum.

Düdük çalıyor. Jack, her açıdan gelen oyuncuları savuşturarak iki savunma oyuncusunun arasından geçiyor. Lane bu noktada Grant'e pas atmalı çünkü TCU savunması Jack'in kıcına tekme basmış, ama hayır, Grant engellenmiş. Hadi Lane, topu koş! İlk deneme için sadece dört yardaya ihtiyacımız var.

Jack'in Lane'in adını bağırdığını duyuyorum. Lane topu fırlatıyor, ama tam fırladığı anda yere düşüyor ve atış boşa gidiyor. Magic Jack,

sanki havadaymış gibi vücudunu büküp topu havadan kapıyor. Topu içeri sokuyor ve gol bölgesinin hemen içine iniyor.

Stadyum coşkuyla coşuyor, coşkulu tezahüratlar yükseliyor. Saatte hâlâ zaman var ve oynanacak maç var, ama stadyumdaki herkes bizim kazandığımızı biliyor. Ulusal şampiyonaya gidiyoruz!

Jack yerden gösterişli bir tekme atıyor, ayaklarının üzerine iniyor ve Aniyah'ın çılgık attığı kenar çizgisini işaret ediyor. Çevresindekiler onu omuzlarına alıp, erkeğinin oyunu kurtaran oyununu kutluyorlar.

Bana bakıyor ve sahanın bu kadar aşağısından gözlerini göremiyorum ama az çok eminim ki o sevişiyor *havlama* Bana. Takımın geri kalanı zıplayıp havlamaya başlayınca bu doğrulandı. Sırtmamak için kendimi zor tutuyorum çünkü tribündeki nişanlısını işaret etse de, bu gösteriyi benim için yaptığını biliyorum. Bana yenilmez olduğunu, iki gün önce yaptığımız konuşmanın sonuçlarıyla başa çıkabileceğini bildirmek istiyor.

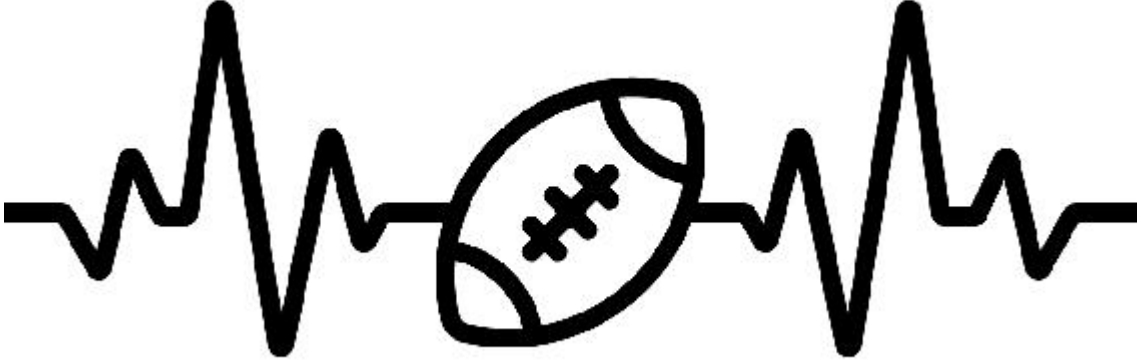
Ama yanılıyor, yavru bulldog cesaretiyle dolu. Ve ben ona bunu yapamam.

Gözlerimi onlardan ayırıp savunmanın hazırlanması için işaret ediyorum.

Arkamda Aniyah, "Seni seviyorum bebeğim!!!" diye bağırıyor ve üzerinde "YAKINDA BAYAN PERRY OLACAK!" yazılı bir bayrak sallıyor.

Kahretsin, sadece eve gitmek istiyorum. Charlotte, Kuzey Carolina'ya seyahat günlerini saymazsak, şampiyonluk maçına hazırlanmak için on günümüz var. Carolina Panthers'ın evi ve Jack'in draft edilmek istediği takımlar için ilk tercihi olan Bank of America Stadyumu, şampiyonluk için Alabama Crimson Tide'a karşı oynayacağımız yer.

Daha mutlu olmalıyım. O da daha heyecanlı. Ama kenarda takım arkadaşlarına sarılırken yüzünde gördüğüm tek şey bitkinlik.

Rahatsız edici bir rüyadan beni uyandıran, tam olarak hatırlayamadığım bir gürültü.

Kapı. Kapıyı mı çalıyorlar?

Yatakta doğruldum, otelin analog saatine baktım. Saat gecenin üçü.

Uyku sersemliğimden net düşünemeyerek koşup kapıyı açtım. Jack, koyu renk kot pantolon ve siyah düğmeli gömlekle kapı pervazına yaslanmış, orada duruyordu. Biraz daha uzayan saçları darmadağınık görünüyordu. Yenilebilir gibi görünüyordu. Çikolata ve kurumuş ter gibi kokuyordu, bir de evdeki duşumda gizlice sakladığım baharatlı duş jeli vardı ki, her şey çok fazla geldiğinde tenime sürebileyim.

"Mutlu Yıllar," diyor umursamazca, gözlerini bana dikip. Üzerimde sadece bir boxer şort var ve uykumda oluşan ereksiyon, ön taraftaki katlanmış alandan dışarı çıkmaya çalışıyor.

"Sorun ne?" diye soruyorum, sanki en büyük zaafımın önünde yarı çıplak, sertleşmiş bir halde durmuyormuşum gibi davranmaya çalışarak. Kapı pervazına yaslanma şekli bana Kovboy Jack'i hatırlatıyor ve bu aslında zihnimi biraz olsun boşaltmama yardımcı oluyor.

"Bir sorun yok. Sadece sana Mutlu Yıllar dilemek istedim."

"Neden arkadaşlarınla dışarı çıkmıyorsun... onunla?" Her ne kadar her şeyin üstündeymişim gibi davranmaya çalışsam da, onun adını söylemeye kendimi zorlayamıyorum.

"Öyleydim. Eskidi. Burada olmak istiyordum."

"Daha çok sarhoş oldun ve nişanlın sana iyi davranmadı, bu yüzden buraya gelip rahatlayabileceğini mi umdun?"

Kaşları kırışıyor, sanki alınmış gibi, ama sonra o pislik omuz silkiyor. "Sanırım biraz da ondan kaynaklanıyor olabilir."

"Defol git buradan Jack. Eminim geleceğin Bayan Perry'si senin için penisini emmekten çok mutlu olacaktır."

Kapıyı kapatmak için hareket ediyorum ama o öne çıkıp engelliyor.

"İlgilenmiyorum," diyor, alanımı işgal edip odama zorla giriyor. Çok fazla karşı koymasam da, çünkü ben tam bir aptalım. Ona asla hayır diyemem.

"Burada ne yapıyorsun?" diyorum, kurumuş yutkunmamı yüzümde bezgin bir şekilde elimi gezdirerek örtbas etmeye çalışırken.

"Sana bir teklifim var," diyor. "Ve evet, bu bir tür teklif."

Çarpık sırtışı tam bir günah. Ona gitmesini, müstakbel karısına dönmesini ve cazibesini ona çevirmesini söylemem gerek. Ama yapamıyorum. O an olduğum yere çakılıp kaldım, onu ilk gördüğüm geceyi düşünüyorum. O zamanlar biliyor muydum? Bana neler yapacağına dair en ufak bir fikrim var mıydı? Bana neler hissettireceğini?

Hiçbir şey söylemiyorum, düşüncelerimin belli olmaması için odanın gölgelerine güveniyorum. Ama onu da kovmuyorum.

"İkimiz de bayramı kutlamaktan sarhoşmuşuz gibi yapalım mı? O zaman tüm o öfkeni, seni idare edebilen tek kişiden çıkarırsın. Sadece bu geceliğine."

Nabzım hızlanıyor. Daha düşünmeden kabul edeceğimi biliyorum. "Sadece bu gece için mi?"

"Sadece bu gece için," diye tekrarlıyor ayakkabılarını çıkarıp gömleğinin düğmelerini açarken.

Ama çok yavaş gidiyor ve ben her bakışla, her düşünceyle, her anı ile uçurumun kenarına yaklaşıyorum. Onunla ne yapacağına dair her acı dolu hayalle.

Odayı uzun adımlarla geçip Jack'in gömleğini açtım. Düğmeler her yere uçuşuyor, duvarlardan sekerek sekiyordu. Kalan kıyafetleri ateşli bir telaşla çıktı; onu süitimin arkasındaki küçük yatak odasına geri iterken her bir giysi parçası yere düştü. Ağzım onun tadının tadını çıkardı. Kıyafetleri bar gibi kokuyordu ama kendisi hiç bar gibi değildi. İçmediğini biliyordum, ben de içmemiştim, hem de hiç. Ama önemli değil, rol yapıyoruz ki birbirimizin keyfini son bir kez daha çıkarabilelim. Bunun son üçüncü sefer olması ya da onu ömrüm boyunca düşünmeyi asla bırakamayacağımı bilmem önemli değil. Artık o var ve önemli olan tek şey bu.

Onu yatağa doğru itiyorum ve vücudunda yukarı doğru tırmanıyorum, yukarı çıkarken dilimi penisinde, karın kaslarında, göğüslerinde ve boynunda gezdiriyorum.

"Siktir," diye inledi Jack, penislerimiz birbirine bastırılırken.

Bir yanım bunu uzatmak, bütün gece, olabildiğince uzun süre devam ettirmek istiyor. Ama daha büyük bir yanım ona o kadar aç ki kendimi kontrol edemiyorum.

"İçinde olmalıyım. Hemen," diyorum ve bir anlığına yataktan kalkıp biraz kayganlaştırıcı bulmaya gidiyorum. Tuvalet malzemelerimi

sakladığım fermuarlı kutuda hâlâ bir şişe var. Onu kapıp odaya koşuyorum, sanki gidecek ya da uyandığımda bunun bir rüya olduğunu düşünecekmişim gibi. Eğer rüyaysa, ıslak bir rüya olacak.

Yatağa doğru yürüyorum, penisime kayganlaştırıcı sürüyorum, sonra yatağın dibine çöküp Jack'i kendime doğru çekiyorum. Dizlerini göğsüne bastırıp sertçe tutmasını emrediyorum. Sonra bir elimle penisini pompalarken diğer elimle de kığını kayganlaştırıyorum. Onu germek için fazla zaman harcamıyorum. Her santimini hissetmesini istiyorum.

Penisim nereye ait olduğunu bilerek hizalanıyor ve kalçalarımı öne doğru itiyorum. Yavaşça içeri doğru itiyorum ki, onun sıkı kas halkasının penisimin her santiminde yuvarlanmasının tadını çıkarabileyim, ta ki tamamen oturana ve o da bana doğru kıvranana kadar. Kığına şaplak atıyorum.

"Burada ben sorumluyum, Jack."

Bacaklarını bana dolamadan ve kalçalarını oynatmadan önce gözlerinde meydan okuma parıltısı var.

Vay canına, çok iyi hissediyor kendini.

Kalçalarının yuvarlanıp yuvarlanmasıyla, ileri geri hareket etmesiyle buluştum, ta ki ikimiz de ter içinde kalana ve birbirimizin ağızlarına nefes nefese kalana kadar.

"Bryant! Ben—"

Eğilip kulağını ısııyorum, sesim gergin çıkıyor. "Yanıma gel, Jack."

"Bu sefer önce sen," diyor ve bacaklarını belime doluyor. Daha ne olduğunu anlamadan bizi ters çevirip üstüme oturuyor.

Kalın uyluk kasları esniyor ve karın kasları penisimin üzerinde yukarı aşağı hareket ederken kasılıyor.

"Siktir," diye homurdandım, testislerim vücuduma daha da sıkı yapışuyordu.

"Gel bana, Koç," diyor Jack, boğuk sesi her zamankinden biraz daha yüksek.

O, kığı üzerime çarparken, yumruklarını sıkıyor ve onu okşuyor.

"Birlikte," diye mırıldandım ve başını salladı. Yukarı doğru iterek penisimi sert ve hızlı bir şekilde içine soktum.

"Siktir!" diye haykırdı Jack ve meninin fışkırması karnıma, göğsüme ve boynuma sıçradı. Her fışkıran spermiyle penisim onun içinde nabız gibi atıyor, beni okşarken onu dolduruyordu.

Doğrudum, göğüslerimizi birbirine bastırdım ve dengemi sağlamak için bir kolumu onun beline doladım. Birbirimize yaslandık, boşalmam sanki hiç bitmeyecekmiş gibi hissettirirken, son anına kadar coşkuyu dışarı sızdırdık.

"Lanet olsun," diyorum nefes nefese, yastıklara yaslanıp onu göğsüme doğru çekiyorum.

Nefeslerimiz ve kalp atışlarımız yavaşlayana kadar, ne kadar süreceğini bilmediğim bir süre boyunca öylece yattık.

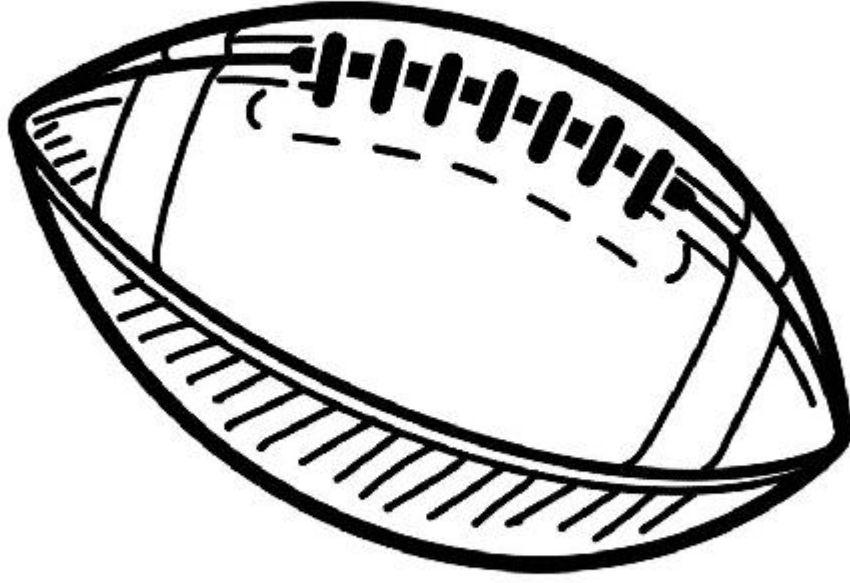
Jack sonunda konuşup başını omzuma yasladı. "Takım arkadaşlarımla parti yaparken ve ellerini benden çekmeyen o aptal kaltak-" Ellerin onun üzerinde olduğunu düşününce tüylerim diken diken oldu. Sonra bana ellerinin videosunu gönderdiği zamanı hatırladım. Ne berbat bir yolculuktu bu. "Tek düşünebildiğim burada, seninle olmaktı. Sadece yatağa uzanıp ESPN'de maçın özetlerini izlemek istiyordum."

"Hepsi bu mu?" diye soruyorum, kısık sesle gülerek.

Sırıttırıyor ama başını sallıyor. "Ben de öyle biliyorum."

"Neyi böyle biliyorsun?"

"Ben mahvoldum."

Bölüm 35–Jack

Savunma hattımız hücumlarını kırk yarda çizgisinde durdururken her yerde ışıklar yanıp sönüyor. Kenarda durup her şeyi içime çekiyorum. Daha önce görüştüğüm NFL gözlemcileri burada. Bryant'ın elini sıktıklarını gördüm.

"Perry!" dedi Bryant yanıma koşarak. "Ne yapıyorsun? Sıkı kıcını kaldır da gel!"

Şok içinde gözlerimi kırptırdım, az önce yüksek sesle söylediği şeyin farkında olup olmadığını ya da birinin onu duyup duymadığını merak ettim. Yedek kulübemizin arkasındaki tribünde Aniyah bize alaycı bir şekilde baktı. Bir çeşit konuşma fark etmiş olmalıydı. Gözlerimi devirip sahaya koştum. Hala Yeni Yıl için, onu bırakıp otele dönmem için kızgındı. Sanırım neden geri döndüğümü tahmin edebilir ama umurumda değil. Ertesi gün onu gördüğümde, ben gittikten sonra savunma hattının yarısının ona trenle saldırmasına izin verdiğini bildiğimden emin oldu. Yıpranmış amına ne yaptığının zerre kadar umrumda olmadığını söylediğimde daha da sinirlendi.

"Bahse girerim senin kıcında benden daha fazla sperm vardır," dedi, sanki bu bir tür hakaretmiş gibi.

"Belki, ama sadece o tüm o pisliklerin toplamından daha erkek olduğu için," diye cevap verdim. Beni kayda alıyor diye adını asla kullanmıyorum. Sürekli üzerimde daha fazla nüfuz sahibi olmaya çalışıyor.

Maça hazırlanırken ve o düşünümüzü planlarken, son bir buçuk haftadır neredeyse hiç görüşmedik. Süslemeler falan hakkında birkaç soru sormak için beni aradı, ben de umursamıyorum deyip duruyorum. Sonuçta her şey onunla ilgili. En son konuşmamız, anneme davetiye göndermememiz konusunda bir tartışmaydı.

"Annemi bu kahrolası sahtekarlığa davet etmiyorum. Hatta gerçek olsaydı onu davet etmezdim bile, o yüzden kendini kötü hissetme." Her şeyin saçmalık olduğunu, bunların benim için hiçbir şey ifade etmediğini ve asla da etmeyeceğini söyledikçe daha da sinirleniyordu.

Gelmesine neredeyse şaşırdım ama şaşırtıcı bir şekilde hâlâ halk için küçük şovunu yapıyor. Spor kompleksine gelip herkesin önünde

suratıma tokat attıktan sonra, işimizin bittiğini düşündüm. Ama Bryant için kimse gelmedi ve internete hiçbir şey sızdırılmadı. Henüz.

Yine o gülünç "GELECEĞİN BAYAN PERRY'Sİ" formasını giymiş ve gözlerinin altında "5 gün" yazıyor. Hayatımın geri kalanında bu kadına bağlı kalacağıma inanamıyorum. Çünkü Bryant haklı, asla doyamayacak. Tek umudum, onu bir sürü bekar NFL oyuncusuyla tanıştırap, onları memnun edip belki de benden vazgeçmesini sağlamak.

Bunu hâlâ yapacağım çünkü reddedilmesi beni incitse bile onu seviyorum. Bu yılın sonunda Groveton College'dan ayrılacağını söyledi. İstifa mektubu çoktan yazıldı ve eve döndüğümüzde dekana verilecek. Dekan elbette burada, Aniyah'ın ailesinin yanındaki özel locasında oturuyor. Son zamanlarda Bryant'ı çok sık sıkıştırdığını fark ettim ve bunun neyle ilgili olduğunu merak ediyorum. Bunun benimle ilgili olduğundan gizlice şüpheleniyorum. Koç Sanders son yılım için kalmamı istediklerinden bahsetmişti ve bunu ciddi olarak düşündüm. Beni bunu yapmaktan alıkoyan tek şey, Aniyah ile anlaşmanın bana düşen kısmını yerine getirmek için draft edilmem gerekmesi ve Bryant'ın zaten kalmayacak olması. Kalmamın tek nedeni o olurdu.

"Perry!" diye bağıyor Lane ve kaskımın yan tarafına vurarak beni düşüncelerimden ayırıp oyuna geri döndürüyor. "Çekip tuzak kuracağız. Ortadan koş, uzun vur."

Gol atmayı başardık, Grant harika bir kurtarış yaptı ve topu elinde tutarak son bölgeye girdi. Ama sonra Bama hücumu savunma hattımızı yarıp kırmızı bölgemize doğru harika bir pas attı. İki oyun sonra yine gol attılar.

Maçlar geçtikçe sahada bir aşağı bir yukarı ilerliyoruz. Bama'nın savunması bu yıl oynadığımız en sert savunmaydı ve son gol atma fırsatımızda bizi durdurmayı başardılar.

Lane, son oyunumuzdan önce bir huddle çağrısı yapıyor. Dördüncü deneme. İşte bu kadar. Saatte bir dakikadan az bir süre kala üç sayı

gerideyiz. İlk denemeyi kazanamazsak, Bama kazanmış sayılır. Sadece o ilk denemeyi kazanmakla kalmamalı, aynı zamanda hızlı da olmalıyız çünkü gol bölgesine ulaşmadan önce kat etmemiz gereken kırk iki yarda var. Bir Hail Mary'ye ihtiyacımız var.

"Vurucuyu çağıralım mı?" diye soruyor biri.

"Hayır," diyorum. "Bu mesafede yeterince güvenilir değil." Lane'in kaptan ve oyun kurucu olduğunu biliyorum ama hepimiz tökezliyoruz. Bitkiniz ve sakatız. Buradaki oyuncuların yarısı ikinci sınıf ve görünüşe göre topu düşürmemek için fazla şaşkınlar. Lane'e bakıyorum. "Bana şu lanet topu ver," diyorum. Bana kısa bir baş selamı veriyor ve ara veriyoruz.

"O sihirli ellere güveniyorum, Jack."

Cevap olarak ellerimi çırpıyorum ve sıraya giriyoruz. Derin bir nefes alıp Bryant'a bakıyorum. Endişelenmiş bile görünmüyor. Oyunun sonucunu biliormuş gibi alkışlıyor. Bana inanıyor, aklıma koyduğum her şeyi başarabileceğime inanıyor.

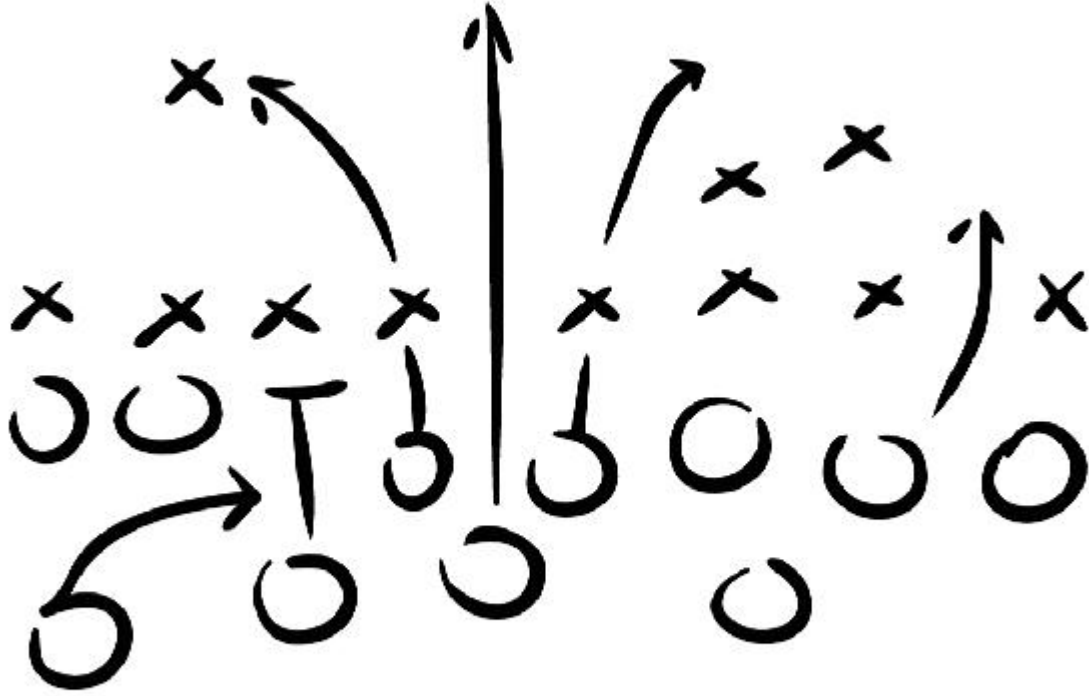
Her şey yavaşlıyor, kalabalığın sesleri boğuklaşıyor. Derin nefeslerimi, ritmik kalp atışlarımı ve Bryant'ın sözlerini kafamda duyuyorum; dudaklarımı heyecanla büzen en sevdiğim dört kelime. "Gel bana Jack."

Lane oyunu çağırıyor. Topu şıklatıyor ve üç adım geri atıyor. Bama defansı bir atış olacağını tahmin ederek geri çekiliyor. Lane'in bana verdiği topu almak için arkamı dönmeden hemen önce doğru numara yapıyorum. Defans hattı her taraftan bana doğru hücum etmeye başlıyor, bir defans oyuncusu tam kığımın dibinde. Yaklaşan bir oyuncudan sıyrılıyorum ve arkamda bir çarpma sesi duyuyorum ama etrafıma bakmıyorum. Gözlerim o beyaz çizgide, iki oyuncuyu iterek, elimden gelen her mesafeyi kat etmeye kararlı bir şekilde ilerliyorum. Onları eziyorum, bir diğerinin etrafında dans ediyorum ve sonra fırlıyorum. Ağrıyan vücudumu ve yorgunluklarına itiraz eden kaslarımı görmezden gelerek duruşumu düzeltiyorum ve topu güvenli bir

şekilde yanıma yerleştirerek adımımı uzatıyorum. Kendimi daha sert ve daha hızlı, daha sert ve daha hızlı zorluyorum.

Son bölgeye doğru hızla koşuyorum, kalabalığın sesi beni yakalayana kadar duruyorum. Güvenli bölgenin tam ortasında, topu bırakıp geri dönüyorum. Takımım bana doğru koşuyor, hâlâ yirmi metre uzakta. Bana yetişmeye yakın bir oyuncu bile yoktu.

Gözlerim kenarda geziniyor, şu anda görmek istediğim tek kişiyi arıyorum. Sonunda, hızla bana doğru yürürken, gözlerim koçumun ve kahrolası sevdiğim adamın, Bryant Nicks'in yoğun gururlu bakışlarına kilitleniyor.

Bölüm 36–Bryant

Bunu başardı.

Başka kimseyi -oyuncuyu, koçu veya yetkiliyi- tanımıyorum. Maçın bitiş düdüğü çalmadan önce sahanın kenarında ilerliyorum. Gözlerim, o gol bölgesinde dönüp o gri küreler benimkilere kilitlendiğinden beri

ondan ayrılmadı. Bana doğru yürümeye başladı, takım arkadaşları ona yaklaşırken onları zar zor fark etti.

Tüm kalabalık sahaya hücum etmeye başlıyor, duvarlardan akın ediyor ama ortada buluşuyoruz, kollarımı ona doluyor ve göğsüme çekiyorum. İyi ki kaskını takmış çünkü şu anda öpücüğe doğru gideceğimden hiç şüphem yok. Şu anda daha fazlasını istemiyorum.

Ona sıkıca sarılıp kulağına fısıldadım, ama sesim o kadar yüksekti ki beni duymayabilirdi. "Seninle çok gurur duyuyorum bebeğim. Seni çok seviyorum."

İkimizin üzerine de dondurucu soğukta bir sıvı döküldü ve bu beni kendime getirdi. Geri çekildim, gözlerimden turuncu spor içeceğinin akmasını engelledim ve saçlarımı gülerek geriye doğru savurdum. Jack'e gururla başımı sallayıp geri çekildim, takım arkadaşlarının ve hayranlarının onu üşüştürmesine izin verdim. Onu omuzlarına alıp sahada gezdirmelerini ve sonunda muhabirlerin sırayla onunla konuşabilmesi için yere bırakmalarını izledim. Yaklaşık bir yıl önce tanıştığım o küstah bulldog'un aksine, Jack nezaketle galibiyeti bir bütün olarak takıma ve hepsinin birlikte çalışmasına bağladı. NCAA College Football'daki tüm yılın en önemli olayı olan, inanılmaz derecede imkansız bir oyun kurtardığı söylendiğinde, bunu başaracak kadar iyi olduğundan emin olmak için çok çalışan bir koçu olduğu için minnettar olduğunu söyledi.

Bunu söylediğinde bakışlarımı kaçırmak zorunda kalıyorum, sadece canlı yayında küfür ettiği için değil, sözlerinin ardındaki imalar yüzünden de. Onlar bilmiyor olabilir ama ben biliyorum.

Ve Aniyah da öyle, sözde nişanlısı tarafından görmezden gelindiği için kenardan bana dik dik bakıyor. Muhteşem bir adamın geleceğini mahvetmek için şantaj yapmasaydı ona acıyordum. Dekan çok da uzakta değil, hemen arkasında duruyor, ailesiyle sohbet ediyor ve kazandığı sezon için tebrikleri kabul ediyor. Gözlerimi bile devirmiyorum. Bırakın da görsün.

Aniyah bana dik dik bakıyor, bakışlarını önce dekana, sonra bana çeviriyor. Yine, onun bu küçük tehdidini umursamaya bile tenezzül etmiyorum. Söyle ona, meydan okuyorum. Çünkü nasıl olsa öğrenecek.

Ne yapılması gerektiğine çoktan karar verdim. Onu sevdiğim için, onu her zamankinden daha fazla aşağı çeken boktan dünyanın çizmelerini hissetmemesi için sahip olduğum her şeyden vazgeçeceğim. Tim Worth ve onun pislik yeğenine baktım, böylece adımları haberlerde görseller bile bir daha Jack'i tehdit edemezler. Jack'in son zamanlarda memleketinde kimseyle iletişime geçmediği, hatta sosyal medyada bile olmadığı açık çünkü eski oyun kurucu ve Koç Tim Worth'un yeğeni Randall Worth, birden fazla tecavüz ve cinsel istismar suçundan tutuklandı. Anlaşılan anonim bir özel dedektif, polise, o sapığın partilerine gelen kızlara uyuşturucu verme konusunda uzun bir geçmişi olduğuna dair aşılmaz kanıtlar sunmuş. Tim Worth da, kendi kızına yönelik saldırı girişimi de dahil olmak üzere yeğeninin uygunsuz davranışlarını örtbas etmeye yardım ettiği ortaya çıktıktan sonra tutuklandı. Millie Worth şu anda Columbia Hukuk Fakültesi'ndeki eğitimine devam etmek için New York'a gidiyor.

Şimdi tek çözüm yolu, onu küçümseyen ve ondan faydalanan diğer üniversite futbol koçu. Ve Teksas'a varır varmaz hak ettiği cezayı alacak. Gecikme olmayacak, çünkü o sahte düşünün gerçekleşip gerçekleşmeyeceğine ben bile inanmıyorum.

Ama bu yarının sorunu. Bugün Jack'in başarısıyla ilgili.

Kendi röportajlarımdan birkaçını verdikten sonra, maçı izlemeye gelen NFL gözlemcileriyle birkaç dakika sohbet ettim. Hepsi Jack'i takımlarına almak için can atıyor, ama ben onların hem Jack'in hem de kendi çıkarlarını düşündüklerinden emin olmak istiyorum. Jack için tam doğru takıma rapor vereceğini düşündüğüm gözlemcilerden biri, endişelerimi çok iyi anlıyor ve Jack için doğru sözleşme türüyle ilgili konuştuğum her şeyi dikkate alıyor. Sakatlık maddeleri gibi birçok

Çaylak oyuncunun gözden kaçırdığı Şeyler var. Yoksulluktan geliyorŐanız, sadece dolar iŐaretlerini görmek kolaydır. Bunu deneyimlerimden biliyorum.

Jack yanımdan geçip, keskin bakışlarıyla bana baktıktan sonra stadyum tüneline doğru yöneldi. Benden yaklaşık üç metre kadar geçtikten sonra, yapışkan tişörtümü deėiŐtirmek için izin istedim.

Dekan dikkatimi çekmeye alıŐıyor, NFL g zlemcileriyle Jack'in geleceğini konuŐtuėumu görünce pek de memnun görünmüyor. Kampüse dönüp sahadan koşarak ayrıldığımızda konuşacak çok Őeyimiz olduğunu söylüyorum.

Jack, yolumu kesip durduğu için ben yetiŐemedem tam üç dakika   nce buradan geçti. Nereye gittiğinden tam emin değilim. Yüzde doksan dokuz eminim ki beni takip etmem için işaret veriyordu ama belki de yanılmıŐımdır. Eğer  yleyse, soyunma odasında veya duŐlarda olmazdı çünkü orada başka oyuncular ve personel var. Mavi halılı koridorlarda yürüyorum, soyunma odasının ve spor salonunun yanından geçiyorum; kilitli. Birkaç konferans odası var ama Őeffaf cam duvarlardan orada olmadığını görebiliyorum. Belki de sadece duşlara gidiyordu.

Arkamdan ıslık sesi gibi bir ses geliyor ve bir kapı gıcırdayarak açılıyor. Rastgele bir ofise girdiğimde ve kapı arkamdan kapandığında gülümsememi saklamaya alıŐmıyorum.

Dillerin ve dudakların çarpıŐmasıyla bir araya geliyoruz.

"MuhteŐemdin," diyorum öpücükler arasında. Dudakları ve yüzü, baŐımıza dökülen spor ieceğiyle yapıŐ yapıŐ olmuş. İçeceğini dudaklarından ve boynundan yalayıp onu duvara bastırıyorum.

"Hepsi senin sayende, Koç. Hepsi senin için. Ben... Seni seviyorum."

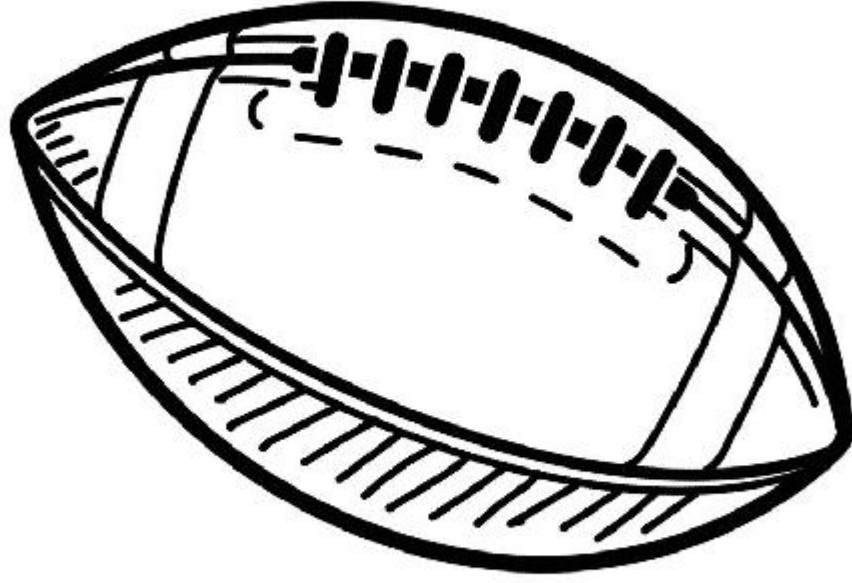
Onun savunmasızlığı çenemden başlayıp aramızdaki sertleşmeye kadar beni sızlatıyor. Ona neler hissettiğimi söylemek istiyorum ama

bu, ona hak ettiği geleceği vermek için başlattığım her şeyi baltalayacak.

"Seninle çok gurur duyuyorum," diyorum ona, ardından öpücüğü derinleştiriyorum.

Bir dakikadan kısa bir süre sonra, Jack'i duvara yapıştırmış, dilim boğazına girmiş ve elim futbol pantolonunun bağcıklarıyla uğraşıyordu. şu anda tek istediğim onu yutmaktı.

Kapı gürültüyle açılıyor ve içeri dekan, Tuck Sanders ve yüzlerini çıkaramadığım üç kişi daha giriyor. Arkalarında, koridorda kollarını kavuşturmuş duran Aniyah Wilcox'u görüyorum.

Bölüm 37–Jack

"Bay Perry?" Bryant'ın hemen yanında oturan okul danışmanı olan kadın yine dikkatimi çekiyor.

"Özür dilerim," diyorum, kendimi toparlayıp. Üç gündür neredeyse hiç uyumuyorum. "Soru neydi?"

"Bay Nicks'e karşı dava açmak istemediğinizden son kez emin misiniz diye soruyordum. Sizi kendisiyle cinsel ilişkiye zorlamak için gözdağı ve baskı kullandığına, burs durumunuzu size karşı bir tehdit olarak kullandığına dair imzalı ifadesi elimizde. Hiçbir koşulda yasal sürece karşı gelmeyeceğine veya size veya okula dikkat çekmeyeceğine dair bize güvence verdi." Rahatsız olduğu belli olan bir şekilde yerinde kıpırdandı. "Dekan, okula skandal çıkarmamak için bu konuyu mümkün olan en gizli şekilde takip etmemizi istiyor. Ancak, Bay Nicks'in bıraktığı bu belgeler ve sizin bir açıklamanızla, ilgili makamları sürece dahil edebilir ve güvenliğinizi ve refahınızı sağlamak için gerekli tüm önlemleri alabiliriz. Üniversite, gerekli tüm tıbbi muayenelerin veya ruh sağlığı tedavilerinin masraflarını karşılayacaktır."

Ayağa kalkıp konuşmasını yarıda kestim. "Bakın... hanımefendi," dedim çünkü adını çoktan unutmuştum. Komiktir ki, Pepper adında havlayan bir köpeği olduğunu hatırlıyorum. Küçük tüylü dost arka bahçedeyken ziyaretlerimi haber vermeye çalışırdı. "Bunların hiçbirine ihtiyacım yok. Suç duyurusunda bulunmak istemiyorum ve aramızda kalsın, kendimi hiç zorlanmış hissetmedim." Ona çok anlamlı bir bakış attım.

Dudaklarını büzüyor ve tekrar söze girmeye çalışıyor. "Bazen kurbanların farkına varmaları biraz zaman alıyor-"

"Kendini daha iyi hissetmeni sağlayacaksa kartını alayım. Dekanın bu konuyu kamuoyuna açıklamayacağıma dair ne isterse imzalarım, ama sanırım o da benim kadar iyi biliyor ki, sessiz kalmam benim için en iyisi."

İç çekerek ve hafifçe rahatlamış bir ifadeyle, imzalamam için birkaç evrak çıkarıyor. Dekanın kaypak bir herif olduğunu bilerek dikkatlice inceliyorum, ama anladığım kadarıyla standart bir gizlilik anlaşması. İmzalayıp masanın üzerine geri koyuyorum.

"Artık gidebilir miyim?"

"Evet, gidebilirsiniz. İşte kartım. Bir şeye ihtiyacınız olursa, fikrinizi değiştirerseniz tedavi teklifim yılın geri kalanında da geçerli."

"Teşekkür ederim," diyorum ve doğruca kapıya yöneliyorum.

"Ah, Bay Perry?"

Hayal kırıklığıyla iç çekmemi bastırıyorum. "Hanımefendi?"

"İyi şanslar. Önünde parlak bir gelecek var."

Başımı teşekkür etmek için eğip kapıdan kaçıyorum. Spor kompleksi kampüsün hemen karşısında ve bir saat içinde yetişmem gereken özel ders seansım hala var. Sırada ne olacağını öğrenene kadar derslere devam etmenin muhtemelen daha akıllıca olacağına karar verdim. NFL olanları öğrenip beni draft etmemeye karar verirse, başka bir okula transfer olabilirim. "Olay" dedikleri şey, kamu kayıtlarımı etkilemeyecek. Muhteşem istatistiklerim ve bu yıl aldığım notlarla, istediğim yere transfer olabilirim.

Ama herhangi bir karar vermeden önce Bryant'la konuşmam gerek. Bryant beni emmeye başlamadan hemen önce, baskın yaptığımızdan beri onu görmedim. Terli olmamı bile umursamadı; her yerimi tatmak istedi.

Anıyı hatırlayınca hafifçe ürperiyorum, idam mangasının beş dakika daha bekleyememesi beni hâlâ sinirlendiriyor. Gerçi keşke hiç öğrenmeselerdi.

"Jack! Bekle!" Tiz bir ses kulaklarımı çınlatıyor ve bacaklarım daha hızlı hareket ediyor. "Jackie, Bae..." diye sızlanıyor.

Adımlarımı durdurup bana yetişmesini bekledim, topuklarımın üzerinde döndüm ve hissettiğim tüm nefretle ona baktım. "Ben senin kahrolası sevgilin değilim ve hiçbir zaman da olmadım."

Boynu tokat yemiş gibi geriye doğru eğildi. "Benimle nasıl böyle konuşursun! Bu hafta sonu evleniyoruz!"

Kahkahalarla gülüyorum. Sonra duramıyorum. Kahkahalarla gülüyorum. "Hayatımda tanıştığım en çılgın orospu çocuğusun! Zaten seninle evlenmek istemiyordum. Bana şantaj yaptın. Bu arada, bu da tamamen yasa dışı. Dahası, yatağını da yaptın zaten, Aniyah. Dekanı bize getirdiğini biliyorum. Seni gördüm."

Ağız bir balık gibi açılıp kapanıyordu.

"Babanın ne kadar parası olduğu veya ne kadar zengin bir kadınla evlendiğın umurumda değil; sen tam bir pisliksin. Umarım tedavisi olmayan bir hastalığa yakalanırsın ve çürürsün, çünkü içten olduğun kadar dıştan da çirkin olmayı hak ediyorsun."

Nefes nefese kalmış, ayağını öfkeyle yere vurarak bağıırıyor: "NFL sadece gerçek erkekleri alır, biliyorsun. Senin götünden vurmayı sevdiğini anladıklarında seni istemeyecekler."

Tekrar gülüyorum, aslında en başta beni küçük bir haraç anlaşmasına zorlamasına izin verdiğim için utanıyorum. Aslında önce Bryant'la konuşmalıydım ama onun yüksek sesli dramatik çöküşünün beni istediğı herhangi bir anlaşmayı yapmaya zorlamasına izin verdim; sadece insanların benim hakkımda bir şeyler öğrenmesinden değil, daha da önemlisi Bryant'ın cezalandırılmasından korkuyordum. Ve yine de oldu. Onun öylece ortadan kaybolmasından daha iyi bir plan yapabilirdik. Uçağım inmeden önce kampüsteki evinden taşındı ve telefonuna cevap vermiyor.

Ağızını açıp beni başka bir şeyle tehdit etmesine fırsat vermeden onu susturdum. "Hadi, küçük videonu sızdır. Bryant Nicks'i ve onun kocaman, sert penisini sevdiğimi istediğın herkese söyle. Sadece sahip olduğun her şey için seni dava etmekle kalmayacağım, Groveton Üniversitesi de dava edecek, çünkü en büyük öncelikleri bunu gizli tutmak. Dahası, senden korkmuyorum, başkalarının benim hakkımdaki fikirlerinden de korkmuyorum."

Tehditkâr bir şekilde ona doğru yürüyorum, bilerek tüm boyum ve kilomla övünüyorum. Gözünün korkmasını istiyorum. Eşcinsel bir sevgilim olmasının beni daha az erkek yaptığını düşünebilir, ama bu saçmalıkları unutmanın ve hatta anlamadığın duygulara sahip olduğunu kabullenmenin ne gerektirdiği hakkında hiçbir fikri yok. Dürüst olmak gerekirse, bu benim bile yeni yeni kavramaya başladığım bir şey. Onu kaybettiğimi fark ettiğimden beri, ilk başta ne hissettiğimi anladım. Tam bir beyin sömürüsü.

"Onun gitmesinin senin suçun olması dışında hiçbir şey umurumda değil. Onu çok seviyordum ve sen bunu benden aldın. Bir daha bana karşı gelersen pişman olursun."

Onu kaldırımın ortasına dikilmiş, şişme bir seks bebeği gibi ağzı açık bırakıyorum, zaten tek yaptığı da bu. Sanırım daha önce hiç kimse onun saçmalıklarını dile getirmemiş.

Koridordan döndüğümde Bryant'ın ofisinin kapısı açıktı. Koç Sanders içerideydi ve bazı dosyalara bakıyordu.

"Hey Koç Sanders." Onu sertçe selamladım, benimle konuşup konuşmayacağından bile emin değildim. Bryant ve ben yakalandıktan sonra bize bakmaktan başka bir şey yapmadı. Ertesi gün eve dönüş uçağında benimle konuşmaya çalışacakmış gibi görünüyordu ama ağzından tek bir kelime bile çıkmadı.

"Hey Perry," diyor beceriksizce. "Senin için ne yapabilirim?" Kelime seçimi yüzünden yüzünü buruşturuyor ve ben de kahkaha atmadan edemiyorum. Bu durumda özellikle komik bir şey yok ama rahatsızlığı beni daha iyi hissettiriyor.

"Endişelenme, ilgilenmiyorum," diye temin ediyorum onu, çoğunlukla şaka yollu. "Baş antrenörlük görevini mi devralıyorsun?" diye soruyorum, sohbet açmaya çalışarak.

"Bu arada, evet. Dekan bana nasıl olduğumu görmek için bir deneme sezonu veriyor." Bu ihtimal onu oldukça rahatsız ediyor ve sanırım

dekanın Bryant Nicks'ten ne tür taleplerde bulunduğunu çoğu kişiden daha iyi biliyor. Koltuğuna yaslanıyor. Daha doğrusu Bryant'ın koltuğuna. Ona defalarca oral seks yaptığım koltuğa. Sanders boğazını temizliyor. "Şey, NFL draftına mı hazırlanıyorsun?"

"Bunların hiçbirisi kampüsün dışına çıkmama izin vermiyor gibi görünüyor, en azından hemen değil. Yani, evet, öyle düşünüyorum. Ama bir şey öğrenirlerse ve beni istemezlerse, başka bir okula transfer olmayı düşüneceğim."

"Kalmak istemez misin?" diye soruyor ve ben de bir kaşımı kaldırıyorum, bunun bir seçenek olabileceğine şaşırıyorum. "Çok iyi bir futbolcusun Perry ve bence kötü bir çocuk değilsin. Bütün bunlara bulaştığın için üzgünüm."

"Ben bir kurban değilim, Koç. O ifade ne derse desin, her şeye gönüllü olarak katıldım. Ben...*sahip olmak*" Ona karşı hislerim var."

İtirafım onu biraz şaşırtmış gibi görünüyor ve tekrar boğazını temizliyor. Sinirsel bir tik ya da başka bir şey olmalı.

"Ben, şey. Onun olduğunu bilmiyordum-"

"O değildi. Ben de değildim. Dürüst olmak gerekirse, hâlâ bizim o olup olmadığımızı bilmiyorum."

Yüzündeki şaşkın ifade çok komik. Kendi tarzında nazik ve anlayışlı olmaya çalışıyor.

Omuz silkip Luke'un bana söylediklerini düşünüyorum. "Bir süre bununla mücadele ettim ve onun da mücadele ettiğini biliyorum. Ama bazen sahip olduğunuz parçaların bir önemi olmadığını düşünüyorum. Önemli olan, içindekilerdir," diyorum, göğsüme garip bir şekilde vurarak. Kendi duygularımla ne kadar yüzleşsem de, özellikle sadece maço sporcuların etrafında olmaya alışkınsanız, diğer erkeklerle duygular ve saçmalıklar hakkında konuşmak hâlâ çok garip. Hem de Güney'de mi? Unut gitsin.

Sanders oldukça rahatsız görünüyor.

"Nerede olduğunu biliyor musun?" diye sordum, sonunda ziyaretimin özüne gelmiştim.

"Tek bildiğim, anında kovulduğu, ki sen de oradaydın. Onu bir sonraki uçakla evine gönderdiler, orada okulun avukatlarına ve danışmanlık ekibine bazı ifadeler vermesi gerekiyordu. Bana görevi nasıl devralacağıma dair bir yığın talimat bıraktı." Bryant'ın ona bıraktığını sandığım dosya yığınının bakmaya başladı. Çok titiz ve düzenli. Başım düşüyor ve kendimi masanın önündeki zemindeki küçük beyaz lekeye bakarken buluyorum. Gözlerim doluyor. "Sana da bir şey bırakmış."

Başım aniden kalkıyor ve bana uzattığı mavi dosyaya uzanıyorum. "Aranızda olup bitenler beni ilgilendirmez. Ama şunu söyleyeyim ki, o senin geleceğini önemsiyordu."

Klasörü karıştırıyorum. Bir kısmı, bir spor sözleşmesinde ne beklenmesi gerektiği, neyin müzakere edilip neyin edilmemesi gerektiği gibi konularda notlar içeriyor. Ayrıca, en iyi tercihlerimle bir sözleşmede bakabileceğim bazı şartların tartışıldığı e-postaların kopyaları da var. Draft sözleşmem için bana en iyi anlaşmayı sağlama sürecini, tıpkı bir menajerin, eğer karşılayabilseydim yapacağı gibi başlattı.

Arkada daha da şaşırtıcı bir şey buluyorum. Randall ve Tim Worth'un tutuklanma kayıtları, ayrıca küçük budalanın düşündüğümünden daha sapık olduğunu kanıtlayan özel bir dedektifin bilgileri. Hatta Millie'nin Columbia'ya yazdığı erken kabul mektubunun bir kopyası bile var, sanki güvende olduğundan emin olmuş gibi.

Kahretsin.

Yanağımdan bir damla yaş süzüldü ve benden iki kat büyük bir adamın ağlamasına kimsenin nasıl tepki vereceğini merak edemeyecek kadar kendimden geçtim. Sanders bir kez daha boğazını

temizledi, ki bu gerçekten sinir bozucu olmaya başlamıştı ama başımı kaldırıp endişeli bakışlarıyla karşılaştım.

"Kendisine suçlamalardan aklanana kadar ilçeyi terk etmemesi söylendi, ama nerede olduğunu veya bundan sonra nereye gideceğini bilmiyorum. O kadar büyük bir yer değil. Sadece birkaç otel var."

Ayağa fırladım ve Koç Sander'ın elini tutup sıkıca sıktım.

"Teşekkür ederim, Koç. Gerçekten."

Ofisten fırlayıp kampüste koşturuyorum. Sırt çantamı yurttan bırakıp farklı bir ceket almam gerekiyor. Muhtemelen çok dolaşacağım ve daha sıcak bir şeye ihtiyacım olacak. Telefonuma bakıyorum, öğretmenime mesaj atıyorum, nereye gittiğime dikkat etmiyorum.

"Oof."

"Ah, kahretsin, özür dilerim!" Başımı kaldırıp baktığımda, mesajlaştığım kişiye rastladığımı fark ettim. "Hey Luke! Özür dilerim. Dikkat etmiyordum, aslında sana mesaj atıyordum."

"Hey sen Jack. Ah." Tekrar özür dileyip onu yerden kaldırıyorum.

Kitaplarını yerden aceleyle alırken, ona bugünkü özel dersimizi kaçıracağımı mesaj attığımı anlatıyorum. "Geç haber verdiğim için özür dilerim. Biraz acil bir durum."

"Her şey yolunda mı?" diye soruyor, dağınık kitaplarını elimden alırken. Eminim şu anda tam bir manyak gibi görünüyorum.

Duraksadım, bu soruya nasıl cevap vereceğimi bilemedim. "Şey... Tek bir kişi için eşcinsel olmak ve benzeri şeyler hakkında o tuhaf soruları sorduğumu hatırlıyor musun?"

"Evet," diyor Luke,

"Şey, birini bulduğum için soruyordum. Dediğin gibi, rollerine rağmen benim için bir anlam ifade eden biri. Dürüst olmak gerekirse, rollerini de gerçekten seviyorum." Kafamı sallayıp düşüncelerimi toparlamaya çalışıyorum, bu da Luke'u güldürüyor. Konudan uzaklaşıyorum. "Neyse, başı belaya girdi ve kovuldu. Buralarda bir yerlerde, belki de şehirde, ama nerede olduğunu bilmiyorum. Ve onu bulmam gerek."

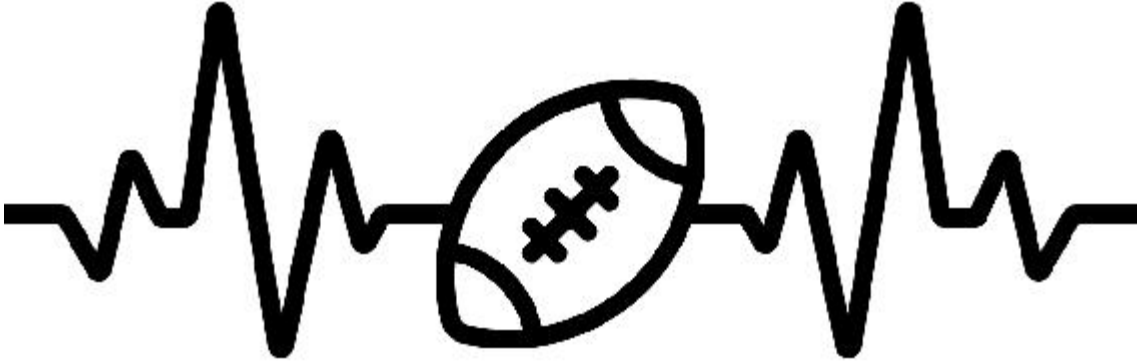
"Peki," dedi Luke, omzundaki çantasını düzelterek. "Nasıl yardımcı olabilirim?"

"Ne?"

"Onu bulmak için bir araca ya da başka bir şeye ihtiyacın var mı?"

"Bunu benim için yapar mısın?"

"Arkadaşlar bunun için var dostum."

Groveton'daki ve çevresindeki üç kasabadaki her oteli üç saat aradıktan sonra umudumu kaybetmeye başladım.

"Hey dostum, endişelenme. Hadi biraz mola verelim, belki bir şeyler yeriz, sonra hava kararana kadar dolaşmaya devam ederiz. Sonra

tekrar başlayabiliriz ve gerekirse başka bir yere bakabiliriz."

"Sana karşı tam bir pisliktim. Sonra da tuhaf davrandım. Bana neden bu kadar iyi davranıyorsun?" diye soruyorum, bir hamburgercide karşısında oturan Luke'a. Her şey kum gibi, ama buradaki yemeklerin normalde iyi olduğunu biliyorum.

Luke yüzünü buruşturup konuşmaya başlıyor. Bana bu hikâyeyi neden anlattığını bilmiyorum ama genelde akıllıca bir şeyler söyler, bu yüzden sabırlı olmaya ve dinlemeye çalışıyorum.

"Hiç açılmadım. Beni ve kız kardeşimi tek başına büyüten annem biliyordu. Aslında benden önce de biliyordu. Bir restoranda oturuyorduk. Sanırım, bilmiyorum, on iki ya da on üç yaşındaydım. Ergenliğe girebilecek kadar büyüktüm ama tam olarak değil, anlıyor musun?" Başımı sallıyorum çünkü biliyorum. Sanırım bazı arkadaşlarımdan biraz daha erken ergenliğe girdim. Çok garipti. "Restoranda bir garson vardı. Baktığımı bile fark etmemiştim ama annem 'Luke, çeneni kapat' dedi. İşte böyle. Yargılama yok, konuşma yok. Sadece...*idi*."

Burgerini tabağına koyup gazozundan bir yudum alıyor. "Çoğu insan için böyle değildir. Öptüğüm ilk çocuk," diye garip bir şekilde gülümsüyor ama gözleri dolmaya başlıyor, bu yüzden ona peçete uzatıyorum. Gözlerini siliyor ve sanki az önce hatırladığı bir şeyi unutmaya çalışıyormuş gibi komik bir şekilde başını sallıyor.

"Bana hiçbir şey söylemek zorunda değilsin," diyorum, kendimi kötü ve rahatsız hissederek.

Tekrar başını sallıyor. "Hayır, önemli. Boktan konuşmazsak, bu tür şeyler olmaya devam edebilir, anlıyor musun? Neyse, bu çocuk - Chris. O da senin gibi bir sporcuydu. On beş yaşındaydık, arka bahçesinde futbol oynuyorduk, birdenbire oldu. Sadece küçük bir öpücüktü, çok masum." Kucağında parçaladığı peçeteye bakıp parçalarını masaya koyuyor. "Annesi bizi gördü. Onu 'eşcinselliği

duayla yok et' kampına gönderdiler. Dönüşüm terapisi. Bir yıl sonra intihar etti."

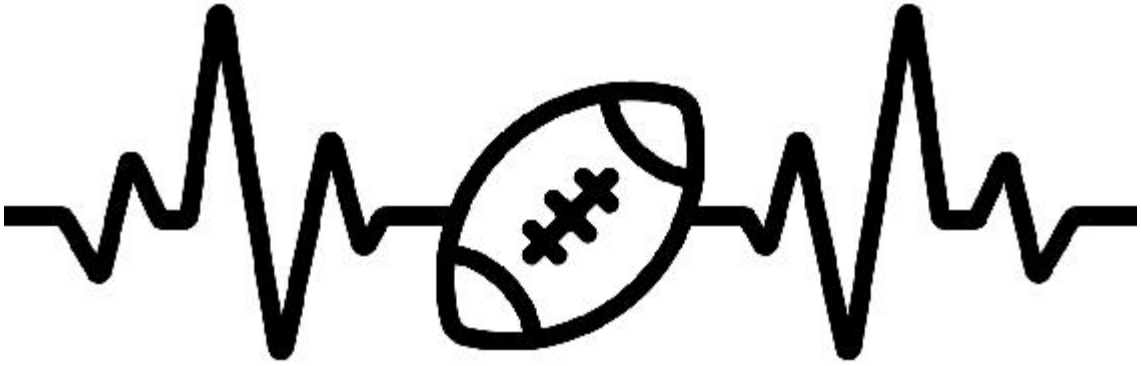
Dönüşüm terapisinin ne olduğunu çok az biliyorum ama iyi bir şey olmadığını biliyorum. Beyin yıkama, işkence ve zırvalık.

"Bu çok korkunç."

İkimiz de uzun süre cam masa tablasına bakıyoruz. Eski bir plaktaki deseni takip ediyorum, annem bilse ne derdi diye düşünüyorum. Umursayıp umursamadığımı düşünüyorum. Sanırım Luke, kaybettiği arkadaşını düşünüyor.

"Arkadaşınız için üzgünüm."

Başını sallıyor, burnunu çekiyor ve tekrar doğruluyor. "Neyse, asıl mesele şu ki, hepimiz kendimizi tanımanın pek çok yolu var. Kim olduğumuzu, kimi sevdiğimizi, neler başarabileceğimizi. Seninle ilk tanıştığımda ne kadar aptal olsan da, belli ki bir yolculuktasın. Ve senin sonunun bazı insanların katlanmak zorunda kaldığından daha mutlu ve sağlıklı olmasını istiyorum." Sonra sanki bir peçeteyi ezmiyormuş gibi ellerini silkeliyor. "Öyleyse, gidip sana mutlu bir son bulalım."

"Aman Tanrım! İşte!" Bryant'ın bar olabilecek harap bir binanın otoparkındaki yeşil Jeep Cherokee'sini işaret ediyorum. Hemen içim endişeyle doluyor. Alkolle mücadelesi hakkında her şeyi bilmiyorum ama daha önce birden fazla rehabilitasyona gittiğini biliyorum. Tüm bunlardan sonra tekrar gitmesi gerekip gerekmediğini merak ediyorum.

Ne olursa olsun yanında olacağım. Bir daha beni geri çevirmesine izin vermeyeceğim.

Jack ve ben loş ışıklı odanın kapısından içeri adım atıyoruz ve o kıkırdıyor. "Ah, kahretsin. Burayı duymuştum ama hiç gitmemiştim."

"Duvardaki eski bir kovboy barı mı?" Oldukça standart bir Teksas mekanı gibi görünüyor. Müzik kutusu, birkaç bilardo masası. Sıradan şeyler.

"Burası sıradan bir kovboy barı değil," diyor Luke ve odanın karşısındaki, kovboy şapkalı, üstü çıplak bir adamın mekanik bir boğaya bindiği yeri işaret ediyor. Yavaşça. İmalî bir şekilde. "Burası üç ilçedeki tek gey barı. Bunu oldukça gizli tutuyorlar."

"Hah," dedim. "Açıksası tahmin edemezdim."

"Öğreneceğin çok şey var, bebeğim."

"Bu ne anlama gelir?"

"Hiçbir şey - hadi adamını bulalım. Nasıl görünüyor? Ama önce, lütfen bana onun...*Olumsuz*'O boğadan inen adam, çünkü gerçekten çok isterdim—" yüzümdeki ifadeyi görünce konuşmayı başta planladığından farklı bir yöne çekti. "Şey, kendimi tanıtmak istiyorum."

Kıkırdadım. "*Bukesinlikle*" Benim adamım değil," diyorum ona. "Benim adamım-"

"Groveton Futbol takımının koçu mu o?" diyor Luke, gözleri kocaman açılmış bir şekilde.

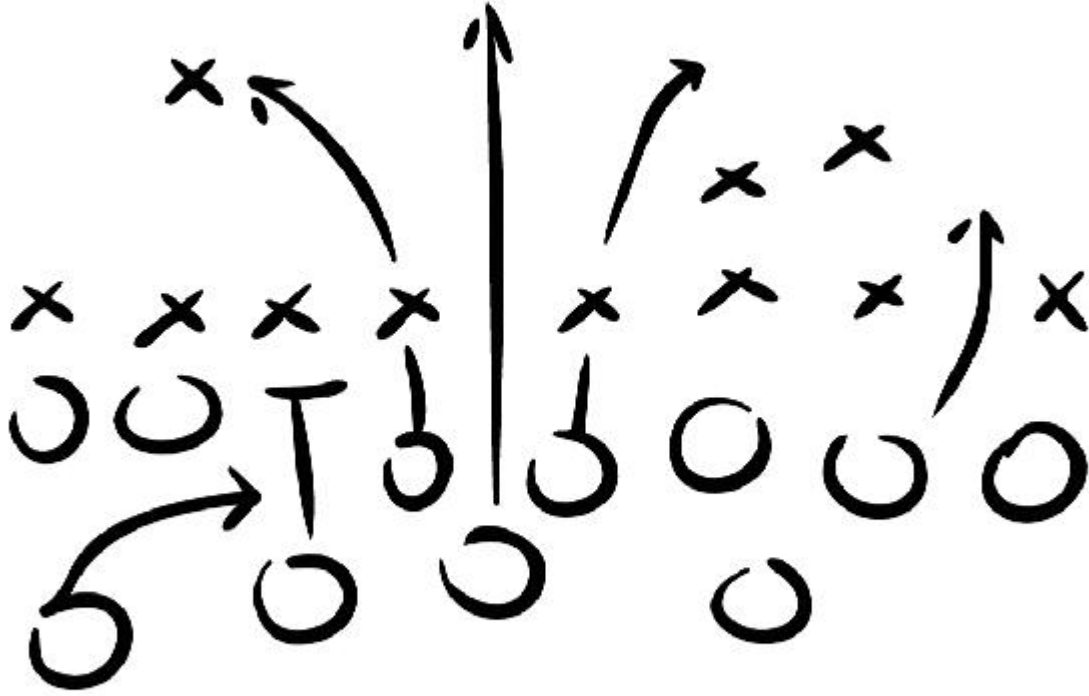
Bakışlarını, Bryant'ın tam karşısında oturan üstsüz kovboyun olduğu yere doğru takip ediyorum. Burada olması ve kovboy şapkalı, yağlanmış, üstsüz bir adamla konuşması beni ne kadar şaşırtsa da, onu görünce çok rahatladım. Sanki bunca zamandır fazla kilo taşıyormuşum ve sonunda bıraktım.

"Saçmalama," diye fısıldıyor Luke kendi kendine.

Sonra üstü çıplak kovboy elini Bryant'ın koluna koyuyor ve ben birden fazla duyguyu aynı anda işleyerek kaskatı kesiliyorum.

"Sakin ol dostum. Sakın bir şeye başlama," diyor Luke omzuma vurarak.

Ona doğru yönelmek için bara doğru bir adım atıyorum ve sanki odaya girdiğimi hissediyor gibi. Yukarı bakıyor ve ağzı oynuyor. Hâlâ kolunda kahrolası eli olan kovboy arkasını dönüp bana bakıyor. Yüzünde içten bir gülümseme beliriyor ve Bryant ayağa kalkıyor.

Bölüm 38–Bryant

"Burada ne yapıyorsun?" diye soruyorum ama aslında umursamıyorum. Göğsümdeki ağırlık sanki fırlamış gibi. Çok ağır, sanki lanet olası bir kalp krizi geçiriyormuşum gibi.

Kaşı kalkıyor. "Neler var?" *Sen* "Burada ne yapıyorsun?"

Haklı bir soru. Burası -eşcinsel olsun ya da olmasın- tam olarak bana göre değil. Omuz silkiyorum. "Gidecek bir yer. Konuşacak birine ihtiyacım vardı," diyorum üstü çıplak arkadaşımı işaret ederek.

Şimdi daha da şaşkın görünüyor.

"Hey, sen olmalısın"Jack," diye araya giriyor Troy.

Jack, Troy'un söylediği şeyi açıkça anlayarak yüzünü buruşturuyorJack. Demek ki ondan bahsediyormuşum.

Bir zamanlar Kovboy Jack olarak düşündüğüm adama elini uzatıyor.

"Adım Troy. Burası benim barım. Size bir içki ısmarlayabilir miyim?"

Jack'in Troy'un elini sıktıktan sonra gizlice elini silmeye çalıştığını fark ettiğimde gülmemeye çalışıyorum. Her zaman bronzlaştırıcı yağla kaplı oluyor, ya da her neyse işte.

"Şey, Luke'u bilmem ama Jack henüz yirmi bir yaşında değil-" Dur. "Kahretsin. Bugün senin doğum günün, değil mi?"

Adını bildiğime şaşırmış görünen Luke, Jack'e baktı. "Doğum günün olduğunu bilmiyordum. Doğum günün kutlu olsun dostum!"

"Sanırım unuttum," dedi Jack beceriksizce.

Troy ellerini kalçalarına koydu. "Kendi doğum gününü, özellikle de yirmi birinci yaş gününü nasıl unutursun!?"

Jack omuz silkti, ilgiden hoşlanmadığı belliydi. Gözleri benimkilerle buluştu. "Sanırım meşguldüm."

Jukebox'ta Lynyrd Skynyrd çalıyor, mekanik boğaya binen kıkırdayan kadın ve etrafımızdaki insanların yüksek sesli sohbetlerine rağmen dikkatim Jack'e odaklanıyor ve her şey sessizleşiyor.

Yutkunuyor ve gözlerim bakışlarından ayrılıp hareketi izliyorum. Jack, onu dürtten Luke'a bakıyor.

"Ne?" Gözlerini devirdi. "Ah, Tanrı aşkına. Troy, bu arkadaşım Luke. Çok zekidir ve canavar kamyon mitinglerinden nefret eder."

"Ah, kim istemez ki?" diyor Troy ve elini Luke'a uzatıyor. Luke ise yağlı el sıkışmalarından hiç rahatsız olmuyor gibi görünüyor.

"Tamam, shot'lara ihtiyacımız var! Herkese merhaba! Arkadaşım Jack'in yirmi birinci doğum günü için içkiler bizden!" Mekandaki herkes -aslında bir düzineden az kişi- tezahürat ediyor. Troy, shot'ları doldurmak için Jack'i bara götürürken, insanlar gelip sırtını sıvazlıyor, bağırıyor ve yakışıklı futbolcuya kimin shot atmak istediğini soruyorlar. Jack her dakikasından nefret ediyor. Ben de onun kıvranmasını izlemenin her dakikasını seviyorum.

"Atış mı yapıyorsun baba?" diye sesleniyor Troy bana, ben de başımı sallıyorum.

"Ben sürerim," diyorum ve onaylarcasına başını sallıyor.

Buraya gelmemin sebeplerinden biri de -hem de lanet olası bir barda- içkiyi tekrar bırakmaktı. Çünkü yetkililer ifadem hakkında benimle konuşmaya geldiklerinde aklımın başında olmasını istiyordum. Jack'in suç duyurusunda bulunmak isteyeceğini beklemiyordum ama belki danışmanla konuştuktan sonra farklı düşünürdü. Ya da belki o orospu Aniyah daha fazla sorun çıkarırdı. Her iki durumda da hazır olmak istiyordum.

Ve sonunda, bundan sonra ne yapacağıma dair net bir karar verebilmek istedim. Bunun çoğu Jack'le konuşmaya bağlıydı, ama yine de ona ulaşmaya çalışıyordum. Benimle hiçbir ilgisi olması gerektiğini hissetmesini istemiyorum, ama bunun bir seçenek olduğunu bilmesini istedim.

"Baba?" dedi Jack inanmaz bir tavırla, yanımdaki masaya oturarak.

Kıkırdayıp omuz silkdim. "O bir karakter."

"Yeterince hoş görünüyor," dedi sessizce, parmak uçları uyluğumu okşamak için uzandı.

"Ah evet, gerçekten arkadaş canlısı. Belki biraz fazla," diye gülerek itiraf ediyorum, acınası bir şekilde Jack'miş gibi davranmaya çalıştığım için neredeyse bana oral seks yapmasına izin verdiğimi ne zaman itiraf etmem gerektiğini merak ediyorum. "Ona alışıyorsun. İyi bir adam."

"Sık sık geliyorsun buraya, öyle mi?"

"İlk kez nişan duyurunu gördüğüm geceydi. Biraz kötü durumdaydım." Jack aşağı bakıp başını salladı. "Neredeyse—"

"Bilmeme gerek yok," diyor. "Bilmem gereken tek şey şu an ve gelecek."

Troy, bir tepsi dolusu jöleli shot ile geliyor.

"Yarın konuşuruz, bu gece ne olacaksa olsun, kendine geldikten sonra," diyorum Jack'in küçük kırmızı jöle kaplarına bakışına gülerek. Alkolün ve içki içen insanların etrafında olmak beni hiç rahatsız etmiyor. Tepsiyi ona doğru itiyorum.

"Aslında sarhoş olmak istemiyorum," diyor. "Sadece iyi olduğumuzu bilmek istiyorum."

İstemediğim gülümsüyorum. Kararsız, güvensiz Jack neredeyse sevimli. Sandalyemi geriye çekip onu kucağıma oturtuyorum. Bu beklenmedik hareket, daha önce hiçbir şekilde, hiçbir şekilde, hiçbir şekilde birlikte olabileceğimiz bir durumda olmamamızla birleşince, odanın etrafına kocaman gözlerle bakıyor. Ama burada kimsenin umurunda değil. Burada hiçbir yargılama yok. Ve bence saklanmak zorunda olmadığımız bu yeni versiyonumuz üzerinde deneyebileceğimiz mükemmel bir yer.

"Korktun mu, yavru bulldog?"

"Sen değil misin?"

"Biraz. Ama daha fazlası..." Öne eğilip kulağına fısıldıyorum. "Tek istediğim, o boğaya binmeni izlemek, sonra da sırtına alıp ayakta duramayacak hale gelene kadar emmek."

Jack'in kulakları kızarıyor ve ben de Adem elmasının hareketini izliyorum.

Omuzlarını çevirip jöleli shotlardan birine uzanmadan önce bir dakika düşünüyor.

"Sana asla hayır diyemem," dedi ve gözlerimin içine bakarak dilini jölenin kenarında gezdirip ağzına aldı. Troy, Luke'a ikinci veya üçüncü jöle shot'ını verirken çığlık attı.

"Sadece bir tane," diyor, Troy'a heyecanlanmaması için bir parmağını uzatarak.

Sonra ayağa kalkıp bana döndü ve kapüşonlusunu ve tişörtünü hemen çıkarıp kucağıma attı. İçeri girdiğini fark ettiğim anda sikim uyandı ama şimdi bir anda taş gibi sertleştim. Odadaki herkes dönüp ısıık çalarak baktı. Troy ellerini kendi karın kaslarına sürtüyor, daha fazla egzersiz yapması gerektiğiyle ilgili bir şeyler mırıldanıyor.

Jack'in vücudu sanki pürüzsüz granitten yontulmuş gibi bir sanat eseriydi.

Dikkat çekmekten ne kadar nefret ettiğini bilmeme rağmen gözlerini benden ayırmıyor, insanlar ısıık çalmaya başladığında sırtarak boğaya doğru ilerliyor ve üzerine çıkıyor.

"Seni yakaladım baba," diyor Troy kontrollerle uğraşmaya giderken. Boğayı bana doğru çeviriyor ve sürüşe başlamadan önce ne yapması gerektiğini söylüyor. İlk başta biraz hızlı sürmesini sağlıyor, gerçi

gerçek bir boğa sürüşü gibi değil, sonra yavaşlatıyor. Ve tıpkı buraya ilk girdiğim gece hayal ettiğim gibi, ön sıradan her karın, kol, omuz ve sırt kasının dalgalanıp kıvrandığını görüyorum, Jack herkesi görmezden gelip sadece bana bakıyor. Kalçalarını o kadar günahkâr bir şekilde oynatıyor ki, üstüme çıkıp neredeyse pantolonuma boşalacağı geceyi hayal ediyorum. Sonunda, her şey dayanılmaz oluyor. Troy'a bakıyorum, bana bilmiş bilmiş göz kırpmıyor. "Bunu sen mi yaptın?" diye soruyorum, Luke'u işaret ederek. Başını sallayıp beni harekete geçiriyor.

Daha fazla söze gerek kalmadan ve küçük kalabalığın sevincine, Jack'in yanına gidip onu itfaiyeci gibi kaldırıyorum. İtiraz ediyor, gülüyor ve onu yere indirmemi söylüyor ama ben onu bullpen'den, arkadaşlarımızın yanından geçerken Jack'in kısına şaplak attığı yerin yanından geçirip arka koridora taşıyorum.

"Nereye gidiyoruz lan?" diye soruyor, mücadele ederken gülüyor ve ben de binanın arkasına doğru ilerliyorum.

"Senin pipini emmek yeterli olmayacak. Senin içine gömülmem gerek. Kahretsin, ihtiyacım olabilir." *Seni*çeride gömülü*Ben*."

Mümkün olduğunca yakınlaşmak, birbirimizin derisini kazmak ve ikimizin de bu işin içinde olduğumuzu bilmek için yapabileceğimiz her şeyi yapıyorum; istediğim bu. İnlemesi, bu plana katıldığını gösteriyor ve neredeyse koşmaya başlıyorum.

Bir kapıyı açıyorum ve ikimiz de soğuk gece havasıyla karşılaşırız. Özellikle de kapüşonlu sweatshirt'ü ve tişörtü hâlâ bar masasında duran Jack. Ama bu durum uzun sürmüyor. Arka tarafta küçük bir dubleks daire var. Troy bir tarafta oturuyor ve boş dairede kalmama izin verdi; sık sık eve güvenli bir şekilde dönemeyen sarhoş müşterilerin geceyi burada geçirmesine izin veriyor. Bu yüzden, yapacak daha iyi bir şey bulamadığım için son iki gündür uğradığım yer burası. Beni burada bulacak kimse yoktu, bu yüzden gitmek için iyi bir yer gibi görünüyordu. Jack'in beni nasıl bulduğundan hâlâ

emin değilim ama şu anda tek odaklanmak istediğim, onun beni bulmasından ne kadar mutlu olduğum.

Jack hiç de hafif değil, bu yüzden onu yatağa fırlattığımda oldukęa sert vuruyor. Özür dilemeye başlıyorum ama uzanıp beni üzerine çekiyor.

Birbirimize yardım edip kendi kıyafetlerimizi çıkarmak arasında gidip gelerek kıyafetlerimizi çıkarmakta zorlanıyoruz. Jack, yarı yolda olduğunu düşünürsek rekor sürede çıplak kalıyor ve beni aşağı itip penisimi yutmakta hiç vakit kaybetmiyor. Başımı geriye atıp ęarřafı yumrukluyorum.

"Lanet olsun, bunda iyisin," diye homurdandım, Jack yutkunurken boğazı penisimin başının etrafında dalgalanırken ve sonra dilini ucuna kadar uzatarak onu tahrik ederken karın kaslarımı sıktım. Dilinin ucu yarığıma değdiğinde tüm vücudum seğirdi ve penisim ergenlik öncesi bir genę gibi ılgınca sperm fışkırtmaya başladı.

"İyi bir ğretmenim vardı," diyor karanlık bir şekilde, son damlasına kadar penisimi pompalayarak. Karın kaslarımdan yalamaya başlıyor. "ęok ateşliydi."

"Kullan şunu," diyorum kendimi yataktan yukarı iterek. Jack ne demek istediğimi anlıyor. Elini karnımdaki sperm yığınının üzerinden geçirip penisinin üzerine koyuyor. "Durma," diyorum ona, sesim şehvetle boğuk çıkıyor. Yastıklara yaslanıp bacaklarımı açarak kendini okşamasını izliyorum. Yaptığım pisliğin bir kısmını toplayıp, onu onun için yağlamak üzere gt deliğime sürmeye başlıyorum.

Normalde zirvedeyim ama bir şey var... Bilmiyorum, daha samimi bir şey var, normalde baskın olan senken dipte olmak. Kontrolü bıraktığımda, ona bir paręamı veriyormuşum gibi hissediyorum.

Ve aynı zamanda hissediyorum *Geręekten* ęok iyi.

Jack yatağın altından sürünerek yukarı çıkıyor ve yarı sertleşmiş penisimi ağzına alıyor. Yalayıp emdiği zaman, şaftımdaki tüm sperm kalıntılarını, erekte olmuş ve bütün gece boyunca sevişmeye hazırım. Ağzı tükürük ve spermle doluyken, Jack bacaklarımın arasına eğilip tükürüyor, dilini deliğimde gezdirdikten sonra bir parmağını içeri sokuyor. Bu müdahaleye inliyorum ve beni tekrar ağzına alıp ikinci parmağını eklediğinde nefesim kesiliyor. Beni emmek ve parmaklamak, kıcımlı tükürmek ve yalamak arasında gidip geliyor, ta ki üçüncü parmağını rahatça alabilene kadar. Sonra penisini hizalayıp içime bastırıyor.

En alta geliyor, sonra geri çekiliyor ve birkaç kez geri itiyor. Bir süre penisinin içimde hareket etmesini izliyor, sonra şehvet dolu gözlerle bana bakıyor. Beni yastıklara daha da iterek boynumu yalıyor ve Adem elmamı emiyor, sonra itişleri hızlanıyor ve elleri uyluklarımın arkasına bastırıyor. Açık tam istediğim gibi, prostatıma çarpıyor. Her itişte içimden geçen kemiklere kadar uzanan zevk spazmı, adını haykırmama neden oluyor, ta ki daha hızlı ve daha sert itişmeye başlayana, içime doğru sallanana ve penisi içimde atarken inleyene kadar.

"Aman Tanrım, aman Tanrım," diyor ve götümün derinliklerine boşalıyor.

"Ah, kesinlikle haklısın," diyorum, bir başka orgazmın eşiğindeyken.

Jack içimden çıktığında onu çevirip penisimin üzerine oturtuyorum.

"Bana o boğaya bindiğin gibi bin, bebeğim." Kalçaları yukarı aşağı hareket ederken ve penisimin üzerinde aşağı doğru sürtünürken yuvarlanıyor ve dalgalanıyor.

Her seferinde şaftımdan kalkıp tekrar aşağı inmesini dikkatle izliyorum ve inleyip sızlanmaya başladığında etrafıma uzanıp onu tekrar sertleşmiş buluyorum.

Göğsüme yaslandı, kıcını penisime sürterken ben onu sert ve hızlı bir şekilde sarsıyorum. Tekrar yakınlaşmaya başladığında, vücutlarımız ter içinde, nefes nefese kaldı ve öne doğru eğilerek ters kovboy pozisyonunda bana bindi. Kalçalarımı ona doğru itiyorum, o da penisimde yukarı aşağı zıplarken kendini okşuyor. Boşalmak üzere olduğunu hissedebiliyorum. Testisleri vücuduna iyice yapışıyor ve kıcı beni daha da sıkıyor.

Kahretsin.

"Gel yanıma, Jack."

Bu sözler üzerine çılgık attı ve kendini daha sert bir şekilde mızrakladı, bana sertçe vurdu, ta ki ikimiz de tekrar patlayana ve birbirimizin adını bağırana kadar.

Sonunda yere yığıldığımızda, kalkıp yıkanacak kadar bile bitkin olduğumuzda, sırtını önüme doğru çekip ensesini, sonra da omzunu öpüyorum.

Sessizdi ve kirpiklerinin silüetinden uyanık olduğunu, muhtemelen çok fazla düşündüğünü anlayabiliyordum.

"Hey," diyorum burnumla dürterek. "Fazla düşünmek benim işim."

"Ne olacağını bilmiyorum."

Bir an düşündüm.

"Benimle olmak ister misin?" diye soruyorum.

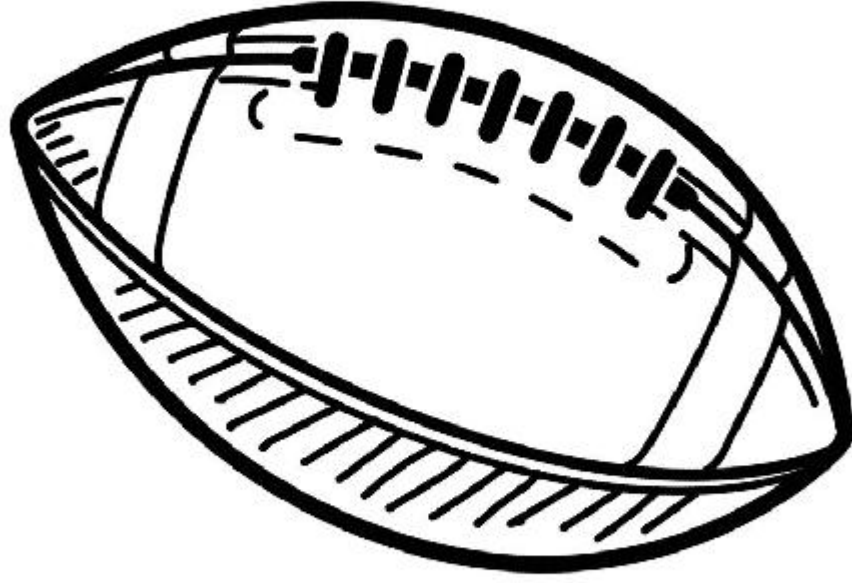
"Evet," diye fısıldıyor, sanki gerçek onu korkutuyormuş gibi.

Beni de korkutuyor.

"Seninle olmak istiyorum Jack. Şimdilik bu kadar yeter. Gerisini de ilerledikçe hallederiz."

Kollarımda rahatlıyor ve uykuya dalmasını izliyorum. Her şeyi çözmek için zamanımız var.

Şimdilik sadece birbirimizi yüksek sesle sevmeyi öğrenmeye odaklanabiliriz.

Sonsöz–Jack

"Bu yılki Ulusal Futbol Ligi Draft'ının ilk seçimi, Carolina Panthers'ın seçimi... Jack Perry, geniş alıcı, Groveton College."

Yeşil odada tezahüratlar yükseliyor, diğer üst düzey draft seçimleri koltuklarda ve masalarda toplanmış. Koç Sanders, arkadaşlarım Luke ve Troy da yanımda oturuyor. İki de muhteşem giyinmiş ve Troy'u

hiç gömlekle, hele ki takım elbiseyle gördüğümü sanmıyorum. Annemi arayıp davet ettim ama ne telefonu açtı ne de beni geri aradı. Çalıştığı lokantada televizyondan izliyor mu diye merak ediyorum. Belki de hep böyle olduğu için gelmemesi beni üzmüyor. Ama içimden bir ses onun izlediğini ve küçük de olsa onunla gurur duyduğunu umuyor.

Sanders ayağa kalkıyor ve ayağa kalkmam için işaret ediyor ama ben koltuğumda donup kalıyorum. Bunun için canımı dişime takmış olmama, hayalini kurmama ve gerçekten gerçekleşeceğine dair içimde iyi bir his olmasına rağmen, adımlı duymak bile gerçeküstü.

"Hadi Perry, o sıkı kıçını şu kapılardan geçir," diye seslendi Bryant odanın öbür ucundan. Etrafımızdakiler gülüyor ve gururlu gülümsemesi kafamdaki sisleri yırtıyor.

Bryant, basın mensuplarının sorularını yanıtlayacağım ve ilk resmi NFL sözleşmemi imzalayacağım küçük bir konferans odasına doğru ilerliyor. Ama önce beni çift kanatlı bir kapıdan geçirip kameraya doğru götürüyorlar ve mavi-siyah bir Carolina Panthers şapkası takıyorum. Sonra sahneye çıkıp komiserle el sıkışıyor, bir forma tutuyor ve herkese teşekkürlerimi sunuyorum. Her şey bir anda olup bitiyor ve yarım saat mi yoksa sadece birkaç dakika mı sürdüğünden emin değilim.

Daha ne olduğunu anlamadan konferans salonuna alınıyorum. Yeni formamı koluma asarak odaya girerken coşkulu alkışlar arasında Luke, Troy ve Koç Sanders'ı ön sırada görüyorum. Yeni baş antrenörüm yanıma gelip elimi sıkıyor, Carolina Panther olarak benimle gurur duyduğunu ve takımında olmayı dört gözle beklediğini söylüyor. En çok birlikte çalışacağım hücum koordinatörü de dahil olmak üzere diğer koçlardan bazıları kendilerini tanıtıyor ve beni de takıma hoş geldiniz diyorlar. Sonra herkes birkaç soruyu yanıtlamam için bana yerleşiyor.

"Draftın ilk sırasında isminizin anons edildiğini duymak nasıl bir duygu?" diye soruyor muhabirlerden biri.

Kıkırdadım. "Henüz buna bir cevabım yok."

Bana birkaç soru daha soruyorlar ve sonra masaya yönlendiriliyorum. Orta koltukta Carolina Panthers logosu olan bir dosya duruyor. Logonun altında adım kabartmalı olarak yazılı ve parmaklarımı üzerinde gezdiriyorum. Dosyayı açıp sayfalarına bakarken ışıklar yanıp sönüyor ve kameralar tıkırdıyor; her şeyin yolunda olduğunu biliyorum.

"Harika bir menajerin var Jack. Sanırım daha önce hiç bu kadar çok ayrıntıyı görüşmemiştim veya daha yüksek bir imza primi imzalamamıştım."

Son sayfada sayılara bakınca gözlerim fal taşı gibi açılıyor. Beklediğimden çok daha fazla rakam ve virgül var. Gözlerim sırtıp başını sallayan Bryant'a kayıyor. Ayağa kalkıp bana bir kalem uzatıyor.

"Tebrikler Jack," diye fısıldadı ve dirseğıme hafifçe vurdu. Dokunuş masumdu ama tüm vücuduma bir sıcaklık dalgası gönderiyordu.

Birbirimize kim olduğumuza dair hiçbir açıklama yapmıyoruz ama saklanmıyoruz da. Yeni bir ilişki kurmanın, kamuoyuna açıklamanın getirdiğı baskılar olmadan yeterince zor olduğuna karar verdik. Bu yüzden sadece hayatlarımızı yaşayıp işimizi elimizden gelenin en iyisini yapacağız. Bu arada Bryant, Charlotte, Kuzey Carolina'ya gelip benimle yaşamaya başlıyor. İlk başarılı çaylak yeteneğıyle sözleşme imzaladığı için, profesyonel bir spor menajerinin inceliklerini öğrenmek için bir yıl geçirecek. Şimdiye kadar gördüğüm en iyisi, çünkü maaşından çok oyuncuyu önemsiyor. Ve biliyorum ki sadece bana değil, tüm müşterilerine karşı da böyle olacak.

"Formanı göster bize!" diyor Troy, gözlerimi deviriyorum, herkes gülüyor. Dürüst olmak gerekirse, sürprizimi gizli tutabilmemize hayran kaldım.

Ceket düğmelerini açıp çıkardıktan sonra ayağa kalkıp formamı başımdan geçirdim, Bryant'la yüzleşmeye hazır olana kadar gözlerinden kaçındım. Belki de bu aptalcaydı. Ona bakmadan önce fotoğraflara bakıp gülümsedim. Ağzı hafifçe açıktı ve gözleri 88 numaralı formamın üzerinde gezinirken gözlerinde gururlu gözyaşlarına benzeyen bir şey vardı. Ben de ağlamaya başlarsam diye bakışlarımı kaçırmak zorunda kaldım.

"Numaranızı seçebildiğinize dair bir söylenti duydum, doğru mu?" diye soruyor muhabirlerden biri.

"Evet, doğru. Aradığım numaranın müsait olması benim için büyük şans," diye cevaplıyorum.

"Sayı anlamlı mı?"

"Çok," diyorum. "Hayatımı değiştiren adama ait olan numarayla aynı."

SON

Teşekkürler

Head In The Game'i okuduğunuz için çok teşekkür ederim! Jack ve Bryant'ın hikayesini beğendiyseniz, lütfen Amazon, Goodreads, Bookbub veya en sevdiğiniz kitap sitelerinden herhangi birinde yorum bırakmayı düşünün.

Yazar hakkında daha fazla bilgi edinmek ve onu sosyal medyada takip etmek için buraya tıklayın.

Ve eğer eğlenceli kitap tartışmaları, özel içerikler, oyunlar, hediyeler ve daha fazlasını arıyorsanız, Facebook'taki Rathe's Ratchet Readers'a katılın!

Bu Yazarın Kitapları

Spark: Micah ve Lukas'ın Hikayesi

Birbirlerine tamamen zıtlar; futbol takımının kaptanı ve okulun en inek çocuğu. Neredeyse klişe.

Yine de bir şekilde birlikte iyi çalışıyorlar.

Micah ve Lukas, gerçek olamayacak kadar iyi bir ilişkiyi keşfederken, üstesinden gelmeleri gereken tek şey öz şüpheleri değil. Aşkları, üniversiteye gitmek için ayrılma tehdidiyle birlikte toplumsal ve ailevi baskılara dayanmaya yetecek mi?

Yoksa tüm bunlar çok fazla olup, birlikte yarattıkları balonu patlatacak mı?

Spark, The Progeny Duet'ten önce veya sonra okunabilen ve ana hikayeye dair hiçbir spoiler içermeyen, MM'nin ön hikaye niteliğindeki bir noveletidir. Homofobi ve aile üyelerinin ölümünden de bahseden bu ateşli aşk hikayesi.

Yavrular

Kim olduğumu veya başıma ne geldiğini bilmiyorum.

Kaçtığımı biliyorum ama bilmediğim şeylerden. Ve hastane yatağımı çevreleyen beş adamın benim için önemli, hatta belki de kıymetli olduğunu biliyorum ama hepsi daha önce benimle tanışmadıklarına yemin ediyor.

Onlar da bunu hissettiklerini söylüyorlar, bu aşinalığı, bu bağlantıyı.

Bu yüzden tehlike yaklaştığında, bu beş yabancı geçmişimin parçalarını bir araya getirirken beni saklamayı kendilerine görev ediniyorlar. Bunun yerine bulduğumuz şey daha karanlık. Altımızı da beklenmedik ve korkutucu bir tehlike ağında birbirine bağlayan çarpık bir komplo.

Progeny, bilimkurgu öğeleri taşıyan, çok bakış açılı, çağdaş bir MMFMMM aşk romanıdır. Hassas içerik listesi için lütfen yazarın biyografisine bakın.

İntikam

Onları uyarmaya geldim ama bunun yerine onları ateş hattına attım.

Şimdi kalbimin bir parçası eksik, diğer parçalar ise beni korumak için bildikleri her şeyi geride bırakmak zorunda.

Kim olduğum ve nereden geldiğim hakkındaki gerçekler üzerimde ağır bir yük. Herhangi bir şey gerçek mi?

Kesin olarak bildiğim tek şey, beni dünyaya getirenlerin, tanıdığım tek ailemi tehlikeye atanlar olduğu. Ama onları güvende tutmak için hiçbir şeyden vazgeçmeyeceğim. Bana verdikleri her şeyi onlara karşı kullanacağım ve onları alt etmek için her şeyi riske atacağım.

Onlar ne olduğunu bilmiyorlar ama hesaplaşma yaklaşıyor.

İntikam, Progeny'nin devam romanı. Bu bilimkurgu/çağdaş MMFMMM romanındaki aksiyon ve heyecan, Six ve adamlarının bilinmeyenle yüzleşmesiyle doruğa ulaşıyor. Hassas içerikler için lütfen yazarın biyografisine bakın.

Ateşle: Tony'nin Hikayesi

Mara Wilson sessiz ve mütevazı görünebilir, ancak uyum sağlamak onun becerilerinden sadece biri. Masum insanları mağdur eden yozlaşmış bireyleri ve kuruluşları içten dışa ortadan kaldırarak ölümcül bir güce sahip. Dünyanın en güçlü şirketlerinden biri olan BioCere, Inc.'in devlet yetkililerini yozlaştırdığından emin olan Wilson, çok daha kötüsünün kanıtlarını buluyor. Sadece devlet yetkililerini pençelerine almakla kalmıyor, aynı zamanda tıbbi deneyler yapıyor ve herkesin midesini bulandıracak kadar korkunç insan hakları ihlalleri gerçekleştiriyorlar.

Kendi adalet sistemini uygulamaya kararlı olan Mara, Karanlık Ağ'ın en iyi hackerlarından oluşan bir ekip kuruyor. Tony Bartlett ise BioCere, Inc.'i çökertmekle ilgileniyor. Bu kötü şöhretli hacker'ı yakalamak için, onu imkansız başarılar, yani hackleyerek ortaya çıkarması gerekiyor. Programcı ve belge sahteciliği konusunda uzman, kanayan kalpli Rutherford Quinn, yeni ortaklarını gördüğünde ikna edilmesi biraz daha kolaylaşır.

Üçü, en iyilerin en iyisini oluşturur ve dünyayı birden fazla şekilde ateşe vereceklerdir. Görevleri, BioCere, Inc.'i devirmek ve kötülüklerini dünyaya ifşa etmek, aynı zamanda Tony'nin arkadaşlarını kurtarmaya yardımcı olmaktır. Bu süreçte, hem birbirlerine karşı yakıcı bir çekim hem de adalet bulurlar.

Ignite, karanlık temalar ve istismar, insan hapsedilmesi ve tıbbi işkence gibi ifadeler içeren çağdaş bir MMF üçlü aşk romanıdır. Bu novela, The Progeny Duet'e bağımsız bir eşlikçidir. Bu hikâyenin tadını çıkarmak için Progeny veya Retribution'ı okumanız gerekmez, ancak gelecekte okumayı seçerseniz spoiler içerebilir.

Bu Yazarın Kitapları

Her zaman Magnolia

Hayatta kalma ve ikinci şanslar hakkında bir hikaye...

Yıllarca istismarcı kocasının elinden acı çeken Magnolia Crawford, gecenin bir yarısı küçük kızıyla birlikte kaçar ve kendini güvende hissettiği son yerde bulur.

Bir ömür önce, çocukluk evinin arkasındaki bir manolya ağacının gölgesinde, tam da bu mülkte duruyordu. Burada, beş yaşından beri kalbini çalan üç çocuğa sözler vermişti. Kontrolü dışındaki koşullar verdiği sözleri bozmasına neden oldu ama Matty, Ryan ve Darius'u asla unutmadı.

Ve onu asla unutmadılar.

Artık geri döndüğüne göre, erkekler Magnolia'nın kendini yeniden bulmasına ve onu parçalamakla tehdit eden karanlıktan korumasına yardımcı olmak için ellerinden geleni yapmaya hazır. Noli yaklaşan fırtınaya göğüs gerecek ve kendini affedecek gücü bulabilecek mi? Yoksa geçmişlerinin yaraları ikinci aşk şanslarını mı yok edecek?

Always Magnolia, çağdaş bir MMFM (nedense) ikinci şans romantizmidir. Ana karakter hem çocukken hem de yetişkinlikte istismara uğradığı için, bazı okuyucular bazı materyalleri hassas olarak değerlendirebilir. Lütfen kapsamlı bir hassas içerik listesine buradan ulaşın: [Linktr.ee/RebeccaRathe](https://linktr.ee/RebeccaRathe)

Bu Yazarın Kitapları

Vahiyler

Şiddetten doğan ve hem cennetin hem de cehennemin önyargılarına mahkum olan Diya Steele, korkuyla dolu bir şekilde dünyayı dolaşiyor. Onu öldürmeye kararlı diyarların korkusu ve eğer kontrolünü kaybederse masumlara zarar vereceği korkusu.

Elit iblislerden oluşan korkunç bir ekip olan Dzhavo, Diya'yı yakalayıp Lejyon'la yüzleşmesi için getirme emri alır. Bunun yerine, Diya'yı kendilerine saklarlar ve her ne pahasına olursa olsun ondan cevap almaya kararlıdırlar. Şehvetlerine karşı acımasızca savaşırken, hiçbir şeyin görüldüğü gibi olmadığını keşfederler.

Dünya, diyarlar arası bir savaşın hedefi haline geldiğinde, Diya ve Dzhavo dünyayı kurtarmak için birlikte çalışmanın bir yolunu bulmalıdır.

Diya, kendisini iğrenç olarak damgalayan dünyaları kurtarmak için ne kadar ileri gidecek? Dzhavo, kendilerine söylenen yalanların üstesinden gelip onları kurtarabilecek tek kişiye güvenebilecek mi?

Korku ve arzu üzerine kurulu bir ilişki, birbirleri için savaşmalarını sağlayacak kadar güçlü mü, yoksa önyargıları, bildikleri dünyayı tehdit eden kötülüğü durdurmalarını engelleyecek mi?

Revelations, canavarlar ve iblisler de dahil olmak üzere beş ana karakterin birlikte aşkı bulduğu KARANLIK bir paranormal MMMFM romantizmidir. Düşmanlardan sevgililere giden yol işkencelidir ve

hikaye hassas içerikler içermektedir. Gerekli içerik rehberliğine ulaşmak için lütfen yazarın biyografisini ziyaret edin.

Bu Yazarın Kitapları

Bağlama

Calista Batts, kaçırılıp hakkında hiçbir şey bilmediği uykuda olan bir gücünden kurtulmak için düzenlenen bir kurban töreninde kullanılana kadar korunaklı bir hayat sürmektedir. İçindeki büyü açığa çıktığında, neredeyse onu öldürecektir, ancak bu sırada üç gizemli ve güçlü adamı yanına çağırır. Ölmekte olan kadına açıklanamaz bir şekilde çekilen bu adamlar, hayatını kurtarmak için çaresiz bir girişimde bulunarak onu kendilerine -zihnen, bedenen ve ruhen- bağlamaya karar verirler.

Şimdi Calista, yeni keşfettiği büyüsünü kontrol etmeyi ve daha önce gizli olan bu dünyaya uyum sağlamayı öğrenmeli, tüm bunları yaparken de yeni bağlarının ezici etkileriyle başa çıkmalıdır.

Duygular yoğunlaştıkça, hepsi kendi yollarıyla mücadele etmektedir: Kontrol edilemeyen kana susamışlığıyla Draven. Dokunmaya duyduğu çaresiz ihtiyaçla Seth. Ve geçmişinin yükü altında ezilen ve onu kurtarmak için yaptığı fedakarlıkların suçluluğunu taşıyan Hawthorne. Birlikte, onu neredeyse öldüren tarikata karşı koymak için kolektif güçlerini kullanmalılar.

Yeni bağlarını zamanında kabul edebilecekler mi?

The Binding, doğaüstü bir MMFM aşk romanıdır. Bazı okuyucular için rahatsız edici olabilecek konular olabileceğinden, içerik rehberliği için lütfen yazarın biyografisine bakın.

Kırık Bağlar

The Binding'in merakla beklenen devam filmi!

Calista'nın hayatını kurtaran bağlar, tüm hayatlarını altüst ediyor. Hawthorne'un kaderi bilinmiyor, Calista'nın onunla olan kopan bağı onları daha da zayıflatıyor ve onun hayatta olup olmadığını bile anlayamıyorlar. Hissedebildiği şey, her şeyi kapsayan bir acı ve ızdırap, ancak diğer bağlarının onu rahatlatmasına izin veremiyor. Seth, göksel dünyayla bağlantısını ve ölümsüzlüğünü kaybetme tehlikesiyle karşı karşıya, bedeni katı ve cisimsiz formları arasında gidip geliyor. Draven ise kontrol edemediği veya anlayamadığı, kontrol edilemez bir kan arzusuna yenik düşüyor.

Büyülü dünyadaki her şeyin görüldüğü gibi olmadığına ve Calista'nın rolünün düşündüklerinden daha önemli olabileceğine dair artan kanıtlarla karşı karşıyalar. Peki kendileri kaosa sürüklenirken dünyayı kurtarmaya gerçekten yardımcı olabilirler mi?

Ebedi Bağlar

Bağlayıcı Seri 3. Kitap

- Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
 - Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
 - Çeviri Kitaplar Sohbet Grubumuz
 - Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
- Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir. Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut. Lütfen anlayışlı olunuz.

Dip not: Artık Çeviri Kitap isteği alınmayacaktır.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi

